Д-р Методи Константинов

Н О В А Т А К У Л Т У Р А П Р Е З

Е П О Х А Т А НА В О Д О Л Е Й

С о ф и я

ПРЕДГОВОР КЪМ ФРЕНСКОТО ИЗДАНИЕ

Основният проблем, пред който се намира понастоящем човечеството, е проблемът за неговото преобразяване и обновяване, за неговата еволюция. След като, обаче, то е почти изчерпало скритите и палиативни разрешения на своите проблеми, вече не се касае за търсене на чисто вътрешни в външни средства за възстановяване на отделния индивид.

Човечеството е достигнало до една връхна точка в своя материален възход в своите научни открития. Но от това то не е вече нито доволно нито щастливо. От задънената улица, в която то се намира, се събужда една нарастваща тревога. Изумителният възход на откритията на научните и технически постижения се осъществи за по-малко от един век, но през същото това време човекът остане една непозната земя, един неизследван свят който знае всичко за всичко и нищо - за себе си т.е. - нищо съществено. Той дори не знае как да живее за да остане в добро здраве.

Въпреки това философските и религиозни идеи за живота и човека са в непрекъснат кипеж и несъмнен възход, а съвременните социални, икономически и политически структури са съвсем явно в една преходна фаза. Даже и за най-посредствения ум е ясно, че всички опити за подобряване на света чрез външни или механични средства /мероприятия/ са обречени на провал /неуспех/ докато не се започне с началото т.е. - със събуждането и възпитанието на индивидуалното личното съзнание Това именно подчертава и Учителят: "Физическото тяло, умът и психиката трябва успешно да се съгласуват помежду си".

Новият етап, който се налага да достигне човекът в качеството си на клетка от организма на човечеството, е този на вътрешното възраждане на личността Това изключва баналната концепция за едно външно и механично прилагане на палиативи спрямо различните недъзи от които страда днешното човечество Подобно схващане за неговото оздравяване напомня начина да се лекува болният без да се търсят както причините за болестта му така и тяхното премахване. Във вселената, в която живеем, цари Ред, поддържан от неизменни Закони. Ето защо, човек е длъжен да осъзнае този Ред и тези Закони - само така ще бъдат намерени животворни решения за отстраняване на злините в света.

В цялата съвременна култура се шири идеята че е възможно да бъдат унищожавани отрицателните последствия от неправилния живот, без да се премахват пораждащите ги причини. Или, с други думи, че най-различните проблеми на сегашния свят са разрешими без връзка с тяхната същина в произход. Но това са илюзии.

Обаче, въпреки фактите, все още пренебрегваме идеята за провеждане на един ефикасен оздравителен подход, животът на човечеството продължава да се движи в посока, обратна на всички материални, духовни, всемирни творчески закони и хората, колкото и да се стремят да избягват ловко заплащането на своите грешки, са принудени да изтърпяват техните последици.

А крайно време е у всеки човек да се установи, едно ново разбиране основите на живота и то - не абстрактно, а - по същество, конкретно. Не е възможна появата на НОВА КУЛТУРА, без изграждането на НОВ ЧОВЕК, за когото ще е реален факт събуждането на дремещите в него духовни сили и възможности. Човечеството трябва да бъде изведено до този край по съвсем друг път. Само така човек ще смогне да осъзнае вътрешната си природа и своето

възвишено "аз" с неговите все още неподозирани възможности. Християнските народи през наше време, пише Г-н Константинов, понасят последствията от неприлагане принципите на Христа!

Съвременният човек притежава несъмнено огромни и богати знания, но колко от тях са в състояние да подобрят съществено собствения му живот, да му осигурят отлично здраве, с една дума - да разрешат успешно неговите вътрешни въпроси и да хармонират отношенията му с обкръжаващата го среда. А колко струват всъщност всички тези познания, щом те не могат да се приложат, за разрешаването на тези проблеми и какво добро биха могли да принесат те на колектива, докато не са в състояние да подпомогнат всеки негов член? Същите са безполезни и даже вредни, ако не могат да бъдат приложени от човека, за разрешаването на собствените му проблеми.

Къде е, обаче, онова знание, което ще направи човека по-добър, ще осигури неговото здраве, ще му помогне да живее по-достойно и ще го насочи към истинско щастие?

За щастие, това животворно знание съществува реално! И затова ученикът, следващ учението на Учителя, счита за най-важно прилагането на тези "малки" знания, а като второстепенни притежаването на "по-големите" такива.

В съгласие с това, учението за което се говори в тази книга, не представлява от само себе си, някакво умозрително, външно блестящо знание, а е същинска планина от мъдрост, която не може да бъде проучена наведнаж. Тъкмо напротив, необикновеното в това Ново Учение е, че то разкрива в достъпна форма вечните Истини, Мъдрост и Знания само на онзи, който ги търси с усърдно търпение. Учителят действително ни поднесе една планина, пълна с диаманти и скъпоценни камъни, но ние трябва да умеем да ги разпознаваме, да ги извличаме и прекарваме през ретортата на нашето вътрешно аз, за да ги превърнем в едно живо знание.

*

* *

Къде е този Учител? - ще питат някои, желаещи да го срещнат. извън традиционните религии. Търсенето на един Учител /духовен ръководител/ е твърде разпространено в наши дни. Това, обаче, се дължи на едно недоразумение. Хората забравят, че срещата на ученика със своя Учител е само вътрешен процес. В продължение на тия 2000 години, колко малко можахме да опознаем Учителя Христос и да проумеем това, което е Той в действителност. През същото време, обаче, много хора се приближиха духовно към Него без да чувствуват необходимост за това от една конкретна човешка личност. Всеки може да срещне Учителя по вътрешен път, с помощта на своя искрен зов и чрез мистичната връзка с Него, по пътя на ученичеството. Връзката между Учителя и ученика е духовна. Да го познаваме така, това означава, че вече сме Го срещнали и че сме надмогнали ограничения свят на личностите.

*

* *

Кой е автор на тази книга? - Един от преданите ученици поели отговорността и привилегията да възприемат дълбоко и правилно Словото на Учителя и за който е свещено задължение да го предаде на хората в достъпна за тях форма. "Новата култура в епохата на Водолей" е една от първите творби от този род, написана на френски език от същия. По своето съдържание, тя има неоценима стойност за нас. Нейната форма е с второстепенно значение, т.е.

съдържанието ù, дълбоко по смисъл, не е предназначено да остане "Затворено в буквите си", а - да премине в самите нас. Бихме желали да бъдат мнозина онези, които ще получат от този труд вдъхновяващ импулс за едно по-задълбочено изучаване на света и на човека и най-вече, за едно вътрешно приложение. В случая не се касае да вярваме или не. Сами по себе си вярванията са изключени в едно учение, където всяко познание трябва да премина през живия вътрешен опит.

От своя страна, аз мога да кажа, че от около 20 години съм ученик на това учение, превъзмогвайки много от личните си несъвършенства.

И всичко добро, което съм осъществял дължа на него и на всичко, което то е събудило у мен.

*

* *

За да приключим, ще привлечем вашето внимание върху един важен въпрос.

Тази книга не свършва с агитираща покана към читателя да се приобщи към някакво ново религиозно, мистично, или социално движение. Съществуват многобройни подобни общества и тяхната роля за събуждане на съзнанието е достатъчно известна.

"Знанието не идва само от едно място и светлината от един прозорец не влиза" - е казал Льосоне[1]. Братството за което говори Учителят, е в целия свят" Би било погрешно да разбираме главата, отнасяща се до историческия извор на Учението /България/ като намек за някакъв земен престол на това Учение – авторът съвсем недвусмислено уточнява това /стр. 261 и 263/. От друга страна, макар че славянските народи притежават повече добродетели от нас, последните могат да станат и наше вътрешно достояние, без да пожертвуваме за това нашия характер и национални особености, както и да не приемаме един външен славянски етикет. Ясно се разбира, че редактирането на настоящата творба ще изисква някои исторически и географски справки.

*

* *

Става ни се, че има малко подобни трудове, които произтичат от един такъв автентичен и все още малко известен извор. Авторът се изразява с една простота, с тон, способен да трогне душата и сърцето. Многобройни страници предизвикват един интимен резонанс, пораждащ вълни, вибриращи към безкрайността на двете вселени: едната – вътре в нас, а другата – тази в която се къпем.

Съществуват книги, които несъмнено упражняват някакво дълбоко мистично влияние върху нас. Известно е, че книгата пази насъбрано в своите страница нещо от обаянието и силата на своя автор и че тази сила и обаяние, несъмнено се предават и на читателя. Качеството искреност на автора, абсолютно необходимо за да се осъществи това предаване, прави възможно тази творба да притежава неизчерпаемо магнетично излъчване, произтичащо от нейния пряк вдъхновител -УЧИТЕЛЯ.

Жерар Низе

[1] Ален Рене Льосоне - фр. писател - края на 17 и началото на 18 век.

ВЪВЕДЕНИЕ

ЖИВОТЪТ КАТО ЕДИНСТВО. ЧОВЕЧЕСТВО.

ШКОЛИ. КУЛТУРИ

1. ЖИВОТЪТ КАТО ЕДИНСТВО И ЧОВЕЧЕСТВОТО КАТО ЦЯЛОСТ И ЧАСТ ОТ ЖИВОТА.

"Вие трябва да разбирате живота като Школа. Влизането в Школата подразбира познаване на основните закона, които регулират самия живот".

Учителят

Великата загадка - проблемът, който е занимавал човека през хилядолетията, това е животът. Този проблем е занимавал научната мисъл и е бил винаги предмет на разглеждане от страна на философските школи, както и от страна на най-ярките прояви на дълбокото мистично прозрение.

Научната мисъл, в лицето на биологията, го схваща като физико-химически процес, философията се стреми да схване живота като разумност, която стои зад механичните процеси. Мистицизмът отива още по-далече - той се стреми да обхване живота като Велико Единство.[2]

Едно сказание разправя как Хермес - един от великите Учители на древния Египет - на зададения въпрос за тайната на живота, само прехапал устни и дълбоко се замислил.

Ние не бихме могли да разгледаме множество хипотези и теории за същността на живота, нито пък да спорим с някои от научните твърдения и течения, а ще се задоволим само с това да изложим накратко живота като една даденост от Разумната Жива Природа.

В непреривния възходящ сложен еволюционен процес, проявявайки се чрез формите, животът разкрива своя все по-съвършен вид. Никоя научна теория не отрича, че има паралелизъм между формите в съзнанието: колкото по-високо е съзнанието, толкова изразяващата го форма е по-сложна, по-усъвършенствувана. Но философът би си задал въпроса: защо животът се изразява тъй прогресивно в своето развитие?

На този въпрос следва да се отговори така: в живота има дълбоко скрити заложби и потенциалности, които се проявяват и развиват постепенно във времето и пространството и които водят към разширение на съзнанието изобщо. Това разширяване на съзнанието добива все по-голям обсег, доближавайки се постепенно до онова космично съзнание, което започва да схваща живота като единство. Това единство подразбира живота не в човешкия свят, но живота изобщо, в неговите всевъзможни прояви. Така се стига до извода, че има една Първична Причина, "съдържаща живота на всички в себе си, съдържаща единството на всички души". Това ново съзнание започва да схваща живота

---

[2] В противовес на общоприетото разбиране, че живите същества отстояват правото си на съществуване чрез постоянен конфликт с безмилостно суровата външна природа, има и учени с безспорен авторитет, като например прочутият французин физиолог Клод Бернар, който стои на становището за наличност на една велика вселенска хармония, чийто най-ярък израз е самият живот. "...Не чрез борба срещу космическите условия организмите се развиват и удържат мястото си, а напротив, чрез нагаждане и съгласуване с тези условия. Така живото същество не съставлява изключение от великата природна хармония, която прави, щото нещата да се пригаждат от само себе си един към други; то не нарушава съгласуваността, нито пък се намира в противоречие и борба срещу общите космически сили; далече от това, то е член на вселенската съгласуваност на нещата, а животът на животното например, е само фрагмент от цялостния живот на вселената". (цит. на Danses “Lecons sur les phenomenes de la vie”, Лондон, 1924 г. стр. XIX). /цикъл "Лекции за явленията на живота"/.

като една разумна проява, като една същина, водеща начало от един разумен център, от едно Разумно Начало.

Преди настоящето столетие се е смятало за ненаучно твърдението, че съществува зависимост между звездното небе и нашият земен живот, а в по-далечното минало подобно твърдение се е обявявало за ерес. Днес научната мисъл, астрономическата наука - по-специално със своите високо усъвършенствувани уреди и методи за наблюдение, особено в областта на радиоастрономията сочи, че земята е ни повече, ни по-малко едно сложно силово поле, където се кръстосват безброй лъчисти космични влияния, идващи откъм дълбочините на небето, които влияния действуват по невидим начин върху живота, проявяващ се на нашата планета.

Мощният човешки дух със своя научен поглед е упорито насочен към незримите загадки на пространството. Човешкият дух надхвърля регистъра на трептенията, възприемани от сетивния свят и прекрачва отвъд света на познаваемото.

Тези изследвания на модерната физика, специално на астрофизиката, в скоро време ще направят революция във всички отрасли на човешкото знание. Философските системи, научните хипотези и теории, догматичната теология и социалните схващания ще претърпят основни принципни преоценка и коренни промени. Много от тия теории ще рухнат под напора на своята несъстоятелност.

За да се схване това Велико Единство на Битието – бъдещето, пред което човешкият гений е изправен, нека за илюстрация дадем сведенията от последните изследвания относно тясната функционална зависимост между Слънцето на нашата планетна система и нашата земя.

Учените от областта на астрофизиката са навлезли доста дълбоко в познаването на конструктивната същност на слънцето. Според това, което знае тази наука, слънчевата сфера има три зони: най-вътрешната, която е най-плътна, тъмна и недостъпна за всякакво изследване, имаща дебелина до 500 км, наречена фотосфера; втората, средната зона, наречена хромосфера, цветна и прозрачна, с дебелина от 500 до 14,000 км и най-сетне, външната коронна зона, която е лъчиста в достига дебелина от 14,000 до 2 000 000 км.

Понастоящем астрономическата наука търси да установи каузалната връзка между периодичните явления, които се наблюдават върху слънчевия диск от една страна и земните метеорологически явления, явленията от целокупния земен живот от друга страна.

В това отношение интересна е следната аналогия: "Структурата на слънцето е също като тази на клетката. Слънцето се състои от три области: едната от тях приготовлява енергията, втората я акумулира, манипулира и преобразява и третата я изпраща на земята. Тези области съществуват също така и в клетките: външната област получава слънчевата енергия, втората я акумулира в себе си, а вътрешната я преработва и превръща в жизнена енергия. Тези три области се намират също така и в организма под едната още по-завършена форма. Най-ясно можем да разпознаем тези три области в зародиша. Първата външна обвивка на зародиша, наречена ектодерма - видимата, средната се нарича мезодерма и най-вътрешната, наречена ендодерма.[3]

Същите три зони са налице в атмосферата на земята, както и в устройството на човека.

---

[3] "В царството на живата природа" - от Учителя, София, 1937 год. страница 4.

Животът на слънцето, на земята, на човека, на клетката, на тялото са в тясна връзка взаимна зависимост. Промените, които се извършват в сферата на слънцето имат своите отражения в върху живота на земята.

Астрономическата наука сега прави усилия да открие тези отражения в метеорологичните явления. Съвършените прогнози за времето в по-голямата си част се базират върху 11 годишния период на слънчевите петна, на протуберансите. Но те се базират също така и на един 22-годишен цикъл. Последният цикъл е свързан с електролитните пълнежи на земните полюси.[4]

Прочие, това е така да се каже, механическата страна на тези явления, но метеорологията като комплекс от тези астрономически явления, не упражнява ли влияние върху цялостния органически и неорганически живот, на нашата планета? А също така, органическият живот не упражнява ли влияние, върху психическия живот на човека? А психическият живот на човека, от своя страна, е в непосредствена връзка с обществения, народния и международен живот. А зависимостта между явленията на слънцето и тези на земния живот не е ли на свой ред функция от влияния упражнявани от други планети и слънчеви системи? Това са въпроси, на които ще имат да отговарят бъдещите научни изследователи.

Тази астрономична аналогия е била изучавана още в древните школи. Тази аналогия между макрокосмоса и микрокосмоса, предмет на древните окултни школи, започва да занимава и съвременната наука в нейните нови отрасли: астрофизика и неохимия и др.

И това космично единство не е ли отразено в човечеството като цялост?

Човечеството в своята цялост като астрокосмична и историческа даденост в лицето на различните раси, култури и народи, не представлява ли едно органическо жизнено цяло?

Всеки народ носи нещо специфично в своята материална и духовна култура. Същият закон властвува и в органическата природа. Затова и всеки народ е съществена и неотменима част от цялостната същина на човечеството. Неправдата и насилието над един народ се отразява върху цялото човечество така, както се отразява смущението на даден орган на човешкото тяло върху правилния живот и дейност на последното. Свободата на всеки отделен народ е ни повече, ни по-малко необходимо условие, за да изпълни безпрепятствено задачите и задълженията си към цялото човечество. Всички знаем много добре, че няма народ, който да може да се затвори изключително в своята лична орбита на поминъчен, културен и духовен живот, особено при днешната историческа обстановка. Човешката история издига все по-ясно тенденцията към оформяване на все по-големи и по-съвършени общности.

Събуждането на космичното съзнание у човека ще даде неминуемо съответни отражения в обществения и международен живот и тия отражения ще бъдат така мощни и дълбоки, че индивидите, обществата и народите ще започнат да чувствуват, че навлизат в нова ера, в която те ще се съзнават като членове на едно велико цяло. Ново събуждане на новото космично съзнание ще преобрази човешкия дух и ще направи от хората сътрудничещи се приятели и духовно разбиращи се съратници на едно обществено цяло.

И подобно сътрудничество съвсем не би било нещо единствено и изключително, тъй като такава взаимност между хората и народите ще съответствува напълно на взаимността и солидарността, която споява клетките,

[4] Този цикъл не е познат от окултната литература. За него знаем от беседите на Учителя.

органите и системите на всеки по-сложен организъм. Този закон е закон за корелацията в биологията: клетките на корена подпомагат и съдействуват на функциите на цялото растение, на клоните, стъблото, листата и т.н. и коренът изпитва върху себе си всяка повреда нанесена на коя и да било останала част на общия организъм.

Под натиска на пробуждащото се космическо съзнание народите все повече и повече ще се опознават и сближават и това, в краен извод, ще намали стопанските, политическите и социални различия и противоречия и ще отслаби засиления днес натиск към социални и международни стълкновения.

От гореказаното е ясно, че човечеството се намира вече пред една нова епоха, че се преминава от епохата на механичното знание, към епохата на органичното знание и развитие или, още по-изразително казано - от механическото преустройство към вътрешното разумно възраждане. Страданията понякога са сочили, че се е излизало от фазата на механическата обвързаност, за да се влезе във фазата на органическата обвързаност на колективния жизнен процес. Всеки човек, всяко общество и всички народи обработват отделни съставки и сътрудничат за колективното издигане на цялото човечество.

В реда на тези встъпителни белези се повдига и следният въпрос: човечеството и изобщо животът на нашата планета, която не ще да е някаква изолирана даденост в нашия космос, не се ли намират в невидими и непозната нам връзка с човечествата и с живота на другите планети и вселени?[5]

И какво, впрочем означават постоянно идващите на земята радиосигнали от слънцето, от луната и от космичните мъглявини, които сигнали долавя днес астрономията със своите все по-усъвършенствуващи се радиотелескопи?

Не сме ли ние, земното човечество, само една безкрайно малка част от една велика астрономическа общност, чиито общоважещи закони за развитие следваме и ние като нейна съставка? Това са въпроси, върху които ще се спрем по-нататък.

2. ВЕЛИКОТО ВСЕМИРНО БРАТСТВО И ШКОЛИТЕ НА УЧИТЕЛИТЕ. ИДВАНЕТО НА УЧИТЕЛИ В НАЧАЛОТО НА КУЛТУРИТЕ.

„Когато говорим за Великото Всемирно Братство, ние подразбираме оная йерархия от разумна същества, стоящи на различни степени на развитие, които са завършили своята еволюция милиони и милиарди години преди хората

[5] Пространството е проникнато не само от радиовълните на музиката, но и от всевъзможни други видове вълни, между които са и мисловните вълни, които са от психически характер. В този смисъл пространството трябва да се схваща като нещо живо; то е проникнато от нещо психическо. Това се отнася, както за земното пространство, така и за космическото, междузвездното пространство, тъй като целия всемир е обитаем.

С оглед на това не е без значение, къде се намира земята и цялата слънчева система в даден момент на своето движение в пространството. Цялата слънчева система, със своите планети се движи с голяма скорост навлизайки във все нови и нови космични пространства, които съдържат нови възможности и условия за проявление на живота. Това е една от причините за новите елементи, които постоянно се вливат в живота и дават нов тласък на човешката духовно-материална култура.

Така, едни от причините за поява на нови елементи в живота на човечеството са поменатите космични влияния. Тия влияния са от сложен физически и психически характер.

и сега направляват целия Космос. Те го направляват, защото самите са взели участие в неговото създаване под прякото ръководство на Великото Начало."[6]

Животът като космическо Цяло, не е нито механичен, нито хаотичен процес. Той се самоизгражда и направлява от законите на живата Природа, заложени в самия него.

В света, в нашия Космос има три ложи, три велики центъра. Единият център е този на лявото посвещение. Той има клонове по всичка планети и е свързан с материята, със света на формите. Вторият център е този на Бялото Братство, или центърът на дясното посвещение. Той има клонове на всички слънца на нашия космос. Тези два центъра на великите противоположности са подчинени на трети център. Това е центърът на Великото Всемирно Братство. Този център се намира в средището на нашата Галактика. Около това централно слънце гравитират милиардите слънчеви системи на нашия космос.

Учените астрономи търсят този център. За него има разни теории: едни смятат, че това централно слънце се намира в съзвездието Стрелец, други смятат, че те се намира в Рак или в Дракон. Но всички те са само предположения. Това Централно Слънце, Звездата на Звездите се нарича Алфиола[7]. От него идват инструкциите за Великите посветени, за Учителите, които създават школите. Разликата между обикновените, така да се каже "земни" философско-научни и школите на небесните пратеници, се заключава в това, че първите боравят с научни хипотези и теории и установяват концепции на едно често спекулативно, механично знание, докато вторите дават едно органическо знание, което се изживява и се намира дълбоко заложено в самото човешко естество.

Това органическо знание е превод от великото знание на "отвъдния"[8], или Космичния център.

Великото Всемирно Братство обединява и направлява горните две противоположни школи. При координацията на тия два пътя на знание се създават най-красивите, най-добрите и най-възвишените дела на живота.

От школите на Великите посветени като: Кришна, Буда, Зороастър, Хермес, Мойсей, Орфей и Христос - е бликал непресъхваем мистичен Извор на Чистота и Любов. Тези Велики Учители никога не са създавала религиозни догми и черковни ритуали, а със своите слова и ритуали са давали първоначалните идейно-мистични тласъци и са оформили философско-мистичните мировъззрения на съответните култури. Тяхната дейност, обикновено скривана от съвременниците е бивала най-често забулвана от покривалото на мълчанието.

Такъв е великият закон на всяко зачатие. Затова никога в самото начало на тия школи не е блясвала славата и величието им. Понякога този първоначален идейно-мистичен огън е тлеел през цели векове в душите на будните човешки синове, докато най-после се разпали и обхване душата на вси люде, народи и общества. Тези "небесни" пратеници, както и първите пионери на всички велики дела са отдавали в жертва своя живот и потоци от кръв са обливали олтара на Великата жертва.

---

[6] "Учителят говори", Беинса Дуно, София, стр. 95

[7] За горните три центъра или ложи по-подробно ще се говори в следващите глави.

[8] Терминът "отвъден свят" се употребява за изразяване на света на непознатото, неизвестното, недостъпното за нашето сетивно възприятие, чрез което обикновено ние осъзнаваме "този свят", т.е. сетивния свят.

Тази е една от разликите между школите на Бялото Братство и школите на лявата светлина. Духовният творец за дадена култура физически винаги се пренася в жертва, за да живее като динамична духовна сила в душите на тези, които люби, докато водачът на лявото посвещение жертвува хиляди и милиони хора, за да осигурява своето лично земно съществуване. Първите действуват отвътре, в душите - качествено, докато вторите действуват отвън, чрез физическото тяло на хората – количествено.

Великото Всемирно Братство е центърът, който направлява тези две антагонистични по естество и по методи на действие школи. То ръководи еволюцията не само на нашата планета, но и на целия космос.

Този център държи плановете на всички слънчеви системи, надзирава и направлява живота на всички царства, минерали, животинско, човешко и свръхчовешко. Така говори Мъдрецът:

"Природата е сбор от разумни същества, която са завършили своето развитие. Тези същества съставляват едно общество, един вечен свят и от там всички светове водят началото си."[9] Те непрестанно строят, изграждат културите. Всичко живее и расте под техните разумни грижи. Тези разумни същества работят за една обща идея. Те са синоними на Космическото Войнство и господаря на времето и пространството. Те боравят с хода на безбройните епохи, ери, цикли, планетни вериги и схеми на еволюция, отмервайки стъпките на безконечния ритъм на Вечността. И когато душата на мистика в дълбините си долови неспирния ритъм на този звезден мир, тя чувствува и знае, че това е проява на присъствието на тези велика същества, на това Всемирно Братство на Божествената Любов,[10] на Великата жертва. Когато пробудената душа зърне слънчевия изгрев, тя се изпълва с мистичен трепет от присъствието на тези Велики същества, когато усети шума на дъждовните капки по листата на дърветата, когато чуе трясъка на гръмотевичната буря, неговата душа долавя пулса на непрестанната дейност в недрата на природата.

Съзнаваме или не съзнаваме, ние си оставаме всецяло потопени във вълните на непрестанната дейност и любов на тези велики същества. Ние виждаме и чуваме делата на тези напреднали същества, но самите те остават за

---

[9] Всички по-нататъшни цитати на Учителя, доколкото не се посочва конкретно техният източник, са взети от още непубликувани материали.

[10] Изрази като "Божествена Любов", "Божествено съзнание" и други подобни, които употребява Учителят, не трябва да се смесват със същите и подобни изрази на мъглявата теологична схоластика, нито пък с тези демагнетизирани вече понятия Любов, Бог и др. в нашето всекидневие. Тук те имат точно определени качествени характеристики е представляват най-възвишени състояния на Любов и съзнание, по-висши от първобитно-колективното, индивидуалното, колективното и космичното съзнание, които са последователни степени, фази на все по-разширяващото се в хода на еволюцията съзнание. Тези въпроси са подробно разгледани в дял Втори - "Идеи" - на книгата "Учителят" от същите автори.

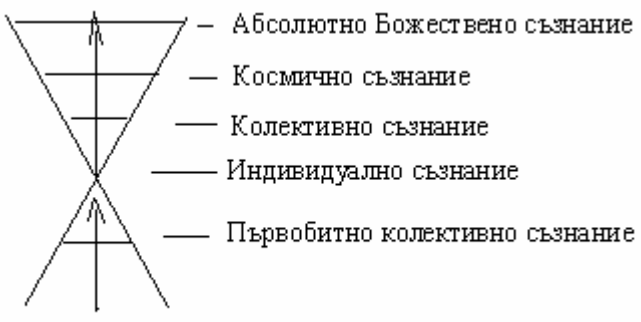

Фиг.1 СТЕПЕНИ НА СЪЗНАНИЕТО

Виж там и диаграмата на фиг. 24 „Ключове за разгадаване на космичния план”.

нас скрити и в пълна тайна. Всесилният, тези свръхгении и велики посветители, стигнали върха на своето развитие, са символ на Свръхчовешка жертва и на космичен подвиг.

В тъмните моменти на декаданс в човешката цивилизация, когато народите, носители на тия цивилизации, са изчерпвали духовно-културния си потенциал и са се обединявали духовно и културно изпаднали в безпътица, пратеници от Великото Всемирно Братство, ограничавайки се и приемайки човешка плът, са слизали на земята сред хората и с пророчески слова, дела и саможертва са давали тласък на отпадналия човешки дух. Подобни пратеници са дали първите тласъци за поредицата от култури: древно-индуска, древно-персийска, египетско-халдейска, гръцко-римска и западно-европейска.

Творческото вдъхновение на гениите, възторгът на поетите, екстазът на мистиците, творческият замах на скулптурите и художниците, както и замахът на постиженията на плеядата велики научни откриватели и изобретатели - всичко това е имало за източник действията на пратениците на Великото Всемирно Братство. От тях са изхождали идейно творческите подтици във всички тези операции на културата.

Без да считаме, че сме си поставили задачата да разтваряме страниците на историята за проследяването в миналото делата на тези напреднали същества, ние ще се спрем по-специално върху положението на съвременното човечество.

Изтеклите няколко десетилетия на нашето сегашно столетие поставиха човечеството на границата на две епохи: 1) старата епоха - светът на духовното и материално обедняване, съпроводено с едно безподобно военно разточителство и 2) една нова епоха:, един нов свят, който се заражда в чистотата и девствената красота на взаимопомощ и братство, импулсиран от Мировата Любов и от разцъфтяването на Космичното съзнание.

Всред всички народи, носещи се по етера, се издига една нова вълна на творческа мисъл, едно ново движение, един нов импулс, даден от Вечното Слово на новия Небесен Пратеник, слязъл всред малък народ, за да хвърли семето на новата култура.

За това движение, доловено по пътя на откровението, един съвременен херметист пише: "Подготвя се, не зная къде, едно огромно движение, което - каквото и да стане - ще бъде спасението на човечеството. То носи в себе си една религиозна форма, неиздадена, преобразена, една нова ера на очаквана обнова за всички възвишени духове на днешните времена."

В същата година, когато поменатият херметист е писал това, един от учениците, запознат с мистичната и окултна литература, запитал Учителя: "Защо избрахте България, тази малка, неизвестна страна в международния свят, за център на Школата?" Великият мъдрец му отговорил със следните кратки думи: "Защото България има високи планини".

След този разговор в продължение на ред години ученикът мислил върху това и след обширни разговори, които имал с Учителя, разбрал впоследствие смисъла на този дълбоко съдържателен отговор. Станало му ясно, че високите планини в случая са антени и трансформатори на космическото влияние, идващо от Великото Всемирно Братство.

Нашата планета има три представителства на тези висши космически влияния: Хималаите, Алпите, Рила (на Балканите). От мощния център на Хималаите се родиха първите култури на бялата раса. От средата на Алпите изникна западно-европейката култура посредством гръцко-римското влияние.

Тази култура е на два клона на Бялата раса - романския и англо-тевтонския. Третият център, който сега заработва, ще съгради една нова култура на третия клон на тази раса - славянския.

Засегнатите въпроси ще бъдат предмет на по-подробно разглеждане в следващите глави на тази книга.

3. СЪЗДАВАНЕ НА КУЛТУРИТЕ И ТЕСНИЯ ПАРАЛЕЛИЗЪМ МЕЖДУ ТЕХНИТЕ ОТРАСЛИ

Създаването на отделните култури не може да бъде плод на простата случайност в историята на човечеството. Тези култури са само последователни отсечки от една огромна безконечна спирала, наричана еволюция. Тази еволюция от своя страна, означава постепенно разкриване на грандиозните възможности, които се крият в дълбочините на живота.

Всички култури, през които е минало човечеството в своя неспирен възход издигат специфични, самобитни духовни ценности, които закръгляват и оформят материалния облик на човека, на обществата на народите и на цялото човечество. Те разкриват всички заложби, способности, духовни и морални качества на човешката природа, на човешкия гений и на безсмъртния човешки дух.

Животът във вселената и животът на човека е източник, от който бликат винаги нови води, нови сили, които идат от глъбините на духа. Човешкият дух разкрива във всяка епоха все нови и нови сили. Той крие в недрата си Великото Творческо Начало и разполага с безкрайно много сили и възможности, които постепенно се разкриват и то не случайно, а по строго закономерен път.

От света на Абсолютното постоянно се вливат в проявения живот нови потоци, нови идеи и нови сили.

Това последователно разкриване се извършва по определени астрокосмични закони. Поредицата от култури е свързана с общия звезден ритъм и специално със законите на нашата слънчева система.[11]

Пътят, по който се движи нашата малка планета не е някаква затворена елипса, а по-скоро една голяма спирала, която постепенно следва нашето слънце в космическото пространство. От своя страна самото космично пространство е сфера, където се кръстосват електромагнитните полета на различните слънчеви системи. В пространството непрекъснато се нижат космичните лъчи, които са носители на мисловните вибрации на милиони и милиарди същества от разни категории и степени на развитие. Тези влияния на космичните флуиди засягат нашата земя в нейния път и имат отношение към хода на процесите, които се извършват върху нея, особено при зараждането и оформянето на отделните култури.

Всяка наша култура е същинско лице, отражение на космичния ход на нещата от нашата слънчева система, а от там - на нашата земя. Това са откровения на Първата Причина на битието и същевременно това са отсечки от един незавършен процес.

---

[11] Фактори за обновяване на културите. 1. Космични причини - стр. 405 от книгата "Учителят" от същите автори. 2. Pierre Digol в писмото си до френския писател Paul le Cour.

Физическото тяло, нашата материална и духовна култура, както на отделната личност, така и на отделния народ, е отражение на непрекъснатите и безкрайни въздействия от страна на телата в космичното пространство.

Така, всяка култура сама по себе си е нещо живо, както органически и астро-социологически, така и психически. Тя се заражда, възраства, възмъжава, остарява и угасва, за да отстъпи място на следващата. Културите са същински декори на отделните действия на голямата драма в живота на народите и на човечеството.

Човешката глава, например, е нещо като астро-космична карта на културите. Тук постепенно се откриват все нови и нови центрове, чрез които човешкото съзнание навлиза във все нови и нови области на Битието.

Проследявайки историята на расите и на техните култури, ние виждаме голямата морфологична, физиогномична и анатомична разлика в устройството на човешката глава. Това е едно възходящо движение което постепенно тласка човешкото съзнание в посока на доближаване към космичното съзнание, разкриващо ни живота на Тайнството, на Цялото.

Всяка култура при своето зараждане крие в себе си характерни основни идеи. Тези идеи се разработват в различни области: наука, религия, обществен живот. Между тях съществува тесен паралелизъм при хода на културата. Всяка от тези области разработва под свой ъгъл общите централни идеи, снемайки ги и осъществявайки ги в света на формите. Науката, религията и обществения живот са отражение на трите координати в човешкото съзнание: интелектуалната, емоционалната и волевата. (фиг. 2).

Тези първоначални основни идеи се пораждат при отделните култури от Посветени, от Велики Учители на човечеството. Школите на последните са давали методите за осъществяване на културите в научната, мистичната и обществена област. Самите култури се явяват като необходими стъпала, като етапи в развоя на човешкото съзнание.

”В Развитието на човечеството ние виждаме, как по-ниските степени на съзнанието са полека лека заместени с други по-висши, как започвайки с подсъзнанието, ние вървим през съзнанието и себесъзнанието към свръхсъзнанието.

Подсъзнанието се намира в началото на една форма, а свръхсъзнанието - в края на същата. Човечеството е вече задминало подсъзнанието и съзнанието. Ние навлизаме прогресивно в допир с един надсъзнателен живот. Този надсъзнателен процес съединява в себе си съзнанието и себесъзнанието. Надсъзнателният живот е пределът, към който се доближаваме. Свръхсъзнанието ще отбележи друга насока на човешката еволюция. Подсъзнанието е животът на инволюцията, а свръхсъзнанието е процес на еволюцията. Съзнанието и себесъзнанието са поле, което се формира между слизането и възхождането, и което съединява двата големи процеса: инволюцията в еволюцията. (фиг. 3).

Фиг. 2

МАТЕРИАЛИЗАЦИЯ НА ИДЕИТЕ ПРИ ЗАРАЖДАНЕ НА КУЛТУРИТЕ

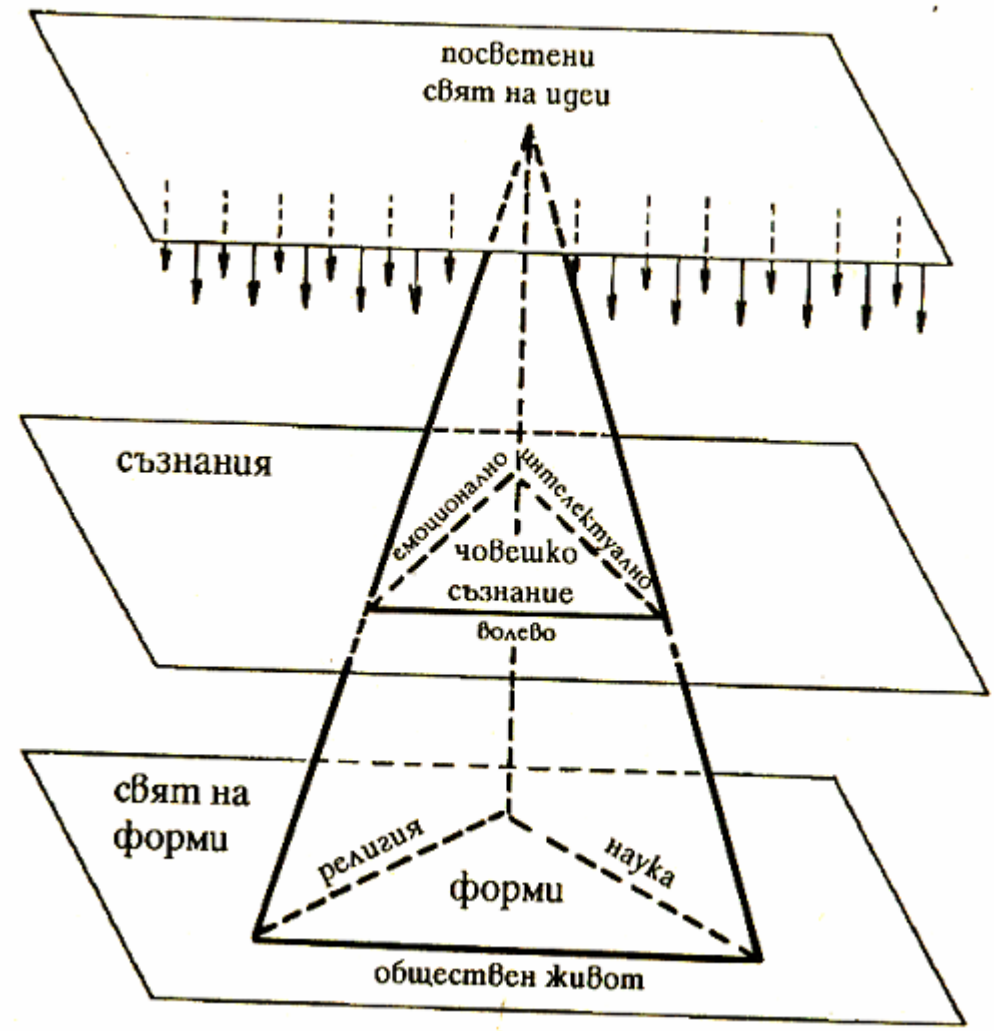

Фиг. 3

СТЕПЕНИ НА СЪЗНАНИЕТО В ЧОВЕШКАТА ЕВОЛЮЦИЯ

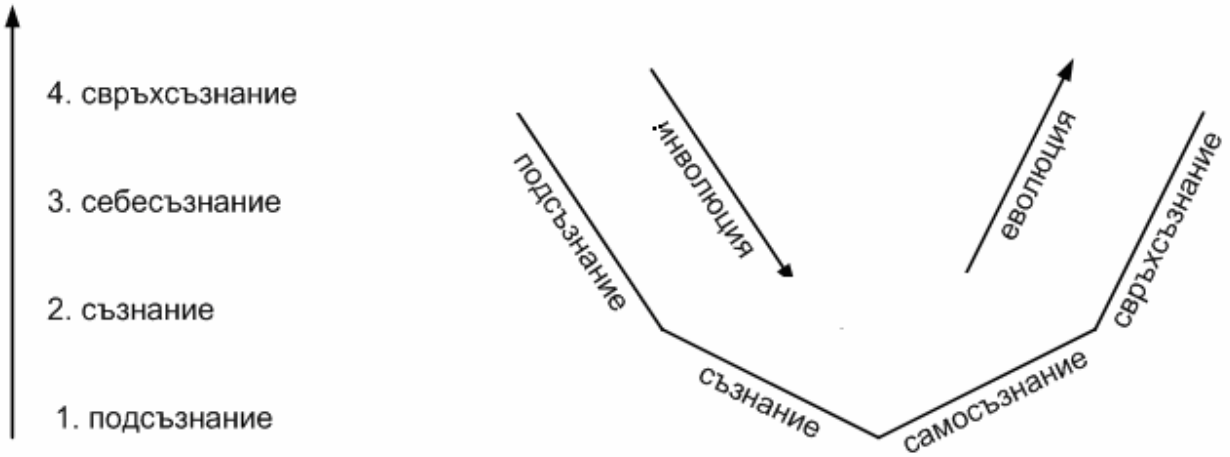

В глъбините на съзнателният живот човек се издига полека лека до един по-благороден съзнателен живот, нещо, което показва, че свръхсъзнателният живот вече проблясва в него, че космичното съзнание се проявява. Това е новият човешки тип, това е новата раса, която се възвестява".[12] Много раси са отминали, много народи са изчезнали от лицето на земята. Загинали са също тъй и материците на тези раси, култури, племена, и народи, хлътвайки под водите на океани и морета.

Техният градивен принос, тяхната творческа същина, обаче, са се отразили и запазвали в анатомичното, физиологичното и психичното устройство на човека. Човешкото тяло, човешкото съзнание представляват същинска история в синтез на изминалите култури.

В този труд ние ще се опитаме да се докоснем до мистерията на тези исторически и астрокосмични процеси, в светлината на Школата на Учителя.

ЗАБЕЛЕЖКА ОТНОСНО ИЗПОЛЗВАНИТЕ В КНИГАТА ДИАГРАМИ

Налага се да направим едно предупреждение относно употребените за илюстрация схема.

Всяка реалност, предадена в миниатюр, с намален брой измерения, не може да бъде точна. Планът на една къща, или чертежът на една машина не биха представлявали за нас нещо повече от линии в петна, ако не сме виждали такива /или подобни/ в натура.

Диаграмите и таблиците, употребени за илюстрация на психични и свръхфизични въпроси, отговарят много по-малко на реалността по простата причина, че докато изобразяването на триразмерни тела (къща, машина) в един чертеж е донякъде условно, то изобразяването на въпросните реалности с повече измерения (4 + 7) в същата двуразмерна плоскост е повече от условно.

Ние трябва непрекъснато да помним, че разните "светове" или "тела" (физически, астрални, ментални и др.) на старите Школи, или: Принцип на сърцето (емоциите), Принцип на ума (интелекта), Принцип на волята (утвърждението), като съответни отражения от света на Любовта, света на Мъдростта и света на Истината по Учителя, или пък отделните стъпала на Космичната стълба на реалността, не са отделени с пространство или разстояние, както например земята от другите планети, нито пък са на етажи (като етажите на една къща), както ги изобразяваме в таблиците. Те са състояния на материята от различна твърдост и вибрация, както са твърдите, течните и газообразните тела в нашия "физически свят" и се взаимно проникват. Начинът, по който тези реалности са представени в диаграмите, е аналогичен на подреждането на часовниковите колелца едно до друго, за да обясним как часовникът определя времето.

За да бъдат тези диаграми в полза на ученика (читателя), същите трябва да се схващат идейно. В противен случай - вместо да осветлят, те биха объркали и догматизирали дадените въпроси.

---

[12] "В царството на живата природа" - от Учителя.

ДЯЛ ПЪРВИ

КОСМИЧНАТА СТЪЛБА НА РЕАЛНОСТТА

За да се обхване дълбокия смисъл на Школата на Учителя, както космичната задача на същата, налага се да се даде идея за същността на космичната стълба на реалността.

Досегашната философска мисъл, както в теологията не са отразили дълбоко проникновение при осветляване пътя на човешкото развитие. Космичната стълба на реалността ни разкрива пътя, по който индивидите, обществата и народите се издигат постепенно по пътя на съвършенството. Тя дава хода на еволюционния процес в неговото хоризонтално и вертикално сечение. Тя разкрива мистерията на неизвестното и непознаваемото, което е извън обсега на нашия сетивен свят.

Първото стъпало на космичната стълба на реалността е заложено в най-плътната материя, в света на явленията и формите. Следващите стъпала повдигат човешкото съзнание към законите на живата разумна природа и по-нагоре - към великите принципи на кивота, които числят неговото съществуване. Стълбата на космичната реалност води човека бавно от осезаемото, от повърхността на живота, към невидимото, непознатото - към средището на битието. Това средище е отвъд времето и пространството, то е свързано с великия проблем на безсмъртието. Идеята за безсмъртието изразява не един конечен процес, в една непреривност, или на философски език казано, една безконечна, постепенно развиваща се трайност. В безсмъртието са заложени безкрайните възможности на живота и на дълбокото знание.

1. МАТЕРИЯТА КАТО КОНДЕНЗИРАНА МЕХАНИЧНА ЕНЕРГИЯ

Изобщо науката, в тесен смисъл на думата има за предмет обективния физически свят, света на фактите на физическите явления. В своите изследвания тя борави главно с двата основни метода - наблюдението и опита. Тези два метода са най-подходящите за изследване на сетивния свят.

Науката борави с механичната страна на природата. Нейният главен обект е материалното. В своите изводи тя стига до утвърждението, че материята е всъщност кондензирана механична енергия. Разбиването на атома е най-убедителното доказателство на концепцията на подобна същина на материята.

В далечното минало между различните научни дисциплини се е чувствувало значително отстояние. Днес благодарение на разрастването на новите научни дисциплини: география, атомна физика, радиоастрономия, геохимия и др. се създава все по-голяма свързаност, сътрудничество и функционално единство между научните дисциплини, които изучават живата разумна природа. Земята не се изучава вече като нещо изолирано, като даденост сама за себе си, а се търси вече нейното космично самоопределение и предназначение.

Разкритията около строежа на атома дават нови възможности за разбулване законите, които управляват нашата слънчева система и въобще,

видимата и невидимата вселена. Традиционното утвърждение, че между микрокосмоса и макрокосмоса съществува известно основно единство, фактически се потвърди научно: електроните се движат около средищно ядро също тъй, както планетите се движат около слънцето под действието на подобни сили с подобни огромни скорости. Устойчивост, координация и хармония в двете тези системи поразяват и надхвърлят възможностите на обикновеното човешко въображение. Общо взето първата половина на XX столетие донесе несъизмерим напредък и колосални по значение открития в областта на науката, особено относно познаването на същината и механиката на микрокосмоса и на макрокосмоса.

С оглед на въпроса, който ние тук третираме, трябва да подчертаем особената важност на научното утвърждение, че в атома - като краен субстрат на материята - всъщност е заложено не друго, а електрически пълнеж с различен знак, или утвърждението: Материята е кондензирана механична енергия. В атома веществото преминава в енергия.

Същото се наблюдава и относно естествените науки. Утвърди се идеята за еволюцията утвърдена от великия природоизпитател Чарлз Дарвин. Изследванията на ембриологията, физиологията и по-специално на сравнителната анатомия, събрани и систематизирани, дадоха възможност да се изрази могъщата идея за еволюцията. Тази идея е плод на голямата материалистична вълна, породила се още в древността, която стига своя апогей през XVIII столетие във Франция и през XIX столетие в Германия.

Общо взето, тази вълна на материалистично знание даде голям тласък и в редица други дисциплини. В областта на химията се намери връзката между органичната и неорганичната материя. Направиха се успешни опити за синтетично добиване на органични вещества. В областта на физиологията се откри връзката между мозъчното вещество и психичните прояви у човека. Целият този научен подем бе утвърден и осъществен под знака на разбирането, че животът плод на взаимната игра на физико-химически сили.

Ние не си поставяме за задача да оспорваме или да оборваме това физико-химично разбиране относно естеството на жизнените процеси. Напротив, трябва да признаем, че това е една фаза в развоя на научната мисъл. При намирането, класифицирането и систематизацията на материалите, опитът и наблюдението играеха решителна роля. Фигуративно казано, това е фазата, когато човечеството трябваше да стъпи здраво върху първото стъпало на космичната стълба на реалността, а именно, че материята по своята същност е само кондензирана механична енергия.[13]

Лекип и Демократ в древна Гърция, спиращи се не толкова на опита, колкото на едно дълбоко интуитивно прозрение отвъд границите на сетивното, оформиха учението за атомистиката, според което крайният субстрат на материята е движещият се атом, а всички изменения в материалния свят се свеждат в краен извод до изменения във взаимните връзки между атомите: че възникването, изменението и изчезването на материалните субстанции, са процеси чисто механически, т.е. имащи в основата си само преместване на неделимите частици, наречени атоми. Химиците от XX столетие, начело с великия Менделеев, спирайки се на опитното изучаване на промените в атомното тегло на познатите химически елементи, откриха закона за

[13] Истина, за която индусите в своята свещена книга "Бхагават Гита" от преди хиляди години ни говорят. Напр.: "Всички същества са от разрушима енергия" - XV разговор, 17 стих.

периодичността, според който, вървейки от водорода /който има най-малко атомно тегло/ нагоре, към по-тежки елементи, се идва до установяването, че е на лице само едно количествено натрупване, в определена система, на частици от елементарното вещество, които частици са характерни за структурата на това, което се нарича атом. А днес, след разбиването на атома и установяването в подробности на неговата структура, в атомната физика по опитен път, служейки си с по-съвършени инструменти и методи, вече окончателно се утвърждава схващането, оформено още от древно-гръцките атомисти, че в основата си материята е кондензирана механична енергия: че материя и енергия се взаимно преплитат и обслужват.

2. ЕНЕРГИЯТА КАТО КОНДЕНЗИРАНА СВЕТЛИНА

Последните открития на науката в областта на лъчите "Х" на радиоелектрическите вълни, на космическите и други видове лъчи дойдоха да потвърдят схващането, че съществува неразривна връзка – между механичната енергия и светлинната; или, че механичната енергия не е нищо друго освен кондензирана светлина.

Айнщайн установи, че всяка светлина представлява поток от фотони (светлинни кванти). Съществуването на фотоните бе опитно установено. Установена и изчислена е и енергията им. Тя се увеличава с намаляване дължината на вълната. За създаването на фотон би трябвало да се изразходва известно количество енергия. Материята може да премине във фотон като отдели известно количество енергия и обратно - при разбиването на материята (атома) се освобождава енергия. По този начин фотоните добиват характер на материални частици. Един от обикновените случаи за преминаване на съществото във фотони е изпускането на светлина от атомите. Това излъчване на светлина от атомите е в зависимост от възбуждането им. За увеличаване на възбуждането на атомите е необходимо те да погълнат определено количество кинетична енергия и обратното, при намаляване на възбуждането им до нормалното равнище, се излъчват светлинни кванти.

Лъчеизпускат светлина и растенията, и животните, и хората. Всичко се къпе в океан от светлини и еманации с различна дължина на вълните.

Живата клетка опира живота си върху своето ядро, което изпуска светлинни радиации. Откъде идва необходимата енергия за произвеждане на клетъчните радиации? Ние имаме работа тук с радиации, идващи много отдалече - с космичните вълни. Атмосферата, в която живеем, е изпълнена с множество радиации от познати и непознати източници и с различни дължини па вълните. Слънчевата светлина е само една от тези радиации, тя заема само една малка част от цялата тази гама на вибрации, чийто източник, вероятно е слънцето, а може би и други звезди от Галактика и отвъд границите му. Не е възможно да се отрече влиянието на звездите. Приливът и отливът, причинявани от комбинираното действие на луната и слънцето не доказва ли, че най-голямата механична работа има звезден произход. Защо тогава земята да не възприема радиациите изпускани от далечни звезди? Множество радиации с различна дължина на вълните, кръстосващи се в земната атмосфера идват от

междупланетното пространство. Болестите не са друго, освен едно изменение на радиациите в организма.[14]

Изследванията на проф. Ал. Гурвич в областта на митогенните лъчи сочат, че всяко растение и животно радиира подобни лъчи. Без да ни е възможно тук да излагаме неговите ценни опити върху растенията, животните, нервната система, кръвта и пр. ние само подчертаваме, че подобни лъчеизпускания стават от всички същества и че тия радиации играят огромна роля във всички жизнени процеси.

Не по-малко интересни са опитите и на Колиско, която по експериментален път установява връзката, която съществува между металите и космическите тела. Така напр. Слънцето има отношение към златото, Луната - към среброто, Юпитер - към калая, Венера - към медта, Меркурий - към живака, Марс - към желязото и т.н. Това са доказателства, резултат на научни изследвания, потвърждаващи много от истините, поддържани от древните школи.

Съвременни учени като д-р Попелбаум, говорят за наличност на енергично тяло в организмите. Внушителни и характерни са опитите па Райнхенбах[15], както и изследванията на Дьо Роша върху човешката природа. Опитите, които те са правили със субекти, които, поставени в състояние на хипнотичен сън говорят за излъчвания, който изпуска човешката глава и човешките ръце. Тези опити са възпроизвеждани чрез спектроскопа, чрез поляризирана светлина. Съществува огромна литература, която излага подробно тези опити от страна на науката.

Ние бихме желали да се спрем по-специално върху извършените опити за екстериоризиране на чувствителността.

Така например, при поставяне субекта-предмет на изследване в дълбок хипнотичен сън, физическото му тяло изгубва чувствителността си. В замяна на това, известна част от пространството около неговото физическо тяло приема тази чувствителност и реагира съответно. Ако бъде поставена чаша вода в реагиралото по този начин пространство, то тя попива така да се каже съответните еманации и ако бъде преместена на друго място и бъде разклатена, това движение се възприема от субекта.

При още по-дълбока фаза на хипнотичен сън, светлината, която се излъчва около човешкото тяло, образува извън физическото тяло концентрични кръгове. Установено е, чрез редица опити, че съзнанието на субекта е преминало в това излъчено светлинно тяло, докато физическото тяло на субекта в същото време не реагира на никакво дразнене, като да е напълно безжизнено. Това е безспорно доказателство, че съзнанието на субекта в момента, във вид на светлинна еманация, е изместено извън физическото тяло, т.е. извън човешкия мозък. В този смисъл човешкият мозък и човешката нервно система се явяват не като причина, а като инструмент на мисълта, на съзнанието и на сетивността на физическото тяло. В този смисъл се доказва и фактът, че смъртта на физическото тяло не означава в никакъв случай ликвидация на човешката индивидуалност.

Не по-малък интерес представляват и изследванията на проф. Емил Бойра[16] - ректор на Академията в Дижон. По един съвсем обективен път,

---

[14] Лаковски – „Тайната на живота”

[15] По същото време бяха открити от физика Блондл лъчите, които са същите „одични” лъчи, за които говори Райхенбах.

[16] (...) – непозната психология, 1917 г. – съчинение, наградено от Академията на науките в Париж с

работейки по начини и методи лабораторни, при които са били взети всички мерки за изключване на възможност за влияние по пътя на внушението и самовнушението. Бойра установява възможността на следните явления: предизвикване приспиване от разстояние, предаване на мисли от разстояние (телепатия), четене на печатан текст със завързани очи чрез пипане с пръсти върху текст от наслуки отворена книга, оцветяване на човешкия жизнен магнетизъм, екстризиране на чувствителността на тялото, радиации на човешкото тяло и др. При тези изследвания опитите са показали, че по отношение на излъчванията на човешкото тяло са установени следните типове хора: 1) хора, чието тяло радиира и е проводник на подобни радиации - това се така наречените натури "оператори"; 2) хора, чието тяло не излъчва, но е проводник на излъчвания отправени му от друго тяло - това са натури "неутрални"; 3) хора, неизлъчващи и изолатори (непроводници) - това са натури, които акумулират отправените им от операторите излъчвания, кондензират ги и ги проявяват – това са така наречените "субекти"; 4) хора, излъчващи в изолатори - това са така наречените "медиуми". Тези опитни научни изследвания по разните клонове на човешкото знание в едно недалечно бъдеще ще бъдат разширени, задълбочени и привършени. Те ще бъдат съпоставени и систематезирани; силите на жизнения човешки магнетизъм, силите, които упражняват явленията от психичен и метапсихичен характер и други, ще бъдат съпоставени със силите, които обуславят митогенните лъчи на Гурвич, с радиациите на Лаковски, с "одичните" еманации на Райнхенбах и с "виталните лъчи" на Месмер в пр.

В края на XIX столетие един от големите френски учени пишеше: "Помислете за факта, че общата физика като база на всички наука постоянно се мени и подновява. Не можем и не бива да схващаме теориите за динамизма на топлината в електричеството, за привличането, за съхранение на енергията и пр. като нещо, което е последната дума на научните открития. Това са без съмнение велики смайващи закони; но без риск да бъдем счетени за бленуващи, ние бихме могли да кажем, че тези закони ще бъдат детронирани от други, различни и по-общи по характер. Нищо не ни дава основание да твърдим, че ни са познати всички природни закони. Далеч сме от това; по за вярване е, че малко от силите на природата са ни познати, а по-голямата част от тях са скрити за нашето знание. Какво знаем за силата на електричеството, а какво бихме знаели за това, ако Галвани и Волт не бяха извършили опитите, които те извършаха? Какво бихме знаели за магнетизма, ако не съществуваше магнита, който имаме? Разбира се в природата има много видове сили, които ние не можем да виждаме, не знаем как бихме могла да ги видим и само случайността или човешкият гений ще бъдат един ден способни да ги открият.

Наистина, половин столетие по-късно науката и по-специално физиката, направи значителен напредък в много отношения. Много от това, което за XIX столетие бе непознато, сега се познава в много по-широка степен, особено след разбиването на атома, макар и тук понятията, дадени за изяснение на някои въпроси, като например "Нивото на отрицателната енергия" или "Обърнати електрони"[17], чрез които понятия се търси обяснение на някои явления от

премия..., предназначена за награждаване на най-добрите съчинения върху материята на внушението, хипнотизма и психологичното действие, които могат да бъдат управлявани от разстояние върху човешкия организъм изобщо.

[17] Проф. Шал Рише - "Научно списание №11", том XLIV от 12 март 1892 г. стр. 828.

областта на електронната теория да са още твърде неясни и напълно оправдаващи цитираното по-горе становище на проф. Шарл Рише.

Все пак нека вярваме, че съвременната наука до края на нашето столетие ще хвърли още повече светлина върху ония сили на природата, които не са ни още познати, или са ни недостатъчно познати и че по този начин тя ще стъпи още по-здраво на второто стъпало на космичната стълба на реалността, а именно, че механичната енергия е кондензирана светлина.

3. СВЕТЛИНАТА КАТО КОНДЕНЗИРАНА МИСЪЛ

Съвременната научна мисъл още не е навлязла в областта на проблема, че светлината може да бъде кондензирана мисъл.[18] Върху същината на светлината, както видяхме в предходната точка, науката едва сега, след напредъка на ядрената физика и на проучванията относно същината на космичните лъчи, е в положение да уясни понятията като "светлинни кванти и други." Що се отнася, обаче, до понятието за мисълта, за същността на мисълта, съвременната наука трябва да се признае, не е направила чувствителен напредък, затова и с проблема за "душата" остава да боравят само окултните школи.

Окултните школи боравят с методите за познаване на извънсетивния свят. Тези методи имат за цел да събудят в човешката природа нови центрове, чрез които да се схване светлината като проявление на мисълта, като носител и проводник на мисловната енергия, която струи от милиардите същества на космичното пространство. За окултизма животът в неговата цялост е нещо разумно. Космосът съставлява същински свръхорганизъм, чиито клетки и органи са безбройните слънца и слънчеви системи. Съвременната астрономическа наука вече разполага с данни, които дават да се заключи, че тези слънца и слънчеви системи подлежат на циклични фази: раждане, развитие и залязване, на които са подложени и живите организми. Тези системи живеят и постоянно излъчват електромагнитни флуиди, мисловни сили, които чрез космичните лъчи обливат вселената.

Това е една дълбока наука, която трябва да се проучва и да се възприема от човешкия ум и дух със свещен трепет. Човешката мисъл е, която се домогва до дълбините на този извор на дълбоко познание. Правата мисъл е, която извежда до светилището на това велико познание. А до правата мисъл се стига чрез упорита обработка и дисциплиниране на човешкото съзнание.

Много са школите на изток и запад, които боравят с начина за усвояване методите в предпоставките за излъчване, концентриране и каптиране на човешката мисъл.

Трябва да отбележим радостния факт, че мнозина видни представители на положителната наука напускат положението на отрицание или на агностицизъм към фактите и явленията, спадащи към сферата на окултната наука и започват да се занимават сериозно с проучването и обяснението на тия явления. И, ако тази материя още не се положително възприема от мнозинството научни деятели, това е само едно потвърждение на обстоятелството, че много нововъведения във всички области на човешката

[18] Вж. Артър Кларк "Една одисея в космоса" стр. 185.

деятелност първоначално са бивали посрещани с недоверие и отрицание, което обаче никак не е било от естество да възпре техния ход.

За да се види, доколко научната мисъл се е докоснала до същността на явленията из областта на мисълта, ние ще цитираме няколко реда от горе поменатия труд на проф. Емил Бойра.

"На границата на науката" такава каквато е, съществуват група явления, които още не се подават на научно изясняване. Те изглеждат да са чужди на това, което наричаме природни закони. Тяхната реалност досега е бивала оспорвана или изобщо не е била приемана, макар и от най-дълбока древност тези явления да са позитивно поставени за любознателността на човечеството и да са будили адмирация, примесена със страх и предразсъдък.

Науката при все това е току що започнала да изяснява тази област от свръхприродното и да прави опити да разкрие законите, които биха били в състояние да обяснят тези мистериозни явления и да ги възпроизвеждат по желание.

Днес при все това, ние можем сигурно да определим тези парапсихични явления като явления, произвеждани от одушевени същества, или като един ефект от тяхното действие, които явления не изглеждат да попадат под обясненията, които се дават относно природните и закони или силите, които са ни познати.

Нека разделим същите на две главни групи: Първа група - всички явления, които изглежда, че биха могли да бъдат обяснени с известни вече познати сили и за които се предполага, че тия сили при дадени вече обстоятелства действуват съгласно определени закони, повече или по-малко различаващи се от тези, които вече познаваме като хипнотизъм и сугестия.

Втора група - всички други явления, в които изглежда, че е в действие намесата на сили още неизвестни и на фактори съвсем, различни от тия, които са вече разкрити или изследвани от науката. Те включват телепатията, жизнения магнетизъм, спиритизъм и пр.

"Директен психодинамизъм". В този случай ефектът, произведен върху физическата материя, е видим за всички. Този ефект се заключава в движения, предизвикани във въпросната материална субстанция. Някои от така наричаните "медиумични явления" попадат директно под тази рубрика. Би могло понякога да се запита, дали движенията, произведени от сеансовата масичка не са несъзнателно произвеждани от участвуващите в сеанса? Но когато масата била издигната във въздуха (левитация) без видим допир, трябва да се приеме, че интервирането на физически сили не е достатъчно да обясни тези явления. Трябва да се приеме някакво психично - динамично действие.

Ако сър Уилям Крукс е взел всички предпазни мерки за научен контрол, неговите опити с медиума Д.Д. Кот трябва да бъдат класирани в същата рубрика.

Към явленията на левитацията (издигане във въздуха) трябва да бъдат прибавени и тези на материализацията, които изглежда, че са произведени от една кондензация на парапсихична сила, чрез която могат да бъдат произведени осезаеми и видими предмети, във всяко отношение, идентични с живи същества.[19]

---

[19] Виж също К.Томов "Резонансно-изоморфният принцип" София 1972 г.,стр. 174-75.

"Телепсихични явления". - Под тази класификация попада една група явления за действия, упражнени и усетени на голямо разстояние, или на разстояния, между които има поставени известни препятствия, които е невъзможно да бъдат проникнати.

1. Телепатия. Тези факти са били много проучени в Англия и Франция и са били анализирани в (...)"Из аналите на психическите науки" и т.н.

Те се заключават във внезапно моментално появяване на образи на роднини или познати, най-често в момент, когато тези лица са се намирали в смъртна опасност.

2. Второ виждане. Прояснение, ясновидство. Тези явления, макар и реалността на тяхното съществуване да се отрича от страна на официалната наука, все пак са явления съществуващи..

3. Преместване на чувствителността. Тази категория явления, принадлежащи към явленията получени от Дьо Роша, наричани от него "екстериоризиране на чувствителността" са явления, които официалната наука също не признава.

4. Прехвърляне на мисли. Това са в действителност явления от категорията "ментална сугестия". Субектът чете, разбира мислите, които не са още устно изразени. Аз предварително помислям, а субектът ме чува и ми дава отговор и други подобни.

5. Прехвърляне (предаване) на желание. Субектът се подчинява на желанията на експериментатора, макар и те да не са още изразени с думи.

Към тази категория може да бъде включено и явлението "съм предизвикан от разстояние", както и прочутия случай с опитите, произведени от . в Хавър, когато последователно те са предизвикани 16 пъти у субекта от разстояние, вариращо от 6 м до 2 километра.

В действителност спиритическите и медиумични явления представляват двоен аспект: 1. Те са главно спонтанни. 2. Те се дължат най-малко поне хипотетично, на намесата на личности, видимо различни от всички други видими лица, присъствуващи на сеанса.

В противоположност на хипнотичните, сугестивните и магнетичните опити, такива опити не могат да бъдат получени по желание. А фактически думата "опити" тук е неподходяща. Максвел в своята книга (...) казва? "Особеният характер на тези (на психичните) явления е тяхната видима независимост. Тук самият опит ни насочва и води: - изобщо този опит се води трудно. Склонни сме да вярваме, че опитът се подчинява на желание чуждо, на който и да е от присъствуващите". Той също споделя убеждението, че тези опити не се поддават на наблюдение, когато и да пожелаем. Според него тези явления, изобщо, са нередовни и вероятността да излязат успешни е само едно на сто.

"Що се отнася до втория аспект (и неговият характер е тясно свързан с първия), тези факти внушават на наблюдателя хипотезата за една невидима личност, различна от тези на медиума или на когото и да било от присъствуващите на сеанса, която се явява като причинител, деятел на

явлението. Би могло да се възрази, че присъствуващите създават от само себе си тази показваща се външна личност. Все пак, подобно явление и присъствие на такава външна личност е факт. По този въпрос самият Максвел[20] казва "Най-особеният факт на тези психични експерименти е, че тази от само себе си проявяваща се сила изглежда, че има известна стенен на интелигентност. Обикновено тези прояви се отдават на умрели лица, позната или непознати. На практика аз имам към тези невидими помощници и провеждането на сеанса същото отношение, както и към медиума... Аз наричах тази личност с името, което тя сама си бе определила. Помощта на тези личности, каквото и отношение да имаме към тях, аз считам за необходима...

От гореизложеното се вижда, че макар и бавно и дори с известна неувереност и предпазливост, мнозина от авторитетите, признати представители на науката, вече извършват онази пионерска работа по натрупване на факти, които един ден ще бъдат основа на изграждане на съответна теория и за формулиране на законите, които управляват тези психични и парапсихични явления. И, може би, тогава ще бъде утвърдено допущането на Максвел, че "силите, които стоят зад тези парапсихически явления отразяват определена разумност".

Ние считаме, че не би било излишно да се посочат и други факти и утвърждения, плод на изследванията на някои други авторитети на съвременната наука, които са изследвали явленията от тази област на знанието, които явления са наричани: хилоскопични, психодинамични, парапсихични, магнитоидални и пр. и пр.

Прочутият френски физиолог Шарл Рише, професор по психология в Медицинския институт в Париж, който в продължение на редица години е шефствувал научни институти за психични издирвания, е поставил вече основата на новата наука, наречена Метапсихика, която иде да надхвърли границите на официалната психологическа наука, оказала се явно безпомощна да обясни редица безспорно установени психични явления и прояви. Като основател на тази наука всъщност се сочи споменатият по-горе прочут английски физик сър Уйлям Кукс.

Метапсихиката дели изследваните явления на две категории:

1. Индивидуални или субективни и

2. Обективни.

Първата част от метапсихиката борави с явленията, където и са на лице механични процеси, а втората част - обективната - се занимава с явления и резултата на които са налице механични явления на материята, които механични движения, обаче, са необясними по познатите закони на физиката и механиката. Тези механични явления могат да бъдат например: предвижване на материални предмети в пространството без какъвто и да било външен физически тласък, чукания по маса или появата на образи на лица, видими за мнозина и фотографируеми!

Според Рише между тези два дяла на метапсихиката няма особени допирни точки. Основата на субективната метапсихика е тази, че човешкият ум, човешката мисъл може да опознае част от заобикалящата ни действителност и без участието на познатите си сетива. Огромен фактически материал в това отношение се намира в архивите на обществата за психични изследвания в

[20] Максвел "Явления на психиката".

Лондон. Там се намират зарегистрирани безспорни факти за виждане на произшествия станали в момента на далечни разстояния. Така например, някой си Смит, висш чиновник в Лондон, внезапно запитал съпругата си, колко е часа в момента. Тя му посочва, че е 8 ч. и 45 мин. Той пояснява, че в момента му се явил брат му Фреди, който в същото време е починал. И действително, не след дълго време получава съобщение, че брат му е починал в същия ден и час и мястото, намиращо се далеч от Лондон. Всички подобни явления, които по естеството си се намират вън от обсега на нашите обикновени сетивни способности, се обясняват чрез телепатия, т.е. чрез предаване на мисли на разстояния. Очевидно е, че някаква психична сила е интервенирала, за да стане подобно предаване на мисълта от едно съзнание на друга. Подобни психични сили, които остават скрити за нашия сетивен познавателен апарат, са в действие и при другите явления от този род, като четене на писмо в затворен плик и др. Проф. Шарл Рише привежда маса случаи от своята изследователска работа, стоящи в обсега на субективната и обективната метапсихика, които интересуващите се могат да намерят в обширната литература по този въпрос.

Експерименталната физиология от своя страна поставя на изследване явленията на криптекстензнята. Както вече споменахме, всички предмети лъчеизпускат светлинна енергия, които могат да бъдат възприемани от чувствителни субекти, които имат спонтанна или придобита способност за подобни възприятия. Подобни субекти са също като приемници, годни да уловят мисловните еманации.

Нещо повече, съвременните изследвания в тази област се добират до възможността де се зафиксират тези явления. Касае се за така нареченото редиографиране на тези психоеманации, които възбуждат сетивния слой и пораждат психопроцеси.[21]

Фридрих Вихров[22] назовава психогенни мисловните излъчвания от главата на човека. Тези излъчвания, според особеностите на съдържанието и мислите, имат различна форма и колорит.

Някои научни работници в тази област и изследване като Д-р Варедюк, естественик и психолог, търси начин за обективиране на явленията от областта на психографията. Тези опити на Варедюк, както и тези, извършени от Лефрак, макар и още недостатъчно усъвършенствуван, дават известен материал, подлежащ на по-нататъшна обработка и систематизация.

Макар и експерименталните работи в тази област да срещат сериозни трудности, трябва да се очаква, че с течение на времето методите на изследване ще се усъвършенствуват и тези трудности ще бъдат преодолени.

Съвременната научна мисъл, изправена пред наличността на безспорен фактически материал, тежащ в полза на утвърждението, че човешката мисъл е сила от особено естество, годно да предизвика явления от сетивен характер - сигурно ще се справи с изясняването на тези явления, считани досега като принадлежащи към сферата на неизвестното. Можем да се надяваме, че е близо времето, когато теоретически и практически ще се приеме, че светлината е израз и носител на мисълта. По този начин човечеството ще стъпи на третото стъпало на космичната стълба на реалността.

---

[21] От нашата съвременност писателите Анри Бергсон, Морин Метерлинг и Феодор Достоевски се считат като такива, които са имали до известна степен така нареченото мистично прозрение

[22] Фридрих Вихров – „Психография или фотографиране на мисли".

4. **МИСЪЛТА КАТО КОНДЕНЗИРАНА ЛЮБОВ**.

"Без мисъл любовта не може да се прояви"
Първата проява на Любовта е пробуждането на човешкия Ум. "
Учителят

За да се обеме и разбере същността на великата идея, че мисълта е кондензирана любов, е необходимо да имаме дълбокото чувство и непосредственото прозрение на мистика.

Какво съдържание се влага в понятието мистик и мистика, разглеждани от едно разумно и просветено гледище? Много писатели, теолози и философи от миналото и сегашни, са излагали обширно различни гледища относно същността на понятието мистика. В действителност, мистиката като психична проява обхваща значителна част от духовната същност на човека.

Без да можем да влизаме в историята на въпроса за същността на мистиката, ние считаме за по-целесъобразно да изразим този проблем в най-простата му достъпна форма, изразена в словото на Учителя: "Дълбокият копнеж и стремеж на човешката душа към чистота се нарича мистика".

Душите, пропити от тази първична космична чистота могат да схванат идеята, че мисълта по същина представлява кондензирана любов. Ние тук твърде бегло характеризираме същността на понятието мистика. Що се отнася до понятието Любов, върху това подробно ще се спрем по-нататък.

Първият и най-голям от великите посветени от Учителите на човечеството, който чрез слово и дела разкри същността на мистичното чувство към Първата причина на битието, бе Христос. Той внесе дълбоко съдържание в тази първична космична връзка, като я въплъти непосредствено в своя живот.

В своите беседи Учителят е дал огромен материал за изясняване разбирането, че мисълта представлява кондензирана любов. Между другото той казва: "Първата проява на любовта е пробуждането на човешкия ум". А на друго място той казва:"Любовта внася най-висшата хармония в света". Тя е единствената реалност. Тя е съдържание на живота. Ако човек е умен, любовта ще дойде. Космичната обич е велик закон, който разпределя хармонично действията на всички сили в нашето съзнание. Тя дава на ума светли мисли, на сърцето и волята - съответните топли желания и правилни действия".

Наистина, това схващане, че мисълта е кондензирана Любов - е отвлечено по характер и може да изглежда фантастично за обикновения критичен или повърхностен ум, но за човек с пробудено космично съзнание, то е необходима реалност.

Подобно мистично преживяване за напредналите души е нещо чисто субективно и то не подлежи на едно сухо, логическо третиране. За него се изисква развитието на специални центрове в човешкия мозък, които да възприемат подобно на радиоприемник вибраторните вълни, идващи от мистичния свят, който е изразител на Космичната Любов, чийто проводник са мислите на човешкото съзнание. Тези върховни мисловни въздействия на мистичния свят в процеса на човешката еволюция постепенно ще се внедрят в човечеството в ще изменят качеството си на метафизична същина. Това са днес проблеми за обикновеното сегашно сетивно познание, но това са положителни възприятия за пробудените душа, домогваща се до интуитивното презрение за

което живата разумна природа се разкрива в своя възвишен реален облик. За тях от глъбините на душата блика естествено чувство и разбиране, че ритъмът на живота се импулсира от мистичната сила на Великата Космична Любов.

Мисълта се явява като инструмент на творческата Любов на Битието. Ние трябва да повторим, че същността на тези въпроси се трудно поддава на сухо умозрително третиране, а още по-малко на физическо, лабораторно експериментиране. Въпросните мистични откровения са достъпни само за индивидуално изживяване и могат да бъдат възприети само по пътя на едно безспорно вътрешно утвърждение. Това са прояви от сферата на чисто духовните феномени, чието възприемане отваря за човешкото съзнание нови области на живата разумна природа.

Човешкият ум по самото си естество, оперира експериментално само в кръга на сетивното възприятие. Съществува, обаче, друго надсетивно познание, което Учителят нарича живо знание. Това знание се насочва към простора на безграничното, на вечното и непознаваемото. Само то е в състояние да разкрие, че мисълта е кондензирана Любов, излъчваща се от живи, разумни същества.

Това висше знание Учителят нарича еволюционно, органично пение. То се коренно различава от механичното и аналитично инволюционно знание. Това живо знание блика от дълбините на човешката органическа природа и извежда в областта на надпсихичния свят. То се проявява в творческите мигове на просветление, които дават конструктивните елементи на това знание. Само подобно живо знание създава за човека индивидуално, а оттам и колективно за човечеството, възможности за издигане и стъпване на четвъртото стъпало на космичната стълба на реалността. По-нататък, по-подробно ще бъде разгледан въпросът за еволюционното знание.

5. ЛЮБОВТА КАТО КОНДЕНЗИРАН ДУХ

"Любовта е първият плод на Духа.
Духът - това е Любовта".

Учителят

Великата и трудно достъпна за обикновеното съзнание идея, че Любовта е кондензиран Дух, е в своята същност една велика реалност за ония души, които идват със своя Учител в зората на всяка култура.

Според Учителя, на земята слизат и се въплътяват три вида душ. И трите вида души слизат групово и се въплътяват на нашата планета, разпределяйки се между различните народи. Първата група от тези души идват на земята за изкупление. Тези души са поставени в условия на най-голямо ограничение. Втората група от души имат по-благоприятни условия: те се преораждат за усъвършенстване. Третата група души, които слизат предимно като участници във великото дело на Учителите, идват с определена задача да помагат и те се ползуват с голяма свобода. Тези души съзнателно чувствуват пулса на живота. Те трептят в хармония със звездния ритъм на живата разумна природа. На тези души е понятна и ясна идеята, че Любовта е кондензиран Дух. Те знаят по пътя на опита, че няма по-реална сила от Духа. За тях Духът е начало, което организира и направлява движещите сили на живата разумна природа. Те знаят, че по силата на Космичния Дух се раждат и утвърждават основните идеи първичните духовно-мистични зародиши.

Разработени впоследствие, тези основни идеи изграждат културите и безкрайното развитие на човечеството (фиг. 4).

Фиг. 4

ТРИ ВИДА ИНДИВИДУАЛНОСТИ

Това пето стъпало на Космичната стълба на реалността е основата, върху която ще се изгради и утвърди културата на славянството, която ще бъде основа за извеждане на бъдещата шеста раса - расата на Синовете Божии.

В културите ще са разгърне новата шеста раса, ще може да се разкрие и утвърди съдържанието на следната мисъл, формулирана в словото на Учителя: "До реалността на Духа се отива чрез Любовта. Любовта е единствената реалност, чрез която Духът се проявява в Битието".

Учителят определя Любовта така: "Мировата Любов е същността на живота, Любовта е енергия, която излиза от центъра на вселената и отива към периферията. Обичта е енергия, която излиза от периферията и върви към центъра на Битието. Любовта е творчески процес". (Фигура 5)

фиг.5

ЛЮБОВ И ОБИЧ

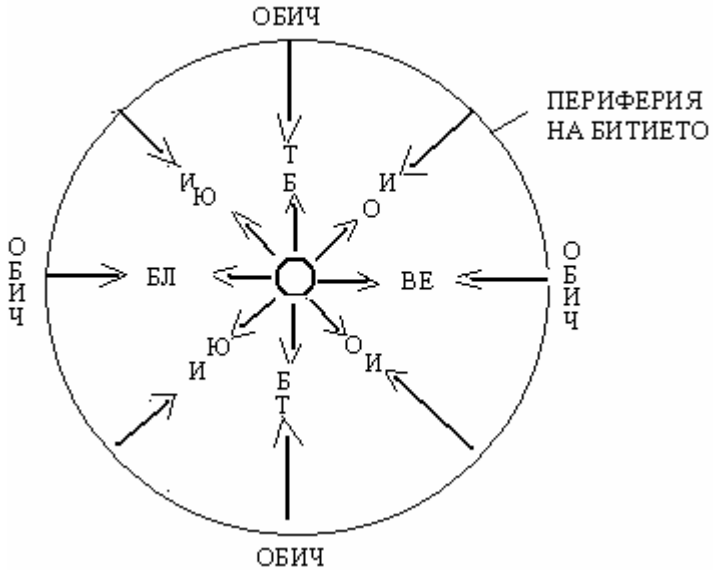

6. ДУХЪТ Е ПРОЯВА НА НЕЗНАЙНИЯ, НА ПЪРВОИЗВОРА НА ЖИВОТА

"Думите - Бог е Дух – съдържат реалността на живота".

Учителя

Идеята утвърдена в схващането на космичната стълба на реалността - Духът е проява на Бога - е една от най-отвлечените идеи, която е достояние само на високото състояние на съзнанието, до което стигат само великите посветени, Учителите на човечеството, които сочат пътя на неговото развитие.

По-нататък в нашето изложение ще разгледаме по-нашироко въпроса за мисията на Христа, като висш небесен пратеник, натоварен със задачата да постави начало на еволюционното развитие на човечеството, т.е. да се открие възможност на човечеството постепенно да излезе от тъмните лабиринти на материята. Чрез своите дела и своя живот Христос за първи път изнесе пред човечеството една висша космична тайна. "Аз и Отец сме едно". Тази мистерия, изразена в свещените писания, разкрива най-великото посвещение на Душата, когато безсмъртното начало у човека се слива с първоизточника на живота, със съзнанието на Вечния. Това е пътят на Великите Учители, пътят на Великите Посветени, които изразяват атрибуциите на космичната реалност. Тези пратеници са от по-висш ранг, те не са от човешката еволюция, от която са били по-ранните Учители, които са имали за мисия да подпомагат човечеството през времетраенето на неговия инволюционен процес.

Тук трябва да отбележим, че употребата на термина Бог и Божество, ние изключваме онзи смисъл, който се съдържа в схващането на теологията, или в този на спекулативната философия. Това е история на един духовен примитивизъм, която не влиза в предмета на нашето разглеждане.

В това отношение Учителят е дал бляскав отговор на теологията и на философията, които в продължение на столетия са дискутирали върху същността на понятието Бог.

"Една от най-големите заблуди на нашето време, е твърдението, че за Бога не можем да имаме определено понятие. Не, за Бога можем да имаме само едно понятие: Светлина без сенки - Живот без прекъсване, Любов без промени и измени - Знание без погрешки, Свобода без ограничения."[23]

"Живият човек вярва в Бога на Любовта, който живее в душите и в Когото душите живеят: - в Бога на Любовта, в Когото всички са едно. Това единство, ония, които са пробудени, искат да оживее в съзнанието на всички и тогава ще отпаднат ония изкуствени и преходни деяния на раси, вери, народи и класи. И в това единство човек ще затрепти в своята първична същина - като жива душа".

Това е последното стъпало на космичната стълба на реалността.

Това е пътят на Учителят, който ще стане достояние на Синовете Божии, на Учениците, едвам в седмата раса, когато човечеството ще завърши своята еволюция върху нашата планета.

---

[23] Из статията "Бог на живите" - от книгата "Живот за цялото* - стр. 70-71.

С тези кратки разяснения върху космичната стълба на реалността ние само маркираме пътя на човешките индивиди по безкрайната спирала на Битието. - Виж фиг. 6.

фиг. 6

КОСМИЧНА СТЪЛБА НА РЕАЛНОСТТА

1. Йерархичен вид

2 От гледна точка на свободата

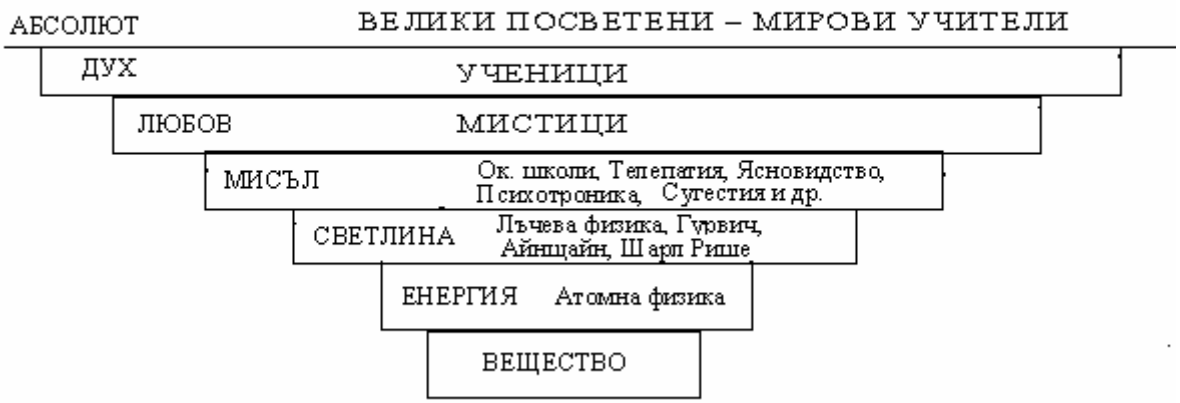

Фиг. 7

ЕПОХИ, КУЛТУРИ И ХАРАКТЕРИСТИКИ

№	Епоха раса	Период	Принципи (тела)	Култури	Потомци	Физически особености
1	Поларианска	♄ Сатурнов	Физическо Iф минерал			„Сенки" влакнести форми
2	Хиперборианска	☉ Слънчев	Физическо II ф етерно I ф жизнено растение			Златно жълт блестяща кожа
3	Лемурианска	☽ Лунен	Физическо IIIф Етерно II ф Астрално I ф като животно		Туземците в Огнена земя, дивите племена на Австралия, Тасмания и др. Малайци, панамци, хутентоти	кожа-черна, червена коси-къдрави костна система - гиганти чело-ниско челюсти-издадени говор-еднозложен нос-широк и сплеснат
4	Атлантска	♁ Земен ♂ Марсова половина	Физическо IV ф Етерно III ф Астрално II ф Конкретен ум Iф „АЗ" индивидуали-зация детинство	1.Рисахали	лапонци	червени гиганти
				2.Тлавалийци	дравиди индуси	кафяво-махагонова кожа
				3.Толтеки	перуанци,ацтеки,индианци	медночервени слята реч
				4.Туранци	Планински китайци, ракиази	жълти гиганти
				5. Урсемитска	чисти юдеи, кабили в Сев.Америка	бяла кожа
				6.Докадийци	етруски,скити, картагенци, баски, палестинци	бели
				7.Монголи	японци,китайцим алайци, тибетци, фамимаджа-ри,ескимоси	жълти
5	Арианска (бяла раса)	♁ Земен ☿ Меркуриева половина	обективен ум самосъзнание	1.Древно-индийска		
				2.Старо-персийска		
				3.Египетско - Асиро-Вавилонска		
				4.Гръко-Римска		
				5.Западно-европейска		
				6.Славянска		
6	Раса на Любовта Светеща раса Ученици	♃ Юпитеров				

ФИГ. 7 - продължение

№	Епоха раса	Континент страна	Останки	Дарби	чувства / съзнание	Водачи
1	Поларианска	Северен полюс			слух, усещане, транс	Богове формата камъка
2	Хиперборианска	Северна Азия и Камчатка			осезание усет за огън +въздух	Богове Мъдрост Херувими
3	Лемурианска	Лемурия под екватора в Индийски и Тихи океан	Циклопски храмове Шамбала (Гоби) Мегалитни Паметници в Африка тихоокеански острови в Южна Америка „Тиакуанако” о.Истър, Мадагаскар	неясно инстинктивно ясновидство черна магия писменост архитектура начало на медицина	сънно съзнание (блян) усет огън+въздух +вода зрение- I-едно око в центъра чувствен усет възприемат само чувствения свят II-две очи	Архангели Ангели
4	Атлантска	1.Африка Атлантика		овчари земеделие	чувствен усет	
		2.под Атлантическия океан о-в Посейдон		мирна цивилизация,архитектура	памет	
		3.Сев.Америка Перу, Цейлон, Персия, Египет	сев.Юкатан пирамиди,Чичен Ица;спираловидни пирамиди и до Северна Америка	войнствени цивилизатори колонизатори	вкус	
		4.през Вавилон Жълта река до Китай	в легендите на древна Индия	брутални жестоки	картинно съзнание	
		5.Цейлон, Бирмания,Индия		войнствени и сприхави	мисъл	Ману
		6.около/под Средиземно море		мореплаватели търговци		Вайсва
		7.Средна Азия Мала Азия,Гърция	Полинезия бушмени	земеделци		
5	Арианска (бяла раса)	1.Индия		йоги и др.	обоняние	Рама
		2.Иран, Арабия, Персия,Египет		алхимия огън и чистота		Хермес
		3.Египет,Асирия, Вавилон	пирамиди,храмове, надписи			Орфей Питагор Платон
		4.Атина, Галия, Рим, Шотландия	скулптури храмове	артистични наклонности	самосъзнание	
		5.Зап. Европа цял свят				
6	Раса на Любовта Светеща раса (Ученици)			изпълнители на музика саможертва справедливост	астрално ясновидство	

ДЯЛ ВТОРИ

РАСИТЕ И ТЕХНИТЕ ИСТОРИЧЕСКИ ЗАДАЧИ

1.ОБЩИ БЕЛЕЗИ

Понятието раса в широк смисъл на думата има отношение не само към човешкия род, но така също и към растителното и животинско царства. Расата, в по-тесен смисъл - като понятие на съвкупност от индивиди от човешки род - има определено биологично и морфологично съдържание. В случая играят специфична роля редица външни наследствени качества и белези, които са характерни за дадени раси от човешкия род изобщо. Специално в човечеството, устройството на черепа съдържа най-характерните белези на дадена раса. Съвременната наука се е занимавала малко с устройството на човешкия череп и специално - с човешкото чело. Тя е вземала под внимание редица други белези: цвят на кожата, характера на косъма - по форма и цвят, цвят и форма на очите, формата на носа, изпъкналостта на скулите в устройството на челюстите.

Изхождайки от положението за необходимост да се направи връзка със съвременното състояние на човешката еволюция, ние ще хвърлим бегъл поглед върху миналото - по-далечно и по-близко - на човешките раси, в качеството им на фази, стъпала на тази еволюция, ще екипираме епохите, които е направила съвременната антропология да класифицира човешките раси. След това ще изложим накратко някои от окултните схващания в тази област. Това са действително ценни, макар и непълни опити, както от страна позитивната наука, така и от страна на окултизма.

В това отношение науката е срещала препятствие в лицето на своя ограничен материалистичен възглед, а окултизмът от своя страна борави в мъгляви и неясни метафизични области.

Науката се опира на наблюдението над сетивното възприемане факти, на исторически паметници и на палеонтологични находки - това е известният индуктивен метод на изследване, опиращ се на фактите от областта на сетивния свят. Окултизмът от своя страна, има по-големи претенции за познаване на същините: той се базира върху ясновидското изследване на надсетивния свят, от друга страна. В случая науката страда от краен обективизъм, докато пък окултизмът отразява твърде много субективен елемент.

Нашето желание в случая е да бъдем критични и да се пазим от увлечения, в което и да е от тези две направления при третирането на тези проблеми. За нас е от особена ценност ключа даден от Учителя: според него, всичко което е вече станало във физическия свят, предварително се е предхождало в духовния свят: физическото е следствие ефект на духовни причини, на явления вече станали в духовния свят.

Друг важен извод е, че сегашното развитие на човека във физическото, физиологическо и психическо отношение се явява като синтез на историята, от придобивките, от духовните и материални ценности на човешките раси и тяхната култура.

Ние изтъкнахме, че за в бъдеще астросоциологията ще разкрие големите закони на еволюцията, служейки си не само с познатите методи на индукция, дедукция, каузалност и сравнение, но и с интуицията, която ще ни даде достъп

до космичната сила, заложена в основата на човешкото същество, с ясновидството.

Това ново познавателно качество на човека - ясновидството - ще се опира върху законите на еволюционното знание. То ще бъде мостът, който ще се хвърли между материализма и идеализма, като философска концепция. Според Учителя това е една от основните задачи на новата епоха на Водолея. Към това се вече ориентира и новата мисъл: щом материализмът приема безкрайността като атрибут на материята, той вече граничи с идеалистическото схващане за безконечността и вечността на Духа. Това значи, че материята и дух са само два аспекта на една и съща реалност.

Нашата задача, или мисията на новия мироглед, който Учителят разкри на човечеството, е да се хвърли мост между материализма като философско схващане от една страна и идеалистическите учения, от друга страна. Това е, собствено казано и върховната задача на Школата, която през първата половина на XX век Учителят създаде на земята. Учителят идентифицира тази школа със самия живот, или както той я назова - Велико Училище на Живота.

Естествените науки, които през последните две столетия реализираха голям прогрес, все пак оперират върху едно сравнително твърде ограничено поле на проучвания: те се ограничават предимно върху физическата страна на живота, без да вземат под внимание факта, че между еволюцията на формите и еволюцията на съзнанието съществува тясна целесъобразност в живата разумна природа, която движи и направлява този паралелизъм. Еволюцията на четирите царства на нашата планета: минерално, растително, животинско и най-сетне човешкото царство, представляват от себе си един процес на постоянно развитие на висшия план на тази целесъобразност, която е функция на живота на Космическото цяло. Това прогресивно възхождане следва две направления - приготвяне на жизнените форми, за да съответствуват на прогресивно развиващото се от по-ниски към по-висши стадии съзнание, от една страна в качествено изменение и разширение на самото съзнание, от друга страна...

Чрез своите методи на изследване съвременната естествена наука не може да проникне в непознатите ней „свръхфизични" области на фини еманации, изтичащи от всевъзможните форми на различните царства на живота. В тази област окултизмът се е домогнал до известни позиции. Наистина съвременната наука разполага с твърде оскъдна документация и паметници на живота върху земята, докато за ясновидския анализ, с който си служи окултизма се предлагат безкрайни възможности за изследване миналите космични явления.

За характеризиране на връзката, която съществува между еволюцията на сетивните форми, с които оперира позитивната наука и еволюцията на състоянието на съзнанието, с които борави окултното изследване, ние бихме си послужили със следната аналогия: - както магнетофонната лента записва, така да се каже, материализира звуковите вълни, трансформирайки ги в електромагнитни потенциалности, така също в духовният свят прехвърля във физическия свят своите електромагнитни мисловни вибрации, или още по-картинно изразената аналогия: пеенето пред микрофона кристализира, така да се каже, в грамофонната плоча.

Но нека да се върнем върху въпроса за антропологическите изследвания на съвременната научна мисъл по отношение на човешките раси.

Класификацията, която дават отделните автори на разните расови типове са цяла редица. Нека споменем тази на Мюлер – Хекеля, която взема за критерий езика, цвета на кожата и косъма, тя почти не издържа критика. Друг

автор е Андрес Редиус, който взема за изходна точка конфигурацията на черепа, разделяйки хората на два типа: дългоглави (долихоцефали) и късоглави – (брахицефали). От друга страна, по формата на челюстите, той ги разделя на такива с перпендикулярни челюсти (ортогнати) и на други с изпъкнали челюсти (прогнати). По челюстните белези групира всички народи в четири раси: Ортогнати (висши раси) - долихцефални и брахицефални; Прогнати (висши раси) - долихоцефали и брахицефали.

По-голямо внимание заслужават класификацията на Егон Фон Айщет, който смята, че има три главни раси: бяла, или европейци, към който принадлежат всички европейски народи, арийските индуси, иранците, персите, хамитите, берберите и семитите. Като преходни типове се вземат австралийците и племето айне. Втората раса той нарича негриди, или черна раса, като към нея причислява негрите, маланезийците, бушмените, пигмеите, хотентотите и микронезийците. Третата раса са монголоиди, към която спадат: китайците, монголците, японците, корейците, турко-татарите, османските турци, ескимосите, малайците, индийците и пр. В тази класификация има известно смешение, особено касателно бялата раса - към нея се причисляват много народи, които спадат към минали раси (атлантска), като например ведоиди, полинезийци и австралийци.

За характерни белези Айнщедт взема следните: за негридите - среден ръст, дълги крайници, широко лице, издадени челюсти, широк и плосък нос, месести устни, изобщо този тип е долихоцефален с черни накъдрени коси. За монголоидите - жълт или маургав цвят на кожата, ръст среден за монголите, висок за северните китайци и нисък за японците. И за трите той дава труп дълъг, крайници къси, лицето е предимно четвъртито, широко, с изпъкнали скули, вежди наклонени, очи полегати, нос плосък и обикновено прав. Към третата раса - европейците или бялата раса, която е проучена специално от д-р Ханс Гюнтер и Фон Айнщедт, се включват следните: 1) северна, 2) алпийска, 3) денарска, 4) източно-балтийска, 5) фалска и 6) средиземноморска групи. Северната група е от долихоцефален тип, продълговато лице, висок ръст, светъл цвят на кожата, сини очи и руси коси. Тя населява Скандинавия, северна Германия, Англия и Балтийските страни. Алпийският тип има брахицефален череп, среден ръст, валчесто или четвъртито лице, очи и коси тъмни, нос къс. Той населява средна Европа, най-вече планинските страни. Динарският тип се характеризира със: силна костна система, дълго лице, плоски задни части на главата. Източно-балтийският тип има: кръгла и къса глава, широко лице с изпъкнали скули, руса коса и сини очи. Това е типът на северно-славянските народи: руси, поляци, чехи и народите на балканските страни. Фалският тип има следните характерни особености: лице и брада - четвъртити, телосложение едро в набито. Средиземно-морски тип има: дълъг череп, овално лице, кафява коса, черни очи, лице и нос среден. Среща се в Испания, Корсика, Сардиния, Италия и Африка.

Един друг антрополог, Деникер, дава 29 расови групи, върху които нямаме възможност да се спираме.

Изобщо характеризирани по цвят на кожата, могат да бъдат набелязани следните три главни групи: черната, жълтата и бялата. Пропорционално взето, тези групи държат процентно: черната - около 12%, жълтата - около 28%, и бялата - около 50%.

Преди да пристъпим към окултното определение на расите, налага се да уточним понятията, с които се оперира: раса, народ и култура.

Расата, както се изтъква по-горе, е понятие с предимно биологично-морфологичен характер, докато понятието народ има предимно социологичен характер. От окултно гледище понятието народ представлява сложен комплекс от кармични възли между индивиди, които в дадена географска и политическа локализация имат обща историческа съдба. Това е полето където се развързват специален род кармични връзки, изразени в семейните и родови отношения.

Под понятието култура разбираме разгънатите от даден народ материални и духовни възможности. Културите се следват по силата на известна вътрешна закономерност в човешката еволюция, те се редуват калейдоскопично в историческото развитие на народите.

Проявата на расите не е произволен процес в хода на човешката еволюция. Расите са определени фази в изходящото историческо развитие на човечеството. Взето като цялост, човечеството има същия генезис като и индивидите: То се ражда, минава през своето детство и юношество, възмъжава, стига зряла възраст, напреднала възраст и старост.

Ние ще разгледаме хронологически, от гледище окултно, историческите фази на човешкото развитие.

2. ЛЕМУРИЙСКА РАСА

> "Когато е станало грехопадането на човечеството, преди 13 милиона години, тогава се е появила черната раса. Това е расата на лемурийците. Човечеството, което е паднало в гъстата материя, е почерняло. Останките, сегашната черна раса, са получени от смесването на третата и четвъртата раси."
>
> Учителят

Според окултизма, в своя космичен ход човечеството е минало до сега през пет отделни раси. За първите две раси е трудно да се каже нещо по-конкретно, защото липсват за това всякакви исторически документи и паметници.

Видният немски окултист, д-р Рудолф Щайнер, опирайки се на данните от ясновидски анализ, счита, че човешкото развитие преди създаването на нашата планета, е минало през три преходни планети, условно назовани от него: Сатурн, Слънце и Луна.[24]

Върху Сатурн човешкото същество се развива в своята първична физическа същина, върху Слънцето физическият принцип бива усъвършенстван и се заражда и вторият принцип – етерният, върху Луната физическият принцип преминава в своята трета фаза на усъвършенстване, етерният принцип - в своята втора фаза на усъвършенстване и тук се заражда и третият принцип – астралното тяло на човешкото същество. Така преди да бъде формирана нашата сегашна земя като планета, човешкото същество е имало вече развита и съответно усъвършенствани следните принципи (тела): физическото тяло в неговата трета фаза, етерното - в неговата втора фаза и астралното - в неговата първа фаза на усъвършенствуване. Върху Земята, четвъртата по ред планета в

24 Виж стр. 43

еволюцията - към тези три принципа (тела) се присъединява характерният и същинско-човешкият принцип - човешкото „АЗ“. Последният принцип е в своята първа фаза на развитие, а останалите три първи принципа се покачват съответно по на една по-висока фаза: IV, III и II. Така физическото тяло се явява като най-старо и по развитието е стигнало на Земята най-голямото си съвършенство, а "Азът“ (менталното тяло) е сравнително на най-ниската си степен на развитие.

Самата земна планета, според Щайнер, т.е. сегашната наша Земя е изглеждала тогава за духовния поглед на ясновидеца като кълбо съставено от „душа в дух", в което физическите и етерични сили са се проявили астрално. Тази планета е съдържала в зародиш всичко онова, което по-после ще се трансформира и ще даде начало на създанията на физическата Земя. Светещото кълбо е светело със светлина, която нашите сегашни физически сетива (очи) не биха могли да възприемат, ако биха съществували тогава. То е светило с една чисто астрална светлина, доловима само с погледа на ясновидеца.[25]

След това, върху това кълбо постепенно настъпва едно сгъстяване. В резултат на тази кондензация става преминаване от състоянието на огненост - към състоянието: „Въздух“ и „Вода“.

В човешкото същество паралелно се вселяват тези нови физически елементи (вода и въздух), неговото огнено състояние се променя и то върви към агрегатни състояния по-плътни. Наличните принципи (тела) също напредват, а се раждат съответно и по-висшите принципи. Върху тази еволюция на материята и на човешкото същество работят редица същества - същества от Висши Духовни йерархии, боравещи с отделните принципи. В контакт със Земята човешкото същество развива и укрепва постепенно състоянието на съзнание и сетивата си. Човекът възраства и се свързва все по-здраво със Земята, върху която се появява в четвъртият елемент - "твърдото тяло", което се прониква постепенно в човешкия организъм. Върху земята са вече на лице четирите царства: минералното, растителното, животинското и човешкото. Земята е населена с човешки същества, първоначално имащи аспекта на "сянка“, които постепенно стават същества живеещи върху земята и изпитващи нейното разнообразие в климато-географско отношение. От тук именно според Рудолф Щайнер, започна същинското деление на човешките раси. В това време, от безполово същество, човешкото същество се е поляризирало - явяват се мъжкият и женският полове. Човешкото същество по същност е ставало повече материално и по-малко духовно. Върху неговото земно развитие влияят мощни външни сили. Човешкото физическо тяло е стигнало високо развитие. В сравнение с останалите човешки принципи (тела), то е най-старо и най-усъвършенствано.

Слизайки първоначално върху земята, човешкото същество не е имало още формирана костна система. Костите са били предхождани от един вид хрущялна материя, образувана от човешкото тяло, нещо като плетеница, още твърде гъвкава: тази субстанция е била първоначално от материя течна и дори, преди това, газообразна и от естество още по-тънко - стигайки до духовно. В края от това духовно се стига до пълна материализация. [26]

---

25 Тези три планети не са днешните физически небесни тела; планетата Сатурн, Слънцето на нашата планетна система и нашата земна луна, а са други небесни тела с по-тънък, надфизически строеж.

26 Рудолф Щайнер - „Тайната Наука“ IV фр., издание 1. V. 1925г.

Според Щайнер, човекът е бил в притежание на истинска, в днешен смисъл, костна система едва през третата човешка раса - лемурийската. Тази раса се счита от теософията, че е обитавала специален континент, простиращ се под екватора и покриващ по-голямата част от сегашните Йндийски и Тихи океани, континент наричан от теософията с името "Лемурия" (наименованието Лемурия е взето от природоизпитателя Склетер, който предполагал съществуването на подобен континент по широко разпространения в много от тези територии тип маймуни, наричани от туземните раси лемурийска маймуна)[27]. Останки от този древен континент се считат днешните: Австралия, о-в Мадагаскар, част от Южна Америка и др. Далечни потомци на тази лемурийска раса се сочат туземните племена на Огнена земя, дивите племена на Австралия и някои други днешни племена - предимно такива с къдрави коси. Японците се считат също потомци на лемурийците, макар и с известна силна смесица от по-късни раси. Ръстът на тези останки от лемурийската раса днес е силно снизен, някогашните лемурийци се считат, че са били с гигантско телосложение.

Общо взето счита се, че преди лемурийската раса е имало две предходни раси, от които, обаче, останки липсват - тъй като те са били с неукрепнало физическо тяло. В теософията и в окултизма за тези раси се говори малко, тъй като и малко се знае. [28]

При лемурийската човешка раса сетивата у човека са били вече сравнително оформени. Цветът на кожата е бил предимно черен с нюанси към червено, челото ниско и тясно, носът - широк и сплеснат и челюстите - силно издадени. Тази раса поставя началото на примитивния и еднозложен говор. Като най-важен остатък от лимурийската цивилизация, окултната наука счита циклопските храмове и паметници: като център на същата се сочи град Шамбала, намиращ се някъде сред пустинята Гоби. Счита се също, че много от така наречените мегалитни паметници, открити в Африка и някои Тихоокеански острови, Южна Америка са от лемурийските времена.

Според окултната наука, развитието на човека по пътя на, последователните прераждания е започнало именно през епохата на лемурийската раса. Човекът през тази раса е бил още на сравнително твърде ниско стъпало на развитие в интелектуално отношение. През тази епоха културата, общо взето, не е била на твърде ниско равнище, защото за ръководители и наставници лемурийското човечество е дало въплътени напреднали същества, които са били завършили своята еволюция през епохата на предходни вселенски епохи.

Самосъзнанието у лемурийците е било още слабо развито, човекът тогава е бил потопен в общото съзнание на рода и племето. Той е притежавал известни неясни, инстинктивни ясновидски дарби, останали като рудимент от неговото развитие преди слизането му в материята. Лемурийците са си служили широко със силата на черната магия. Легендите говорят за напреднали същества под името Кабпри, които са се въплътявали в лемурийското човечество. Благодарение на вниманието на тези същества лемурийското човечество е можало да развие известна духовна и материална култура. Тези напреднали същества са дали на лемурийците писмеността и архитектурното изкуство, те са поставили също така и началото на медицината.

---

27 Джинараджадас - “Основни положения на теософията“

28 Повече подробности виж: 1. „Космогония“ гл. XII – Еволюция върху земята /Макс Хайндл/.
2. Родословието на човека. Ани Безант.

Съвременните изследвания на мегалитни паметници на остров Истър, находящ се между Австралия и Южна Америка, сочат известна връзка със също подобните паметници в Тиакунака, Южна Америка и това е дало основание на някой английски учени, базирайки се на тези факти и на известна общност във флората и фауната на тези, иначе отдалечени земи: да твърдят, че е вероятно да е съществувала някаква сухоземна предисторическа връзка между Австралия и Америка.

Изследванията на окултната наука показват, че такъв континент действително е съществувал, че това е континентът на третата човешка раса, Лемурийската, потънал поради сеизмични катаклизми преди третичната ера.

3. АТЛАНТСКА РАСА

След потъването на Лемурийският континент, над повърхността на водата постепенно изплавал нов континент, дивата разумна Природа издига този континент от океанските глъбини, за да го приготви за обиталище на следващата - четвъртата по ред - човешка раса, т.е. Атлантската.

Този огромен нов континент е опасвал почти земното кълбо, като се започва от днешния Китай, Япония, съединявайки се със западните брегове на Северна Америка. Той е обхващал и част от днешна Индия, остров Цейлон, Бирмания, Малайския полуостров, Персия, Египет, Арабия, Абисиния, земите, които сега се намират под Средиземно море и още по на запад, Италия, Испания, Англия, земите под Атлантическия океан, та чак до южна и северна Америка.

От петата по ред култура на предходната лемурийска раса, напредналите същества, ръководители на Атлантската раса, са взели най-напредналите човешки групи и са ги насочили към северна Азия. Там се е сложило началото на новата Атлантска раса в лицето на първата нейна култура, останки от която култура са днешните лапонци, смесени в последствие с хора от следващата култура на същата раса. Това е била именно, културата на червените гиганти.

За подразделението на атлантската раса на отделни култури, окултната и теософската литература дават следната класификация![29]

1. Рисахали, 2. Тлаватлийци, 3. Толтеки, 4. Първични туранци (планинските китайци в др.), 5. Първоначални семити, 6. Акадийци и 7. Монголи (японци, китайци, малайци и др.)

Според окултизма, втората култура на атлантската раса се развива в онази част на атлантическия континент, която сега лежи под кафяво-червени, смесвайки се с някой от клоновете на предходната лемурийска раса, са дали началото на дравидите. Последователното ново смесване между тлаватлийци, дравиди и други дало начало на индусите.

Третата култура на атлантската раса е тази на толтеките, медночервени по цвят - останки от които са открити в днешна средна Америка. В лицето на толтекската култура, Атлантската раса стига до най-високата си точка. Перуанците и ацтеките, както и червенокожите индианци са чисти представители на тази култура.

---

29 Според Джинараджадаса: „Основни положения на Теософията“

Членоразделната реч на това време още не се е била проявила. Речта на толтеките е била слята. Архитектурни паметници от тази епоха се считат: северно Юкатанската пирамида в Чичен-Итца, на мийясите, стъпалообразната пирамида в Кочикалко и други паметници, открити в Средна Америка.

Четвъртата култура на Атлантската раса, жълти по цвят на кожата, колонизаторите по дух са така наречените първични туранци (днешните планински китайци, леко отличаващи се от последната монголска култура: японци, китайци и др.). Тя се е образувала от емигриращи от Атлантида на изток народонаселения, които са преминали от запад на изток, през Вавилон и Жълтата река, до Китай. От тази туранска група е изведен зародиша на по-послешната седма монголска култура, разпространила се по-после в Китай, Япония и други азиатски страни.

Петата по ред култура на атлантската раса и така наречената Урсемитска, или култура на първоначалните семити - бяла по цвят кожа и войнствени по дух. Техни потомци днес се считат чистокръвните юдеи, както и кабилите в Северна Америка. От народонаселенията на тази култура е изведен в последствие зародиша на новата пета по ред раса – Арийската.

Шестата култура на Атлантската раса е създадена около Средиземното море в лицето на акадийците - бели по цвят, известни по-после като финикийци, мореплаватели и търговци по дух. На тях потомци се считат древните педацки, етруси, скити, картагенци, баски и др.

Седмата култура на Атлантската раса са известни монголите (японци, китайци, майци и др.) - жълти по цвят на кожата и земеделци по дух. Тази култура е имала за средище Средна Азия. Като останка от тези народи се считат днешните тибетци, фини, маджари, ескимоси и др. Днешните японци са последните най-жизнени усилия на Атлантската раса, преди да започне тя да запада.

Съвременната наука в лицето на геологията, археологията, етнографията и антропологията, разполага все още с недостатъчно паметници и други данни за едно позитивно познание на фактите, установени от преданието или чрез ясновидски анализ. Трябва да се признае, обаче, че през първата половина на XX столетие науката направи твърде значителен напредък и можем да се надяваме, че много от горните установки в недалечно бъдеще ще бъдат признати като позитивни научни установки.

В писанията и летописите на древността има твърде много интересни илюзии относно съществуването на Атлантида, последния къс от която се счита за потънала преди около 9-10 000 години, в лицето на остров Посейдон, т.е. в едно време, което е почти в началото на историческата епоха. За такъв остров, зад Гибралтар, или така наречените тогава Херкулесови стълбове, говорят някои гръцки автори. Платон в съчинението си „Тимея", дава разговори между гръцкия държавник Солон и един египетски жрец. Последният укорява гърците за това, че те не познават своето славно минало. Жрецът казва: "В нашите летописи се говори, как великото царство на Атлантското море е извършило нашествие в Европа и Азия и как атиняните са се съпротивлявали храбро на неприятелския напор. В това време съществувал голям остров срещу протока, наричан от вас Херкулесови стълбове. Този остров е бил по-голям от Ливия /днешна Африка/ и Азия взети заедно. Жителите на Атлантида лесно доплавали до другите малки острови, лежащи между Азия и Европа, а от тях и до материка, който обикаля това море /Средиземно море/, Атлантида е имала царе, които се славели със своето могъщество. Те господствали над съседите: дори

части от материка са били под атлантската власт. Цялата Ливия до Египет и цяла Европа - до Тирения са били под атлантско владение. По едно време тази могъща атлантска държава се заема да покори всички народи, живущи около Херкулесовите стълбове, в това число и нашия /египетския/ и вашия /гръцкия/. И тогава именно вашият град /атиняните/ показал на целия свят своята сила и могъщество. Той противостоял на най-страшните опасности и сдържал победа над неприятелите, спасявайки се от робство не само себе си, но и народите, които още не били покорени от Атлантида, а на други пък народи, като например на нас (египтяните), върнали свободата. Но скоро след това начеват страшни земетръси и наводнения. Всички войски на Атлантида, които нападали над (египтяните) били погълнати от разбунтуваната земя и вода в течение на един ден и една нощ. В сегашно време на това място, дето е бил остров Атлантида, е невъзможно да се плава по море и да се изследва. На това плаване пречи огромното количество тиня, останала от острова във водата, когато той потънал под морските вълни".

Нам е невъзможно да цитираме множество други древни историци, които предават сведения, относно съществуването на Атлантида. От няколко десетилетия се правят интересни проучвания на профила на морското дъно на Атлантическия океан. В тези океанографски изучавания се установява, че една дълга подводна планинска верига се протака между португалските брегове и остров Модейра и т.н. И много други подобни възвишения, особено между африканските, европейските и южно-американските брегове говорят за наличност на един профил на океанско дъно, представляващ профил на планинска верига на потънал континент.

Но не са само геологичните и океанографските проучвания, които ни дават данни за съществуването на подобна сухоземна връзка между Европа и Африка от една страна и Америка от друга. Археологичните научавания от своя страна, дават още по-убедителни данни за подобна връзка между тези континенти. Археологическите паметници пирамиди и други говорят за общност и стил между Египет и Америка.

Има значителна литература върху това, което са установили редица американски и европейски експедиции. Например, туземното население на Канарските острови, които са останки от потънали части на Атлантическия континент, имат особена своя писменост, изучавали са астрономия, имали са земеделие на високо някога равнище и т.н., изобщо цялото минало на това население носи далечен спомен за богато далечно минало.

Материците се явяват като декори на великата драма на човешкото развитие: щом дадено действие на тази драма завърши, пада завесата и настъпва смяна на декорите.

Като живи същества: човеци, планети и слънца се раждат, идват до разцвет, остаряват и загиват, така също се явяват и изчезват континенти.

Тук изпъква голямата загадка: Какво цели Живата разумна природа с този нескончаем процес на човешко развитие?

На този въпрос може да се даде единствен истински отговор: целта на Живата Разумна природа е да оформи и развие самосъзнанието у човека, да събуди у него и усъвършенствува висшите умствени и духовни способности. Начало на това умствено развитие се слага още със слизането на човека в материята - още с лемурийската раса, макар и в тази раса да се проявяват главно качествата на човешката чувственост и емоционалната природа.

Основна задача на атлантската епоха, с нейните седем култури, е била да се развие все повече и повече самосъзнанието у човека, за да се почувствува, обособи и оформи той като отделно съзнаващо се "Аз". В това отношение, най-високи постижения отбелязва в интелектуално отношение петата, древно-семитска (Урсемитска) култура на Атлантска раса. От тази именно култура духовните ръководители на човешката еволюция са избрали по-напреднали хора, за да турят начало на развитие на следващата човешка раса – арийската.

4. ПЕТАТА БЯЛА РАСА И НЕЙНИТЕ КУЛТУРИ

Арийската раса, както се каза, се извежда от петата урсемитска култура на предходната раса. Какви бяха духовно културните задачи на епохата, изградена от новата пета раса?

Човек трябва да развие нови центрове в своя череп, нови космически сили трябваше да се събудят в човешката природа. Тези сили стоят в органическа връзка с висшите човешки умствени и психически способности. Челото на човека, в горната му част, морфологически трябваше да се разшири. След като другите раси и по-специално четвъртата атлантската раса, бяха оформили конкретния ум, който изгради у човека света на сетивното познание, както и човешкия сетивен ум, или втората зона на човешкото чело, на бялата раса се слагаше върховна задача да събуди каузалната мисъл, философските центрове, с една от най-високите умствени способности - сравнението. Тази област на човешката умствена сфера имаше за задача да локализира една способност, а именно - способността да се обясняват дълбоките закони, движещи физическия свят. Науката бе поставена пред необходимостта да навлезе в разбирането на малките мистерии, свързани със света на материята. Човечеството трябваше да проникне, чрез съзнанието си, в лабиринта на материята - да изгради здрава материална култура. Така духовното съзнание почти трябваше да отстъпи място на умственото съзнание, което постепенно трябваше да разкрие всички закони и загадки на материята.

Според Рудолф Щайнер,[30] епохата на петата раса /бялата раса/ ще очертае седем култури, съобразно с астросоциологичните закони на Битието. До сега в човешкото развитие са проявени следните пет култури: първата, най-старата култура на тази раса е старо - индуската, втората – староперсийската, третата – египетско - асировавилонската, четвъртата - гръко-римската и петата – съвременната, западноевропейската култура.

Проучвайки историята на човечеството от старо-индуско време насам, наистина, не можем да не се изпълним с учудване пред тази смяна на културите: пламва със своя величав блясък древната индийска култура и пръска светлина във всички известни тогава части на света. Индия трябва да се счита тогава като фокус на човешкия гений. Но ето, че този блясък полека-лека отслабва и пламъкът най-сетне угасва. Но тогава, в друго съвсем неизвестно до тогава място, а именно в Иран, започва да блести ново огнище, нова цивилизация, съвсем различаваща се от предходната. Но и тя стигнала своя апогей, започва да отпада, за да заблести вместо нея с още по-голям блясък, цивилизацията на древния Египет, на Асирия и Вавилон. Целият по-събуден тогавашен свят гледа

30 Ние се позоваваме често на Рудолф Щайнер, защото го считаме като предтеча на новата култура на Водолея.

на тая новопоявила се цивилизация - която дава на човечеството нещо ново, нещо невиждано до тогава - с истинска почуда, но и тая висока цивилизация най-сетне угасва и на мястото където някога е цъфтяла високата вавилонска цивилизация, сега е пясъчна пустиня. На свой ред, пред изумения зрител заблестява ново огнище - цивилизацията на древна Атина, а по-после и тази на Рим, или по-точно казано фокусът на тази цивилизация се премества от Атина в Рим, а по-после и по на север - в онези земи, където според старите римляни са бродили "варварите".

За по-задълбочения зрител изниква мисълта за някакъв паралелизъм, между линията, по която се слагат едни след други центровете на гореспоменатите култури в спиралоподобния ход на нашата земя в космичното пространство. И действително, тази учудваща на пръв поглед смяна на културите, далеч не се явява случайност. Както казахме историята на човечеството, от старо-индийско време насам, представлява по същността си едно все по-голямо и по-дълбоко овладяване на материалното, една по-голяма заинтересованост на човека от материалните фактори на живота. Това навлизане, потъване на човешкото съзнание в материалното е било най-слабо проявено през староиндийската култура. Тук става въпрос не за исторически познатата ни индуска култура, а за онази на древна Индия от преди много хиляди години. Понеже у тези древни индуси съзнанието е започнало да се задълбочава в материята, спонтанно съществувалото дотогава у тях ясновидство е започнало съответно да упада, подобно на това, което е наблюдавано у някои животни, които поставени, поради промени във външните условия да живеят на тъмно са загубили полека-лека зрението си, като ненужно им повече в тъмнината на пещерите, в които са поставени да живеят. Но тъй като древните индуси бяха току що изгубили унаследеното от предходната атлантска раса спонтанно ясновидство, те оставаха да живеят само със спомена за него. Те още не се отдаваха твърде много на повика на материалното, а се отдаваха повече на спомените си по душевния и духовния мир, копнееха по него и изпитваха неохота и отвращение към материалното, към физическото. Тях не ги привличаше мисълта за подобно овладяване и използуване физическите сили за подобрение на материалното им битие, каквато мисъл обхвана хората от последующите култури.

Втората култура - древно персийската, сочи едно по-дълбоко навлизане в материалния свят. Докато индусите смятаха за действителност само духовния свят, а видимия свят счетоха само за илюзия, /Майя/, за сън, то старите перси, от времето на великия Зороастър /обитавали мястото, където по-сетне се основава исторически познатото персийско царство/, считаха материалния свят за действителност, противопоставяща се и враждебна на духовното. Те считаха, че животът е полесражение на духовното с материалното и че задачата на човечеството е да способства за победата на духовното над материалното. Това е същността на дуализма на персийската религия на Зороастър: добрият бог - Ормузд /Ахура Мазда/, е във вечна борба за надмощие над злия бог - Ариман, в която борба победителят трябва да излезе Ормузд.

Третата култура - египетско-асиро-вавилонската - отива още по-нататък в потъването в материята, в материалното. Индусите считаха света на материята за илюзия, персите признаваха материята за реалност, макар и за реалност неприятелска, а египтяните вече не смятаха материалното за враждебно на духовното: нещо повече, те го считат като израз на духовното, те се мирят с него и се стремят да намерят физически израз на дълбоката мъдрост на Божест-

веното. От там и развитието на египетско-халдейската астрономия в нейния особен характер. Те вече виждат във всяка планета тяло на едно Божествено същество. В движението на планетите те се стараят да прочетат волята и плановете на боговете и да ориентират съобразно с това собствения си живот.

Старият грък и римлянин отиват още по-нататък в овладяването на физическия свят. Едно сравнение за това на древния грък и още повече на този на древния римлянин с живота на поменатите по-стари народи, е от естество да ни покаже, че гръко-римската култура е далеч по-материалистична.

След гръко-римската, идва днешната култура, чийто център първоначално е западна Европа, от където в последствие се е разпространила до степен да обхване и господства над целия свят.

В днешната култура човечеството е в напрегнат стремеж да запечата в материята и самите природни закони. Човекът на петата култура изследва силите на електричеството, на парата, на тежестта и пр. и чрез тяхната помощ видоизменя външната действителност в много по-голям размер, отколкото такива промени са могли да предизвикат старите народи. Културата става все по-материалистична. Днешната епоха е епоха на висша механична цивилизация. В сравнение със старите народи, съвременният човек е потънал най-дълбоко в материята. Никога до сега човешкото съзнание не е слизало тъй дълбоко в материята, както днес. Тук основателно би могъл да бъде поставен въпросът! "Какво собствено трябва да се разбира под израза: - потъване на човешкото съзнание в материята?“ Външно това се изразява във факта, че културата става все по-материалистична, а вътрешно - в устройството на човешкото естество, това е изразено чрез изменяне на връзката между видимото и невидимото, изразено чрез изменяне връзката между видимото и невидимите човешки тела, например връзката между физическото и етерното тяло на човека е била по-друга в атлантско време от тази в днешно време.

Съвременният човек е отишъл толкова далеч в потъването в материята, културата му е станала толкова материалистична, че най-сетне той идва до убеждението, че нищо друго не съществува, освен материята, с други думи, човек изобщо отрича духа. Тъй както древният индус отричаше реалността на материалното, тъй днес съвременният материалист отрича реалността на духовния мир.

Човечеството е днес, прочее, най-дълбоко потънало в материята. Обаче днес то е същевременно в един завой на историята си. Ако до сега е имало едно постепенно слизане в материята, от сега нататък ще следва едно възлизане нагоре, т.е. културата ще става занапред все по-духовна. Окултното гледище в това отношение е най-малко реакционно: Нему е чужд в всякакъв фанатизъм, за него материалистичната култура е необходима фаза в развитието на човечеството. Тази култура има определена задача: да развие самосъзнанието на мислителните способности на човека. А това развитие бе възможно само доколкото човечеството за известно време се откаже от пряката си връзка с духовния мир и се ограничеше само в сетивния мир. Това е един окултен закон.

От това гледище потъването в материята бе необходимо за днешната раса, за да може тя да изпълни своята мисия. И тя изпълни сполучливо тази мисия. Днес, в сравнение с това, което е било по-рано умствените способности следват по-успешно своето развитие. Днес и необразованият може да разсъждава и смята. Днес образованието дава такава храна, която развива умствените способности. Днес в живота нищо не се цени тъй високо,както умът.

Още Паскал е казал, че съвременният човек би счел по-голяма обида да го нарекат глупав, т.е. без ум, отколкото да го нарекат лукав, т.е. неетичен.

А защо е било необходимо развитието на умствените способности и на самосъзнанието? На този въпрос може да се отговори с утвърждението, че умът е една от страните на душевния живот на човека. Еволюцията на човека предполага всестранно развитие на душевните му заложби в тяхната цялост. Ако умствената страна на духовния живот би останала несъразмерно развита, то еволюцията не би била цялостна, тя би останала едностранчива. Затова, именно, който иска да следва великия път на усъвършенстването, с развитието на ума човек става ярко изразена индивидуалност той е един вид стъпил на собствени крака. Преди развитието на умствените способности, човек се чувства като част от цялото /подобно на капката в чаша вода/, а след това, след развитието на умствените способности, той добива духовна самостоятелност. Тази самостоятелност, това заставане на собствени крака, е необходимо за човека с оглед продължаването на по-нататъшната му еволюция. Даже нещо повече, развитието на мислителната сила до известна степен е необходимост за всеки, който иска да премине през степените на посвещението.

И така, това потъване в материята, което днес се наблюдава, е една естествена необходимост. В наше време огромни духовни сили се изразходват за задоволяване на чисто телесни нужди. Всичко това е също така естествена необходимост. Против това никой не би трябвало да възразява. Но ние сме вече в процеса на започване на едно възхождане. И както материализмът беше естествено необходим, както той е бил естествено полезен за човешкото развитие до сега, т.е. докато се извърши процесът на постоянното слизане в материята, така сега, когато започва новата фаза на човешката еволюция - едно постепенно възхождане нагоре, стария механистичен материализъм се превръща в едно препятствие на човешката еволюция. И онзи, който упорства твърдо на позицията на вулгарния материализъм, той не е наясно с посоката, която е поета при еволюцията на човечеството, т.е. не си е дал ясна сметка за обстоятелството, че днес са в ход сили, които подготвят настъпването на идващата /шеста/ нова култура, която ще бъде отправна точка за създаването на новата /шестата/ раса.

5. СЪЗДАВАНЕТО НА ШЕСТАТА КУЛТУРА И МИСИЯТА НА СЛАВЯНСТВОТО

> "Славянството е девствена почва на бялата раса.
>
> Това, което евреите не можаха да разрешат, славяните ще го разрешат.
>
> Бъдещето е на славяните. В този смисъл славяните не трябва да вървят по пътя на западните народи. Защото досегашните култури на бялата раса, са култури на насилието.“
>
> Учителят

Човечеството се намира пред прага на шестата култура на сегашната раса. Тази култура е определена да послужи като духовен кълн, от който ще се

развие новата, шестата раса, расата на Синовете Божии. Това е повеля на великите и неотменни закони на Битието.

Културите сами по себе си представляват терен, външни условия за развитието на вътрешните потенциални възможности на душите. Расите, както и културите, са само преходен етап. Те залязват, загиват, след като дадат своя принос за емоционалното, интелектуалното и волевото развитие на човешките души.

Не трябва да бъдат смесвани тези две идеи - идеята за еволюцията на расата и идеята на еволюцията на човешките души. Расите, това са различни облекла, които обличат душите и които се сменят, според ритъма на времето и Пространството. Душите, напротив, са вечната тайна същина. Тези души са същите, които използуват расите, а културите като средство за своя прогресивен възход по великата стълба на усъвършенствуването. Расите в културите постепенно и последователно потъват в архивите на Времето, а душите живеят вечно и се превъплътяват в безкрайната верига на Времето и Пространството.

Всички политически пертурбации в цялата съвременна духовна културна криза, изобщо, е предвестник на раждането и възхождането на новата култура, на шестата култура, която ще разкрие първите си страници на творчество най-напред в недрата на славянството. Славянските народи, както сочи учителят, са най-пригодната девствена почва, върху която той сам заложи семената на космичната Любов, която ще издигне културата на братство между народите, обществата и индивидите.

Ние се позоваваме на утвържденията на един от най-видните окултисти на века - на духовния гений на немския народ. - Рудолф Щайнер и бившия водач на розенкройцерите в Америка – Макс Хайндел, които считаме като предтечи на Учителя: "Земята е станала един свят на Мъдростта, благодарение на Космичните сили, които са обработили нейните елементи. Сегашната земя е съставена от елементите на Мъдростта - Човек сега ги намира.[31] Но една нова сила влиза в тази Мъдрост - това е Любовта. Тя издига човека до самочувствието на независим член на духовния мир. Светът на Мъдростта ще се превърне в свят на Любовта. "Аз-ът" /човекът/ може да разцъфне в себе си и това трябва да стане по любов. Най-широкият и най-понятният образец на Любовта е Христос. От него е положен зародиша /кълна/ на любовта вътре в човешката душа. От там Любовта ще се разпространи в света. Както първоначалната Мъдрост се е изразила във външни земни сили, така в бъдеще Любовта ще се прояви като една естествена сила. Това е тайната на бъдещето развитие. Всичко онова, което човек ще извърта в съзнателна хармония с цялата земна революция, ще бъде проява на Любовта. Поради самото свое естество, духовното съзнание, се превръща в Любов“.[32]

Още две раси ще се развият в нашата сегашна Епоха, едната от които са славяните. След изтичането на няколко стотин години, когато Слънцето, поради предшествието на равноденствието ще се намира в знака на Водолей, руският народ и славянските раси въобще, ще достигнат една степен на духовно развитие, което ще ги постави далеч и много по-напред от сегашното им състояние... Славянската цивилизация ще бъде велика и пропита с радост, докато трае, понеже ще бъде родена от Дълбока скръб и неизказани страдания.

---

31 Виж стр.56 заб. 2

32 Рудолф Щайнер - „Тайната наука“

Като отплата законът на компенсацията ще донесе противоположното в подходящото време...[33]

Чрез своите велики закони, природата върши фантастични алхимични операции. Историята ни сочи ясно по какъв път възникна петата западно-европейска култура. Трябваше да настъпи стълкновение, сблъскване между изтощеният римски, древен римски свят и северо-еропейските варварски народи, за да се създаде и развие петата, европейската култура.

В настоящите в голям стил стопански и политическа стълкновения между Запада и Изтока ще се роди шестата култура на Бялата раса. Западно-европейската култура е вече изявила последните са творчески възможности.[34] В тази залязваща съвременна култура се откриват перспективи за буйната и неспокойна славянска кръв - за зараждане в нея на шестата култура на Бялата раса, която култура ще сложи началото на новата, шеста раса.

Европейският свят издигна религиозните форми на християнството: Но тези форми трябва да бъдат запълнени, да бъдат одухотворени с мистичния огън на славянството.

Учителят характеризира по следния начин нашата съвременност, сочейки верният път за изход от днешната безпътица. "Съвременната Бяла раса е вече стигнала върха на своето външно физическо развитие.[35] Сега вече идва вторият процес - процесът на вътрешното развитие. Никой народ не може вече да расте. Сегашните народи могат да се смалят, но не и да растат. В това тяхно вътрешно развитие трябва да се създадат, по възможност, условия за всички индивиди да могат да работят. Това е вътрешното ни развитие: първо съвременните народи трябва да определят, в какво да вярват и към каква цел да се стремят. Те са опитали вече материалната сила, опитали са богатството, опитали са удоволствията. С една реч всичко, което може да се вкуси на физическото поле, те са го опитали. Няма храна, от която да не са вкусили; няма плод, от който да не са яли; няма удоволствие, което да не са преживяли. А законът в природата е, че тя не търпи еднообразните повторения. Тя обича разнообразието в прогресивна и възходяща степен. Единственото, прочие, което става сега, то е чисто духовното развитие, усъвършенствуването силата на човешката душа. Най-възвишените и благородни чувства се намират още в латентно състояние, те трябва да се завладеят.

Всички народи, общества и индивиди, всички системи, каквито да са те, трябва да се насочат само към тази област. Ако съвременните народи не вземат тази насока, те ще бъдат заставени към това чрез изтощаване на тяхната нервна система, ще станат всички неврастеници и така ще бъдат принудени, щат не щат да напуснат старите си понятия и стремежи и да тръгнат по новия път. Вземете например, един богат човек, който е свикнал да яде пищна храна неговата нервна система отслабва, стомахът му се изтощава,започва да повръща и да не може да приема такава храна. Тогава той се съгласява да приема най-простата храна: млякото, а с млякото се хранят само децата. Затова и Христос е казал: "ако не искате да станете като малките деца, няма да влезете в царството Божие“. Това означава, да възприемаме новото в живота, защото само малките деца знаят тайната на възприемане на новото. И всеки знае, че когато малките деца дойдат в един дом, носят радост на родителите и на всички околни, и

33 Макс Хайндел - „Космогония“ - „Арианска епоха“, стр. 304

34 В книгата си „Залезът на Запад“, Освалд Шпинглер характеризира най-убедително това твърдение.

35 С какво майсторство, например, е устроено човешкото сърце, човешкото ухо и пр. Също така, с не по-малка мъдрост и майсторство се характеризира устройството на животните и други.

всички ги обичат, те носят в себе си новия живот, новия стремеж, носят в себе си непристорената любов и обич, дух на смирение и примирение. Следователно и съвременните народи трябва да станат като децата, т.е. да се примерят с новите наредби. Само високо развити и чувствителни души могат да схванат това ново, което влиза в живота тъй както ранобудните пойни птички и нежните цветенца схващат приближаването на пролетта, едните със своите мелодични песни, а другите със своето израстване и цъфтене. Прочие, новото време ни налага по необходимост, да изменям своите стари възгледи да се съобразим с новото и да започнем да прилагаме новите методи, които животът изисква."

Бялата раса, както и по-горе изтъкнахме, имаше за върховна задача да събуди човешкото самосъзнание и затова трябваше за известна фаза от своето развитие да навлезе по-дълбоко, да инволюира почти до дъното на материята. Ясновидството, което човечеството имаше в себе си още от Атлантската раса, постепенно загасваше при това слизане в материята. Но това слизане спомага да се събудят всички интелектуални способности и човешкото съзнание да достигне до крайните предели, до самата периферия на Битието.

Този фундамент ще послужи като сигурна опора за събуждането на ясновидството в една по-висша степен, почиваща вече върху умствените способности. Ясновидството като могъща сила в шестата раса, в расата на синовете Божии - ще има онази Космична пълнота, която липсваше на човечеството от Атлантската раса.

При Атлантската раса и при веригата на нейните култури, човекът е живял в сферата на родовото и племенно съзнание, той е нямал още строго очертана индивидуалност и самосъзнание. Едва при петата културна епоха на Атлантската раса се явяват наченки, проблясъци на самосъзнанието и човекът се почувствува и оформи като личност. Тази култура постави основата за идването на петата Бялата раса.

Примитивното, колективно родово и племенно съзнание, в което бе потопено човечеството при Атлантската раса, се коренно различава от новото - от самосъзнанието при Бялата раса. Шестата култура на Бялата раса ще означава зазоряване на новото Космично съзнание, което ще блесне в своята пълнота при шестата раса.

Това са естествените и необходими етапи в човешкия път на развитие. Животът е велико училище, където съществува една върховна последователност при разкриване на потенциалните възможности заложени дълбоко в човешкото естество. Човешката душа при всяко свое въплъщение се обогатява емоционално, умствено и волево.

Шестата култура на Бялата раса ще се осъществи главно чрез славянските народи. Но, подчертава Учителят: "Но това не е ни нацизъм, ни шовинизъм, понеже мисията на славянството не е расова, а общочовешка. При изграждането на шестата раса, славянството ще използва всички духовни в културна ценности издигнати от големите европейски народи и английския, френския и германския и други, както и от американския народ. Тези народи ще дадат външните условия, външните форми, при които ще се разгъне шестата култура, чрез славянството. Славяните от физиогномична гледна точка имат къс нос, защото са още млади неизхабени народи, подлежащи на по-нататъшно развитие.“

Едно от съществените качества, което ще бъде важен елемент в шестата култура, е духът на самопожертвуване. Според Учителя това е една от характерните народни черти на славянството. Славяните са определени от Вели-

което Всемирно Братство, което направлява еволюцията на всички култури и народи да бъдат първите пионери носители на предстоящата нова, шеста култура. Затова, като представител на това Братство, Учителят казва: "Великият закон на Братството е произвел четири лъча от себе си и ги е проектирал в света: тия лъчи са: Светлината, Животът, Любовта и Свободата. Затова на славяните препоръчваме да приложат тези четири лъча.

Светлина в ума - за да намерят своя път.

Съзнателен живот в душата си - за да постигнат целта си.

Чисто и непокварено сърце - за да разбират методите на Любовта, която е една от най-могъщите сили, свързващи живите същества в подготвящи ги за вътрешния смисъл на живота.

И на края – Свободата, която трябва да внесе хармония в човешкия дух, да примири и разреши всички противоречия и да даде правилна насока на всички сили: умствени, духовни и физически към изпълнение на историческата мисия. Само чрез тия четири лъча ще изгрее Новият живот и ще се появи новата култура, която ще даде нова насока на славяните и от там - на всички други народи - към великата цел на обединението им“. Затова и природата е предоставила на един от най-големите славянски народи, на руския народ такава обширна територия. След Октомврийската революция широките емигрантски маси разнесоха руската култура по целия свят. По този начин руската душа, руската музика, руската литература, изкуство и философия, изобщо руската особеност и влияние се почувствуваха и на Запад.

В шестата култура на Бялата раса славяните са определени да бъдат най-подходящ проводник на Космичното съзнание, на Мировата Любов: те ще бъдат носители на идеята за братство между всички народи. Няма друг народ на земята, в когото да е развито така силно мистичното чувство, както в руския народ, руската душа е по природа дълбоко религиозна. По този повод Учителят казва: "Русите си остава в душата религиозни макар и да нямат външно една религия. Религиозното чувство, както и да изменя формите си, не може да се изкорени. Нищо не е в състояние да го изкорени от човешката природа. В сравнение с всички други народи и раси, у русите и изобщо у славяните, най-много е развито чувството на Любов към Първоизвора на живота. И затова славяните са предопределени да дадат тласък на новата култура на света“.

От гледище на планетната символика, Каспийско море е аналогично на мъртвото море. Както в мъртвото море се влива реката Йордан, така в Каспийско море се влива реката Волга.

Днешната Съветска Русия представлява женския елемент в твърдата форма. Началото на всяка култура се поставя от женския елемент. Англия, Германия и Америка следват мъжката линия, а Франция, Италия, Испания вървят по женска линия.

Учителят е изтъквал много пъти погрешността на българската политика когато тя е бивала насочена в противоречие с руската. Той изтъква: "Евреите преди две хиляди години отхвърлиха идеите на Христа, но носят дълбоките и трагични исторически последици. В шестата култура, в Русия ще възтържествуват идеите на Христа“.

Тази дълбока мисъл на Учителя е за посветените. Тази материя не може да бъде третирана пред съзнанието на неосведомените. Невежеството е една голяма пречка и опасност в живота на човечеството. "В Русия ще настъпи един ден висок духовен подем. Сега се извършват там процесите на чистене: всички стари, вековни възгледи трябва да се пречистят“.

За посрещането на шестата култура се извършват подготвителни промени в широк мащаб. Американските народи, по отношение на външния израз на тази култура, ще играят голяма роля. От петстотин години насам Великото Всемирно Братство приготовлява американските народи да сътрудничат на славянството в изграждане на шестата култура, която е предопределена да даде, както се казва по-горе, началото на шестата човешка раса. От трите клона на Бялата раса – романския, англо-саксонския и славянския, живата разумна Природа е трябвало да извлече личностите с най-голяма волева съпротивителна сила - най-смелите и най-годните, които елементи в средата на европейската култура бяха преследвани и гонени заради стремежа си към духовна и политическа свобода, а именно: квакери и пуритани в Англия, хугеноти във Франция, духобори в Русия и т.н. и да разположи тези елементи в Америка, където тези предприемчиви и смили синове на човечеството да способствуват за изграждането на съвременната американска култура.

Съществува един велик план, изготвен от Великото Всемирно Братство, от Съвършените, който план ще се осъществи. Сътресенията, които руският народ преживява, са последица от хилядолетната му карма. Дворянството, духовенството и целият руски народ подлежаха на едно пречистване, да се пробуди у тях едно Космично съзнание. Според Учителя, в славянството ще се въплътят осем хиляди адепти. Велико бъдеще очаква славянството. То не трябва и няма да следва стъпките и пътищата, следвани от народите на Запад. Петата културна епоха на Бялата раса привършва, културата на Запад е на залез, защото тя си служи с кърваво насилие, което насилие неминуемо довежда до изхабяване и израждане. Новата шеста култура, която ще замени сегашната, ще бъде култура на международно побратимяване, на истинско духовно-културно сближаване и на цялостно стопанско сътрудничество.

6. ШЕСТАТА КУЛТУРА ОТ БЯЛАТА РАСА – ЗАРОДИШ НА ШЕСТАТА РАСА

> "Петата раса ще предаде управлението на шестата раса. Шестата раса не е още слязла. Тя слиза. Тя подготви формите, с които ще слезе на Земята".
>
> Учителят

Както вече се изтъкна, от шестата култура на бялата раса ще се създадат условия и духовни предпоставки за създаване на шестата човешка раса.
За всяка раса Живата Разумна Природа подготвя специален континент. За континентите на предходните раси ние се спряхме по-горе.

Според Учителя: „За да се развие дадена раса или култура на земята, последната трябва да премине в пространството през нови сили. Земята заедно с цялата наша слънчева система има вече изходящо движение. Тя по-рано е слизала, а сега се възкачва. Затова всеки човек на земята в своето духовно развитие трябва да бъде в хармония с възходящото движение на земята и слънцето. От хиляди години земята минава през една област в пространството, която е изпълнена с отрови. Понастоящем от 1914 г. насетне, слънчевата система е влязла в една по-духовна област, в знака на Водолей. В тази област

живеят по-напреднали същества, затова животът е под знака на големи световни събития“.

Влизането в тази област обуславя изграждането на шестата култура на петата човешка раса. Тази нова култура ще разкрие нови хоризонти на човечеството, тя ще му разбули дълбоките скрити закони на Живата Разумна Природа и ще го направи по-възприемчив за новите идеи, които сега слизат към земята.

Културата на Водолей ще хармонизира и ще примири всичко. През тази култура ще възтържествува също така и справедливостта.

Тя ще бъде истинска духовна пролет за човешката душа. Главното качество на Водолея е чистотата. През тази култура ще се изпълни писаното в Апокалипсиса [36]: „И видях слезваше от небето Ангел, който имаше ключа на бездната, верига голяма в ръката му. И улови змея, старовременната змия, която е дявол и сатана и го завърза тисящи години и хвърли го в бездната и заключи го и запечати зад него, за да не прелъсти вече народите, докле се свършат тисящите години и след това трябва да бъде отвързан за малко време".

Културата на знака Водолей носи третия завет: прослава на Синовете Божии. Под завета на Синовете Божии някои разбират епохата, когато светът ще бъде управляван от светии. Светът действително ще се оправи, казва Учителят, когато безсмъртният ще се всели и започне да живее с всички хора. Тогава цялата земя ще бъде едно семейство и ще има един ум в едно сърце. Семейството ще мине в съвсем друга форма, хората няма да изразходват физическа толкова много енергия: в който и град да отиде човек, ще работи дневно по два часа и след това може да продължи своя път: дрехи и храна, услуги - всичко това ще бъде на свободно разположение, в който и град да отиде, човек ще се чувствува като член на това общежитие. Цялата земя, целият свят, ще бъде като едно общежитие, като една кооперация. Такава ще бъде културата на Водолея.

Великите души ще дойдат през културата на Водолея, за да създадат нови форми на живота и да разрушат старите форми в кумири.

Първата група от напредналите същества се е вселила вече през 1945 г. Голяма група от светли същества ще се всели през 1975 г. Защото тогава Бялото Братство ще предприеме важна акция от Всемирно значение.

През периода на културата на Водолея ще бъдат осъществени изненадващи открития в областта на стратосферата, в областта на проучванията в познаването на газовете, на различните радиации, вибрации, ритми и пр., ще бъдат реализирани също така епохални открития в областта на химията, астрофизиката, археологията, биологията и пр. Ще се завършат опитите по всестранните приложения и оползотворяване на атомната енергия. Всички тези открития ще спомогнат за икономическото освобождаване на човека, на обществата, народите и цялото човечество. Стопанските и културни блага ще стават изобилни и напълно общодостъпни, така както днес са общодостъпни въздухът и светлината. Човешкото въображение е още безсилно да обхване невероятните възможности, които се разкриват за човечеството в културата на Водолея.

За някои от тези възможности Учителят се изразява така: Луната, Слънцето и планетите са отлични училища. Един ден ще посетим Юпитер, или

---

36 „Водолея“ на мексикански език, а именно йероглифа, означава вода, което е корен на думата .../„Делвата на Водолея“/

жителите на Юпитер ще дойдат на посещение тук, на земята. Непрестанни гости от луната, от слънцето и планетите ще посещават земята. Например, когато човек се обезсърчи, ще си вземе билет и ще посети Луната и, когато след това се върне на земята, ще бъде весел и изпълнен с голяма вътрешна придобивка.

Подобни изказвания някога бяха окачествявани от учения свят като фантазии и утопия. Днес ние сме вече пред прага на тяхното практическо осъществяване и съвременната наука вече разрешава с успех значителна част от свързаните с това теоретични в практически проблеми.

Има, обаче, едно твърде важно обстоятелство, за което не всички са в състояние де си дадат достатъчно ясна сметка. А то е, че за правилното, културно и разумно използуване на големите потенциални творчески възможности на културата на Водолея, на шестата поредна култура на Бялата раса, е безусловно необходимо човечеството, т.е. индивидите, обществата и народите да се опират на здрави морални устои. Последното, именно е условие за справедливо разрешаване на обществените и международни въпроси, които въпроси се твърде много усложняват при високото развитие на прогреса, което светът е в напън да овладее. Без притъпяване на грубия шовинизъм и национализъм, без изглаждане на търканията, които неизбежно се раждат в някои от точките на агрегатите на огромния технико-производствен механизъм, с който разполага днешното човечество и с още по-голямо право ще разполага утрешното човечество, без ликвидиране на антагонистичните тенденции, които се раждат между отделните съсловия, класи и народи и териториални земя - човечеството рискува да бъде въвлечено във военни в политически стълкновения, които ще доведат до физическо изтребление на народите. На мястото на този антагонизъм трябва да се издигне високо идеята за международно братство и сътрудничество. На мястото на идола на силата и насилието трябва да се постави знамето на правото и справедливостта, на мястото на омразата - знамето на любовта, и на мястото на грубия егоизъм - знамето на самопожертвователността.

Старата култура, петата култура на бялата раса е стигнала и преминала върхната си точка. Тя е в ход на упадък и залез, за да отстъпи място на новата, шестата култура, която има за мисия да подготвя условия за идването на новата шеста човешка раса.

Живата разумна Природа издига един безусловен закон - за всяка поредна човешка раса е необходим специален, нов континент. Според Учителя, новият континент ще се издигне на сегашното дъно на Тихия океан. Там ще бъде сцената, на която ще се разиграе шестото действие на великата драма на човешките раси, там ще се зароди и развитието на шестата човешка раса. Част от Азия, а именно Сибир и някои други области от Северна Азия ще бъдат съединени с новия шести континент, където ще се развие расата на Синовете Божии. Някои от съвременните континенти от друга страна, ще бъдат потопени във водите на сегашния Тихи океан.

*

* *

Бялото Братство през епохата на шестата раса ще добие окончателно надмощие в света. Хората на лявото посвещение ще му станат служители. Ръководството, което последните бяха имали в продължение на хилядолетия и с което те злоупотребиха, ще им бъде отнето за винаги. Според Учителя, главното

ядро на шестата човешка раса ще се формира от Белите Братя, от Синовете Божии:

а) Слънчевите деви на чистотата

б) Синовете на Мъдростта, Светлината и Знанието

в) Синовете на Истината, Волята и Свободата.

Напредналите същества от съвременните народи ще влизат също в състава на шестата раса. Народите от бялата раса ще останат да съществуват, но шестата раса ще бъде главата, която ще ги ръководи с гореспоменатите три категории души.

За тази епоха Учителят дава следното прекрасно сравнение; "Йосиф беше любимият син на Якова. И в новата епоха ще има много народи, но шестата раса ще бъде любимия син. Другите народи ще бъдат като останалите синове на Якова. И както Йосиф спаси Египет, така и шестата раса ще спаси сегашните раси от погибел."

Съществуващите мистични, тайни центрове на земята, различните духовни братства подготвят условията за идване на шестата раса. Шестата раса ще бъде синтез, ще съчетава всички духовни и културни ценности, създадени през течение на досегашните епохи, раси и култури. Съвременната бяла раса ще предаде изцяло придобивките си на новата шеста раса. Когато бъде създадена новата шеста раса, всички изостанали членове на народите от бялата раса ще бъдат поставени под общия знаменател на закъснели души и ще влязат в безплодната седма по ред култура на бялата раса, също така, както безплодните шеста и седма култури на предходната четвърта - в Атлантската раса влязоха остатъците от всички предходни тям култури от същата раса.

При следващата шеста човешка раса, фигуративно казано, ще имаме следното положение: "Най-старите раси ще бъдат корените на дървото. Бялата раса ще бъде стъблото и клоните му, а шестата раса ще бъде плода на дървото. Плодовете на шестата раса ще бъдат свобода и разбирателство между народите, ще бъде едно стадо и един пастир. И това няма да бъде по закон, а Любовта ще обедини народите."

За синовете Божии, казва Учителят, всичко ще е възможно. Петата раса смята, че всички завоевания могат да бъдат резултат на действието на силата и насилието /пушки и топове/. Основната разлика в методите на действие между петата и шестата човешки раси ще се заключава в следното: петата раса се заблуждава като смята, че ред и порядък между народите може да се наложи със силата на закона и принудата, докато в шестата раса новият и основният метод на действие ще се заключава в универсализирането на Любовта и Свободата.

Според Учителя, върховната задача на шестата раса ще бъде прилагане на три велики закона: първият - съвършена Любов към първоизвора на живота, вторият - разумна любов към ближния и третият - любов към себе си.

*

* *

Учителят правя интересен паралел между петата и шестата раси, чрез тълкуване от пророк Данаил на съня на Навуходоносор. В този сън се говори за статуя, чиито нозе са направени от смес от глина и желязо. Това е именно днешната култура на петата раса. А камъкът, който е ударил и разрушил тази статуя и станал голям колкото планината - това е вълната на Любовта, която днес иде. Камъкът върху статуята е хвърлен от Всемирното Бяло Братство.

Животът при шестата раса ще бъде неописуемо красив и отношенията между хората ще бъдат напълно сърдечни и изискани. Но народите ще могат да

вкусят от плодовете на този живот само след като ликвидират хилядолетната си тежка карма; тогава лицата на човеците ще просветнат, душите им ще се отворят и ще излъчват фини, нежни вибрации на любов. Хората на шестата раса ще отразяват мир, любов и красота чрез своя духовен устрем, чрез проявите на изкуството - чрез науката и знанието, чрез правилните, справедливи и хармонични обществени отношения. Те ще осъществят една съвършена организация на живота на индивиди, общества и народи.

Главната задача на шестата раса Учителят формулира така: Днес на земята има два вида души: едни от тях са готови, те са пред прага на събуждането. Върху тия души главно ще се работи сега. Те са предвестниците на новата раса. А другата категория души ще чакат да се работи върху тях във време на шестата раса. Защото животът на шестата раса ще бъде с две страни: едната, външната - на илюзиите. Едни от членовете на шестата раса ще останат в този живот на илюзиите до края на епохата на тази раса. Под живот на илюзиите разбираме външните удобства, които ще има в шестата раса. А другата страна на живота е в вътрешната страна реалната.

Тя се състои в следното: членовете на шестата раса ща работят между другите хора, ще събуждат душите им, ще насаждат в тях семенца на Безсмъртното и ще ги обръщат към Първата Причина. Тази ще бъде истинската им духовна работа. Това ще бъде действителната същина, истинското съдържание на живота на хората от шестата раса. Тези души, които сега не са готови за събуждане - върху тях тогава ще се работи. Методите на работа там ще бъдат други, по-съвършени, различни от сегашните. Хората от шестата раса ще имат шесто сетиво. Те ще имат надсетивно (в сегашен смисъл на сетива) виждане. Живата Разумна Природа е заложила в човека дванадесет сетива, подлежащи на постепенно развитие. През време на шестата раса мислите на всички хора ще могат да бъдат четени.

В шестата раса няма да има затвори, няма да има кражби. Хората тогава няма да умират. Когато някой ще знае, че му е дошло времето за заминаване, той ще повика близките и приятелите си и ще каже: "Аз ще стана невидим за вас, ще се възвися нагоре в приготвеното за мене жилище там." И ще се дематериализира. Това ще стане в едно по-далечно бъдеще.

Шестата раса ще дойде с нова форма. За да може да се яви шестата раса със своите качества, тази нова форма трябва да е налице. В бялата раса понастоящем се обработват формите на новата шеста раса. И сега вече има типове от шестата раса. Шестата раса ще се състои от типове с красиви, правилни и хармонични форми. Шестата раса ще има продължително съществуване. Нейната епоха ще трае 365000 г.

Учителят очертава по следния начин, перспективно, шестата раса, която той назовава като велико бъдеще на човечеството. "Сегашният свят, за да се справи, изисква продължително време. Човекът е тук, на земята, от около 18000000 години. И още колко много години ще бъде той тук на земята. През епохата на шестата раса хората ще отиват свободно до луната и обратно. Ще се устроят съобщения със Слънцето и планетите от нашата планетна система. Тия съобщения ще стават на специален език - езика на светлината.

Нашата видима слънчева система се намира един вид в предградията на вселенския град. В своя ход, обаче, тази физическа слънчева система вече приближава все повече и повече към центъра на вселенския град. Затова и ще настъпят велики преобразования. Един ден човечеството ще влезе във връзка

със съществата, обитаващи Слънцето. В новата раса човешкият организъм ще обладава по-тънки форми и чрез това ще може да общува, с планетните светове.

Това звучи наистина като приказка, представете си какво би било, ако само преди сто години се кажеше на хората от това време, че ще има съобщения по етера, телевизия и пр. Това е било толкова утопично, колкото утопично изглежда на днешното човечество това, което тук се говори относно шестата раса. До днес науката е разкрила толкова много неща из областта на тайните на Великата Разумна Природа, че много от довчерашните чудеса и утопии, днес са станали реалност.

Така говори Великият Мъдрец: "Ангелите могат да пътуват с бързина по-голяма от бързината на светлината. Човекът е кандидат за ангел. Днес човекът се тревожи за малки работи, а му предстои велико бъдеще. В недрата на човека са скрити несметни богатства, които той дори и не подозира.

Новият човек, който сега се създава, аз наричам човек на светлината. Когато старият строй се замени с нов, тогава ще дойде новият човек. Тогава телата на хората няма да бъдат тъй плътни, така тежки. Едва сега се отваря една велика перспектива за човечеството."

"Ще зададат въпроса: защо човек трябва да се стреми към съвършенство? - За да разбере, какво нещо е Космоса. Засега ние имаме смътно понятие за него. Дори и за нашата земя нямаме явно понятие, какво тя представлява, каква е функцията ù в нашата слънчева система.

"Адептите" напредналите същества и сега ходят от земята на слънцето и на другите планета. Когато посетите слънцето, ще получите представа, какво значи красив живот. Топлината на слънцето е отвън. Топлината и светлината, които слънцето отправя към земята са много слаби в сравнение с тази енергия, която има вътре в слънцето, в неговата фотосфера. Този опит за учението е още скрит."

"Ако вашата мисъл има елементите, с каквито трябва да бъде - вие ще ходите по въздуха, както ходите по земята. В бъдеще няма да има нужда да се вдига шум със самолети. Човекът ще лети, когато пожелае. Ще може да се издига на 500 м, 1000 м високо".

"В шестата раса житото ще бъде голямо дърво: хората ще се нахранват с по няколко плода от това дърво. Хлябът ще бъде опечен на тези дървета, а няма като сега да мелим житото и да печем хляба."

"Писанието казва: "Ще създам, ново сърце и ще запиша закона си на него." Ново сърце, нов език, ново небе, нова земя, всичко Господ все ново ще направя и нищо старо няма да остави".

"Един ден няма да има този дим в градовете, няма да има това горене. Ще дойде време, когато всичко ще става с електричество. Въглищата не трябва да горят повече, понеже от горенето във фабриките и печките въздухът се замърсява, те внасят дисхармония. Горенето на каменните въглища освободи нашите духове, които са живели преди Потопа и това влияе вредно на културата. С употребата на каменни въглища се понижава човешкият характер. Там, дето се употребяват каменни въглища, хората не са така мирни. В горните слоеве на атмосферата има цял океан от електричество. Когато се използува това електричество, жизнените условия на човечеството ще се подобрят извънредно много. И това ще стане. Но това сега още не се допуща, понеже хората ще злоупотребяват с тази енергия. Тези милиарди тонове въглища, която днес черпим са турени отдавна в земята за сегашната епоха. Следователно, в това има промисъл. Предвидено е, че те ще трябват на хората и че последните

ще трябва да ги изкопават и употребяват. И това ще трае дотогава, докато започне да се използува атмосферното електричество. Със специални антени ще се привлича това електричество, от него ще се добива светлина, топлина и други енергии. По този начин ще си починат горите. Растителността е необходима за плодородието и за много други неща. Изсичането на горите не носи нищо добро. Значи, за в бъдеще е промислено, предвидено, като се изтощят земните запаси от енергия - каменни въглища и други - да се намери друг енергетичен източник, а именно, атмосферното електричество и атомната енергия".

"Колективност трябва на хората. Злото произтича от това, че няма колективен труд. Би трябвало да има съзнание у всички хора, че трябва еднакво да работят. Ако всички хора еднакво работят, то едва ли ще се събере труд за всеки член по два часа дневно. Светът не може да се оправя механически. Когато всички хора станат добри и разумни, тогава и благата ще бъдат общо достояние. Сега всички средства отиват за въоръжаване. Когато всички хора заживеят братски, тези милиарди и милиарди средства ще се изразходват за външни удобства и за духовно издигане на народите."

"Необходимо е при новата култура по два часа физически труд за всеки човек дневно. Днес учените считат за унижение физическия труд, но те и не предполагат, какво богатство се крие във физическия труд, особено на полето. При такава обстановка ще има достатъчно време за всичко: за музика, за пеене, за научна работа и изобщо условия за пълно развиване на целокупния душевен мир на човека. За в бъдеще за тази цел хората ще се кооперират и всички ще имат богати външни условия за развиване. Ще се въведе за в бъдеще и плодоядството и по този начин ще се спести много време, което днес се употребява за готвене на храна".

В бъдеще ще има нов начин за въплътяване на хората на земята. Този начин на въплътяване ще мине през няколко фази. В още по-далечно бъдеще човек ще се самовъплътява. Когато хората станат праведни и не съгрешават, ще има умерена топлина. Няма да има противоречията, които съществуват сега. Паразитите ще изчезнат, а също и месоядните животни. В новият живот хората няма да боледуват. Изобщо, в новата раса няма да има болници, съдилища и затвори. Цялата история на земята ще бъде представена на филм. Ще се види живота на земята от преди милиони години, каква е била флората, фауната в пътя на човешкия, обществения и международен живот. Природата е хроникирала всичко. И сегашният живот се хроникира и всичко се записва. Понеже човечеството преминава в своята зряла възраст, природата ще му разкрива постепенно своите тайни.

Човечеството през времето на другите раси, особено през епохата на бялата раса е проучвало земята, систематизирало е по форма минералното, растителното и животинското царство. Всички тези царства, дори и човешкото царство е проучено и анатомически и физиологически.

Проучени са също и океаните и моретата и понастоящем се проучват полярните зони. За бъдещата раса остава да проучи пространството, което не е изпълнено само с въздух, водни пари и някои газове, а е населено със същества, както в океаните и моретата, не съдържат само вода и някои соли, а са населени с фантастична флора и фауна. Пространството общо взето ще бъде предмет на проучвания още през идващата шеста култура на петата раса, която култура е започнала развитието си със зодиакалния знак Водолей[37].

---

[37] Този знак се управлява от планетата Уран.

Този знак се управлява от планетата Уран.

Учителят ни учи, че през шестата раса у човека ще се формира ново сетиво - специална мрежица, чрез която човек ще може да възприема приказния свят на пространството. Има известна светлинна енергия, която е извън нашия сетивен регистър. Новата мисъл, която ще дойде през тази култура, не би могла да бъде обхванатa без помощта на тази светлина. Той казва: "Когато се образува тази мрежа ще се възприема от човешкото съзнание втората октава на цветовете. Има механически, органически и психически трептения на цветовете. За възприемане на новата светлина трябва да бъдем готови. Старта светлина е само преддверие на новата светлина".

Когато се отварят очите на човека, през новия орган, той ще види, че във въздуха има чудни работи, които засега човек не може да вижда. Когато гледа с обикновени очи във въздуха, човек не вижда нищо и му се струва, че въздухът е прозрачен. Но, когато започне да вижда новата светлина, тогава той ще види във въздуха много неща и за него ще има един вид нов свят. Някой път човек вижда цветя, долини и пр., но не тук на земята. Има един невидим свят, който ни обкръжава и в който се движим. Виждането на този свят ще дойде. Това е въпрос само на време. А сега трябва да изучим това, което е на земята. Хората на науката в последните си открития вече се доближават до невидимия свят. Не е достатъчно само да се философствува, но и да се има реално общение с невидимия свят. Един ден, когато изгрее слънцето, всеки лъч, който ще влиза в очите ви, ще ви говори. Светлината ще ви говори. Водата ще ви говори. - Вятърът ще ви говори. Наоколо си ще чувате най-хубавия говор, който някога сте слушали. Едно цвете ще ви каже: "Добре дошъл, братко". Хората мислят, че познават живота. Ние едва сме надзърнали в него. Когато погледнете небето, ще видите всички възможности, които то крие в себе си - всички тези светове. Виждате една мъглявост, а тя е един свят като нашата вселена."

"Съвременният човек, човекът на Бялата раса като отиде в другия свят, нищо не помни. Човекът от новата шеста раса, когато идва на земята всичко ще помни. Този общ ход на процеси, въобще, не може да бъде ускорен, защото има много хора, които са закъснели в своето развитие. Закъснелите ще останат за друга вълна. Едни ще се качат на последния параход, останалите ще чакат за другия параход".

"В шестата раса хората ще имат реално общение с невидимия свят. Съществата в невидимия свят са облечени в чудно хубави облекла, каквито не сте виждали в живота си".

ДЯЛ ТРЕТИ

ТРИТЕ ПРИНЦИПА НА БИТИЕТО: ЛЮБОВ, МЪДРОСТ И ИСТИНА

ТРИТЕ ЛОЖИ

Във въведението на настоящия труд ще изтъкнем, че във вселената и по-специално в нашия космос, има три центъра, три ложи, три братства.

Първият център, както се казва, е центърът на лявото посвещение, на посещението през епохите на инволюционното развитие на човечеството. Този център има седалище и клонове на всички планети на нашия космос.

Вторият център е центърът на дясното посвещение или на Вялото Братство, чиито клонове се намират във всички слънца на нашия Космос.

Третият център, който обединява и дирижира горните два центъра, е центърът, около който се движи нашата слънчева система. Съвременната астрономия още не го е открила.

За този център единствено Учителят ни е говорил, откривайки ни, че той се намира в звездата на звездите, носеща името Алфиола. Филологически разглеждано, това наименование означава начало на началата.

В нашата Галактика нашата слънчева система се намира някъде в периферията ù, или - фигуративно изразено - в нейните крайни предградия. Бедно е нашето въображение, за да може да си създаде представа за необятните слънчеви светове от нашия Космос за възвишените същества, които го населяват; същества, завършили своята еволюция милиарди години преди нашата еволюция.

Напоследък в модерната наука и по-специално астрономията, в лицето на най-новия си отдел - астрофизиката - е открила двеста милиарда слънца в нашия Космос. Астрофизиката чрез своите плаки изобразява над десет милиарда слънца. Няма такова мощно въображение, което би могло да обхване тези тъй необятни и велики простори.

Можем да гледаме с удивление как съвременната наука бавно, но сигурно разбулва завесите на Незнайното, или на отвъдния "небесен свят", както го назоваха древните. Тези вълшебни, досега непознати светове, постепенно се разкриват и схващат като функционална част от самата реалност.

Ние ще спрем вниманието си върху трите гореспоменати центъра, трите ложи, за да се изясни доколкото това е възможно, тяхната същност и предназначение в Битието.

Първият център, или ложата на лявото посвещение е ръководител на човечеството през периода на развитието не неговите раси, култури и народи - в културите, отбелязващи неговия инволюционен път, т.е. през време на слизането да човечеството до стъпалото на най-гъстата материя, до периферията на Космичния живот. Това е изразено в последните научна постижения в областта на наблюденията над най-малките частици на материята - атомите. Докато за древния свят атомът бе формулиран като крайната неделима частица на веществото, за съвременната астрофизика атомът представлява от себе си сложна формация, наподобяваща твърде много цяла слънчева система.

Инволюционният процес на човечеството, както се казва в преходния дял, е започнал преди милиони години. Еволюционният процес е започнал с развитието на Бялата раса през епохата на Сина Божи – Христос. Христос, синът на Живия Бог, е бил натоварен с тежката задача да изведе човечеството от тъмната бездна на материята и да го насочи нагоре към висините на духовното просветление: да го възведе наново до сферата, от която то някога е слязло към периферията на живота.

Както вече се каза, тези две ложи се намират под непосредственото ръководство на третия Космичен център - Великото Всемирно Братство, със седалище на звездата Алфиола. Във връзка с това, следва да бъде изяснена разликата между тези две ложи, явяващи се като космични противоположности.

В пътя на човешкото развитие и в историята на съответните култури действията на тези две ложи са тясно преплетени. В хода на дейността на тези две ложи се отразява един космичен ритъм, подобно на приливите и отливате. Когато противоположните въздействия на тези две ложи биват уравновесявани от Великото Всемирно Братство, тогава човешкото развитие е отбелязвало най-светлите си страници. Това са две полярности в живота на Живата Разумна

Природа, два аспекта на самата човешка природа, редуващи се като деня и нощта.

Фигуративно ние бихме се опитали да изясним същността на разликата между двете ложи по следния начин: когато върховният космичен център - когато Бялото Всемирно Братство нареди на Бялата ложа да извърши добро в размер на пет единици, ако тя извърши добро в размер на шест единици, деятелите от йерархията на тази ложа възрастват в своето развитие, т.е. спечелват. В такъв случай пък, че те извършват добро по-малко от пет единици, то губят съответно в ранг. И обратно, когато Великото Всемирно Братство, в изпълнение на трите закона на съществата от лявата ложа да упражняват депресивно въздействие в размер на осем единици, а те злоупотребят с властта и извършат такова в размер на девет единици, то единицата в повече ще остане в техен собствен пасив, а ако извършената работа е размер на седем единици, то съществата от тази йерархия ще се повдигнат с известна степен на своето развитие.

В наше време космичната и историческа обстановка е изменена. Тъмната ложа не може да разполага с властта, която е имала в началото на християнската епоха, в знака на Риби, знак на жертвата, за да пролее потоците от кръв на учениците и мъчениците, следвали тогава учението на Исуса от Назарет. Властта на деятелите на тъмната ложа, която те бяха обладали в първите столетия на християнската епоха - в лицето на силата на догмата и Йерархизма - им бе дала възможност да разпънат духовно човечество върху кръста. Това мъченичество на разпънатото човечество, тази нечувана мартирология в страниците на християнската религия, може да възвиси човечеството до онова просветление, което обладаваше Христос на Голгота, прощавайки на ония, които бяха негови мъчители в врагове.

Цялата раса олицетворяваше важен етап в човешкото развитие, тогава начеваше еволюционния си път и бе натоварена със задачата да разреши мистерията на кръста - символ на океана от страдания, в които са потопени народите.

ВЕЛИКИТЕ ЕМБЛЕМИ

Трябва да се знае, че когато в света се заражда една религия, едно духовно движение, една философска система, или едно духовно движение, в основата им се залага една емблема, един магичен символ. Страниците на историята широко потвърждават този факт.

Емблемата на древния свят, на старозаветния инволюционен ход на човешкото развитие бе шестоъгълника, или печата на Соломона. Фиг. 9.

Емблемата на еволюционния ход е пентаграма, върху чийто магичен символ бихме желали да се спрем по-специално.

Емблемата на Новото учение, на учението не Учителя, което той ни предаде чрез своето Слово и чрез своя живот, това е равностранният триъгълник, символ на небесната хармония на Космичното единство. Преди да разгледаме емблемата на новото учение, т.е. равностранния триъгълник, ние считаме за необходимо да изложим философско-мистичната същност на Пентаграма – така, както тя ни е дадена непосредствено от Учителя.

Фиг. 8
ТРИ ЦЕНТЪРА В УНИВЕРСА
МИРОВИ УЧИТЕЛИ

свобода, красота
АЛФИОЛА
ВВ Братство

Луцифер **Ляво посвещение**	**Христа – Б.Братство** Дясно посвещение
Планети **инволюция** **насилие** **количествено отвън** цере (правници)	**Слънца** **еволюция** **любов, саможертва** **количествено отвътре** жреци, мъдреци

Фиг. 9
ПЕЧАТА НА СОЛОМОН

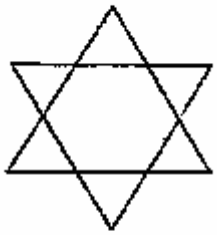

2-та преплетени триъгълника –
инволюционен и еволюционен –
символизират борбата на двете начала
в човека

Фиг. 10

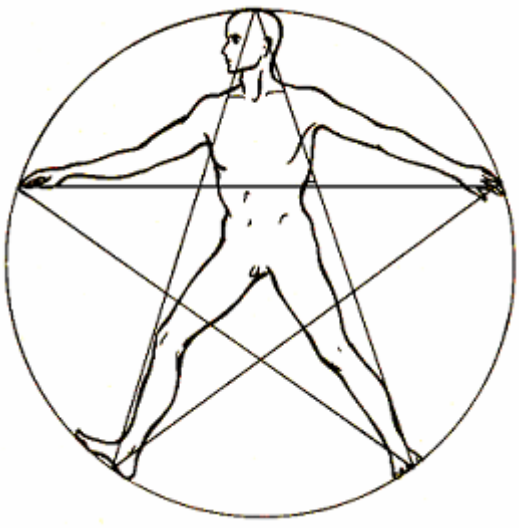

Най-простият жив пентаграм във вечността

Фиг. 11

Фиг. 12

През 1914 г. когато нашата слънчева система премина в знака на Водолея, в град Търново става събор на Братството в България. На този събор Учителят разкри дълбокото мистично съдържание на Пентаграма. Трябва също така да отбележим, че през 1897 г. когато действувал съвпада между планетите Плутон в Нептун, началото на най-дългият планетен цикъл в нашата слънчева система, физическото тяло, чрез което Учителят се е проявявал е било на 33 годишна възраст. През тази година е слязъл Духът на истината в тялото и започва проявленията на физическия свят на великото дело на Учителя. Още от тогава е била разкрита в тесен кръг Емблемата на Пентаграма.

Пентаграмът, като петоъгълна емблема, датира от дълбока древност в школата на Бялото Братство. Но в този вид, както ние ще го опишем тук, Учителят за първи път го разкрива на човечеството.

Разглеждайки Пентаграма, ние виждаме, че фигурата му наподобява до известна степен човешко тяло, когато то бъде застанало с разперени ръце и крака. В Пентаграма са написани петте думи Любов, Мъдрост, Истина, Правда и Добродетел. Това са петте качества, който трябва да изработи в себе си човек, за да бъде съвършен. Любов, Истина, Мъдрост - са понятия разбираеми. Но какво точно трябва да се разбира под понятието Правда? Под понятието Правда или Справедливост, ще трябва да се разбира нещо по-дълбоко от онова, което разбира днешната юриспруденция. Човек може да окаже Правда, ако има почит и уважение към всичко живо в света: към вола, към овцата, към паяка, към малката мушица и т.н., понеже във всички твари пулсира Живия Бог. Както всичко живо и те имат да осъществяват предначертана цел в бъдеще. Ако човек обиди едно животно, той нарушава с това Правдата. Всички блага, които съдбата дава, трябва да бъдат правилно разпределени между всички същества, защото тия блага са за всички същества и всички трябва да ги ползуват. Трето нещо, което се разбира под понятието Правда, е следното: всеки човек, който се ражда, идва с известен бюджет, с определен кредит. Което и да е същество, е предмет на кредитиране от страна на невидимия свят. Обществото е длъжно да му създаде всички условия за развитие. Ако това се приложи, тогава може да се смята, че са спазени законите на Правдата.

Любов, Мъдрост, Истина, Правда, Добродетел. А какво означава Добродетел? В случая думата Добродетел има трояка употреба: един път в широк смисъл и друг - в тесен смисъл. В широк смисъл на думата тя обхващат всички тези добродетели, а в тесен смисъл се обхващат само добри дела, добротворство, правене на добро. А още в по-тесен смисъл пък, под Добродетел трябва да се разбира служене на Първоизвора на благата; който служи на Вечния Разум, той е добродетелен, той има добродетели в себе си.

В Пентаграма се виждат три букви "В", "У" и "Ж". Това са началните букви на думите: Велико Училище на Живота. С тези думи Пентаграмът излага картинно, нагледно училището на живота, в което ние сме поставени.

В Пентаграма виждаме и числата: 1, 2, 3, 4 и 5. Това са числата на добродетелите.

Нека изложим най-напред Пентаграма като път на еволюция на човешкото съзнание, а след това и начина, по който можем да си служим с него.

Пентаграмът има три кръга, отговарящи на три категории хора в света, а именно:

Външен кръг - съответствува на пътя на обикновения "непробуден" човек.

Среден кръг - между самите линии на Пентаграма - съответствува на пътя на ученика.

Вътрешен кръг - в него се движат Учителите на човешкия род - Великите Посветени.

Външният кръг.

Когато човек е още млада душа, която тепърва добива опитности, той извървява външния кръг на Пентаграма. Във външния кръг се намират: сабя, чаша, книга, свещ и жезъл. Тези пет знака са в Пентаграма - вън от петолъчката.

Сабя.

Човек, в началото на своето развитие започва с насилие, служи си със силата, право и неправо. Капиталистите и богатите с парите, учените - със знанието си и държавниците - с властта си имат силата в своите ръце. Сила гру-

ба, егоистична – сила, която служа за благоденствието само на тях, а не на всички хора. Това е значението на символа Сабя.

Чаша.

Служейки си с насилието, с неправдата, тогава - по силата на кармичния закон - той минава през страданията, т.е. започва да опитва горчивата чаша на страданието. Затова след символа сабя идва символът чаша. Тя – чашата, е последствие от играта на сабята. А тя признава правото само на този, в чиито ръце се намира. Като мине през страданията, те го поучават.

Книга.

Човек е научил вече един урок - да живее, без да угнетява и измъчва хората. Това му състояние е символизирано в Пентаграма с Разтворената книга на живота, от която той е прочел вече един урок, който никога не ще забрави. Той почва да мисли как да живее, за да подобри живота си, но по друг начин, не както по-рано.

Свещ.

В процеса на това мислене и учене, човек се просвещава, става по-разумен, добива вече светлината на живота, защото да мисли правилно, всъщност значи да свети. Следователно, той вече знае къде върви и какво върши. Тази фаза от неговото развитие е символизирана в Пентаграма със Запалена свещ. Тази свещ е в него - той се учи.

Скиптър.

Вървейки със запалена свещ в живота (светлината му трябва постоянно да се увеличава), човек пак придобива влияние и власт над другите, но вече не с властта на Сабята. Най-напред - той е вече господар на себе си и оттам е добил власт над някои сили и закони. По-рано - той е живял за да взема, а сега със светлината, която сам излъчва, той живее, за да дава. А само когато може да дава, той може да владее. Това му състояние, пето поред, е символизирано в Пентаграма като Скиптър.

И тъй - Сабя и Скиптър са двата символа на власт: на светска власт, която взема, угнетява и убива; и на духовна власт, която дава, освобождава и възкресява. Първият символизира властта на Лявото посвещение, а вторият - тържеството на Бялото Братство. Тези два вида власт взаимно се изключват.

Средният кръг.

След тези пет фази на външния кръг, този кръг се завършва. Свършва се външното учение в живота. Всичко това става несъзнателно. След това у него настъпва една вътрешна криза. Той се чувствува незадоволен.

След тази неудовлетвореност, под натиска на тази вътрешна криза, той потърсва по-дълбокия смисъл на живота. Който е минал през фазите на сабята, чашата, книгата, свещта и жезъла, през фазите на външния светски живот, той вече търси пътя на ученика.

За да стъпи на пътеката на ученика, човек трябва да мине през изобразената на Пентаграма *врата*. Това е вратата за влизане в Школата. На друго място ще говорим за символичните надписи, гравирани върху таза врата отвън - за кандидат учениците, а отвътре - за встъпилите в Школата - и за техния троен езотеричен смисъл. Тръгвайки в пътя, в ученика започва да проблясва истината, но не пълната истина, която ще заблести за него само, когато стане съвършен.

Христовият Дух започва да работи в него[38] и тогава той минава през Правдата. "Правдата е основа, на която в бъдеще Любовта ще се изяви и ще осияе човешката душа".

Като научи закона на Правдата, за която споменахме по-горе, той идва до мястото, където начева *каменистият път*, вижда се *тясната врата*, през която минава ученикът. Тази врата е по-тясна от първата, която е изобразена по-широка. Той минава по *тесния път*, за който говори Христос. Тази врата символизира отказване, отричане до известна степен от светски неща, които дотогава са го блазнили. Затова пътят е изобразен стръмен, а вратата е изобразена тясна. Изминал този път на отричане дори от тежненията на своята личност, той тръгва вече по пътя на Любовта. Развивайки у себе си космичната Любов, тя му донася до известна степен Мъдрост. Тогава заработва Мъдростта. *Окото* в рисунката символизира Мъдростта. Обладал Любовта и Мъдростта, той е изправен пред *Дървото на Живота*. Неговият живот дава своите плодове - идва Добродетелта, добродетел в мистичен смисъл на думата. Той разбира, че великият смисъл на живота е в служене на Бога. Добродетели, изобщо, означава да правим добро. А какво означава да правим добро? Можем да нахраним един гладен, можем да помогнем на един болен: това е добро. Добро е всичко, което правим за живота на Цялото. Така човек идва до пълно осмисляне на своя живот. С това се завършва вторият кръг от развитието на ученика. След това идва третата фаза на неговото развитие.

Вътрешният кръг.

Тази фаза е в центъра.. Тук има две *змии*, *кръг*, *кръст* и пак *кръг*. Двете *змии* показват, че той отново се бори със своята природа, канализира нисшите[39] си енергии, за да служат на висшето начало и минава през кръста. Под *кръст* се разбира пълно самоотричане. Той отвръща взор от своите лични изгоди и насочва всичките си усилия единствено в служба на Първичната причина, движеща живота; т.е. той се асимилира с Първоизвора. С това привършва човешката еволюция. Постигнал пълно себеотричане и пълно единение с Всемирния извор, човек напълно завършва развитието си. Той е съвършен. Затова казахме, че Пентаграмът символизира пътя на развитието на човешката душа - на Великото Училище, през което се минава, за да се стигне до съвършенство.

Нека кажем няколко думи за използването на Пентаграма, за неговата употреба.

Да се носи Пентаграмът само като украшение, това е равносилно на идолопоклонство. Този, който го носи, трябва да знае, че от него лъха динамична сила, че той е извор на светлина. Един екстрасенс ще установи, че от Пентаграма

---

[38] Оттук нататък ученикът е в непрекъснато общение с Великия Учител и неговият път има вече връзка с петте планински върха, на които са станали пет велики събития в древността, имащи отношение към духовната еволюция на човечеството. Тези върхове - Арарат, Морея, Синай, Тавор и Голгота символизират пет стъпки за възлизането на човешката душа. Те са пет цикъла в човешкото развитие, които някоя хора преминават за хиляди, а други - за милиони години, докато завършат своята земна, човешка еволюция. Това са пет посвещения, които чакат всеки окултен ученик, тръгнал по пътя на Христа и ръководен от Него, за които сега нямаме възможност да говорим подробно тук.

[39] Тази "нисша природа", с която се бори Посветеният, не бива да се идентифицира с онази, която разбираме в обикновения ни живот. Тя се води на такова високо поле, че ние нямаме никакво отношение към нея, не можем да я разберем и не бива да я мерим с нашите дребни мерки. Използваме нашия относителен и неточен език поради липсата на съответни термини, изразяващи тази последна борба преди окончателното освобождение от земните връзки.

струят лъчи във всички посоки. Като се знае това, Пентаграмът трябва да се носи при високо съзнание за неговата символична сила; иначе се изпада в идолопоклонничество. Този, който знае, каква сила крие Пентаграма и каква светлина струи от него, той ще може да си служи с него като с мощно оръжие. Всяко място, където стои Пентаграма, е място оградено, протежирано от силните вибрации, които изливат от него. Правилно поставен, Пентаграмът трябва да стои е с върха нагоре. С върха надолу той никога не трябва да бъде поставен.

Около Пентаграма се чете изречението: "*В изпълнението волята Божия е силата на човешката душ*а", написано в една окръжност, а *окръжността* още от най-древните школи символизира Универсалния живот и силата, която го движи. В Астрологията с нея се означава Вечното Начало. За да може човек да се развива, той трябва да бъда поставен при благоприятни условия. Кръгът представя именно тези условия. Благодарение на това той добива възможност да се развива, докато стигне до съвършенство. Потопен в Абсолюта - това е кръгът.

Където има Пентаграм, да се говори лошо, или да сме изпълнени с отрицателни мисли, това би означавало да предизвикаме разрушителни действия от страна на Пентаграма, защото в случая се смесват две начала - положително и отрицателно.

Когато човек се намира пред Пентаграма в размишление и концентрация, ако иска, би могъл да си представи три изречения: Най-вътрешното изречение е горепоменатото: "В изпълнение волята Божия е силата на човешката душа". Той трябва да си представи още мислено, че около този пръв кръг има още два. В средния кръг е написано: "Бог толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син, за да не погине всеки, който вярва в Него и да има живот вечен." И в третия кръг, най-външния, нека си представим написано изречението: "Търсете първо Царството Божие и Неговата Правда и всичко ще ви се приложи". Медитирайки върху Пентаграма, човек нека си представи трите изречения и тогава същият ще има още по-голяма сила. Тези изречения са част от Пентаграма, но те са невидими.

Всеки може, в случай на нужда или в случай на опасност, да си представи следното: с ръка да образува около тялото си Пентаграм. Отначало да го направи в мисълта си, после с ръка и най-после да си представи тези три изречения около Пентаграма. *Пентаграмът е мощно оръжие за запазване от външни пречки и препятствия и от вътрешна борба със зли сили*.

Ако се използува правилно, тогава той е източник на изобилие и благословение. Ако иска човек правилно да се ползува от Пентаграма, то той е поставен пред необходимостта да реши безвъзвратно пред себе си, че трябва да служи на вечния Живот и да няма връщане назад.

Ето още един метод за служене с Пентаграма[40]: Когато човек се намира в опасност, нека си представи, че държи Пентаграма пред себе си, като с дясната си ръка хваща Правдата, а с лявата - Истината и насочва върха напред към обекта, казвайки: "В името на Господа Исуса Нашего молим Господа Великия и Силния, да стори богоугодно пред Неговите очи".

[40] Тези методи и упражнения са дадени на религиозно настроени ученици, развиващи се по пътя на Вярата. Всяка злоупотреба с Пентаграма за користни цели или от любопитство има за резултат отрицателни и опасни последици, проектиращи се върху оператора. Виж напр. "Протоколи на Веригата" от 1912 год.

Така разгледана, емблемата Пентаграм на новозаветния свят или учението, което преди две хиляди години Христос донесе на човечеството, тая емблема има пълната си духовна ценност и мистична сила.

Емблемата на новото учение на Учителя е равностранният триъгълник, символизиращ Космичното Единство, или Великото Всемирно Братство. Това ново учение на Учителя има своята дълбочина. То разполага с несметни духовни богатства, с необятни знания, извлечени от страниците на самата Жива Разумна Природа, от самата реалност на Космичния живот.

ПОЛЯРНОСТТА НА БИТИЕТО

Великото Всемирно Братство изпраща своите пратеници във важните исторически епохи на човешката еволюция. Такива големи епохи са епохите, когато в една култура на дадена раса се залагат основите на нова раса.

Думите в Писанието, казани от Христа: "Ще ви изпратя Светия Дух на Истината да ви поучи върху всичко", трябва да се разбират като епохално предсказание за идването на Учителя.

С оглед правилното разбиране емблемата на Равностранния (вътрешния) триъгълник, преди да разгледаме неговата мистерия, се налага да изтъкнем един паралел между двете полярни противоположности в нашия Космос, т.е. между лявото и дясното посвещение.

Принципът на Мъдростта, създал всички окултни школи при слизането на човешкото съзнание в материята, носи в себе си елемента мъжественост и енергичност. По природата си той е суров и в съвременната физика на него съответства положителният полюс. В окултната наука се назовава първи принцип, а в химията му съответства категорията киселина.

Принципът на Любовта, наричан в окултната наука втори принцип, съответства на отрицателния полюс във физиката, а в химията - на категорията основа. Той е нежен, женствен и пластичен.

Според Учителя, в нашия Космос първият принцип е създал цялата материална субстанция на живота, всички материални видими форми, сили и енергии. Той символизира диференцирането, индивидуализирането на съществата в отделни единици. Там е полето на вечната борба, на разрушението. Този принцип до идването на Христа е ръководил слизането на човешкото съзнание в материята.

Според Учителя вторият принцип носи елексира на вечния живот, на безсмъртието. Обратно на първия принцип, той асоциира, свързва съществата в едно велико Цяло.

Учителят характеризира двата принципа така:

"Първият принцип е алчен, ненаситен, в него желанията нямат граници. Той иска Всичко да погълне. Но колкото и жертви да поглъща, колкото и големи разрушения да причинява, той си остава вечно незадоволен, ненаситен - в него постоянно кипи горчиво недоволство, роптание и омраза. Вторият принцип, напротив, носи доволство, мир и тиха, безметежна радост. Само в него човек може да вкуси истински благото на живота. Щом вторият принцип започне да действа в света, той веднага смекчава първия принцип. А когато двата принципа действат съвместно, под върховната воля на онова Велико Творческо Начало, което се проявява чрез тях, те раждат най-хубавото, най-великото и най-възвишеното в живота."

Оставени сами, двата принципа са в постоянна борба за надмощие в света. В основата на всички борби, които са се водили и се водят и днес - лични, семейни,

обществени и международни, външни и вътрешни, лежи епохалната борба на тия два Велики Космични принципа, които една предвечна Воля е пуснала да действат в Битието в изпълнение на Нейните Върховни Промисли. И цялата световна история ни показва, че ту единият, ту другият принцип е вземал превес. Окултната наука, като се основава на данни, извлечени от незаличимите летописи на природата, сочи, че във времената преди грехопадението[41] на Земята е съществувала една велика култура на Синовете Божии, при която е властвал и управлявал вторият принцип, принципът на Любовта и Светлината. За тази именно "райска култура", за тази "Златна Ера" на човешкото развитие загатва Христос, когато казва: "Преди да бъдат Адам и Авраам, Аз бях". След падането на тази култура, причините за което падане са забулени в дълбока тайна, едва прозираща зад тъмното було на сказанията, човечеството изпада под властта на служителите на първия принцип. Последните стоят върху разбирането, че човечеството трябва да бъде управлявано със строгост и неумолимост, със сила и с железен закон, в противовес на служителите на втория принцип, че това управление трябва да се опира на методите на Любовта, Светлината и Свободата. Служителите на първия принцип поддържат становището, че човекът е недостоен за свобода и знание и трябва да бъде държан в сляпа покорност, пълна тъмнина и невежество. Те винят служителите на втория принцип, че са допуснали съществени грешки в ръководенето съдбините на човечеството през епохата, когато ръководната власт е принадлежала тям. И днес още човечеството е под властта предимно на служителите на първия принцип, чиито представители са навсякъде, във всички области на културния живот, в политиката, в науката, в религията, във философията и пр. Но и тяхното управление е към своя край. Обективната равносметка на Живата Природа показва, че те са допуснали много по-големи грешки от представителите на втория принцип.

И, когато Христос говори за "княза на този свят", той загатва за тази именно власт, за това управление на света от служителите на първия принцип. И Идването на Христа на Земята е първият етап към възстановяването на първоначалния световен ред на управление, към възстановяване на "Царството Божие" на земята. Този първи етап Христос е охарактеризирал с думите: "Аз победих света". Светът е победен, но още не е овладян. Знае се цената на тази победа над света и от нея може да се съди каква ще бъде цената за доовладяване на света и, когато говорим за бъдещата култура, за културата на Братството и Любовта, ние имаме предвид именно това овладяване на света и установяване на световен порядък, опиращ се на великия принцип на Любовта.

Сега какво да се говори на хората днес, когато живеят със светоразбирането, че с насилие и войни е възможно да се сложи край на техните мъчнотии? Докато се поддържа и вътре в съзнанието, и вън, в света, идеята за необходимост от господство на стария принцип и на стария ред на нещата, идеите на човечеството за свобода, мир и щастие очевидно ще останат напразни мечти.

Могат ли да останат непоядени листата на дърветата, докато има още гъсеници? Само когато гъсениците преминат в състояние на пеперуди, само тогава дървото на живота ще се освободи от напастта на гъсениците. В това превръщане на гъсеницата в пеперуда животът на Разумната Природа ни показва нагледно един метод за освобождаване от неблагоприятните условия на живота. Но, трябва да се отбележи, че с постигането на фазата пеперуда, напредъкът на формите в този процес на развитие е вече спрял, кръгът е затворен и започва ново преповторение на същия цикъл на развитие: пеперудата ще снесе яйца, които ще

[41] "Грехът", според Учителя, е съзнателно отклонение от законите на живата разумна Природа.

се превърнат отново в гъсеници и т.н. Но в човешката еволюция има начин този магичен кръг на преповторенията да бъде разкъсан и развитието да продължава напред, но по своята предвечна спирала.

Съвременните народи след първата световна война, която бе логичен резултат от действието на сили, подчинени на първия принцип, се затвориха отново в пашкулите на колективния си народностен егоизъм и това, очевидно, трябваше да доведе до едно скорошно повторение на този цикъл: втората световна война, въпреки всички усилия, не можа да бъде избегната при наличността на един в нищо непроменен светоглед. И знае се какво тя донесе – само опустошение и бедствия, един безспорен регрес. И днес още нещата обаче, общо взето, не са още изтръгнати от властта на първия принцип.

Този принцип е натрупал много илюзии в съзнанието на хората. Той борави със сенките и със светлината и е създал всички многообразни комбинации, съществуващи в света на преходните форми, в света на отраженията. Той разгаря алчността за владеене, волята за безгранична мощ и властване, нагона към неспирна борба, за кървав подвиг и разруха. Така е било от памтивека, така е и сега все още.Но, както от памтивека краят на неговото властване е бил все изтощение, смърт, глад и мор, така ще бъде и сега. Може ли да си правим илюзии, че ще изменим същината на един Велик Космичен принцип и че бихме могли да превърнем, без великата алхимия на втория принцип, желязото на този суров принцип в блестящо злато?

Но обнадеждаващото е това, че днес в човечеството се формира едно ядро от хора, у които този алхимичен феномен се развива.

През великите страдания, като в огнения атапер на древната алхимия, се образува златото на Любовта, което е основният капитал на бъдещата нова култура.

Но сега борбата още продължава и ще трае дотогава, докато вторият принцип - принципът на Христа - вземе надмощие и организира още ненапълно организираните мозъци и сърца на човечеството. Стремежът на Христа е да вземе надмощие над всички съзнания, над всички монади, над всички живи клетки, които образуват човешките тела и да ги направи безсмъртни и неразрушими.

Само тогава човечеството ще премине изцяло от преходното към непреходното, от смъртта към вечния живот и от царството на борбата и разединението - към царството на вечното единение и хармония.

1. ПРИНЦИПЪТ НА ЛЮБОВТА

При разглеждането на космичния равностранен триъгълник - Емблемата на Новото Учение на Учителя, ние ще започнем най-напред от върха на този триъгълник, който връх символизира принципа на Любовта.

Принципът на Любовта е Върховният център, от който е създаден мистичният свят или ложата на Бялото Братство, чийто възглавител е самият Христос. Но какво е съдържанието на понятието мистика? Учителят ни е дал следната най-проста дефиниция: "Дълбокият копнеж и стремеж на човешката душа към чистота!". Мистичната същина на Битието не е нещо, което може да се доказва експериментално. Тя не понася никакви веществени доказателства, нито пък се повинува на законите на логиката. Тя не се поддава на изразяване чрез философските системи, налагани от университетите или от църковните амвони. Мистиката е привилегия и съдба на всяка човешка душа.

ДВАТА ПРИНЦИПА

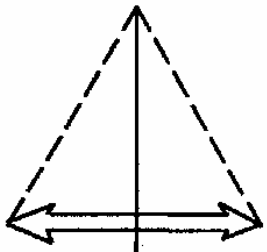

		първи Принцип	втори Принцип
1	Характерно качество	мъжественост и енергичност	нежен, женствен, пластичен
2	По природа	суров	мек
3	Във физиката	"+"полюс	"-"полюс
4	В химията	киселини	основи
5	Поле на	вечна борба, разрушение	елексир на вечния живот, на безсмъртието
6	Живее в	недоволство, роптание и омраза	доволство,мир и тиха радост
7	Носи	алчност,недоволство	истинско благо на живота
8	Служи си	с формите, с илюзиите на "материята"	действува"отвътре", през "сърцето"
9	Сътвори	цялата материална субстанция всички видове форми, сили и енергии	живота, духовните светове и духовните качества
10	Разгаря	алчност за владеене воля за безгранична мощ и власт насилие, външно въздействие нагон, към неспирна борба - за кървав подвиг и разруха	надрастване на материалния живот печели сърцата "отвътре" борба със себе си духовен подвиг и общочовешко братство
11	Символизира	диференцирането, индивидуализирането на съществата в отделни единици; егоцентризъм	асоцииpa,свързва съществата в едно цяло живот за цялото човечество
12	Първоучители	"Князът на този свят"	Христос
13	В епохален исторически аспект	инволюция - слизане на човешкото съзнание в "материята"	еволюция - одухотворяване на материалната култура
14	Резултат: обективна равносметка на живата природа	войни,опустошения,бедствия, регрес,изтощения,смърт,глад и мор, вечни борби и разединения	алхимия - желязото на първия принцип-в златото на Любовта - основен капитал за бъдещата култура-"царство на Вечно единение и Хармония"

Творецът на всички слънчеви системи, на всички галактики във Вселената, Който е предоставил възможни условия и блага за развитието на всички висши и нисши същества, включително на човека, народите и човечеството, е дълбоко забулен в най-великата мистерия на Непознаваемото. Той е оставил човешката душа свободна да се отклонява до крайните предели на живота, та като изходи всички дебри на страданието, сама да пожелае да се върне пред прага на истинската си родина и оттам, без никаква принуда, да отправи благоговеен взор към Трона на Великото

Жизнено Начало. Това възвръщане на блудния син към първоизточника на живота Учителят нарича "Зазоряване на човешката душа".

Фиг. 13А

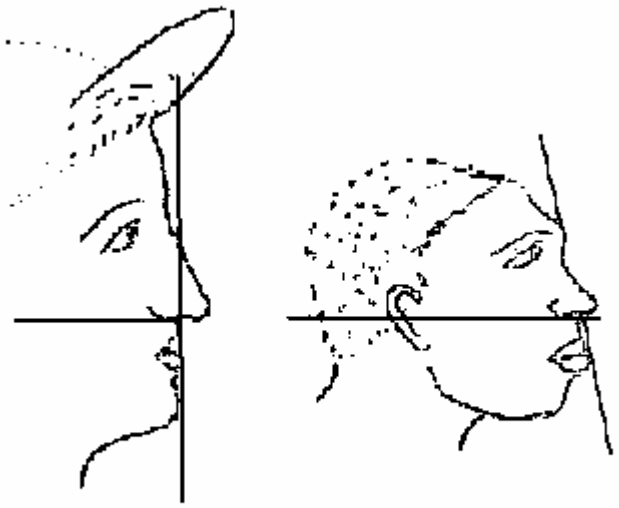

Камперов ъгъл

Фиг. 13Б

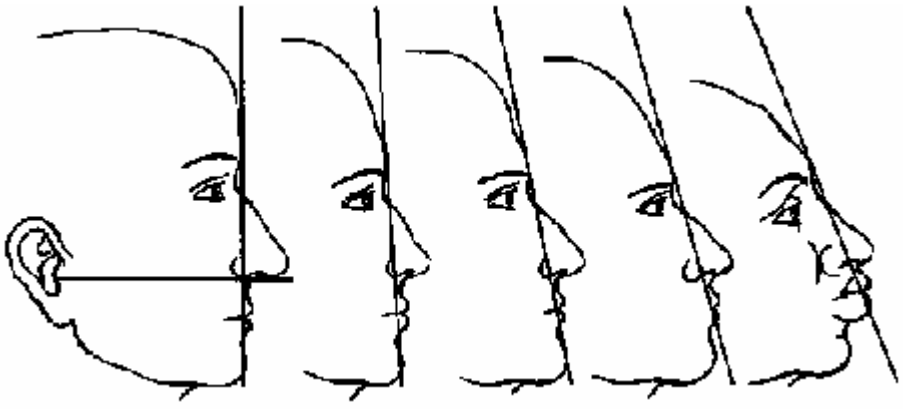

Степени на интелигентност

КРОТОСТТА – КЛЮЧ НА ЛЮБОВТА

Великата привилегия на човешката душа, без принуда, без всякакъв натиск и внушение, да тръгне по пътя на просветлението, си остава една загадка в Битието.

Това зазоряване, това пробуждане на човешката душа е свързано с притежание на единствения ключ, отварящ дверите на мистичното светилище - кротостта. Кротостта е неподозирана велика сила, чийто център се проектира в човешката глава, в едно вече ангелско качество - милосърдие.[42] В Бялата раса този център е започнал да се проявява и развива, докато в предходните раси – лемурийската и атлантската – той почти е липсвал. Камперовият ъгъл[43], който определя интелигентността, степента на развитието на расата, за лемурийската раса е около 65°, при атлантската - около 75°, при бялата раса - до 85°, а за в бъдеще при шестата раса той ще клони към 90°. Центърът на милосърдието е Вече проявен към 85-я градус на Камперовия ъгъл. Тази посока на развитие показва как човек постепенно развива висшите центрове, локализирани в главата, за да може да дойде в контакт с различните светове на живата разумна Природа. Каква голяма е историята на изминатия път от челото на змията до челото на човека.

Милиони и милиарди земни години живата разумна Природа е работила, докато изгради този велик инструмент - човешкият организъм. Човешкото тяло се явява като синтез на творчеството и постиженията на всички минали култури и чрез този инструмент ние можем да влизаме в контакт с различните области на самата реалност.

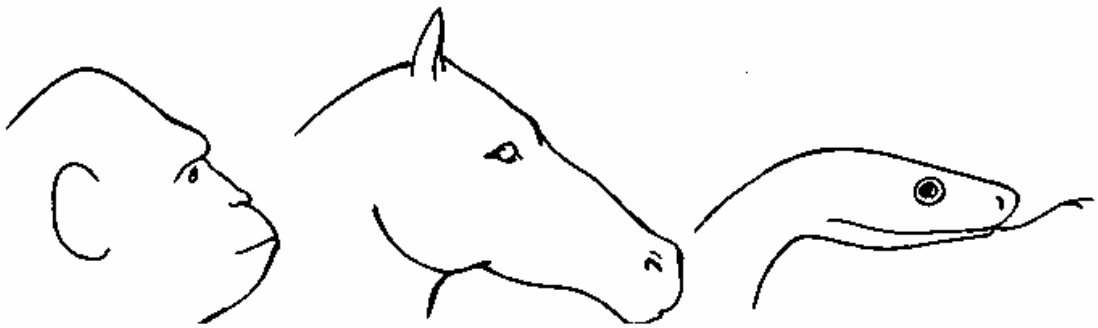

Влизането в правилна връзка с мистичния център на Битието е възможно, прочее само чрез този секретен ключ, който ни остави Исус от Назарет - кротостта. Само този ключ отключва дверите на мистичния свят, който е истинската родина на човешката душа. Съвременната анатомия, физиология и психология още твърде малко знаят за духовната страна на човешката природа.

Човечеството като родова цялост, се развива по същите закони, на които е подчинен и отделният човешки индивид: раждане, порастване, минаване през юношеска възраст, през зряла възраст и достигане до старост. Зрялата си възраст човечеството ще стигне през периода на предстоящата шеста раса. През тази възраст висшият Духовен свят, или центърът на Бялото Братство, ще разкрие на човека големи духовни съкровища и знания.

Човечеството днес стои удивено пред колосалните скрити енергии, заложени в атомното ядро на неорганичната материя. Какви неизмерими енергии крият в себе си атомите на органичната клетка на човешкия организъм! Учителят

[42] Милосърдието е локализирано в коронната част на главата, над центъра на интуицията и на нивото на най-високата част на човешката глава - любов към Първоизвора на Живота, изразена чрез моралното чувство на благоговение

[43] Камперовият ъгъл се определя чрез прекарване на една права от центъра на ухото до основата на носа и допирателната линия, преминаваща по повърхността на челото.

твърди, че енергията, освободена от атомите на живата клетка от човешкия организъм, има сила да измести с метър оста на Земята.

А каква е силата на кротостта? Тази сила е такава, че би могла да абсорбира и неутрализира съвкупността от всички вибраторни вълни на най-тъмните влияния, да заглуши повика на най-дълбоките инстинкти на човешката природа - инстинкта за самосъхранение. Това най-ярко изяви разпънатият върху кръста Исус от Назарет. Този велик дух, чрез себе си, даде израз на магическата сила на милосърдието, от което произлиза ключът на кротостта.

ЛЮБОВТА – ИЗВОР НА ЦЕЛОМЪДРИЕ И ЧИСТОТА

Кротостта черпи своята сила от Любовта, която е извор на целомъдрие и чистота.

Идеята за целомъдрие не се покрива и изчерпва с целомъдрието на физическото тяло, както го проповядваше църквата, особено след изтичане на първите векове на християнската епоха. Това ограничено и изопачено схващане на великата идея за целомъдрието е било първопричина за дълбокото накърняване на първичната чистота на християнските идеи. Отшелничеството, мнимият аскетизъм и притворството създадоха почва за нравствения упадък в лицето на разните манастири, ордени и клонове, за които са написани толкова литературни произведения, исторически изследвания и т.н.

Целомъдрието - най-висшата степен на посвещението - представя Връзката с чистотата на този Космичен център, от който преди милиарди години са излезли човешките души

Целомъдрието е Мистичното Синовно отношение на Сина Божи към своя Отец. Тази именно първична връзка дава израз на пълнотата и силата на истинското целомъдрие. Това е една велика реалност. То именно е същността на християнството, чиято задача бе да събуди в човешката душа стремеж към самата Първа Причина на Битието. Този стремеж, този копнеж е дълбоко заложен в човешкото съзнание и неговото огнище не може да бъде запалено от съвременните религиозни догми, нито от церемониите, обредите и ритуалите на църквите, потънали в мътните води на догматизма и предразсъдъците, сред които отдавна е изгубен и забравен секретният ключ на кротостта.

РЕЛИГИИТЕ И ЦЪРКВИТЕ – ПРОЯВА НА МИСТИЧНИЯ ЦЕНТЪР

От гореспоменатия мистичен център на Бялата ложа идват Учителите на човечеството със задача да дадат основен духовен потенциал на дадената култура. Донасяните от тези пратеници на "невидимия Небесен Свят" нравствени начала биват оформяни в учения, догми и канони от учениците, апостолите и последователите им. Тези догми и канони стават крайъгълни камъни на религията, чиито по-далечни последователи оформят института църква като краен материален израз на същността на религията. И църквите издигат церемониални ритуали, йерархия и властничество над проявите на пасомите.

Това е типичното в историята на религиите. Проследявайки историята на християнството по-специално, ние виждаме езическия свят да заграбва и да си присвоява неизмеримо по-високите духовни ценности, които Христос донесе на човечеството от Бялото Братство. Тъмните сили, които бяха боравили от дълго време с езическия свят, успяха да разделят първичното християнство на три клона: римо-католически, източно-православен и този на по-свободните

протестантски църкви, последователите на Ориента. Та в света на християнството се учредиха редица църкви, които полека-лека помрачиха мистичния блясък - космичната Любов - и дълбокото мистично проникновение, вложени в основата на учението на Христа. Суровата и мрачна сила на догмата, ритуала и йерархичния деспотизъм подействаха като проказа, която разруши всичко чисто и възвишено в организма на Христовото учение. Така тъмните сили успяха да обсебят духовните богатства, донесени от върховния пратеник на Бялото Братство и да ги използват за своите тъмни и низки цели. Историята на средновековието съдържа толкова обширен материал в потвърждение на казаното, че не е нужно да се спираме тук върху отделните факти и епизоди.

Пратеникът на Бялото Братство дойде на Земята преди две хиляди години. В първите три века на живота на християнството бяха на лице големи изпитания за него. Тъмните сили употребиха всичко възможно, за да ги унищожат и заличат от паметта на човечеството. Потоците от кръв, що се проляха, не стигнаха обаче да удавят и да угасят дълбоката мистична сила на Християнското учение.

Погледнато астросоциологически, християнството се намира под знака Риби - знак на мистичната жертва. Този знак е издялан на базиликата на църквата "Св. София" в Цариград и в много християнски катакомби и светилища.

ТРИТЕ К О С М И Ч Н И ВЪЛНИ

Изправени сме пред необходимостта да направим моментно отклонение от темата, за да поясним астросоциологически известни страни на засегнатия въпрос.

Както е известно, Земята обикаля около Слънцето за една година. Изходна точка на това движение е така наречената точка на пролетното равноденствие (22 март).Според това, което се знае от науката, за една година Земята закъснява спрямо тази изходна точка с около 50", а така щото след изтичане на 25920 години Земята отново ще стъпи в същата тази точка. Астрономически това явление се нарича прецесия. То е във връзка с положението на оста на въртенето на Земята и небесния полюс. Понастоящем оста на Земята сочи приблизително звездата Алфа от Малката мечка. След изтичане на 25920 години, след извършване по небето на цяло кръгово движение, прободът на земната ос ще съвпадне със сегашния прободъ (звездата Алфа). Този период от 25920 години, добре известен на древните, е наречен Голяма или Платонова година. Разделена тази Космична година на 12 дава числото 2160 или един космичен месец. Такъв период от 2160 години е продължителността на християнската епоха под знака "Риби".

Този космичен месец, от своя страна, се разделя на три периода от по 720 години: мистичен, научен и социален, назовани така във връзка с вътрешния им характер. *Първият* от тези периоди е по същността си период на "ферментация" на християнството, както е и за другите култури: тогава са се изковавали догмите, каноните и катехизисите на тази религия. *Вторият* период се е характеризирал с развитието и утвърждението на науката: период, през който науката затвърдява почвата под краката си. Утвърждава се хелиоцентричното разбиране за устройството на нашата планетна система, направени са епохални открития в областта на науката, овладени са нови сили и простори. Най-накрая в *третия* период през последните 720 години се проявяват социалните аспекти в развитието: в този период са налице големи пертурбации в обществения, народния и международния живот. Макар и изминал вече, този период още отеква в нашата съвременност.

Фиг. 14

МИСТИЧНИ ЕПОХИ – МЕСЕЦИ И ДЕКАНАТИ

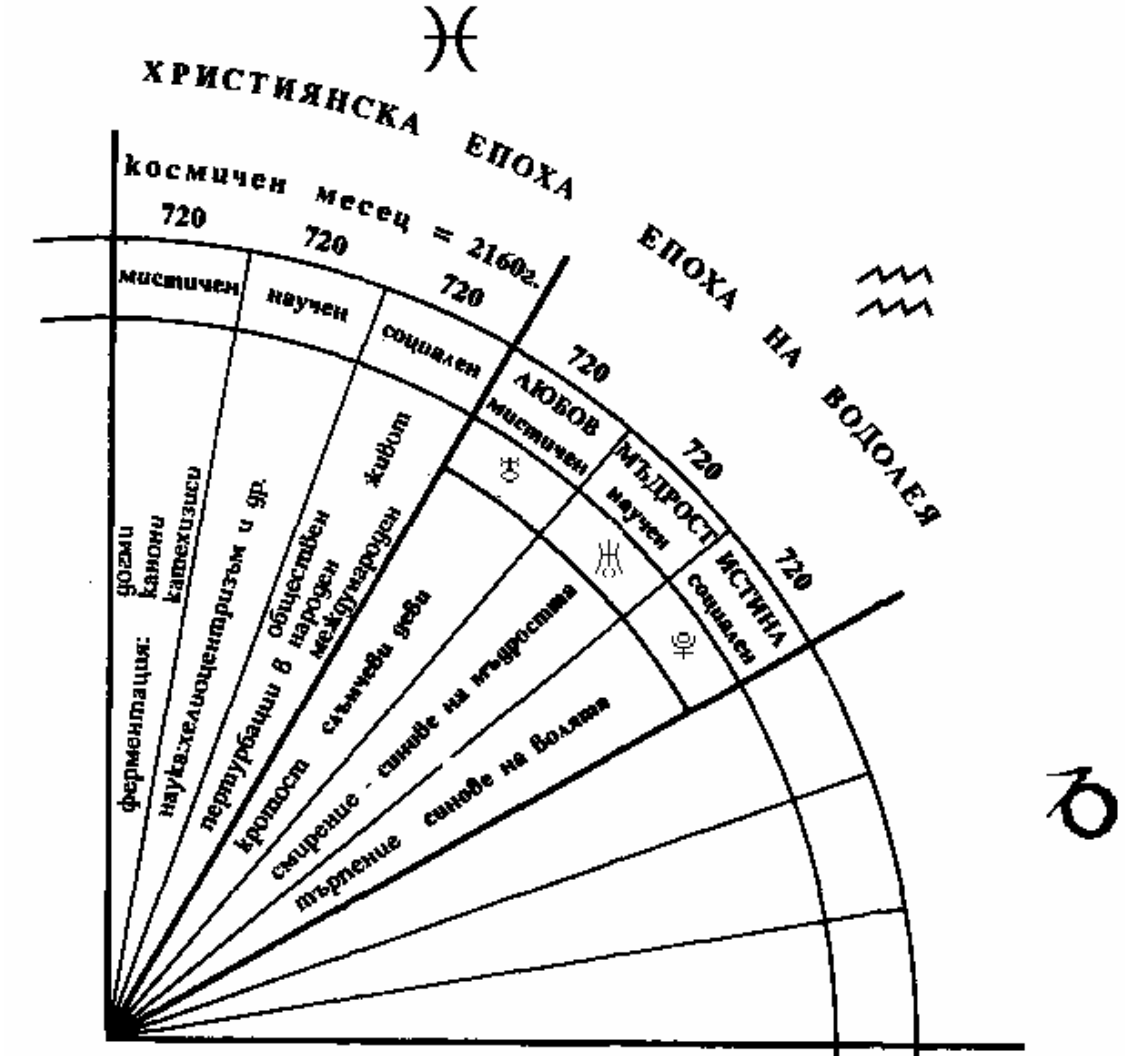

Тези три характеристични периода последователно ще се повторят и в новата епоха на Водолея.

Когато се създавай развива една нова епоха, една нова култура, тези три вълни - мистичната или вълната на Любовта, научната или вълната на Мъдростта и социалната или вълната на Истината упражняват последователно характерното си въздействие върху индивидуалния, обществения, народния и международния живот.

В началото на всяка култура на съответната епоха стои Учител, Посветен, който трансформира специфичните космични влияния и ги предава чрез учениците си на съответната нация, а оттам и на цялото човечество. Всички Учители, дошли през различните епохи, предхождащи християнството: Кришна, Заратустра, Хермес, Орфей и други, са все същества, които са минали по пътя на човешката еволюция. Христос и Учителят обаче са следвали съвсем друга линия на еволюция. Те са върховни, вечни космични същности, несъизмерими с човешката еволюция; това са най-висши атрибути на космичната реалност. Тези

върховни мистерии ще бъдат постепенно разбулвани и осъзнати от човечеството през Новата Епоха на Водолея.

За да охарактеризира образно мащаба на Христос, Учителят ни казва, че Христос - като космично същество - е трябвало да се смали, да се редуцира 78 милиона пъти, за да може да стане видим за хората на Земята. Христос и Учителят, като IX-ти и X-ти учители поред на нашия манвантарен период, са пратени на Земята, за да изведат сегашното човечество от най-тъмния лабиринт на гъстата материя.

Тези три 720-годишни периода, които са включени в периода от 2160 години на нашата епоха, намираща се под знака на Водолея, ще открият простор за изграждане на шестата култура на Бялата (пета) раса, която е определена да послужи за култивиране зародиша на новата, Шестата човешка раса, расата на Синовете Божии.

Що се отнася до въпроса за начало на епохата на Водолея, Учителят ни посочва годината 1914. Върху това ние ще се спрем по-нататък.

А що се отнася до въпроса за "избрания народ", Учителят ни казва, че това е българският народ, живеещ понастоящем с възможност за своя златен период, който ще завърши в края на XX-то столетие. След това е определено руският народ да влезе в своя златен век. Учителят сочи, че малкото години оставащи до завършването на златния период на българския народ, са критични за него по своя характер, В смисъл на императивността, с която му се налага да бъде на висотата на своята историческа задача - да се справи резултатно с възможността да предаде на другите народи духовното богатство на Новото Учение на Учителя.

След този период на Водолея ще настъпи една велика епоха - епохата на новата, шеста човешка раса, която според Учителя ще продължи 365 000 години.

За тази цел невидимият свят подготвя милиони души, които последователно ще слизат тук на Земята, за да изградят предстоящата култура на новата раса. В невидимия свят тази плеяда души се подготвя.

Първата вълна от тези души ще дойде през първия (мистичния) период от планетата *Нептун*. Тези души Учителят нарече Слънчеви Деви. Те ще бъдат Въплъщение на кротост и милосърдие, ще носят Високо мистично съзнание и техните души ще трептят в хармония с Великото Космично Единство.

Вторият период, периодът на Мъдростта, ще даде прием на втората вълна, на плеядата души, които ще слязат върху Земята от планетата *Уран*. Това ще бъдат така наречените Синове на Мъдростта. Вибрациите им ще имат голяма мощност и през този "научен" период, който ще разгледаме по-нататък, ще се изгради дълбокото знание, необходимо за едно Велико творчество. Всички открития тогава ще се дължат на мощните уранови енергии. Днес учените ги окачествяват като космични лъчи и за които ние знаем, че това са мислите на Великите Космични Същества, обитаващи Космичното пространство.

Нашата Земя в Космичното пространство можем да оприличим на малък кораб, движещ се по безкрайна спирала на нашата слънчева система, който на различните пристанища на космичния океан сваля и качва пътниците си, което сваляне и качване ние наричаме смърт и раждане. Това е всъщност един свят на неизразимо величие, красота и една велика мистерия за погледа на мистика.

Третият (социалният) период, който също ще разгледаме по-нататък, ще даде прием и простор на третата вълна души слизащи върху Земята от планетата *Плутон*, наречени от Учителя Синове на Волята, символизиращи магичното уравновесяване на чистото сърце и светлия ум.

Действието на първия връх на космичния триъгълник - чрез Слънчевите Деви на кротостта е много важен за човечеството момент. Ако ние събудим

духовните си сили, ако изградим духовното си тяло, ще бъдем готови да влезем в течението на любовно-мистичната вълна и да станем участници и сътрудници в изграждането на Шестата култура на Бялата раса. В тази култура, според думите на Учителя, даже цели известни народи няма да вземат участие.

През тази шеста култура черепът на хората ще се оформи морфологически, в съответствие с развитието на мозъка, до степен да могат те да възприемат влиянията на напредналите невидими същества. В това отношение този период е от особена важност за човешките души и за човечеството като цялост.

Тук, на физическия свят, съществуват всички възможности и условия за придобиване на опитности, защото това са суровите материали, от които съществата от невидимия свят ще извлекат необходимите есенции за коригиране или усъвършенстване на центровете на емоционалното, умственото и волевото съзнание.

Притежаваме ли ключа на кротостта, лесно бихме направили връзка с мистичния свят и бихме станали сътрудници в изграждането на тая велика култура. Това ще бъде вълната на Любовта, която ще даде условия за изявяване силата на Бялото Братство.

За изяснение ще си послужим с една окултна легенда, която прави паралел между състоянието на човечеството във времето на християнството и в нашата съвременност.

В легендата се разправя, че възглавителят на всички тъмни сили - във времето на Христа - свикал на събор "подведомствените" си и им дал пълна власт, изразена във формулата: "Идете и разпространявайте лъжата между всички народи, но който от вас посмее да излъже мене, зъбите му ще изкъртя". Този възглавител на тъмните сили е бил същият дух, който е предлагал на Христос всички земни блага, ако Христос му се поклони. Нему тогава Исус отговорил с известните думи: "Махни се от мене, Сатана."

Така обстановка, охарактеризирана в легендата, днес - след 2000 години - е коренно променена. В настъпващата епоха и тъмните сили ще бъдат еднакво впрегнати в работа от Великото Всемирно Братство за изграждане на великата Нова Култура.

Днешното състояние на нещата, по същия начин би могло да се изрази така: на същата тази планина, на която преди 2000 години възглавителят на тъмните сили бе водил разговор с Христос, стои самият този възглавител на тъмните сили и в гърдите му са впити две змии, изсмукващи магнетизма му. Блед, изпит и окъсан, той още отдалеч казва на минаващия край него Христос: "Късно е вече, сега аз нищо не бих могъл да ти предложа, те ме ограбиха". Христос му отвръща: "Въпреки всичко аз ще ти помогна. Ще те нахраня, ще те облека и ще изтръгна тези змии от гърдите ти, но в замяна на това ти ще отидеш и ще демаскираш лъжата, ще помогнеш да се освободи човечеството от веригите на догмите и йерархичния деспотизъм."

Съвременният стремеж на народите и на обществените сили да градят, да творят външните материални условия е продиктуван от Великото Всемирно Братство, което си е поставило за цел да улесни и облагороди външните условия за новите души, които ще дойдат с определените им от Бялото Братство задачи. Днешните обществени сили в тази работа действат подсъзнателно, обаче резултатът от тази им дейност е целесъобразен, тъй като се изпълняват директивите, дадени от Великото Всемирно Братство. И все пак участниците в тази благородна подготвителна работа подсъзнателно чувстват, че им предстои да посрещнат някого. Но кого и как, това тям не е известно. Общо е чувството,

обаче, че старата култура залязва и че по необходимост идва Нова Култура, която ще донесе дълбоки преобразования, заменяйки религиозния фанатизъм и прозелитизъм със свободен творчески полет на изкуството, на красотата и на духовно-мистичните стремежи.

Така ще бъде съграден слънчевия храм на светлите Слънчеви Деви, върху който храм звездата на кротостта ще свети върху олтара на Живия Бог.

2. ПРИНЦИПЪТ НА МЪДРОСТТА

> "Когато говорим за Божествената Мъдрост, ние подразбираме всичката светлина на безпределното пространство, която никога не угасва.
>
> Мъдростта е свят, в който се крият от незапомнени времена всички неща, които Бог е създал, всички неща, които възвишените духове са създали и всички неща, които човеците са създали на земята."
>
> Учителят

Вторият връх на космичния триъгълник символизира принципа на Мъдростта.

През научния период на новата епоха на Водолея, или както Учителят го нарича - вълната на Мъдростта, главни градители ще бъдат душите, които ще слязат от планетата Уран. Тези индивидуалности, наречени от Учителя Синове на Мъдростта, ще бъдат проводници на светлината на великото знание излъчвано от окултния център на Мъдростта. Те ще бъдат носители на знанието, което развързва човешкото съзнание от кармата - лична, семейна, обществена, народна, расова и общочовешка.

Извън тези кармични вериги в човешкото естество е внедрена и една носталгия към самата Земя - магнит, който го привлича в пътя на последователните му прераждания.

В тези сложни ултрапсихични комплекси на живота единствено само космичната Мъдрост може да даде на човека правилна ориентация.

Човек може да схване реалността на живота единствено посредством мисълта.

Учителят казва, че хората на земята страдат, защото не мислят. Скръбта е резултат на неразбраната мисъл, тъй както радостта е плод на разбраната мисъл. Пътят на освобождаване от страданията започва от мисълта. Мисълта носи разбиране, а то по закона на съответствието донася радост. След всяко страдание идва нова мисъл, а това е съществено, реалното в живота. Ние мислим, значи живеем.

Съответствията са: тъмнина, невежество, скръб - от едната страна и светлина, разбиране, радост - от другата. Където няма мисъл, там има противоречия, борби и стълкновения в живота. Когато всички хора започнат да мислят, помежду им естествено ще се появи връзката на Любовта, която единствена може да ги обедини в едно цяло.

"И единственото, най-реалното, към което човек трябва да се стреми в сегашния си живот, то е да познае формите на висшата мисъл. Мъдростта е свят, в който се крият всички неща, които Бог е създал, всички неща, които възвишените духове са създали и всички неща, които човеците са създали на земята. Затова този свят е и наше достояние. От този свят изтича истинското, съществено знание. Когато това

знание премине през трите свята - умствения, духовния и физическия - и даде плод, тогава то става реално за нас.

"Щом като Мъдростта изгрее в човешката душа, всяко нещо в ума на човека заема своето място. Всички идеи стават ясни, определени и застават в порядък и пълна хармония. Умът на човека се отваря и вижда, че Великият Космичен Свят е красив, че в него цари хармония и ред и, че когато Мъдростта управлява, редът не се нарушава. Тогава човек вижда да се разкрива пред неговия дух необятно поле за работа и той започва да гради.

Защото право е: само всемирната Мъдрост задоволява духа на човека.[44]

Но пътят на Мъдростта е най-трудният. Той е само за Учителите. Само съвършеният човек, само Учителят може да прояви Мъдростта. В Царството Божие по благодат не се влиза. За да влезе там човек, това зависи не от неговата любов, а от неговото знание и от неговата мъдрост."[45]

"Мъдростта е най-голямото благо на небето. Тя е най-голямото и нетленно богатство, с което може да се сдобие човешкият дух.

Мъдрият човек притежава най-великото всемирно благо. Той е умен, силен и неговата светлина винаги грее. Без мъдростта човекът не би бил човек и когато говорим за човек ние подразбираме вложената у него мъдрост. Човек е истински син на Мъдростта.

Казано е в Писанието: "И веселих се в неговата Обитаема Земя и наслаждение ми беше с човеческите синове."

Това са разумните синове, в които се е вселила Мъдростта. Защото чрез Мъдростта е създадена Вселената: създадена е заради Синовете на Мъдростта. Творческият дух пребъдва в тях, те разбират Неговата Мъдрост и го славят, защото Славата Му се открива само по закона на Мъдростта. Затова само мъдрецът може да слави. Защото той е опитал и проверил всичко, което знае.

У мъдрия човек има непреодолим стремеж към Любовта. У него има стремеж да обикне и най-незначителното същество, което Види, да му помогне, да му направи някаква услуга. При всичкото си знание мъдрецът еднакво цени и големите, и малките неща.

Мъдрецът живее без закон. Глупецът трябва да живее със закон. Ако мъдрецът би живял със закон, той би бил нещастен, както би бил нещастен и глупецът, ако би живял без закон.

Мъдрецът живее по онзи жив закон, който Творческият дух е написал в скрижалите на душата му. Той е над условностите на временния живот".

Нищо не съществува, без да има свое предназначение и всички притежават по дух познавателна способност. Който иска да развие познавателните си заложби, той трябва да изучава естеството на нещата.[46]

Природният закон на Мъдростта издига страданието като единствен път, по който се стига до Всемирната Мъдрост и до проникване в тайните на живота. С роптание, осъждане и философстване до Мъдростта не се стига. Престани да роптаеш, да осъждаш и да философстваш и ще си по-близо до Мъдростта на своя Учител, ти ще си в краката на своя Учител.

---

[44] "Всяко нещо, зряло обмислено и добре подготвено, успява. Едно предварително обмислено дело не може да бъде погрешно." Конфуций

[45] "Ако сутринта сте чули гласа на Небесния Разум, вечерта вие можете да умрете." Конфуций

[46] Тия, които притежават знание от самото си рождение, са Висши човеци; онези, които го притежават и придобиват посредством изучаване, са след тях; тези пък, които имат ограничени способности и пак изучават, стоят трети по ред; а онези, които нямат знание и не работят, за да го придобият, стоят на последното стъпало на човечеството." Конфуций

"Учи се при този, който носи светлина. Дружи с това, което не потъмнява. Стреми се към светлината и не забравяй: знанието само от едно място не идва и светлината само от един прозорец не влиза: неизброими са пътищата на знанието, неизброими са прозорците на светлината. Когато изгубиш смисъла на живота, потърси това, което свети. Вложи Мъдростта в ума си и светлината ще дойде и знанието ще ти даде своята помощ. Само светлият път на Мъдростта води към Истината."

СМИРЕНИЕТО - КЛЮЧ НА МЪДРОСТТА

Както Любовта така и Мъдростта има свой секретен ключ. Ключът на Мъдростта е смирението.

Тук се налага да отворим малка скоба. Бихме желали да се позовем на една от най-новите науки от областта на духовно-психичното знание - френологията, за да установим известни опорни точки. Тази наука е датира едва от стотина години и се домогва, разглеждайки внимателно строежа на човешката глава, или по-специално конфигурацията на челото, да установи определена локализация на умствените и психични способности.

Френологията сочи, че най-долната зона на челото, тази, която е разположена непосредствено над самите вежди, локализира всички центрове на възприятията, опериращи с метода на наблюдението и интуицията. Над тази зона са локализирани центровете на способностите на представния ум, опериращи с методите на дедукцията. След тази втора зона следва зона, в която са локализирани каузалната и философската мисъл, където са представите. Там с помощта на метода на аналогията, се изработват понятията. Над тези три зони на умствена локализация следва зоната на интуицията - вратата на ангелския свят, който в човешката глава е представен от центъра на милосърдието. Милосърдието вече е от сферата на духовните качества.

Този преглед на зоните на локализиране на човешките способности би могъл да ни даде идея за известна градация на способностите, чрез които човек влиза във връзка с различните области на реалността.

Посоченият център на милосърдието съхранява ключа на Любовта - кротостта. Чрез този ключ могат да се отворят дверите на мистичния свят, а оттам да се влезе в Космичния свят или света на Мировата Любов.

Диаметрално противоположно на центъра на милосърдието, непосредствено под центъра на твърдостта или постоянството, се намира центърът на себеуважението, на личните чувства, спадащи към областта на самосъзнанието. И в този център на личните чувства са налице два полюса: положителен - полюс на смирението и отрицателен - полюс на гордостта. Положителният полюс представлява великият секретен ключ на смирението.

"Човек без смирение представлява гол планински връх, на който нищо не расте, нищо не се ражда".

"Когато човек слиза, когато върви по инволюционния път, той е горделив, понеже още живее със спомена за своето високо минало. А когато се качва, когато се движи в пътя на своята еволюция, той е смирен, понеже вижда над себе си височини, към които се стреми и които трябва да постигне".[47]

В школата на Учителя смирението е издигнато в ранг на едно от основните изисквания. Смирението не може да бъде отъждествено с малодушие или с

[47] "Събор на Веригата", 1909 год.

овчедушие. "Има голяма разлика между смирение и мекушавост. Смирението е качество на душата, а мекушавостта е страх"."Смирението означава дълбоко почитане от човешкия ум, към Вечното Начало, към висшите напреднали същества." "Смирението не е нископоклонничество, а една велика добродетел". Смирението е отличително качество на Великите души, на Учениците, то отразява стремежа към светлината, към знанието, което е атрибут на Мъдростта

Христос бе символ не само на кротостта, но и на великото смирение. В Писанието Неговото Слово е: "За деня и часа само Отец знае." Смирението е дълбоко, интимно вътрешно отношение на човешката душа към незнайното, към Вечното Начало. Смирението е тихо езеро, в което се оглеждат звездите. Само чрез този секретен ключ човек може да влезе в съприкосновение с висши светове. Не обичаш ли едно същество, не можеш да влезеш в контакт с него, а за да разбереш неговата интелигентност, трябва да притежаваш ключа на смирението; само по този начин можеш да имаш една действителна и пълна връзка с това възвишено същество. А само "невежият може да бъде горделив."

Затова Христос казва:"Елате при мене, защото съм кротък и смирен по сърце". И Учителят пояснява: "Кротък и смирен човек не означава, че трябва да стане мост на всички.

Кроткият и смиреният човек не е най-слабият, но напротив, той е най-силният човек който не върши зло и най-умният, който никога не допуска лоши мисли"[48].

"Този, който търси своята слава, се движи по крив път. Гордостта и тщеславието са една пречка за правилното развитие на дарбите на човека, защото отдалечават човека от Мъдростта. Честолюбив ли е човек горд и тщеславен ли е, разумният свят ще мълчи за него."

"Кроткият и смиреният човек никога не се стреми да изпъкне в света: той всякога заема последно място".[49]

"Добре е човек да заема първо място в Истината, в Любовта, в Добродетелта, в Мъдростта, но ако иска да заеме първо място в света, той ще изгуби изкуството да бъде кротък и смирен".

"Знай: тщеславието е гробница на мисълта и истинския напредък на човека. А смирението е основа на развитие на всички дарби и на всички възвишени постижения Затова: хвалят ли те хората, бъди буден, за да не проникнат тези думи в съзнанието ти и ти да започнеш да мислиш, че всичко това се дължи на тебе. Защото хвалиш ли се; че си дал нещо на хората, че си направил нещо за тях, с това ти винаги се отдалечаваш от Разумния свят и прекъсваш тока на енергиите, които идват от Висшите Светове, а горделивият е невъзприемчив.

Ето защо смирението е единственият метод, чрез който можем да.се приближим към Всемирния Разум, единственият път към възход, към разцвет на всички дарби и способности".

"Може да се докаже със статистика, че всички велики, учени хора, които са били нещо в света, които са направили нещо за доброто на човечеството, които са го повдигнали крачка напред, са били смирени и кротки хора".

"Гордостта е майка на временното, преходно знание. Колкото и голямо да е то, неговите оратори са заблудени жертви на ложата на Лявото посвещение."

"Смирението е майка на истинското, положително знание, водещо към Мъдростта. То е първото условие за създаване на връзка с Разумния Свят. Смирението е един от основните закони на Бялото Братство".

---

[48] "Кротостта и смирението" - беседа от Учителя, държана на 22.I.1920 год.
[49] "Кротостта и смирението" - беседа от Учителя, държана на 22.1.1920 год.

"Ако поставите кротостта и смирението за основа, всичко ще можете да направите в живота".

"Но, само чрез Любовта човек ще може да разбере смирението".

МЪДРОСТТА - ИЗТОЧНИК НА СВЕТЛИНА И ЗНАНИЕ

"Онова, което отличава християнството от другите религии, не е вярата, но знанието, живият научен опит".

Учителят

Светлината и знанието, произтичащи от принципа на Мъдростта, откриват на индивидите, обществата, народите и на цялото човечество пътя към разумния живот. Не напразно философите от всички времена посочват мисълта като най-характерен белег на човека: наричат човека мислещо същество, за разлика от животните, на които липсва това качество.

Учителят казва:

"Който мисли, той никога не се спъва в живота. Когато човек разполага със знанието, за него всички идеали са постижими, за него всички врати в живота са отворени. Щом човек няма знание, той изгубва тънката нишка на живота, смисъла на живота, той се обезсърчава, връхлитат го мъглите на съмнението в неговия ум и той изгубва равновесието в живота."

Правата мисъл и знанието, произтичащи от светлината на Мъдростта, носят сила, която единствено е в състояние да даде разрешение на големите въпроси и житейски противоречия: тя е, която твори материалните и духовно-културните ценности на човешкия живот.

Мисълта е магическия жезъл на мъдреците. Без светлината на Мъдростта, Любовта не би могла да се прояви в живота. Всички възможности на човешката душа могат да се изявят единствено чрез знанието, което е проводник на Космичната Любов.

Всяко знание, всяка научна дисциплина е важна и ценна само дотолкова, доколкото съдейства не само за нуждите на сегашния живот, но и на изискванията на бъдещето ни.

Животът на личността е само кратък етап от безпределния живот на човешката индивидуалност, която в превъплъщенията си минава от народ в народ и от раса в раса, устремена към своето съвършенство. Това е дълъг непрестанен процес в хода на столетията и хилядолетията. За да протича разумно и правилно се изисква дълбоко знание, бликащо от извора на Мъдростта.

Истинската еволюционна наука трябва да даде на съвременното човечество всички методи за изграждане на един разумен съзнателен живот.

Досега това знание, което идва от Мъдростта, не е прилагано в индивидуалния, обществения и международен живот. А единствено то би могло да повлияе ефикасно развитието на емоционалното, интелектуалното и волевото съзнание на човека.

Великото знание на Мъдростта има жизнено важно значение за човека. Мисълта е грандиозна сила във Вселената. Като заредени батерии човешките мозъци непрестанно изпращат в Космичното пространство своите мисли, които според естеството си оказват градивно или разрушително въздействие.

Мъдростта, тази велика сила на бъдещето, ще разкрие непознатите области, загадките на космичното пространство, за което нашата съвременност още твърде малко знае.

В своите беседи Учителят непрестанно е подчертавал значението на правата мисъл, хармониращa с ритъма на Живота и съдействащa възходящото му развитие. Тази права мисъл е плод на светлината и знанието на Мъдростта. Единствено тя е в състояние да внесе значително подобрение в индивидуалния, обществения и международен живот.

Тази велика права мисъл, пълна със светлина и прозрение, ще бъде донесена на Земята от синовете на Мъдростта, които ще слязат от планетата Уран. Тези светли човешки синове ще изградят ново общество, което ще почива на здрави духовно-културни основи.

Тази права мисъл ще открие широко творческия път на Ученика, на Синовете Божии, които ще изградят културата на новата раса. Тази култура ще се развие под знака на братското сътрудничество и на духовното опознаване на народите. Тогава ще настъпи ерата на истинската свобода - идеал на всяко същество от нашия Космос.

ЕВОЛЮЦИОННО И ИНВОЛЮЦИОННО ЗНАНИЕ

"Знанието, което хората са имали при слизането, не може да помогне сега. Сега, при възлизането, те трябва да научат новото знание.

Нашата раса е свършила своята инволюция и сега започва своята еволюция."

При петата човешка раса или съвременната бяла раса, човечеството вече е привършило инволюционния си път, т.е. нисхождението в "гъстата материя". Едно от свидетелствата в полза на това твърдение са епохалните открития и проучвания, извършени в почти всички области на физическия свят, в широката рамка от микрокосмоса до макрокосмоса. Изследванията в почти всички области от съответните научни дисциплини са натрупали вече огромно количество факти с мирогледно значение, които тепърва ще се систематизират и съпоставят, за да се извлекат съответните закони.

Капиталната идея за еволюцията, издигната през миналото столетие, се формира главно върху данни на палеонтологията. Последната, по пътя на сравнителното изучаване, възкреси формите на живота от далечните епохи на миналото на Земята. От друга страна ембриологията направи ценни открития и постижения, които също допринасят за цялостното формиране на идеята за еволюцията в живата Природа.

Но идеята за еволюцията обаче, върху която съвременното знание, изгради своите основни установки, базирайки се на опита и наблюдението, среща своята противоположност в лицето на окултната наука. Касае се за инволюцията - за един друг етап от пътя на съзнанието, за ония процеси, които предхождат еволюцията и подготвят нейното появяване. Инволюция означава процес на слизане, докато еволюция - знае се, означава процес на възход.

Ако се проследят природните царства: минералното, растителното, животинското и човешкото, по отношение на проявите на тяхното съзнание, ще се установи, че: **1**. При изграждането на формите на минералното царство съществува една Вътрешна закономерност, но липсва съзнанието като творчески жизнен принцип; **2**. В растителното царство съществува една по-сложна и органическа чувствителност, като се забелязват наченки на подсъзнателни

жизнени прояви; **3**. При животните вече имаме едно ясно проявяващо се съзнание. Сравнителната анатомия установи началото и постепенното развитие на редица функции на нервната система.

Дойдем ли вече в човешкото царство,, налице е вече един организъм, който представлява по-съвършен инструмент на дейност на нервната система. Тук психофизиологичният апарат е в полето на по-висшите си прояви, на своя разцвет. Тук духът е обладал материята, той е напълно слязъл в материята, в материалния свят. Този именно процес на слизане на духа в материята се нарича инволюция.

Нека се спрем по-специално върху човешкото царство, върху неговия морфологически расов развой през хилядолетията.

Паралелното разглеждане на лемурийската (черната), атлантската (жълтата) и арийската (бялата) раса, води до констатацията, че при бялата раса сетивния свят е най-пълно проявен и обладан или казано на окултен език - духът (психичният елемент) е слязъл най-дълбоко в Материята.

Самосъзнанието, като най-висша проява на психо-физичното развитие, се проявява, като наченки, в някоя от културите на атлантската раса, докато в предхождащата я лемурийска раса съзнанието е по-близо до това на животинското царство.

Проследявайки различните епохи (култури), през които е минала в своята история арийската раса, можем да направим следните интересни констатации:

При първата, староиндийската култура, материалният, сетивният свят се е възприемал като "майя", т.е. илюзия. Свръхсетивният свят, напротив, е бил за древния индус истинската реалност поради това, че тази първа култура на бялата раса е наследила от предходната атлантска раса едно мъгляво ясновиждане, едно спонтанно вътрешно възприемане на свръхсетивната същност на нещата. Староиндуският свят е тегнел повече към виждане в свръхсетивния свят, докато сетивният свят, изтъкан от илюзии, не възбуждал интерес, освен само доколкото е представлявал едно було, закриващо по-висшите реалности.

Във втората епоха – старо-персийската култура – е на лице вече едно противопоставяне на двата свята: сетивния и свръхсетивния. Темпераментът на древния персиец е бил такъв, че той се е чувствал повече свързан с материалния, със сетивния свят, макар и да е запазвал още способност за свръхсетивното познание. Така духовното и материалното начала там застават в антагонистично отношение: борбата между Ормузд и Ариман.

При третата, египетско-асиро-вавилонска култура, връх взема тежнението към земното. Сетивното съзнание вече е категорично проявено, мисълта, логичните и чувствените прояви, изградени вече на базата на наблюдението над физическия свят, вземат окончателно връх и душата изгубва традиционното си върховенство. Тя трябва упорито да търси в околната физическа среда проявлението на духовното, за да може да подпомогне собственото си развитие, вземайки участие в изобретенията и откритията като средство за напредък, но основан вече на физически източници. Изследванията на спиритуалните закони, скрити зад булото на физическото, дават начало на науката и на опознаването на физическите сили и тяхното използване в занаятчийската и практическа дейност. Така за египетско-халдейската култура сетивният свят не е вече "Майя", а е една реалност, върху която трябваше да се сложи печатът на човешката интелектуална сила.

При четвъртата, гръко-римската култура, материята е издигната в култ. Съответните народи, участващи в тази култура, притежават особено изострен инстинкт да създават сетивни форми, възпроизвеждащи във физическия свят

Фиг. 15

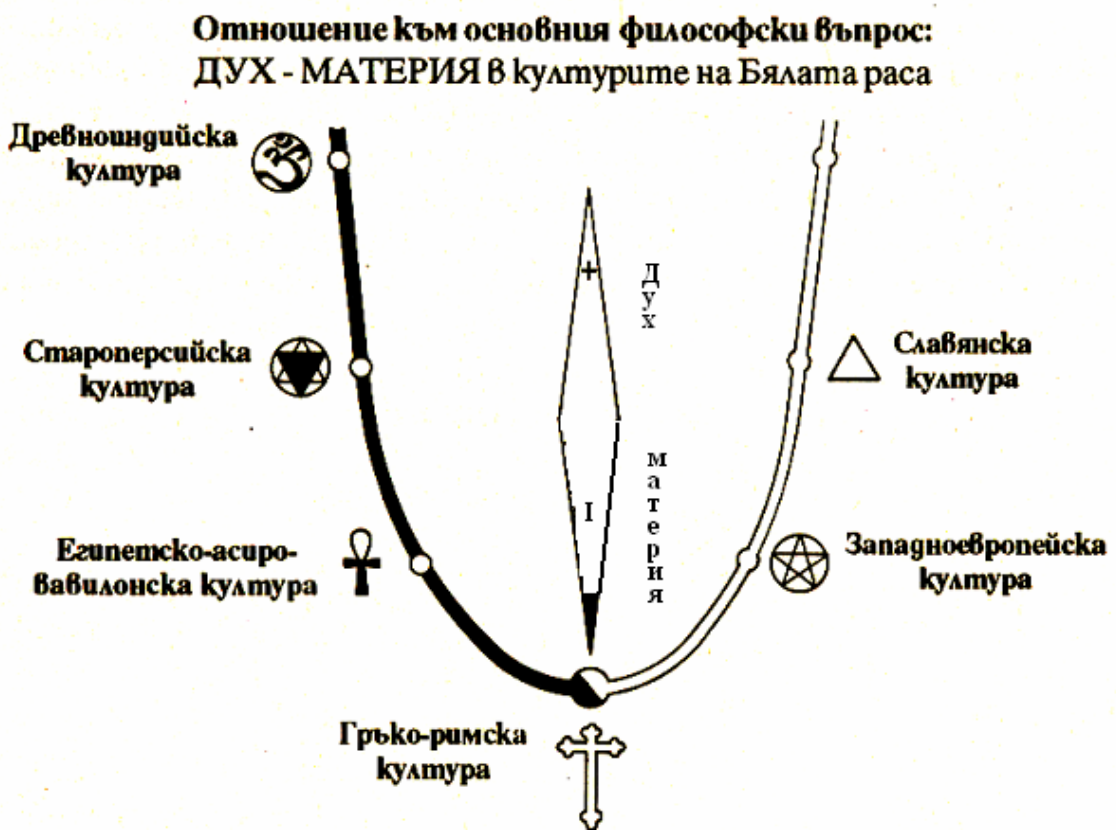

ГРЪКО-РИМСКА КУЛТУРА
„материята" в култ

№ Култура	*Дух*			*Материя*
1. Древно-индуска	Всичко			майя (илюзия)
2. Древно-Персийска	реален	→ борба ←		реален
3. Египетско-Асиро-Вавилонска				по-реална проява на духа
4. Гръко-Римска				култ
5. Западно-Европейска	илюзия			всичко
6. Славянска	реален			реален

1. Древно-индуска	*Духът е всичко; Материята е илюзия*
2. Древно-Персийска	*Духът е реален →борба ← Материята е реална*
3. Египетско-Асиро-Вавилонска	*Материята е по-реална и е израз на духовното създаване на нуките*
4. Гръко-Римска	*Материята е в култ*
5. Западно-Европейска	*Духовното е илюзия; Материята е всичко*
6. Славянска	*„Заговяване на човешката душа"*

качествата на духовната същина. Цялото гръцко изкуство е последица на този именно инстинкт. Воалът, хвърлен над духовната реалност, тук става най-плътен. Душата на елина култивира изключително хармоничния развой на физическото същество. Жителят на древна Елада предпочита да бъде "хиляди пъти просяк на земята, отколкото цар на отвъдния свят на сенките". (Омир-Ахил)

Мисията на културите, които се развиват след пропадането на атлантската раса, т.е. първите четири култури на Бялата коренна раса, е да издигнат физическия принцип, сетивното познание за сметка на съответно отслабване на

духовния, спиритуалния принцип, основан на инволюционния свръхсетивен път на познание.

При петата, западно-европейската култура, която стига върха си през XVIII-то и XIX-то столетия, материалистичното разбиране на света и материалистичната теория стават единствена основа и критерий на познание. Така завършва инволюционният ход на развитието.

Поставя се въпросът: откога започва за човечеството като космична даденост обратният - еволюционният път? Зората на еволюционния ход на човечеството, а най-вече за пробудените съзнания, започва с идването на Христос на Земята. Исус от Назарет дава първоначалния импулс. Този импулс е толкова силен, че влиянието на възпиращите и противопоставящите се сили в лицето на църковните догми и йерархичния деспотизъм, упражнявано в продължение на столетия, не е могло да унищожи или да намали първичната идейна сила на този импулс.

С идването на Учителя на Земята[50] този всемирен импулс започва да се разгръща в своята пълнота и универсалност. Мистерии ще бъдат разбулвани, религиозни заблуди окончателно ще паднат и единствен духовен култ ще бъде Безсмъртната искра, заложена във Всяко живо същество.

XX-то столетие е главният синор между тези два космични мирогледа, между тези две направления – в хода на космичния процес: инволюция и еволюция. Инволюцията е вече отминала в архивите на времето, отнесла е със себе си ехото на собствените си противоречия. Новата епоха - еволюционната - заченатa в утробата на Великите Космически възможности, е вече в ход, очертавайки нов етап в човешкото развитие.

В своето естество инволюцията и еволюцията носят характер на колективни процеси, но едновременно с това са и процеси индивидуални, имащи различни степени и граници за различните индивидуални съзнания.[51]

Когато човек на даден етап от своето развитие тегне към личното си щастие, когато неговите усилия са съсредоточени главно към осъществяване на лични въжделения и придобивки, той очевидно се движи още по инволюционната част на своята крива, а когато у него се събуди стремеж към идеен живот, към живот за Цялото и той се насочи по пътя на Любовта и Жертвата, той вече се движи по еволюционната част на своята крива на развитие. По това може да се съди конкретно за границата между инволюционния и еволюционния процеси.

Характерът на станалите през първата половина на XX-то столетие събития дава достатъчно указания за започналия еволюционен ход на човечеството. Започва се с идеята за колективното съзнание и се върви постепенно към идеята за космичното съзнание. Върху това по-подробно ще се спрем по-нататък. Тук трябва да подчертаем обаче, че достигнатите религиозни, научни и философски схващания не са в съответствие с изискванията на еволюционния път на човечеството. Всички знания: на окултните средища, философските схващания и тези на науката, както и социалните движения до завършването на инволюционния ход са били действително една реална необходимост, но сега, при започването на еволюционния ход, тяхното прилагане не само че не е необходимо, но се явява и като пагубно за правилното човешко развитие. Поради това именно е необходимо да се прави строго и основно разграничение между инволюционното и еволюционното знание.

---

[50] "Предсказано за нас от Исус от Назарет: "Ще ви изпратя Светия Дух да ви научи върху Всичко."

[51] За колективните души, които идват в зората на една нова епоха със своя Учител, тези процеси настъпват по-скоро. Съществува един паралелизъм между живота и делата на един Учител и съответната епоха. Тук в миниатюр се очертава епохата, която в последствие ще се разгърне за цялото човечество.

През епохата на древно-индуската култура влиянието на загиналата култура на атлантския свят е било все още чувствително, разполагало се е все още с известни окултни знания и сили: ясновиждане, ясночуване и др. Това знание и тази власт над известни окултни сили са намерили отзвук в школите на йогите или на израждането на последните във факирство.[52] Тези знания и сили останали от дълбоката староиндуска древност, далеч вече не отговарят на изискванията на съответната материална действителност. Методите за изследване на сетивния свят, в който борави науката, са несравнимо по-съвършени. Съвременната наука започва с основен анализ на материалното и оттам постепенно и много по-сигурно се домогва към познание на метафизичното и свръхпсихичното.

Така например постиженията на химията, геохимията, физиката, астрофизиката, радиоастрономията, биологията, антропологията и физиологията на висшата нервна дейност дават на съвременността огромно количество факти относно духовната същина на живота и при това става дума за факти и явления, чието естество е съвършено очистено от каквито и да било дедуктивни презумпции и предразсъдъци. Системното и методично изследване на тези факти установи, че е налице една обща функционална обвързаност между всички факти и прояви в областта на целокупната Жива Разумната Природа.

Методите на работа на инволюционното и еволюционното познание са диаметрално противоположни: инволюционното знание е вървяло от психичната към материалната същина, докато еволюционното знание следва обратния път - от материалното към спиритуално-психичното. Методологията на еволюционното познание има огромното преимущество, че е свободно от метафизичните мъглявости, защото върви от обективното, от реалното към метапсихичното и свръхсетивното. Състоянието на съзнанието при инволюционния ход се характеризира с несравнено по-малка будност и с по-голяма индивидуална неспособност отколкото при еволюционния ход, където е реализирана по-голяма будност на съзнанието и подчертан стремеж към взаимопомощ и свобода.

Напоследък се констатира, че при еволюционния път на индивидуалното човешко развитие се проявява все по-често една нова способност - ясновидството, върху нова основа - научна ерудиция и философско-мистично прозрение. Инволюционното ясновидство трябва да се счита, че принадлежи вече на миналото. Бъдещето ще изяви по-съвършеното и по-всеобхватното еволюционно ясновидство.

Еволюционното знание ние наричаме органично. То се направлява от висшата интелектуалност на човешката природа, от Висшата човешка абстрактна мисъл, боравеща в областта на метапсихичното, докато инволюционното механично знание се опира повече на подсъзнателните подбуди, най-често пречупвани през традициите и суеверията на вековете.

Еволюционното знание в неговото цветущо величие ще бъде изявено от Синовете на Мъдростта. Те ще дойдат на Земята от планетата Уран. Чрез тях човешката душа ще се свърже с онова висше знание, чрез което ще могат да бъдат разкъсани окончателно тежките вериги на кармата.

---

[52] "Ликвидацията на Века", според Учителя, няма да отмине нито духовните школи и учения, нито техните Водачи и Учители. Ще останат жизнени само тези школи, които успеят да се включат в еволюционното течение на Бялото Братство и се обърнат към неговия извор. Например: "Аз бях умствено сляп, волята ми слаба; но бях излекуван чрез събуждането на Христа в мен." "Всички була на моя невеж външен живот са изгорени в светлината на събуждането ми в Христа и аз виждам интелигентността на бебето Исус, люляна в цветчетата на розите, в люлката на светлините и в любовните мисли на всички искрени сърца." "Христос е винаги в мен." Из „Метафизични медитации" от Нарамаханса Йогананда. Такива светли души има предвид Учителят, когато говори за "белите" йоги.

При развитието на еволюционния метод на познание човекът ще има способност да възприема не посредством излъчване на по-висшите си принципи (тела), а непосредствено със самото си физическо тяло, чрез съответните му центрове, електромагнитните еманации на дадена физическа и свръхфизическа среда. Неговият изтънчен организъм ще вибрира тъй хармонично, че той ще може да определя примерно диагнозата на болен без посредничеството на каквито и да било медицински инструменти. Също така, когато той ще посети дадено място - град, общество или държава, той ще може да действа като психографски апарат, способен да отрази всички мисли и флуиди.

През всички вече изминали култури са действали окултни школи, в които са били прилагани методите за развиване на съответните ясновидски центрове на човешкия организъм. Но подобно посвещение е било достояние само на малцина.

Новата Култура, която Учителят донесе, ще ни разкрие един още по-велик свят. Тогава ще бъдат разкрити не само вътрешните сили, скрити в човешкото същество, но човек ще има възможност да разкрие и развие една творческа воля, способна да направлява тези сили посредством флуидите на доброто, което изгражда живота. Изобщо със своето изтънчено физическо тяло човекът - човешката душа ще вибрира в ритъма на целокупния живот.

Както казахме по-горе, това ново висше еволюционно, органично знание ще дойде да разкъса тежките вериги на кармата - първо на личната карма, явяваща се като обусловен комплекс от по-общите видове карма: обществена, родова, общочовешка и планетна.

Съвременността, особено през първата половина на нашето столетие, е изправена пред мрачната картина на една силно поляризирана обществена действителност: от една страна покъртителна поминъчна и духовна нищета, а от друга - невиждано военно разточителство, прелюдия на кървави стълкновения и канибализъм, надхвърлящи всякакъв познат размер.

От 1914 година[53] започна развързването на националната и на другите видове колективна карма: през Първата световна война бе развързана националната карма, през Втората световна война започна развръзката на социалната карма, а едновременно с това е в ход и назряването на расовата карма на народите и на човечеството. Расовата карма, по своята природа, се явява твърде сложна обвързаност, датираща от далечното минало. Много от народите на древността, или по-точно казано, много от душите, които са взели участие в изграждането на тези древни култури, са се превъплътили в организма на съвремен-ните европейски народи. Ние, съвременниците, сме същите души, които са работили в древните култури и които сега работят в живота на днешните национални организми. Така например много души, които са работили в древна Елада, сега работят - според Учителя - в днешна Франция, тези от древния Рим - в сегашна Германия, а тези от финикийската култура - в днешна Англия.

Един обстоен френологически анализ, извършен от погледа на ясновидеца, е в състояние да открие дълбоките кармични връзки между отделните души, както и между отделните народи и култури. За развързването на тези кармични обвързаности е необходимо едно ново знание. Това именно знание ще бъде донесено от Синовете на Мъдростта, които предстои да слязат на Земята от планетата Уран. Затова Учителят подчертава: "Страшен е кармичният закон, с който са свързани всички хора. Докато сте свързани с този закон, вие не можете да се откажете от изплащане на дълговете си. Такъв закон съществува и в съвременните

[53] От тази година, според Учителя, започна епохата на Водолея.

държави: когато някой злоупотреби и има дългове, а не иска да ги плати, турят го в затвора да лежи няколко години, за да компенсира задължението си. Кое е за предпочитане: да плати човек дълговете си или да лежи в затвора? Пред тази дилема е изправено човечеството".

Фиг. 16

РАЗВЪРЗВАНЕ НА КАРМА

Война	*Вид карма*	*Реинкарнация*
I-ва световна война	национална	Др. Елада – Франция Др. Рим - Германия
II-ра световна война	социална	Финикия - Англия
Нерешена – расовата карма		

Великото знание, което Синовете на Мъдростта ще донесат на Земята, ще изразява само онова, което живата разумна Природа е сътворила. Те ще бъдат само едно огледало на тази Природа. За тези души е в сила следната максима: "В живота нищо не трябва да се унищожава, а само да се трансформира."

Законът е - когато човек влиза в една окултна школа със своята душа, в него се събуждат и доброто, и злото и се активизират низшата и висшата му природа. Вибрациите на тази школа със своята сила активизират цялостната природа на човека. Дълъг и величав е пътят на възхождането на човешката душа, чиито неизвестни възможности ще се разгърнат във времето посредством последователно изявяващи се една след друга култури. Всичко, което ученикът върши, се върши с оглед предимно на това величаво бъдеще, а не с оглед на моментния му личен свят.

Страниците на историята са изпълнени с делата на тези, които са следвали пътя на добрия закон или пък пътя на лявото посвещение. Историята отвръща лице от безличните и неуравновесените характери, от хората на обикновения живот.

Ходът на историческия процес е отпечатан в човешкия организъм. Там са записани страниците на епохите. Настоящето също така се отразява в човешкия организъм; това са страниците на бъдещето. Линиите на човешката ръка са плод на работата на цели култури. Човекът е синтез на работата на милионите години, изминати със звездния ритъм. Човешката душа е жив писмен паметник, в който са заложени дълбоки знания. Те ще бъдат разчетени през идващата нова епоха.

Космичното движение на звездите и планетите, както казахме и по-горе, обуславят ония алхимични процеси, целящи възвисяването, укрепването и облагородяването на духовните богатства на отделните общества и народи. В своя ход около Слънцето, планетите образуват една с друга ъглови отношения наричани аспекти. Планетните срещи обуславят периодични планетни цикли. Тези планетни срещи и цикли упражняват върху нашата Земя големи пертурбационни влияния. Те са фактори и условия за драматични промени в цялостния религиозен, научен и обществен живот на народите. Срещата между двете най-крайни планети от нашата Слънчева система - Плутон и Нептун (края на техния орбис) е станало около 1897 г. Планетният цикъл в този случай има трайност от около 500 години. В началото на последния цикъл на тези две планети е станало важно събитие на Земята: в България е било подготвено физическото тяло на Учителя. В този момент това тяло е било на 33-годишна възраст и тогава именно в него е слязъл Духът на Истината. От този исторически момент се слага началото на новото учение на Учителя.

В същия период се извършва процес на голяма активизация на социални движения, в лицето на социализма, издигащ колективното съзнание и косвено подготвящ пътя на Новото Учение.

След няколко столетия Синовете на Мъдростта ще разработят тези знания, натрупани в хода на Космичния звезден ритъм. Човешката душа ще бъде окончателно освободена от властта на едно сурово механично знание и човеците ще вървят напред с духовно открит взор. И, когато ни запитат, защо (като ученици на Учителя) сме слезли да се въплътим в това или онова семейство, в този или онзи народ, или общество, ние ще можем да отговорим на този въпрос с истинско дълбоко проникновение.

Богатството на живата разумна Природа е тъй велико, че веднъж разрешили благополучно тежката кармична обвързаност, хората ще се почувстват свободни и ще се осъзнаят като истински частици от великата Душа на Живия Бог.

По своята същина природата на душата е странно съчетание. От невидимия свят за въплъщаване на Земята човешката индивидуалност слиза само с една малка част от натрупаната карма: иначе нервната система на човека не би могла да изтърпи грамадното ù напрежение.

Що се отнася до развързване кармата на човечеството, то това може да бъде изпълнено по два начина: първият - чрез методите на лявото посвещение, а вторият - чрез тези на Бялото Братство. Тия два метода, примерно, биха могли да бъдат охарактеризирани така: за да се пречисти водата, тя трябва или да слезе през пясъка дълбоко в земята, където да се пречисти и да избликне наново, или под действието на топлината, трябва да се изпари, да се издигне високо в облаците и оттам, съвършено пречистена, да падне на земята като освежителен дъжд.

Първият метод е метод на пропадане в тъмнината: насилия и войни; вторият метод е този на огъня, на Любовта, на мирното сътрудничество и на взаимното духовно опознаване и облагородяване.

Понастоящем хората мислят, че обективното знание не съществува. А всъщност това велико знание съществува, но за да се обладае това знание, е необходимо като предварително условие да се овладее ключа на великото смирение. На невежия Природата няма да разкрие никога своето лице.

Само когато, чрез светлината на Мъдростта, човек придобие това велико знание, тогава той ще осъзнае, че слиза от невидимия звезден свят и какво му предстои да извърши върху нашата малка планета, наречена Земя.

3. ПРИНЦИП НА ИСТИНАТА

> "А Истината е това, в което Любовта и Мъдростта, животът и светлината действат съвкупно. Истината е крайният резултат на вечността. Това не ще рече, че този резултат е нещо завършено, крайно. Той е непрекъснат резултат. Истината - това са плодовете, които постоянно узряват на Дървото на Живота."
>
> Учителят

Преди да пристъпим към разглеждане на принципа на Истината, е нужно кратко обобщение, което ще послужи като предпоставка.

Както вече споменахме в предхождащите страници, първият връх на космичния триъгълник символизира принципа на Любовта. Плодът на Любовта е животът. Животът може да бъде разбран само по пътя на мистиката. Мистичната чистота на Слънчевите Деви ще събори всички догми, религиозни суеверия, ритуали, церемонии и йерархичен деспотизъм. Тази вълна на Любовта, както се каза, започна от 1914 година и ще продължи 720 години - първият деканат от епохата на Водолея.

Втората вълна - на Мъдростта - през научния период на Водолея, ще осветли пътя на живота. Нейната светлина е създала всички окултни школи, които с инволюционното си знание са спомогнали на човешките индивиди по-лесно да слязат към периферията на живота - в материалния свят. Синовете на Мъдростта ще донесат необходимото еволюционно знание, за да могат човешките души, обогатени със своя опит, да се върнат към Първата Причина. Това означава разкъсване веригите на кармата. Този период ще продължи също 720 години.

Третата вълна е социалният период или вълната на Истината, символизирана в третия връх, стоящ над другите два върха на космичния триъгълник.

Тези три необятни свята имат свое отражение в човешката глава. Според Учителя, Любовта се изразява от коронната част на главата, Мъдростта - в трите зони (центрове) на човешкото чело, а Истината е символизирана от човешките очи. Любовта е извор на живота, Мъдростта е източник на светлина и знания, Истината носи свобода, красота и благородство на човешката душа.

Космичният триъгълник, емблема на Новото Учение, символизира учението на великата Школа на Живота.

Тези три свята ще изградят мирогледа в епохата на Водолея, когато ще се изгради Шестата култура на Бялата раса.

Тоя нов мироглед ще бъде изграден на основата на един астро-космичен синтез. За осъществяването му са необходими някои предпоставки.

Човек най-напред трябва да се окъпе в кристалните води на мистичния център, за да бъде озарен от идеята за безсмъртието.

Неговият ум трябва да е огрян от светлината на Мъдростта. Това значи да се асимилира знанието на всички окултни школи, за да се развият напълно умствените му способности: който не е завършил умственото си развитие, той не може да получи достъп в университета на висшето знание.

Третият принцип, принципът на Истината, подразбира вътрешно уравновесяване на двете противоположни космични сили: Любовта - емоционалното съзнание на човека и Мъдростта - умът или самосъзнанието на човека.

Онези души, които ще слязат на Земята от планетата Плутон със Вълната на Истината, ще се нарекат Синове на Волята и силата. Те, през социалния период на Водолея, ще донесат на човечеството най-великите блага - свобода, красота и благородство.

Душите на Синовете на Волята и силата ще трептят с мощните вибрации на космичното съзнание.

Те ще бъдат не само носители на Истината, но и разпространители на разбирането ù.

Учителят изтъква, че има два начина за разбиране на истината в живота - Вътрешен и Външен. Външното разбиране определя отношенията между

ближните и самите нас, а Вътрешното - отношенията между нас и Великото Начало на живота.

Синовете на Волята и силата надраснали писания закон, пред-разсъдъците и суеверията, са под ръководството единствено на непоколебимите закони на живата разумна Природа, органично проникнали умовете и сърцата им. В действията си те не се ръководят от външни стимули - етични или философски, защото делата им са плод не на идеята, на дълга, а на изискванията на дълбоките сили и ритъма на живота. Те вървят, както се изразява Учителят, "без страх и без тъмнина". В техните души ще звучи космичният ритъм на живота като първична същина на самата им вътрешна природа. Страхът - това е външният механичен закон, който е бич само за непробудените съвести. Тъмнината - това са религиозните догми и църковните обрядности.

Фиг. 17

КОСМИЧНИЯТ ТРИЪГЪЛНИК

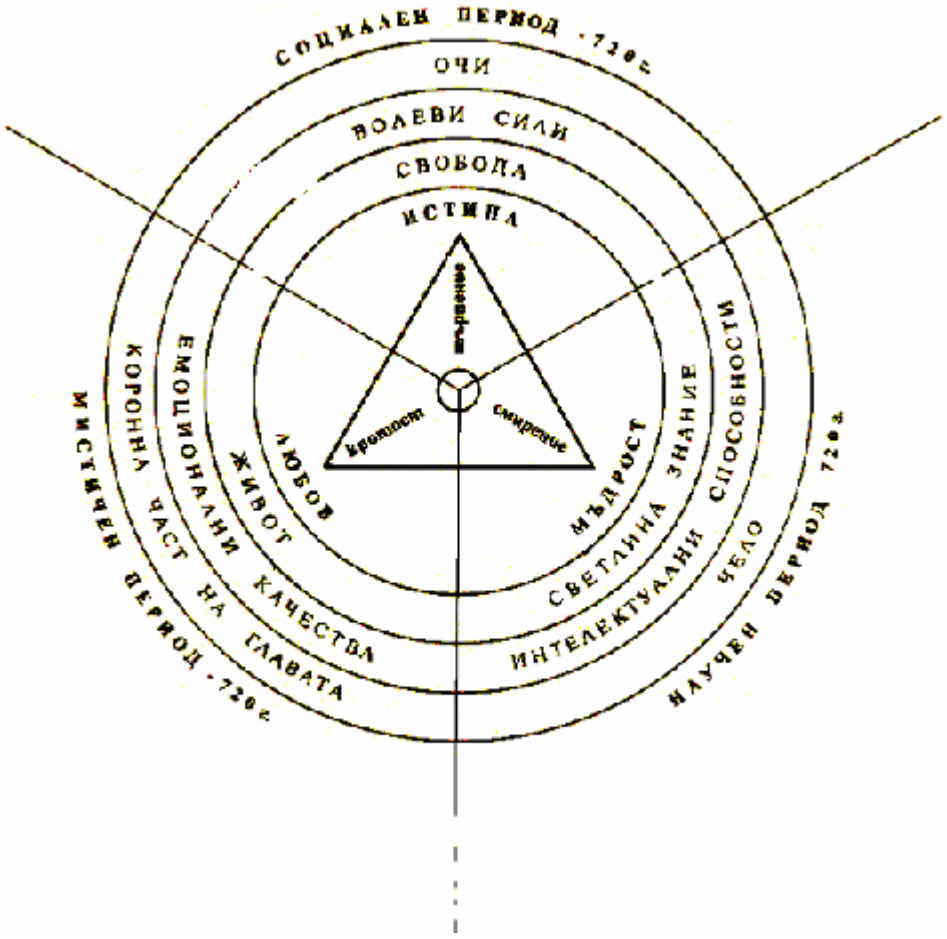

Тези души живеят в хармония с пулса на предвечния ход на космичния живот, чувстват и разбират дълбоките процеси, извършващи се непрестанно в живота на Цялото. Те са минали през катакомбите, извървели са трънливия път на кървавите мъчения - сред интригите на инквизицията и през огъня на нейните клади - със смирение и без ропот. Тези души са били творци в зората на Реформацията. Минали са през горнилото на страданието и са калени в огнището на собствените си опитности. По стръмния път на духовната Голгота, те са черпили кураж и вдъхновение от извора на живия Бог, единствен техен ръководител през бездните на живота.

Този път на мъченичество е вече история. Мъченичеството е било необходим стадий само на християнската епоха - епохата на знака Риби, знак на великата жертва.

В нашата съвременност има повече светлина, съзнанието на хората е в процес на пробуждане. Тези напреднали светли души, преминали по пътя на мъченичеството и жертвата, успели да внесат равновесие и хармония между емоционалното и умственото си съзнание, ще бъдат търсени, защото - както казва Писанието - "Те са солта на земята".

Те ще внесат нови, чисти струи от чистотата на своите сърца в живото знание от висотата на своите умове, струи, тъй необходими за осъзнаване на народите и на цялото човечество, за да се намери изход от безпътицата, в която се намира.

Тези души идат да помагат за изграждането на Новата Култура през епохата на Водолея. Техният образ е отразен най-ясно във великата Книга на Живота, от която всички останали писания са бледо копие, само отразена светлина, струяща изобилно от великата книга на Битието.

Учителят характеризира човешката воля, резултат на принципа на Истината, така: "В човека има една сила, която тласка човешкия дух на работа. Тази Вътрешна сила ние можем да не схващаме със съзнанието си. Това го наричат нагон, инстинкт, позитивна сила, но според окултната наука, това е подтик от Първичната Реалност, който отначало не се схваща от индивидуалното съзнание, но в дългия процес на живота на съзнанието достига до онази фаза, когато този стремеж и подтик се осъзнават. Този момент наричат пробуждане на човешкото съзнание или пробуждане на висшата разумност в човека. Тогава човек достига до онова живо съзнание, което ще го постави в контакт със силите на живата разумна Природа и човек ще може да реализира всичките си благородни мисли и желания. И сега хората имат добри желания и стремежи, но нямат знания и методи, с които да ги реализират и затова правят грешки и престъпления".

Учителят указва естеството и генезиса на трудностите за проявление на разумната човешка воля така:

"Според твърдението на херметическата школа, тъмнината, която пречи на човешкото съзнание да схване правилно нещата и му съдейства да греши в своите прояви, е в зависимост от средата и материята, през която минава съзнанието. С грехопадението, нашата Слънчева система, в частност Земята, навлиза в такава област от космичното пространство, където действуват извест-ни динамични сили, свързани с материя, останала от далечни минали култури, оставили в нея всичките си отрицателни мисли и желания. Тази област може да се сравнява с една долина на смъртта, където се разлагат органически трупове и се създава атмосфера, невъзможна за живеене. Попаднала в такава среда на космичното пространство, Земята преживява големи катаклизми, тогава оста й се наклонява и се изменят условията за органическия живот върху нея. Тогава се явява месоядството в света, борбата и антагонизмът между хората и се зараждат социалните конфликти и противоречия. Но сега вече се намираме в една епоха, когато Земята и цялата Слънчева система излизат от тази тъмна зона на невежеството и се приближават към едно ново съзвездие, наричано в окултната наука Алфиола, което е невидимо засега. То е едно от най-мощните съзвездия, където ще се преустрои нашата Земя, а също и нашите тела. Ще стане такова преустройство на човешкия организъм и ум, каквито човечеството никога не е виждало. И Христос е дошъл от това съзвездие, за да покаже на

хората методите и принципите на разумния живот. Той дойде да даде една наука, която да се приложи в живота и да освободи човека от робството на смъртта. Но хората не го разбраха и създадоха една религия и църква, която нарекоха на Неговото име. Но Христос нямаше за цел да създаде религия, а искаше да научи хората как да градят, като дадат ход на Безсмъртното у себе си.

Светът и животът са в състояние на постоянно развитие и ден след ден човек се мени, а с това се менят и формите, и отношенията. Сегашните хора мислят, че известни порядки, установени веднъж, трябва да бъдат вечни, известни вярвания - да бъдат постоянни. Такива неща не съществуват в природата. Закон е, че всичко в Космоса подлежи на развитие. Единственото нещо, което остава неизменно, това е Първичната Причина. Така както центърът в един кръг не се изменя, а окръжността е в движение."

"Животът е един външен резултат на човешкия дух. От живота можем да съдим какъв е духът на човека - по неговото проявление. Колкото животът е по-нормален, толкова духът е по-силен. Щом животът е болезнен, това показва, че човешкият дух е слаб. В такъв случай човек трябва да знае, че има една вътрешна дисхармония между него и природата. Днешните хора страдат именно поради тази причина."

"Животът, който сега хората живеят, е резултат на миналото, на мислите и стремежите на миналото. Човек не трябва да живее само с миналото, необходимо е да внася нещо ново. В момента, в който човек се отрече да възприема живота такъв, какъвто се проявява сега, да придобива и гради в себе си, ще стане една вътрешна промяна в него и ще спре процеса на живота. По този път той ще дойде до обезсмисляне на живота. Затова човек трябва не да спира процеса на живота в себе си, а да му даде правилен ход. Той преди всичко трябва да знае как да се храни. При храненето човек трябва да приведе в хармония мисли, чувства и воля и всички клетки да вземат участие при храненето, защото от анормалното и механично хранене се раждат повече болести."

Ето предпоставките, които - според Учителя - трябва да легнат в основата на изграждането на новото общество през периода на вълната на Истината в епохата на Водолея:

"За да се съгради едно ново общество, трябва преди всичко хората да бъдат здрави, а за да бъдат здрави, трябва да знаят да се хранят, да знаят да мислят и чувстват правилно. За да се съгради новото общество, трябва хората да имат нов и висок идеал, който да е стимул в техния път. Само при един висок идеал и права мисъл човек ще може да помогне преди всичко на себе си и тогава ще може да помогне и на другите хора; не може ли човек да помогне на себе си, не може да помогне и на другите, не може да бъде работник на едно ново общество. Човекът на новото общество трябва да се справи с най-големите врагове на живота - болестта и смъртта. А за да се освободи човек от смъртта, трябва да измени своите мисли, чувства и постъпки. Каквито са мислите на човека, такива са и неговите желания, а каквито са желанията му, такива ще бъдат и физиологичните процеси в организма му. Науката, погледната от това гледище, добива своя вътрешен смисъл. Защото науката преди всичко трябва да ни научи как да строим нашия организъм и нашия характер: това е централното в нея. А днес строежът на човешкия организъм се осъществява от силите на природата без участие на нашето съзнание, в следствие на което човек попада и под действието на тъй наречените негативни сили в природата, които по закона на внушението присаждат известни качества и енергии в организма, които имат една тенденция, противоположна на тази на човешкото съзнание. По същия

начин, чрез закона на наследствеността, който е само един израз на закона на внушението, се предават и престъпленията от поколение на поколение. Затова съзнанието на човека трябва да бъде будно и да противодейства на това внушение, което се изявява ту като наследствена склонност, ту като подсъзнателни стремежи. Това е, което сегашните хора трябва да проучват и разработват. Затова ни е нужна наука, която да ни помогне в това отношение. И когато в окултната наука се казва, че човек трябва да бъде свързан с Първата Причина, това е, за да може да направи да се пречистят неговите мисли, желания и действия, да може да прояви разумния живот и да реализира щастието.

И новото, което сега се внася в нашия свят чрез новите идеи и мисли, не се създава сега, а е резултат на действието на разумните сили и ние трябва само да отворим умовете и сърцата си, да го възприемем и приложим. Човек не може да постигне нищо в света, ако не вярва в това, което иска да постигне. Например, ученикът, който започва да учи музика, ако няма способност в себе си и ако сам не вярва в тази си способност, никога няма да стане музикант. А ако човек мисли само хубави неща и разумни работи, тези негови мисли ще обиколят Земята, ще проникнат в умовете на хората и те ще започнат да ги реализират. По този начин онова, което сега е невъзможно, по силата на този закон, ще стане възможно. Всяка мисъл, която прониква в човешкия ум, оставя известен отпечатък върху някой орган на тялото. И затова съвременните хора, които желаят доброто и щастието на човечеството, трябва да дадат ход само на правилните и хармонични мисли. Човек трябва да знае с какви мисли трябва да се занимава за даден момент, например за съграждане и засилване на своите очи, на своя нос, устни, чело, вежди и т.н. За съграждането на всеки орган, човек трябва да се занимава със специфични мисли, които именно са носители на силите и материалите за изграждането на този орган. Защото всеки чрез ума си е свързан с градивните сили на природата. Това е пътят на съзнателното изграждане на човешкия организъм и характер. А ако човек се остави на случая и не контролира и не направлява мислите си, такъв ще бъде и резултатът му. Човек трябва да влезе в съзнателна връзка със силите, които строят организма му: Само по този начин той ще уреди живота в себе си, ще се добере до законите на творчеството и на съзнателната работа и тогава ще може да помогне и на другите, и на обществото.

За да могат хората да си помагат, трябва преди всичко да изхвърлят отрицателните мисли от съзнанието си и всеки да пожелава и препраща на приятелите и близките си най-красивите и най-хубавите си мисли. Само така ще се създаде взаимно предразположение и братско чувство и светът ще се радва на истинско творчество и прогрес.

Нервната система на съвременните хора не съответства на енергиите, които минават през нея, не може да ги издържи. И затова е отслабнала и се изражда.

Настава една нова епоха в света, в която невидимият свят е взел безвъзвратно решение, което скоро ще се осъществи. Дейността на всички лоши хора ще се ограничи и ще се явят умните, благородните, които са готови да се жертват за благото на човечеството. Тези, които разбират закона, че човек за човека не е вълк, а брат, ще са носителите на Новата Култура."

ТЪРПЕНИЕТО - КЛЮЧ НА ИСТИНАТА

> "Без търпение човешкият характер е лишен от основа. За такъв човек казваме, че няма морален устой."
>
> Учителят

Дверите на Истината могат да бъдат отворени единствено с ключа на търпението.

Търпението е едно от най-силните качества на волята. Според Учителя за изработването на такова качество се изискват най-много прераждания. Въздържанието и неволята не се покриват с търпението. Търпението е качество на уравновесяване на цялостната вътрешна природа на човека. То е най-мощната магическа сила в характера на Синовете на Волята и силата.

Търпението като най-висше качество и условие за проявата на човешката Воля подразбира хармонично координиране на няколко главни центъра в човешкия мозък, на първо място: твърдост и постоянство; второ: енергичност, зависеща от интензитета на емоционалното съзнание; и на трето място - разумност.

Като завършек самообладанието придава на волята спокойствие и трайна динамичност за осъществяване на дадена поставена цел.

Това е един сложен психо-физиологичен комплекс на деятелност на човешкия мозък.

Синовете на Волята и силата ще притежават, освен другото и магията на словото. Тази магия ще бъде импулсирана от чистотата на Слънчевите Деви, вдъхновявана от светлината на Синовете на Мъдростта и извършвана от великото търпение на Истината.

Синовете на Волята нямат нужда, като древните маги, от магически пръчици, кръгове, пентакли и заклинания за призоваване на духовете при лунна светлина. Техният магически жезъл е великото търпение. Със силата на търпението тяхното слово ще бъде творческо, винаги осъществимо - защото ще носи три важни елемента: топлота, чистота и светлина. То ще има в себе си творчески ток, вибриращ в ритъма на Живата Разумна Природа.

Както словото на Христос от две хиляди години изпълва аурата на Земята, така и словото на Учителя трепти в пространството и прониква постепенно в умовете и сърцата на хората, обществата и народите. Тези два космични източника, тези две неизчерпаеми съкровищници на Любов, светлина и магическа сила, ще внесат огнен импулс в словото на Синовете на Волята и силата. Те ще работят през вековете на социалния период, който ще изгради новите обществени форми под знака на мировата любов, универсалната справедливост и космичната свобода.

Без качеството търпение, волята не може да осъществи никакви постижения в коя и да е област на живота. Откритията в науката, творбите в изкуството, социалните придобивки - това са постижения на творческата воля, заченати в утробата на търпението. Фиг. 19.

Една от главните оси на човешкия характер, според Учителя, е търпението.

Фиг. 18

КАЧЕСТВА НА СИНОВЕТЕ НА ВОЛЯТА
ХАРМОНИЧНО КООРДИНИРАНЕ НА
САМООБЛАДАНИЕ И РАЗУМНОСТ
ЕНЕРГИЧНОСТ
ЕМОЦИОНАЛНОСТ
ТВЪРДОСТ
ПОСТОЯНСТВО
МАГИЯ НА СЛОВОТО, ИМПУЛСИРАНА ОТ
ЧИСТОТАТА И ТЪРПЕНИЕТО
НА СИНОВЕТЕ НА ИСТИНАТА
ТОПЛОТА
СЪРДЕЧНАТА
ЧИСТОТА НА
СЛЪНЧЕВИТЕ ДЕВИ
СВЕТЛИНАТА НА
СИНОВЕТЕ
НА МЪДРОСТТА
СВЕТЛИНА
ИЗГРАЖДАНЕ НА ОБЩЕСТВЕНИТЕ ФОРМИ
ПОД ЗНАКА НА:
КОСМИЧНАТА СВОБОДА
МИР И
ЛЮБОВ
УТВЪРЖДЕНИЕ И
СПРАВЕДЛИВОСТ

Фиг. 19

Постижения на творческата воля, заченати в утробата на търпението

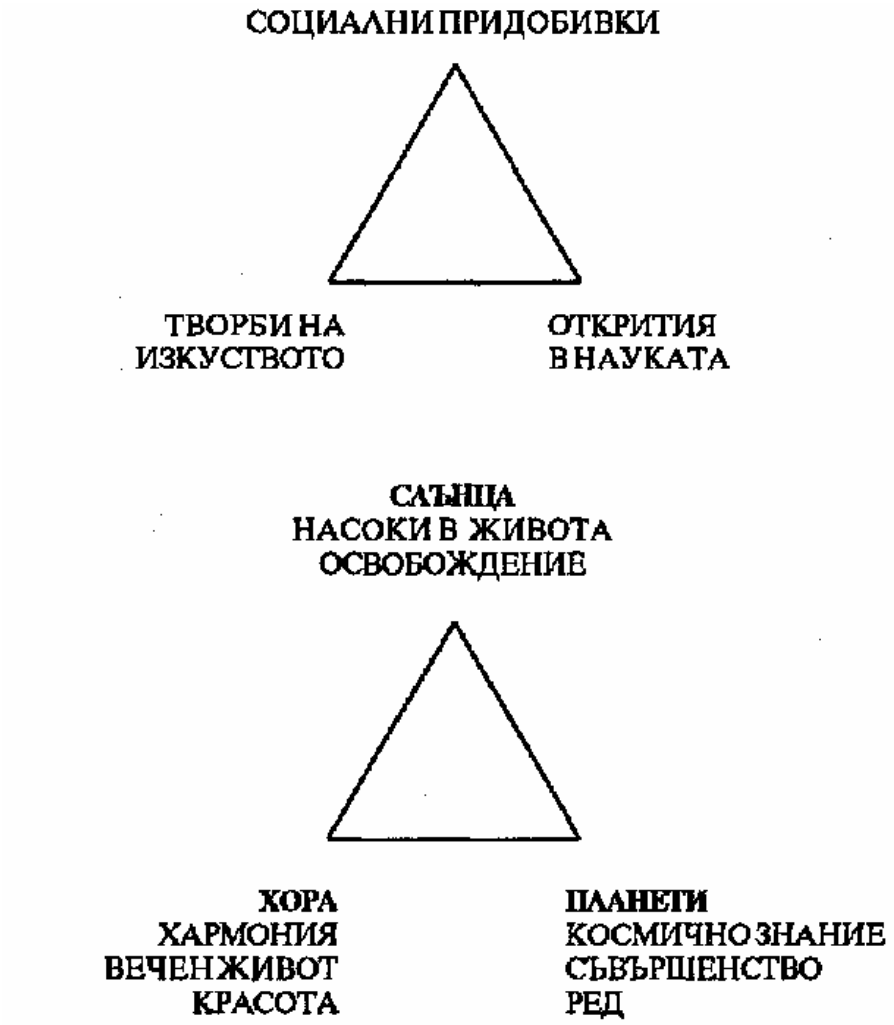

Ценните характери, творците на историята, в науката и изкуството, са закалени в огнището на търпението. Например, Учителят определя характера на учения така:

"Истински учен е онзи, който работи идейно, без да очаква някакво възнаграждение. Такъв учен е роден от гениална майка и гениален баща, зад който стоят поколения от гениални хора. И не две, три или четири поколения: зад гърба на истинския гениален човек трябва да седят десетки поколения, стотици и хиляди прародители, които са вървели в Свещения път, в пътя към великото и красивото. Не идва ли един човек по такава линия, той не може да бъде нито учен, нито гениален, нито светия в истинския смисъл на думата."[54]

Това са постижения по тесните и стръмни пътеки на търпението.

"Както малкото дете се нуждае от грижите на майката, така и съвременните хора се носят на ръце и се подкрепят от по-големите братя на човечеството, от силни велики гениални души, които ръководят съдбините му с непоколебимо търпение."

Синовете на Волята имат това будно съзнание и чувство на отговорност относно задачите, отредени им от великата разумна Природа. Само те могат да помогнат на човечеството да излезе от тая безпътица на живота. Това са високо

[54] "Живот за Цялото" стр. 33-37.

съзнателни души, които организират и творят новите социални форми на живота.

Христос, освен неизразимата кротост и велико смирение, изяви пред човечеството, същността на непобедимото търпение.

Търпението е най-великото качество на човешката воля. Волята е разумна съпротивителна сила; търпението е качество на волята от най-висш порядък и гаранция за осъществяване идеалите на силните души, творци на духовно-културни ценности.

Ето какво ни казва мъдростта на Учителя относно търпението: "В наши дни, когато светът страда от толкова бедствия, когато хората са обхванати от един дух на безпокойство и страх от живота, когато те са разкъсвани от какви ли не вражди, човек повече от всякога трябва да има търпение, търпение да чака хората да изпитат до дъно всички свои теории, всички свои вярвания, всички свои системи, всички методи и всички примамливи пътеки, търпение, за да долови всред тази привидна, външна разпокъсаност на нещата и явленията онази вътрешна целокупност, в която са свързани всички прояви на живота. Тия думи са само в състояние да изразят тази съвкупност и те са:Любов, Мъдрост и Истина.

Любовта носи вечния живот, израз на вечната хармония. Мъдростта носи светлина и космично знание, които създават красота и ред в живота. Истината дава главната насока в живота. Всяка звезда, всяко слънце се движи по посока на Истината.

Истината говори със Слънцата, Мъдростта - с планетите. А Любовта е толкова снизходителна, че е слязла на Земята да говори и с хората, и с най-дребните същества. Понеже Истината говори със слънцата, далечна и висока е нейната цел. Кой може да я постигне? - Само търпеливият човек. А търпеливият човек е човек на Истината.

Да разговаряш с разумното Слънце, да живееш хиляди години в Небесата, да правиш добро, без да знаят името ти, да бъдеш велик поет, без да те познават, да твориш чрез другите, без да те знаят, а ти само да се радваш - това значи да бъдеш ГЕНИАЛЕН ЧОВЕК! Това значи да живееш с душите и между тях, без те да подозират това, защото между всички има вътрешна връзка."

Магическа е силата на търпението. То е единственият ключ за отгатване и за живот в пълнотата на Истината.

4. АСТРОКОСМИЧЕН СИНТЕЗ

Изразът астрокосмичен синтез за нас означава пробуждането на Космичното съзнание на човека – това, той да почувства в дълбочината на сърцето и душата си, да схване с ума и духа си, непосредствената и неразрушима връзка, между своя живот и живота на Великото Единство.

Ако анализираме с необходимата дълбочина цялостната човешка природа ще установим, че в човешкия организъм, в неговата емоционална и умствена същина, изобщо в целия му психически мир, е вложена в миниатюр цялата Жива Разумна Природа.

Единствено чрез космичното съзнание, човек може да стигне до това просветление, да осъзнае, че той включва в себе си органичната, материалната и духовната природа на нашия Космос; да осъзнае, че съдържа в себе си и

минералите, и растенията, и животните, и ангелите и Боговете[55]; и в крайна сметка да осъзнае, че в центъра на този символичен синтез стои самата Първа Причина. На философски език това се изразява като отношението между макрокосмоса и микрокосмоса.

Фиг. 20

ЗАПАД И ИЗТОК – ОБЕКТИ НА ИЗСЛЕДВАНЕ

Запад и Изток - обекти на изследване

№	Класификация	Запад	Изток
1.	Обекти на изследване	Макрокосмос-Вселена анатомия и физиология на човека	Микрокосмос Спиритуалната природа на човека
2.	Влияние	Предимно с политически и научно-технически характер	Духовно естество
3.	Два вида демокрация	С емблемата на силата	С девиза на мира и самоотбраната

Таблица – А.Б.
Кръг-диаграма на Шри Юктешвар
За №2 и № 3 – виж ДЯЛ ШЕСТИ

Един критически паралел между философската мисъл на Изтока и тази на Запада дава възможност да се установи, че първата - както и различните окултни школи, съсредоточават вниманието си предимно върху проучването на спиритуалната природа на човека, докато втората, тази на Запада, освен че поставя анатомичното и физиологичното изследване на човешкия организъм на небивало високо равнище, но същевременно извършва твърде ценни изследвания в областта на Макрокосмоса.

Така например, по отношение на Земята - положението ù в Слънчевата система и като движещо се тяло в състава на същата система – в нашия Космос (в Галактиката) - науката се е сдобила с голям брой ценни данни, които постепенно се обработват и синтезират. Създават се на базата на тези данни множество теории и хипотези – процес, особено засилен от началото на XX-то столетие.

Съвременната астрономия представена с един от модерните си отрасли - астрофизиката, в последните си открития, чрез спектографа, установи, че нашата Галактика съдържа над двеста милиарда слънца. Зад пределите на Галактиката има още милиони и милиони подобни галактики, за които спектралния анализ установява, че се намират в постоянно движение в посока на отдалечаване от нашата Галактика. Слънчевата светлина от този галактичен океан стига до нашата Галактика за време изразено с респектиращата цифра от

[55] Учителят разглежда Ангелите и Боговете като същества, завършили етапа на своята човешка еволюция преди милиони години, тъй като са от по-ранни еволюционни вълни. Човек съхранява в себе си своето бъдеще и своите неразвити още способности в латентно, потенциално състояние.

един милиард светлинни години. Това са мащабите, в които оперира висшият математически анализ. Външно, обективно с известна вероятност се изграждат описания за вида, температурата, атмосферата, обема, теглото, движенията в пространството и други параметри характеризиращи тия далечни светове. А какво всъщност знае днешната наука за тяхното вътрешно състояние, когато тя още не е в състояние да проникне дори във фотосферата на най-близката нам звезда - нашето Слънце? Непроницаема загадка е и въпросът: какви същества обитават тези безкрайно далечни светове, какви са вътрешните закони, които ги управляват, какво е тяхното развитие и пр.?

Окултизмът, от своя страна, също борави с едно наследство за цикличност в развитието на расите, епохите и културите на нашата планета, наследство завещано му от дребното знание на Изтока. Но това знание, подобно на научните теории стои също под знака на съмнението и неточността, макар и промените, и допълненията им да се извършват много по-рядко, отколкото в научните теории.

Един от големите съвременни познавачи на мистицизма и окултизма на Изток, в статия озаглавена: "Няколко бележки върху доктрината на космичните цикли"[56], пише: "Понякога са ни запитвали - по повод алюзиите, които сме правили тук-там за индуската доктрина на космичните цикли и техните еквивалентни, срещащи се в други традиции[57] - дали не бихме могли да дадем, ако не едно пълно изложение, то поне един достатъчен преглед за очертаване на големите цикли.

Трябва да признаем, че това ни се струва задача - почти невъзможна, не само защото въпросът е действително много сложен сам по себе си, но особено поради крайната трудност за изразяването на тези неща на европейски език по начин, по който да бъдат разбрани от сегашния западен манталитет, комуто липсва навик да оперира с неща от този род. Това, което е действително възможно да се направи, по наше разбиране, то е да се потърси изчисление на няколко точки, чрез такива бележки, като тези, които ще следват и които не могат да имат други претенции, освен тази да дадат по-скоро едно най-скромно внушение върху смисъла на доктрината, за която се касае, отколкото да я обяснят истински".

Тази и други подобни бележки на този автор могат да ни дадат понятие за същността на заключения кръг на окултната традиция, която е по-скоро със зачатъчен характер, що се отнася доинволюционното знание. Изобщо, ключовете на периодите и циклите, с които по традиция оперира доктрината на окултизма на Изток, трябва да се считат за безвъзвратно загубени.

Също така, макар и съвременната висша математика да дава възможност за един съвършен метод на изследване в областта на механиката, ние не знаем почти нищо относно вътрешния смисъл на числата, за тяхната символика, като изключим малкото, оставено ни в тази област от школата на Питагор.

Ние засягаме най-чувствителната област, където общо взето се оперира с число и цикъл, без да се спираме върху другите области на научното и

---

[56] Рене Генон

[57] Виж: "Философия на йогите" от Раманарака;
"Тайната наука" от д-р Рудолф Щайнер;
"Родословието на човека" от А.Безант;
"Космогонията на розенкройцерите" от Макс Хайндел;
"Свещената наука" от Шри Юктешвар и пр.

окултно знание, където властват само теории и хипотези сред неяснота и мъглявина.

Спряхме се съвсем бегло върху тези аналогии, колкото да очертаем границите, до които са стигнали учените на Запада и окултистите на Изтока - граници даващи достатъчно основание да се твърди, че съвременното човечество в това отношение се намира наистина на синора на две епохи.

Настъпващата нова епоха изисква, очевидно и нов мироглед. Този мироглед, както казва Учителят, не се съдържа нито в Стария завет, нито в Новия завет.

Според този нов мироглед, нашата Земя и нашата Слънчева система, както и изобщо животът на нашето човечеството представляват само една безкрайно малка част от цялостния вселенски живот. Нашата Слънчева система и съответно нашата Земята и населяващото я човечество, са само брънка в универсалния живот, който не може да се долови и обхване нито с телескоп или спектроскоп, с каквито оперира науката на Запад, нито чрез изгубените ключове на циклите и пентаклите на окултната традиция на Изток.

Новият мироглед произтича от утвърждението за съществуването на една висша целесъобразност и разумност във Вселената. В тази всеобхващаща целесъобразност човечеството загубва своята тясна самоцел и се схваща като жива органична част от диханието на Великото Цяло. Какъв е висшият план на това Велико Цяло, това е недостъпно за разбиране от обикновения човешки ум. Дори и великите Учители от ранга на Христос изпадат в благоговейно смирение пред Великото Незнайно. Христос в Писанието казва: "За деня и часа само Отец знае".

Ние сме свидетели на факта, че всичко се зачева, ражда се, живее, расте и умира - изчезва в архивите на времето: това засяга еднакво и най-малкото в световете на микрокосмоса и най-великото в безкрайния океан на Макрокосмоса - от атома до спираловидната галактика, всичко се подчинява на този всеобщ закон. Историята ни учи, че и расите, и народите, и културите имат същия генезис и развитие. Този закон е в сила и за телата в космичното пространство.

Човек с обикновеното си сетивно съзнание, макар и с помощта на ултрамеханичните способи на третиране, с които оперира съвременната наука, е още много далече от възможността да проникне в дълбоките загадки на живота. Тук не става дума за едно екстензиране на умозрението на човека, опиращо се на логиката и на факти от областта на сетивния свят, а по-скоро за едно ново, органическо разширение на сетивния кръг на човека – за едно ясновидство.

Само чрез него може да се надхвърли диапазона на обикновените сетивни възприятия и да се надзърне отвъд, където са скрити загадките на живота. Инструментът на подобно свръхсетивно виждане е дълбоко във вътрешната природа на човека - въпрос обстойно третиран в духовните общества и в окултната литература и методология.

Може да се постави въпросът: какво би допринесла подобна нова способност за улесняване на спиритуалното ни развитие?

Засега човек осъзнава предимно настоящето, в което той се чувствува като скромен актьор. Но откога обитава човечеството нашата малка планета и откъде то е дошло върху нея? Каква е функцията му в цялостния живот и откъде е дошла, и къде отива самата наша планета?

Това са загадки, на които не е даден задоволителен отговор, нито от религиозната догматика, нито от някоя научна теория, нито от коя да е философска школа.

В тази именно общочовешка духовна криза и безпътица, на синора на една залязваща стара епоха и на една новопоявяваща се такава, Учителят откри вратите на своята школа. Учителят казва:

"Едно от най-характерните свойства на новия човек е това, че той вижда навсякъде и отвсякъде: и отпред на далечни разстояния, и отзад, и нагоре в небесното пространство, и надолу в недрата на Земята; вижда, какво става в най-отдалечените краища на света, по суша и по море, вижда какво става и на Луната, и на Слънцето, на планетите, върху другите звезди от Млечния път и от другите галактики. Понеже мозъкът му е устроен като най-тънък приемник, който може да долови дори и най-късите вълни, той чува онази прословута хармония на сферите, която са чували посветените от всички времена.

На мнозина този образ на новия човек би се сторил фантастичен. Но нима съвременния човек със своята сложна психика, с културния си живот, изразен в наука, религия, изкуство, обществено устройство и културни институти: училища, университети, църкви, обществени учреждения и т.н. не е "фантастичен"и непонятен за животните? Какво знаят те за всичко това и как си го представят? Навярно за тях човекът е само едно по-голямо и по-хитро животно, а културните му учреждения са все "къщи" - отделни, разпокъсани представи за къщи.

Новият човек, който идва сега, е синтез на всичко. Той идва да организира света, да внесе в него Великото и Красивото, за което са копнеели душите на всички издигнати хора. Той идва да прокара нови пътища за съобщение с разумния свят, невидими за съвременните хора. Той носи разрешение на всички ония мъчителни въпроси, които терзаят човечеството днес. Той не е човек, който мисли само за себе си - това е вече едно отминало животинско състояние. Той е в съгласие с целокупната разумност в света, с всичките разумни същества, с които съгласува своите мисли. Той живее в пълно единение с тях. Само за новия човек може да се каже, че мисли в истинския смисъл на тази дума. Защото той е човек на Истината и Свободата. А то ще рече, че е намерил себе си. Само човек, който върви по пътя на Истината, може да намери себе си. Той знае кой е: той знае, че е едно с Любовта и Мъдростта, т.е. той е човек, който е намерил майка си и баща си. Защото само като вървиш по пътя на Любовта, ти можеш да намериш майка си. Като вървиш по пътя на Мъдростта, ти можеш да намериш баща си. Като вървиш по пътя на Истината, ти можеш да намериш себе си."[58]

Фиг. 21

ТРИТЕ ПЪТЯ

По пътя на Любовта Ученикът ще намери Майка си.

По пътя на Мъдростта Ученикът ще намери Баща си.

По пътя на Истината Ученикът ще намери Себе си.

[58] Из "Пробуждане на съзнанието. „Новият човек", стр.92-93 от книгата "Живот за Цялото".

АСТРОСОЦИОЛОГИЯТА И ОБЩЕСТВЕНИЯТ ЖИВОТ

"Днес планетите се разглеждат като символи, но в бъдеще човек ще достигне високо развитие, той ще проникне в тяхната същина, ще разбере какви тайни се крият в тях. Планетите са живи разумни същества."

Учителят

Фиг. 22

ВРЪЗКА МЕЖДУ ХОДА НА КУЛТУРИТЕ И ЗОДИАКАЛНИТЕ ЦИКЛИ

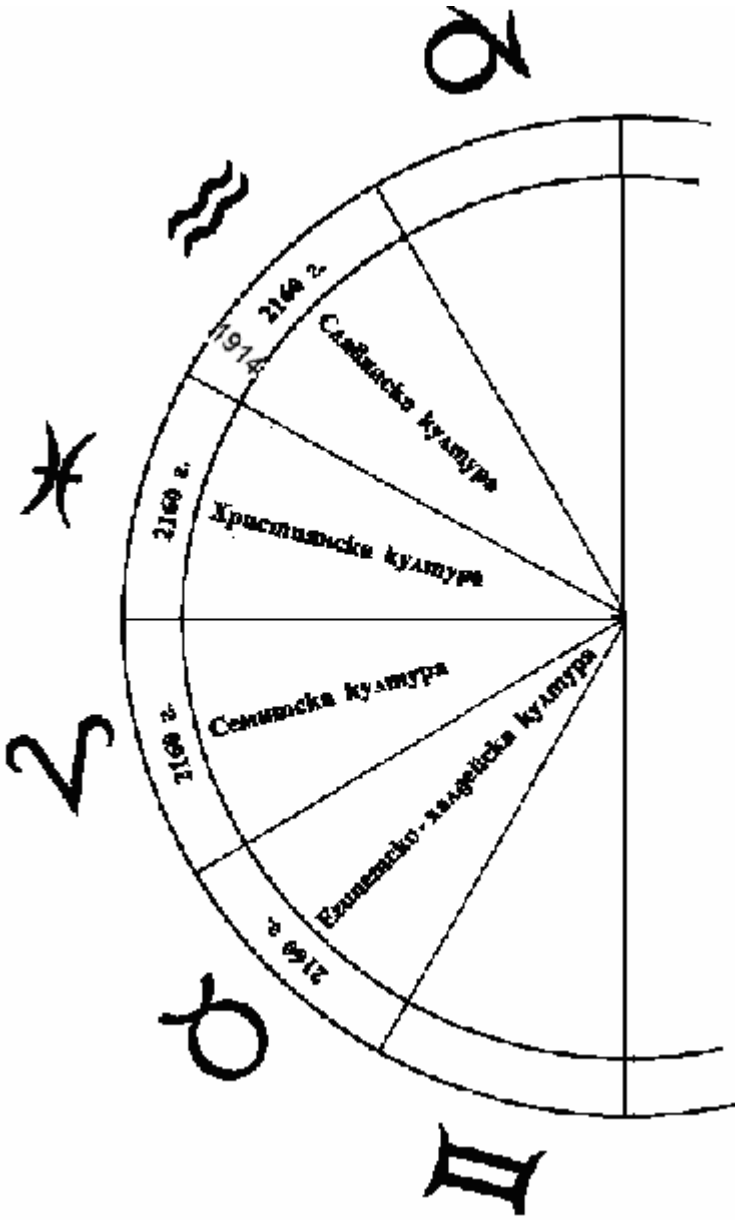

Астросоциологията е една нова дисциплина в нашата съвременност. Тази наука се занимава с формите на човешкото общество: с расите, културите и народите, които в своето развитие и усъвършенстване следват звездния

ритъм, ритъма на Слънчевата система, на нашата Галактика. Съществува пряка аналогия между живота на нашата Галактика и живота на Земята.

Учените един ден ще дойдат до това велико знание, ще разберат, че всички процеси извършващи се на нашата планета: неорганични, органични, психични и обществени, са в тясна зависимост от явленията, които стават в Космичното Пространство.

Цялата история на човешките раси, изразена в хода на съответните им култури е в тясна връзка с движенията на планетите от нашата планетна система.

Периодичните срещи между тези планети образуват планетни цикли. Тези цикли не са били нещо непознато в древността: така например, те са били отчасти известни на учените на древен Китай, където е бил налице най-старият обществено-държавен строй.

Нам се налага да се спрем върху общите черти на астросоциологията.

ВРЪЗКА МЕЖДУ ХОДА НА КУЛТУРИТЕ И ПЛАНЕТНИТЕ ЦИКЛИ

Различните култури, както видяхме в предходните глави, след като са стигнали до зенита на своя възход и след като са разкривали и изчерпвали своя потенциал и са започвали да упадат - навлизат в епохи на обществени пертурбации и разложение. Р.Щайнер назовава края на една култура с името "Вихър".[59]

Ритъмът, в който се зараждат, развиват и залязват тези култури е в съответствие с ритъма на космичните пулсации.

Вече се каза, че основната мярка, с която се измерва хода на времето е Голямата година или прецесионният цикъл от 25920 г. Дванадесетинката от този период, така наречения космичен месец, се равнява на 2160 г.

Културите се хроникират по тези именно месеци на Голямата Звездна година. Знакът Телец е бил знак на египетско-халдейската култура; знакът Овен – на семитската култура, а знакът Риби - на християнската култура.[60] Новата култура ще се реализира под знака на Водолея.

Планетите, следвайки своя път – Слънчевата спирала и срещайки се една с друга, регулират от своя страна хода на историческите събития, които събития в генералните си линии се обуславят от космическите месеци, изразени (отчитани) в зодиакалните знаци. По този начин зодиакът бележи плана на човешката еволюция.

Планетите като спиритуални фактори действат върху нашата Земя в две направления: първото направление се обуславя от преминаването им през различните зодиакални знаци, които се явяват един вид трансформатори на специфичните им електромагнитни енергии, а второто направление се определя от периодични им срещи в зодиакалните знаци.

---

[59] Краят на атлантската епоха и възникването на културите на нашата бяла раса от ур-семитското потомство, което дало начало на всички познати в историята азиатски и европейски култури, представлява именно такъв "Вихър". Крайният плод на този Вихър е християнската култура.(спр. Р.Щайнер: "Тайната доктрина .)

[60] Астросоциологията взема за начална точка на духовната история на човечеството знака Дева, а не знака Овен. Преди около 15 000 год. прецесионната точка се е намирала в знака Дева. Според Дюпои, древните са познавали есенното равноденствие още в знака Овен, а днес то е в Дева, т.е. едно изместване на 180° за около 15 000 г. Виж "Световна Астросоциология" от същите автори

Основният тон на дадена култура зависи от зодиакалния ù знак (по силата на прецесионния ход). Върху тази основа планетите и техните цикли тъкат религиозните вярвания, научните хипотези, философските схващания и социалните форми на живота.

Астросоциологията изисква основно познаване на космичните аналогии между народите, геополитическите райони, градовете и др. Тези аналогии се обуславят от космичната ситуация на тяхното създаване. Тези аналогии се обуславят от космичната ситуация на създаването им.

Същността и значението на тези кардинални въпроси и проблеми ще бъдат в бъдеще предмет на университетско изучаване през новата епоха на Синовете на Волята. Последните ще открият в своя организъм, в своите органи и системи аналогиите им в зодиакалните знаци и планети.

В астрологията циклите на т.н. бавни планети: Юпитер, Сатурн, Уран, Нептун и Плутон имат огромно значение. Тези цикли се образуват от съвпадите, срещите на планетите в процеса на завъртането им около Слънцето. Така например, цикълът между Плутон и Нептун има трайност около 500 години, с орбис 10 г. Цикълът между Плутон и Уран - около 120 години с орбис 5-6 години; Цикълът Плутон-Сатурн: 33 години; Плутон-Юпитер - 13 години; Нептун-Уран около 175 години с орбис 10 години; Нептун-Сатурн 36 години; Нептун-Юпитер 13 години; Сатурн-Юпитер около 20 години. Фиг. 23.

Фиг. 23

Цикли между планетите

	ЦИКЛИ/ОРБИС (години)	ПЛУТОН	НЕПТУН	УРАН	САТУРН	ЮПИТЕР
♇	ПЛУТОН	0	500/10	120/5-6	33	13
♆	НЕПТУН	500/10	0	175/10	36	13
♅	УРАН	120/5-6	175/10	0	45	13
♄	САТУРН	33	36	45	0	20
♃	ЮПИТЕР	13	13	13	20	0

Съобразно по-голямата трайност на тези цикли, от характера на техните позиции по отношение на зодиакалните знаци, или аспектите им с другите позиции на планетите, те упражняват съответно по-голямо или по-малко влияние върху всички сектори на индивидуалния, обществения и международния живот. Цикълът се затваря от съвпад до съвпад и променя влиянието си в различните аспекти на самия процесов цикъл.

Човешката мисъл постепенно ще разкрие загадките на спиритуалния свят. От друга страна, по пътя на интуицията човешкият дух ще достигне до прозрението, че Галактиката е всъщност велик организъм, направляващ живота на всички слънчеви системи и на техните милиарди планети, чийто живот е във функционална зависимост и връзка с живота на Космичното Начало.

Човекът ще се издигне до разбирането, че завършва кръга само на познатите форми на живота. Съществуват невидими за неговото сетивно познание същества, чиито дейност и живот са непосредствено свързани с неговия живот.

Ние не сме си поставили за задача да внушаваме или да убеждаваме невярващите в съществуването на един свръхсетивен свят, нито да влизаме в полемика с позитивистите, или с другите философски школи, противници на идеята за съществуването на подобен невидим свят, както и на идеята за висши спиритуални същества, за карма, за прераждане и превъплътяване и други окултни въпроси. В това отношение съществуват редица окултни и спиритуални школи, които работят върху изясняването на тези въпроси. На лице е и огромна окултна литература, която цели да изясни атмосферата на неясности и съмнения, царящи по тези въпроси. Пък едва ли е задължително човек да приеме всички тези утвърждения и претенции като някаква абсолютна догма, а по-скоро постепенно, по пътя на задълбочени проучвания, на базата на собствен опит и интуитивно прозрение, да се домогне до тяхното разбулване и изяснение.

За окултния ученик няма обществено явление, събитие, учение, научна доктрина, или философско учение, чието естество да не способства в известна подготвителна градивна или разрушителна роля по отношение домогването до Истината, по отношение на преминаването курса на висшата Школа на Живота, или Школата на Учителя. Цялата тази подготвителна работа е била необходима, само като етап за дадено време и дадено място.

Фиг. 24

КЛЮЧОВЕ ЗА РАЗГАДАВАНЕ МИСТЕРИЯТА НА КОСМИЧНИЯ ПЛАН

Човечеството в своето развитие, като цялост, вече е навлязло в зрялата си възраст. Има обаче натрупан много реквизит - идеи, способи, методи и т.н., който вече не му е потребен. Много философски схващания, научни теории,

морални учения, религиозни схващания и догми, днес са подобен ненужен реквизит, без всякаква стойност за хода на творческите процеси на живота. Различните философски системи, било идеалистични или позитивистични, продължават да съществуват като някакво износено облекло. Те трябва да бъдат заменени с нови по форма и съдържание.

Животът, като цяло, отразява елементите на един велик план, на една висша целесъобразност, която може да се проумее само с чистото сърце на Слънчевите Деви, със светлите умове на Синовете на Мъдростта и с диамантено твърдата воля на Синовете на Волята. Без мистика, без интуитивно прозрение и без ясно виждане не би могла да бъде разбрана мистерията на космичния план и неговата висша целесъобразност. (фиг. 24).

ОБЩЕСТВЕНИЯТ ЖИВОТ ОТ АСТРОСОЦИОЛОГИЧНО ГЛЕДИЩЕ

Във връзка с казаното по-горе нам се налага да спрем специално вниманието си върху живота на народите и обществата от гледище на астросоциологията.

Без каквато и да било претенция за издигане на някаква нова философска система, ние бихме си позволили да жалонираме пътя на един нов светоглед, който не се противопоставя на нищо съществуващо, защото той съдържа всичко, бидейки сам по себе си Космичен и единен. Този мироглед произтича от живота, той е самият живот, самата Реалност. До тази реалност всеки ще отиде сам, без външни посредници - церемониал, обредност, внушение и насилие.

По този повод Учителят казва: "В природата има закони, на които хората непременно трябва да се подчинят. Тази дисхармония (в човешките разбирания и международните отношения) показва, че земният живот не е в съгласие с онези велики Закони, които регулират битието и законите, които регулират разумния живот. Страданията са признак, че сме се отклонили от правия път. Ще ги победим като ликвидираме със старите разбирания и обичаи".

Историята е пълна с примери за сриване на империи, за странни катастрофи с народи, за почти безследно загиване на цели култури. Тяхното процъфтяване се е обуславяло от факта, че са се развивали в хармония със законите на Живата Разумна Природа, а техния упадък и погибел - с факта на нарушаване на тези велики закони. Никакви случайности тук не са играли решаваща роля. Щом дадено общество, народ или група народи влизат в противоречие с разумните закони на природата, то непременно ще дойдат до отрицателни резултати, които логически намират израз в социални сътресения и стигат до самоунищожение.

Всеки народ, който е вършил насилие над други народи, се конституира като средище на разрушителни сили на природата и той не само, че ще мине през изпитанията и страданията, но може да изчезне от сцената на международната общност. По този път са деградирали и изчезнали множество народи и редица цивилизации. Къде са древните цивилизации на Асирия, Вавилон, Елада и други някога могъщи империи (като римската и други). Те привлякоха към себе си разрушителни сили, които ги обезсилиха и разрушиха.

Още по-характерен в това отношение е историческият пример на стария Израел. Евреите не дадоха идеен прием на Христовото учение и така Ерусалим

бе осъден и съсипан. И народа израилев се разпръсна по цялата Земя. Същата съдба има и Картаген и много други империи и цивилизации.

Ние можем да изтъкнем примери и из нашата ера. Българите не дадоха прием на богомилството навремето, а напротив, те го прогониха и преследваха неговите носители. В резултат на това те попаднаха под многовековно робство. Подобни грешки направиха и французите с изгонването на хугенотите. Още по-близък пример имаме в лицето на царска Русия. Тя принуди да напуснат пределите ù носителите на духоборството, едно висше идейно духовно движение. И всички знаят каква бе съдбата на тази царска Русия, от която днес нищо не е останало.

В нашата съвременност са налице остри колониални проблеми. Те трябва да добият положително разрешение. Иначе те ще направят съответните метрополии средища на разрушителни сили и те самите ще почувствуват остро влиянието на тези разрушителни сили.

Всички тези исторически процеси се обясняват и спират на един велик закон на битието. Този закон гласи така: "Всяка мисъл, всяко чувство, или действие се завинаги възвръща към своя източник"! Този закон има приложение не само спрямо индивидите, но и към колективите: общества, съсловия, класи и народи.

Същият закон е меродавен и за нашата Слънчева система. Излишната светлина от нашето Слънце, след известен период се възвръща обратно към слънцето. Учителят много пъти и на много места е подчертавал актуалността на този неумолим закон. Всяка енергия се възвръща към своя първоизточник. Върху същия закон се базира и кармата.

Ние сме излезли като излъчване от Вечното Начало и по същия закон ще се възвърнем към Вечното Начало. Това е императив: дори милиони и милиарди години да протекат, този неумолим закон ще бъде изпълнен. Затова в Писанието се казва: в края на века - което на съвременен език означава - в края на една епоха - всички, които са взели участие в доброто и злото, ще бъдат съдени. Този съд означава ликвидация на кармата.

От мислите, чувствата и действията на хората, на обществата и народите зависи здравето и благополучието в тяхното бъдеще.

Учителят винаги е подчертавал това гледище: в сегашният свят ние преживяваме ефекта на миналите си действия; сегашните ни мисли, чувства и постъпки ще ги преживеем в бъдещето като наш външен живот, т.е. като обстановка, при която ще живеем; тази обстановка в случая ще бъде отражение на нашето минало, изразено чрез закона на наследствеността.

Каква неумолимост лъха от тези справедливи закони на живота. По този повод Учителя казва: "Човек, когато извърши убийство, той за сто години се спира в своето развитие и работи за онзи, когото е убил. Убитият се преражда у него".

За илюстрация: Мойсей, един от Великите адепти на древния свят убил египтянин. След това е трябвало да се ожени и убитият да се роди като негов син. По този начин се е проявил закона за възмездието. В противен случай Мойсей не би могъл да изпълни възложената му от Провидението мисия.

По силата на същия Закон, ако някой човек отклони някого от Първичното Начало, той ще бъде подложен на страдания в продължение на хиляди години и през това време неговото развитие ще бъде преустановено.

Много народи в историята на човечеството са извършвали големи неправди и днес върху тях справедливо действа силата на кармичния закон.

Така например, войната, която е най-силното организирано зло на Земята, обикновено е резултат на дълга подготовка. Два народа, или групи от народи образували коалиция, обикновено започват антагонистичните си отношения с изпращане по етера или чрез печата, мисли пропити с омраза, чувства на най-силни подозрения, недоверие, които стимулират чувствата на отмъщение и унищожение. Тези престрелки най-напред започват в невидимия свят, т.е. в сферата на мислите и чувствата. Тази мисловна енергия се събира и акумулира в пространствата и това е прелюдия на самия физически военен удар, който ще настъпи като логическа последица от горните предпоставки. Така, войната се явява като последица на дълготрайна предварителна акумулация на лоши мисли и омраза, готови да избухнат и от най-малкото сътресение.

Народите едва ли подозират, каква голяма отговорност поемат върху себе си и с какви бъдещи злощастия натоварват поколенията си, като избиват по бойните полета или в концентрационните лагери своите противници. Всички избити хора, отишли в отвъдния свят непрестанно изпращат от там своите мисли и чувства за отмъщение. Нещо повече, тези души след време, по силата на кармичния закон, се прераждат в семействата на тези, от които са били убити. Затова обикновено след войните настъпва упадък в нравите и в моралното равнище, както и в материалното положение. Това са дълбоки процеси, които само астросоциологията в бъдеще ще изясни.

Всички тези дисонанси в международната общност - в политическата и икономическата плоскости, пряко следствие от войните, носят най-големите материални и духовни бедствия и предизвикват разстройство и израждане сред народите. Този ход на нещата има фатален характер и от този заключен кръг може да се излезе само, ако народите осъзнаят дълбоко, че мирът и благополучието могат да бъдат градени единствено върху международна основа.

Всеки народ, бил той велик или малък, който се стреми да изгради икономическото си и политическо благополучие в ущърб на жизнените интереси на другите народи, гради върху нетрайни основи и за него непременно ще настъпи разложение и упадък. Обратно, ако един народ в цялостната си дейност се импулсира от идеалите на международната справедливост и общност в интересите, той ще черпи висши енергии от живота на Цялото и ще преуспява.

Съвременните апели на много трезви умове и зрели души, за необходимост от приемане на международно сътрудничество и солидарност в областта на политическия и икономическия живот на народите, за разкъсване оковите на тесния национализъм и шовинизъм, са апели отразяващи един нов манталитет, отхвърлящ личния и колективния егоизъм и издигащ високо идеалите на Цялото.

Учителят формулира тези проблеми така:

"Има три вида живот: живот на Цялото, живот на общото и живот на личността. Животът на Цялото включва в себе си благото и на общността, и на личността".

Астросоциологията открива великите космични закони, които направляват обществените явления.

Фиг. 25

3 НАЧИНА НА ЖИВЕЕНЕ

Напоследък науката, в областта на радиастрономията, се домогна до много данни, включително за същността на слънчевите петна. Дългогодишните наблюдения на различни обсерватории установяват, че слънчевите петна упражняват влияние върху земната сеизмична и вулканично-еруптивна дейност, както върху развитието на растителния живот, вирулентността на разните епидемийни агенти и т.н. Появата на тези петна върху Слънцето е свързано с излъчване на нови енергии - електромагнитни вълни - към които някои животни са чувствителни и с това се обяснява тяхното особено поведение няколко часа преди настъпването на земетръсите.

Както вече имахме случай да кажем, човешките мозъци са центрове, които непрестанно изпращат в пространството грамадни количества излъчвана от тях енергия. Ако тези мисловни енергии са пропити с отрицателни психични влияния: мъст, омраза, ненавист и т.н., то те могат да създадат разрушителни силови полета.

Така ако електромагнитните вълни идващи от Слънцето, при появата на слънчевите петна, бъдат посрещнати в областта на Земната атмосфера от ритмична електромагнитна среда, тяхната енергия ще се отрази благотворно, и обратно, ако те бъдат посрещнати от среда отразяваща натрупване на неритмични човешки мисли, тези идващи електромагнитни слънчеви излъчвания ще се отразят разрушително. Може би малцина от онези, които провокират колективни разрушителни мисли: омраза, злоба, мъст, ненавист и други между хората и народите, си дават ясна сметка за това, какви огромни вихрушки се създават в пространството от тия колективни разрушителни мисловни акумулации. И каква огромна морална и кармична отговорност поемат върху себе си проводниците на отрицателни влияния, особено сред великите народи, даващи тон в международните отношения. Ако зле използваната енергия би се употребила в положителна насока - за изграждане

живота на Цялото - картината на нещата би била съвсем не тази, която днес се наблюдава.

НОВ МИРОГЛЕД

Всички народи, които хармонизират поведението и усилията си с изискванията на новия мироглед, внесен от Учителя в човечеството, ще се издигнат и ще си осигурят добро бъдеще, в противен случай ще последва неминуема гибел.

За този нов мироглед на Истината се работи във всички области на живота: чрез изкуството, науката и обществения живот. Творбите на Новото вече слизат на земята. Синовете на Волята ще бъдат ваятели на новите обществени форми. Пътищата на тези души се разчистват и подготвят тук, на Земята, от пионерите на тези нови етични, културни и социални тенденции - толстоисти, есперантисти, вегетарианци, окултисти, духобори и др. Дейността на тази плеяда идеалисти вещае зазоряването на Новата Култура, която иде на Земята.

Духовните и политически ръководители на народите не трябва да се противопоставят на тази надигаща се мощна идейна вълна, а напротив, трябва да проявяват по-дълбок усет към нейния положителен творчески характер и да подкрепят устрема ù.

Новият мироглед, в светлината на Космичното съзнание, ще донесе Новата Култура на братство между народите. Това побратимяване и всеобщо сътрудничество ще има за непосредствен резултат така жадуваните от народите свобода, траен мир и благоденствен ред. Издигната днес от ръководителите на политическия живот формула за равновесие, почиващо върху съперничество и антагонизъм, не издържа критика: тя крие сериозни опасности за човечеството и трябва да бъде заменена с формулата за международно сътрудничество. Всеки народ трябва да изпълни задачите си спрямо човечеството, което се явява като едно велико Цяло. Всеки народ е колективен трансформатор на Космични енергии, които трябва да се влеят в общия организъм на човечеството.

Всеки народ, като индивидуалност, носи своя особеност: неговата духовна култура има свои специфични елементи, затова душите по пътя на своето развитие се прераждат в различните народи, за да подготвят у себе си тези специфични психични енергии, необходими за техния цялостен растеж по пътя на съвършенството. Народите трябва да започнат да се осъзнават като органи на великия организъм - човечеството.

Схващанията, които Учителят издигна като пратеник на Великото Всемирно Братство, в своята целокупност съставляват една жива, висша наука, чието цялостно притежание ще разкрие епохата на Водолея. Тази наука ще осветли предназначението на народите, тяхната историческата роля, която трябва да бъде поставена в хармония с ролите на останалите народи. Така схващани, задачите на народите ще могат да бъдат и правилно поставени, и успешно разрешавани и по този начин отделните народностни единици, подобно на мощни и жизнени органи на жив организъм, ще бъдат ценни съработници в изграждането на Новата Култура.

Затова Учителят казва: "Един народ, който вярва във Великото Първично Начало, никой не може да го погълне".

Само по този път на взаимно сътрудничество и духовно опознаване между народите, може да бъде осъществен онзи желан от всички мир, за който тъй много се говори в нашата съвременност.

Досега всички ръководители на политическия живот на народите са стояли на позицията, че стремежа към благополучието на техните народи може и следва да бъде осъществен със силата на физическото оръжие, чрез което единствено се господствува над околната среда. Цялата история на народите обаче, може да бъде неопровержимо доказателство за обречеността на този метод при разрешаване на международните противоречия: "Кръвта зове кръв и бездната зове бездна" - казва древната римска поговорка. Войната не само не разрешава, а напротив, усложнява международните мъчнотии.

Думите на Учителя ще се изпълнят със силата на върховно пророчество: "И тъй, когато всички народи, всички държави, всички религии, престанат да мислят, че са в сила да оправят света, тогава Син человечески, т.е. чрез всички светли души, които идат, ще се яви на земята със своето знание. Без да се доказва това, хората сами ще го видят. Как ще се докаже на човека, че Слънцето изгрява? Изгряването на Слънцето не се нуждае от доказателство. Достатъчно е да се излезе сутрин, за да се види, че Слънцето изгрява.

Човек трябва да даде простор на новото сърце у себе си, което сърце е изтъкано от нова материя, а не "от камък", както сегашното. Мекото сърце е милостивото, то е кандидат за новата раса. Мекотата на сърцето е един от признаците на хората от шестата раса. Меките сърца са, които ще останат да трептят в бъдеще: те са, които ще проявяват Великото и Красивото в новия живот. За тях именно времена е казано в Писанието, че Бог ще вложи Душата си в меките сърца на хората: и тогава всички ще го познаят от малък до голям. Съзнанието на хората постепенно се пробужда, както пъпките на цветята се разпукват на пролет, за да цъфнат и дадат плод.

Дошло е време, когато всички разумни и съзнателни хора трябва да се обединят по ум, по сърце и по воля, за да работят за въдворяване на мира. Всички хора днес, безразлично дали са верующи в обикновен смисъл на думата, или са "светски" хора, трябва да се проникнат дълбоко от тази идея.

Бъдещият човек, човекът на Любовта, ще притежава такава грамадна сила, че нищо не ще може да устои пред нея. Той ще бъде в състояние да увеличава по своя воля топлината си и светлината си, че да станат те хиляди пъти по-силни от тези на слънчевата топлина и светлина на земята. А човек, който има топлина и светлина хиляди пъти по-силна от тази на Слънцето, може да ослепи и най-многобройната и най-силната армия, да разтопи нейните оръжия. Той ще може да разтопи касите на всички банкери, да стопли всички замръзнали сърца, да премахне всички прегради, които човешкия егоизъм е поставил на пътя.

Голяма светлина и топлина идва днес на Земята. Те са онази космична сила, която ще просвети човешките умове и стопли човешките сърца. Когато светлината и топлината на Любовта дойдат в света, те ще стоплят, ще изгорят всички престъпни хора. Ще останат да живеят само праведните и добрите, за да се разбере, че никой не може да си играе с Любовта.

Христос при раздялата с учениците, им казва: "Моят мир ви оставям".

Защото Христос е за мира. Той е за онзи мир, който е основан на Любовта, на братството между всички народи, общества и човеци по лицето на Земята. Братската и сестринската любов са кълновете на бъдещата култура. Тази любов е по-висша дори от майчината любов, защото - колкото и да е велика

майчината любов, в нея все още има елемент на егоизъм. Тя обаче представлява корените на Любовта. Божествената Любов представлява плодовете на дървото на живота. От тези плодове, именно, бъдещите хора ще се хранят и ще придобиват безсмъртие. Тези плодове ще бъдат носители на новия живот.

Днес хората очакват Христос да дойде втори път на Земята, за да оправи света. Не, по външен път светът не може да се оправи. Христос трябва да дойде в сърцата и умовете на хората като вътрешна сила, която да ги обедини в едно цяло. Тази вътрешна сила е Любовта. Само чрез Любовта хората могат да работят в единство. Само чрез нея те могат да осъществят мир.

Бъдещето царство, бъдещата култура, ще се създадат отвътре, а не отвън. Чрез Любовта на цялото човечество ще се реализират всички космични планове, които имат за цел човешкото повдигане. Само тогава ще настане между народите желаният мир.

Сега човечеството навлиза в една нова епоха. Преминава се от епохата на механичното създаване към епохата на органично развитие, от стадия на механично преустройство към тази на вътрешно възраждане. И понеже хората преминават от механичния към органичния процес на колективния живот, затова преживяват такива страдания. Днес всеки човек който извърши някаква грешка веднага съзнава, че е сторил известно нарушение и изпитва смут, страдание.

Цялата бяла раса, дори и най-издигнатите ù духовно синове, изпитват един дълбок вътрешен смут, едно вътрешно безпокойство. Това състояние, обаче, е естествено. То е състояние на бременност. Страданията, които бялата раса преживява, показват, че тя е бременна с една велика идея. От бялата раса именно ще се роди шестата човешка раса - расата на любещите. Колкото повече се увеличават страданията, толкова по-близо сме до момента на раждането.

В шестата раса ще преминат всички съкровища, които миналите раси - в това число и Бялата раса - са придобили. Тогава хората ще разберат, че цялото развитие на раси и народи от всички исторически времена и епохи, от "създание мира" до сега, ще бъдат олицетворение на едно цяло, което ще ползва придобивките на всички участващи в това цяло, съставки. Това е оня велик процес на социализиране на благата, който естествено съществува в цялата Природа. Природата си има известен план за социализиране на благата, но този план се прилага по един разумен закон. Хората днес вече са доловили тази идея на Природата - защото извор на всички идеи е и си остава Великата Разумна Жива Природа, макар и днес още тя да се схваща много механически.

Ясно е, следователно, че всеки човек, дълбоко погледнато, работи за колективното издигане на цялото човечество, както и цялото човечество работи за отделния човек.

Тази истина, която е вдъхновявала и вдъхновява най-великите синове на човечеството в тяхната работа, ще стане един ден по силата на закона за социализиране на благата - достояние на всички човеци по Земята. И тогава ще се установи оня строй, за който днешните хора мечтаят, и който строй се мъчат да осъществят с такива малки и непригодни средства. В основата на този нов строй на Земята ще залегне онова начало, което е заложено в основата на космичния свят - животът за Цялото."[61]

[61] "Живот за Цялото" стр. 8-10.

ИСТИНАТА НОСИ СВОБОДА

> "Днес всеки човек се стреми към освобождение. Той иска да бъде физически, органически и психически свободен. За да се домогне до тази свобода, човек трябва да води чист и свят живот. Разумност, чистота и святост се иска от всички хора, за да се освободят от външните и вътрешни ограничения, от външното и вътрешното робство. "
>
> Учителят

Древните мъдреци и философи, както и плеядата писатели, учени, моралисти и политически мъже в продължение на векове са писали и търсили пътища за осъществяване на един от върховите проблеми - проблема за свободата. Колко кръв е пролята, колко хартия е изписана през хилядолетията, все в името на свободата.

Говорило се е за религиозна свобода и търпимост и през тъмната епоха на средновековието, когато тежките вериги на догмите бяха оковали свободния полет на духа и когато църковната йерархия бе херметически заключила всяко проявление на свободата. Историята на мартирологията на тези времена е паметник, увековечаващ борбата за религиозна свобода в това мрачно време.

Твърде много е трактуван и въпросът за свободата на мисълта.

Ревнителите и апологетите на тази идея бяха изгаряни на клади и блясъкът на тези клади е неувяхващия им надгробен венец.

Колко войни, бунтове и стълкновения са пламвали под знамето на свободата: за Свобода и права на личността и обществото; за независимост и самоопределение на народите; за свобода за проявяване на солидарност и др.

Свободата като върховен идеал, е била и ще си остане неспиращ, устремен, вечен копнеж на човешкия дух за проявление и творчество в националния и международния живот.

Един от характерните белези на първата половина на XX-то столетие са сключваните множество международни споразумения. Но на тези договори и споразумения липсва съществено - искрен и чист стимул. И затова те не останаха нещо повече от обикновените домогвания за международно господство и за охрана на регионалните политически интереси. Затова тези договори, били те културни, стопански или политически по естество, със срок определен или неопределен, като например прословутите "мирни договори" са били винаги нарушавани, превръщани в къс хартия, подлежаща всеки момент на разкъсване и обезсилване, ако личните или групови интереси на съответните сили са изисквали това.

След двете световни войни, завършили с невиждани в историята на човечеството поражения, човечеството се оказа поляризирано на два антагонистични лагера - източен и западен. Подсилвало се е и се подсилва непрестанно и с всички средства и сили едно напрежение, което подтиска и заплашва човечеството. Налице са всички белези, че е предстоящо разрешаването на назрялата расова карма на човечеството, както вече изтъкнахме по-горе.

Без да си поставяме за цел да анализираме до дъно причините и първопричините на тези противоестествени социални и политически противоречия, ние бихме желали по-скоро да ги разгледаме от принципно

гледища, от това на новия мироглед за свободата, дадено ни като завет от Учителя.

Общата външна и вътрешна политика на ръководещите съвременното развитие държави, като цяло, издига за основа един зле разбран закон за самосъхранение. В цялостната политика на великите сили този закон има двояко изражение: във вътрешната политика - идеята за национално благополучие, а във външната - идеята за империалистично проникване. Това е било и си остава линията на политиката на великите сили. Що се отнася пък до второстепенните национални единици, тяхната политика обикновено е била функция от тази на големите сили.

Малки са изгледите човечеството да излезе от този омагьосан и фатален кръг на антагонизъм и заплахи, ако то продължава да следва традиционния път на недоверие, на насилие и стълкновение. Този път, знае се, води неминуемо към разруха и изграждане. Очевидно е, че порядък, при който едни народи разточителстват и безчинстват, а други бедстват и са обект на издевателства и безчестие, не е в съгласие с новите, по-висши изисквания за осъществяване на една международна общност. Тази идея изисква основно и решително ликвидиране на социалните неправди, както във вътрешния живот на народите, така и между самите народи.

За особеността на съвременната международна обстановка Учителят се е изказал така: "Днешната култура е сложена на изпитание. Култура, която е построена на пясък не може да бъде устойчива. Хората и народите не живеят според изискванията на един здрав живот; не знаят здравословния режим на храненето и хигиенните изисквания за строене на жилища. Какво би могло да се очаква от такъв свят? Но, всичко ще се преобрази."

"Културите, които са били основани на силата, са останали в архива на историята. Всички трябва да учим тая велика наука, с която можем да преобразим живота си. Грешката лежи в това, че човешкия порядък е в противоречие с порядъка на живата Природа. Учението, което ви изнасям е опитано и то крие в себе си онези основни методи, които показват на индивидите, обществата и народите как да живеят. Аз ви изнасям едно учение, върху което се основава бъдещия строй. Това учение се крепи върху реалните закони на природата. Социалните въпроси могат да се разрешат по един много лесен начин. Те ще се разрешат, когато във всички индивиди и народи дойде новото космично съзнание.

Ще кажете, че всички искат нов строй. Добре е това. Съгласен съм с вас. А какво ще стане, ако имаме нов строй, а запазим характерите си, недъзите си? Какво печелите, ако разрушите старата къща, а не можете да съградите новата? Природата не позволява това: тя едновременно руши и съгражда."

ЛЮБОВТА - ОСНОВА ЗА ОРГАНИЗИРАНЕ НА КОЛЕКТИВИТЕ

Някои обществени течения искат да организират индивидите, обществата и народите, схващайки организирането като външен, механичен процес. А то е Вътрешен процес. Всеки човек, с пробудено съзнание, принадлежи към този организиран свят.

"Съвременните хора искат да създадат, да преорганизират най-напред човечеството, после обществото, домът и най-после индивидите. Този път, обаче, не е правилен. Ще ви преведа следното сравнение. Вземете най-видните музиканти, които са завършили своето музикално образование. Те владеят това

изкуство и може да образувате от тях какъвто искате оркестър. Но, ако те не са добри музиканти и десет най-видни диригенти да дойдат да ги дирижират, ще видите, какво ще излезе. Хората се стремят към едно физическо подобрение на строя. Трябва да стане, обаче, едно духовно подобрение на последния".[62]

"Хората трябва да турят Любовта като основа на живота и чрез нея да създадат ново съзнание. Любовта разрешава всички въпроси: индивидуални, семейни, обществени, народни и международни.

Сегашните европейски народи се намират във фазата на разрушението. Те си служат с похватите на миналото. Войната е остатък от най-старите вярвания. Това е старата култура, която се явява в нова форма. Наместо тия стари и отживели вярвания, трябва да дойде Любовта. Любовта обединява. Всяко друго обединение без Любов е механично. Законът гласи: "Любовта образува една обща връзка между всички същества. Има едно основно звено, което може да свърже цялото човечество - това е Любовта".

Връзките между народите - стопански, политически и културни са временни и се менят според промените в условията. Ако отношенията между индивидите, обществата и народите почиват върху връзките на Любовта, те ще останат здрави и непроменени: никаква сила в света не би била в състояние да разруши тези връзки.

Когато един от учениците на Конфуций го запитал, дали не съществува някаква всеобемаща, единствена максима за цялото битие, философът му отговорил: "Че нали това е Любовта към всичко? Това, което не бихте желали никога да ви се случи, не го правете никога на другите".

Не съществува прочее друг закон, друга обществена система, освен Любовта. Тя единствено може да поправи света.

"В света съществува само една власт - властта на Любовта. Никаква друга власт не признавам. Всяка друга власт се прекланя пред нея. Няма същество, колкото и да е малко, което да не се прекланя пред нея. Според мен, всички съвременни учения, всички теории могат да се приложат на базата на Любовта, т.е. върху вътрешния принцип на живота. В този смисъл Любовта е почвата, т.е. основата на всички социални учения.

Любовта, това е великата истина на живота. Новият социален строй ще се основава на Любовта. Тя е метод, чрез който се разрешават всички противоречия - народни и международни. За изграждане на новия международен строй трябва да се приложи принципа на Любовта. Вторият принцип е Мъдростта. Любовта носи живота, а Мъдростта ще донесе светлина и знание за неговото изграждане. Третият принцип е Истината, която носи свобода, простор за творчество и проявление.

Вън от тези три принципа не може да се съгради никакво общество, никаква държавна и международна организация. Те имат приложение в цялата природа, те имат универсален характер. Всяка инициатива, особено от международен характер, която не започва с Любов, няма бъдеще. Любовта ще изправи международния, обществения и народния живот: с мъчение и насилие не могат да се оправят социалните отношения. Култура, в която не се образува връзка на Любов между индивидите, не е още истинска култура. Досега, вместо Любов, съвременните държави са поставяли закона, мъчението, насилието и парите. Съвременният обществен строй е задръстен; в тръбите му има камъни, пясък и др. За новия обществен строй трябва да се направи нова инсталация.

---

[62] "Живот за Цялото" - "Двата Велики закона".

Никаква друга култура не може да повдигне човечеството, освен взаимното доверие и сътрудничество между народите, а тяхната основа е Любовта. Страданията са, които ще заставят индивидите и обществата да влязат в света на Любовта.

Народите имат много закони, обаче, подобриха ли те обществения си живот с тях? Народите се обезвериха и станаха крайни материалисти, животът се механизира. Всички противоречия в живота се дължат на безлюбието. Днес в живота има противоречия навсякъде: в отделния човек, в семейството, в народите. В последна сметка Любовта ще разреши всички въпроси и противоречията ще изчезнат.

Любовта изисква всичко да ù слугува: и парите, и силата, и властта, и всичко. Тя ще донесе соковете на новата култура. Тя е лост на всичко; макар и наглед най-малката, тя е най-великата сила. Любовта ще донесе материал, който да отговаря на формите на бъдещия строй. Когато дойде тази велика култура, индивидите, обществата и народите ще имат истинска свобода".

"Аз считам, че едно общество, един народ е приложил изкуството, как да се живее при следния случай: като влезеш в някой град, където минеш, да срещаш само доволни хора, да не чуеш нито един протест, да не видиш нито една сълза. Нека начело на управлението да излязат най-разумните хора и да учат човечеството на този път".

"Хората искат да знаят, какъв ще бъде бъдещият международен строй? - в бъдещия строй силните народи ще бъдат слуги на слабите народи.

Животът в своето прогресивно течение, съдържа онази разумна сила, която създава и организира обществените форми. Тази сила ще изгради новите социални форми, които ще се самоизградят и оформят в процеса на самото развитие."

РОЛЯТА НА РЪКОВОДИТЕЛИТЕ И РЪКОВОДНИТЕ КОНСТЕЛАЦИИ НА СИЛИ

В основата на взаимоотношенията си съвременните народи трябва да заложат нови начала, които да откриват по-широки духовно-културни, икономически и политически възможности за едно широко, разумно сътрудничество.

Според Учителя, съвременната култура на Бялата раса, в почти всичките й аспекти е изградена върху нездрава, фалшива основа. Народите трябва да ръководят външната си политика, като изхождат от голямата идея, че те са живи части от международната общност. От гледище на подобно органично разбиране, трябва да се търси и намери възможност за самоопределяне на отделните съставки на тази международна общност и за координиране на цялостната им духовно-културна, стопанска и политическа активност. В случая не става дума за издигане на нови доктрини и теоретически построения, а по-скоро за форми и методи с безспорна практическа стойност, за да може да се осигури морално и разумно съществуване на всички народностни съставки на този общ организъм.

От гледище на Учителя, ръководителите на външната и вътрешната политика на народите трябва да бъдат истински духовни архати; най-благородните, най-честните, най-интелигентните и най-жертвоготовните; само при такива условия биха могли да бъдат избегнати погрешни ходове,

обикновено заплащани от народите с потоци от кръв и страдания. Тези ръководители, като истински служители на народите, трябва да бъдат ония живи, чувствителни антени, които ще долавят в най-чист вид изискванията на епохата.

"Всички народи трябва да се сдружат и трябва да се вземе предвид благото не на един отделен народ, а на всички народи". Един велик закон в международните отношения гласи: "Всеки народ носи ценни градивни духовно-културни елементи, които трябва да се влеят в творческите възможности на цялото човечество". Ретроспектирането на този закон би създало оптимални условия за изграждане на едно ново човешко общество, обладаващо безгранични творчески възможности.

Пречки за развитие на международните отношения, в тази насока са закостенелия национален егоизъм и шовинизъм. Последните трябва да се схващат като отминала форма, чието задържане може само да възпрепятства и забави, но не и да спре развитието. Идеята за "велик народ" не е потребна вече никому. Това е идея от комплекса съставки на една отминала култура. От гледище на едно органическо схващане за устройството на международната общност, стремежът към прекомерно разширение на един народ, към заграбване възможностите за развитие и дейност на другите народи, може да бъде окачествен като същинска хипертрофия, която вреди на общността. Така ще имаме един ненормален организъм, който ще предизвиква страдания, търкания и конфликти между другите народи. "

Фиг. 26

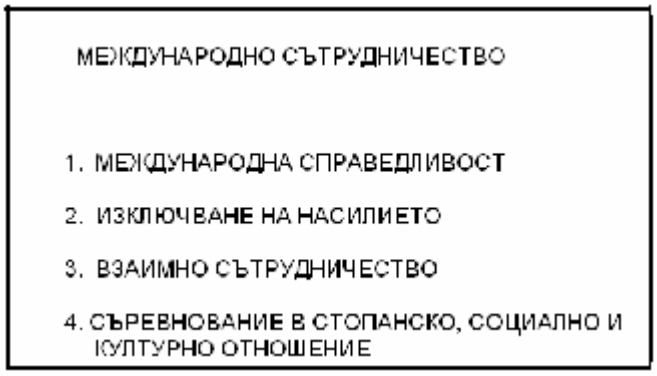

За всеки отделен народ трябва да има достатъчно поле за дейност, за да може той да развие своите сили и да даде максимален принос към целостта. Това е именно новото в света. Тази велика идея отваря път на потенциалните творчески възможности на всички народи.

Понятието международно сътрудничество обзема следното:

1. Прилагане закона за международната справедливост. Това означава да се предоставят на всеки народ необходимите му условия за безпрепятствено и свободно развитие - духовно-културно, стопанско и политическо.

2. Изключване на каквото и да било насилие от страна на дадена по-голяма държава, или констелация, спрямо друг народ или група от народи.

3. Искрено взаимно сътрудничество между всички малки и големи народи, почиващо върху пълно доверие и лоялност в международните отношения.

4. Съревнование и надпревара между отделните народи за по-голям и по-ценен принос в областта на международното сътрудничество: стопанско, социално и духовно-културно.

При дълбоко и искрено спазване на тези изисквания очевидно е, че нещата в областта на международните отношения ще поемат нов курс и ще настъпи нова ера за човечеството.

Подобна велика програма може да бъде осъществена при съблюдаване на една крайно необходима предпоставка. Учителят я изразява в следната опростена формула: да стане между народите взаимно опрощаване на всякакви дългове, нещо което би означавало премахването на всякакви препятствия за един цялостен обмен между народите - премахване на всякакви политически и митнически граници, като отделните народи и територии се включат като кооперативни единици в общата международна цялост. Без това идеята за международна солидарност и сътрудничество би била неосъществима. А тази идея изисква свободна миграция на хора и ценности в международна плоскост. Само така биха могли да бъдат избегнати пренаселвалия в области с ограничен поминъчен потенциал, едновременно с пустеещи пространства с неизползувани поминъчни възможности - една истинска международна социална язва, която е тласкала населенията в бедните и свръхнаселени територии към опити за насилствено променяне на подобно неестествено състояние на нещата - към войни и стълкновения, с всичките им отрицателни последствия за човечеството.

Но тук не бива да се изпуска от предвид това, че непрекъснатите борби, стълкновения, които са терзали човечеството, покрай изтъкнатите вече стопански, идейни и политически първопричини, са също така резултат - в основните си линии - и на дълбоки духовно-психични и кармични обвързаности, породени в далечното минало, както бе изтъкнато по-горе.

В това отношение се налага накратко да се спрем върху ролята на отделните големи народностни групи в състава на международната общност. Тази международната общност постепенно ще се оформи в три политически констелации: 1. Общи американски щати, 2. Европейски щати и 3. Щати на славянските народи заедно със страните на Изтока. Тези гари политически констелации ще съставляват трите главни стълба на новата световна организация, обединяваща всички главни народи на нашата планета.

Трите клона на бялата раса: латинският, англо-саксонският и славянският са предназначени да послужат за основа на новата шеста раса. В горните три политически констелации - тези три клона ще играят важна роля и затова се налага да бъдат характеризирани накратко специфичните особености и историческото им минало.

Латинският клон, в духовно-политическо отношение е подчертано проявен в областта на емоционалността, естетиката и маниера. Общо взето в тази група доминира емоционалният колорит. От политическа гледна точка, тази група първа в Европа, представена от съответните народи, води самостоен политически живот. Тя играе ролята на авангард в европейската култура. Тежнение към политика на световно влияние и господство са проявили Испания и Франция.

Англо-саксонската група става важно средище на европейската култура през XV-то столетие. Нейният възход започва тогава, когато предходната латинска култура е вече преминала кулминационната точка в развитието си. Характерен за англо-саксонската група е преобладаването на интелектуалното съзнание, изразено в един свят на практицизъм; тя развива и издига търговските

операции и то в международен мащаб - специално Англия. Тази група изработва здрави държавни традиции и в продължение на столетия дава тон на политическата история. Колониалната си политика приема като наследство от латинските народи.

Славянският клон на Бялата раса, се характеризира с преобладаване на колективното съзнание, отразено още в древно-славянските битови задруги. В своята история този клон е минал през големи исторически сътресения и страдания. Специално руският народ преживява многовековното политическо иго на татарите и монголите - влияние оставило дълбоки отражения в неговата психика. Най-голямата национална група - руската, започва националното си обединение едва през XII-то столетие. Други значителни части на славянския клон - българите и други южно-славянски групи, също понасят многовековно политическо иго на гърците и на отоманската империя.

Учителят характеризира славянството по следния начин: "Природата прекара славяните през огън. Няма други народи в света, които да са минали през толкова страдания, както славянските. Славяните по този начин се подготвят за изпълнението на една важна историческа мисия на човечеството."

Тази славянската мисия, се различава от миналите, има по-специален характер. Криво би било схващането, че славянството трябва да господствува, да заповядва на другите народи. Напротив, то ще бъде поле, където ще се проявяват положителните качества на другите народи. Славянството е предназначено да внесе новото в света - да създаде една Нова Култура - култура на истинско братство и творческо сътрудничество. Щедростта - важно морално качество на славяните, ще бъде принос към общото дело на Новата Култура.

Една от висшите черти на славянството е самопожертването. У славяните работи духът на жертвата. Затова бъдещата Нова Култура ще се зароди в славянството. Никога не е имало в историята такава компактна маса, като славянството - разработена почва за нова култура.

Учителят дава следната характеристика за споменатите три европейски групи: "Англия, като главен представител на англо-тевтонския клон на бялата раса и Русия могат да имат отношения в името на световната правда. Англия трябва коренно да измени своето политическо отношение към великия руски народ. Няма да аргументираме с исторически факти, но Англия при всички политически режими в Русия, е имала рязко противодействуваща позиция относно жизнените стопански нужди на големия руски народ, специално към неговата морска политика. Славянството е дървото върху което ще бъдат присадени Англия, Германия, Америка и Франция. Те са четиримата професори на славянството. Новата Култура ще бъде плодът на това присадено дърво. Този плод ще притежава всички положителни качества на народите на бялата раса, съчетавайки ги хармонично. Англичаните, американците, германците и французите ще поднесат на славяните своя вековен практически опит в материалната култура, а славяните ще дадат душата, духът на тази Нова Култура. Това ще рече да възтържествува идеята за великото международно братство. Славяните сега са пред възход. Русия и славянството сега излизат от черната зона, от тъмния век. Сега се дава на славянството да заеме своето място в света. Латинската група е изработила формите на изкуството и материалната култура. Съдържание на тази форма ще внесат славяните. Азиатските - източните народи имат голямо доверие в славянството. В тези народи славяните ще внесат онова, от което те имат нужда - ред, порядък и освобождаване от колониалното робство. Славяните ще бъдат обединени. Тяхната историческа

роля е да бъдат мост между Европа и Азия. Славяните ще внесат един духовен елемент в света. Те имат за мисия побратимяването между народите."

Фиг. 27

БИОЛОГИЧЕН ИЗОМОРФИЗЪМ

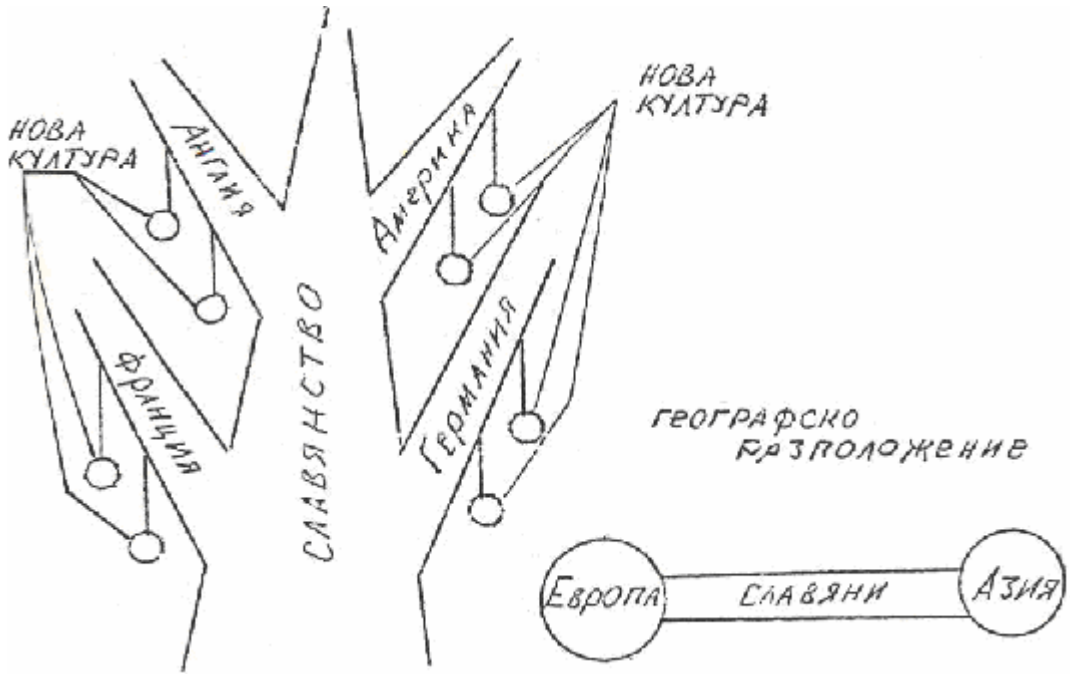

Славянската общност ще спомогне за обединението на Азия, която има несметните богатства, необходими за Новата Култура. Англо-тевтонските народи трябва да приемат тази сътруднически роля на славянството в организирането на азиатската зона, която заедно със славяните ще представляват една констелация от световно-политически мащаб.

Съединените американски щати ще бъдат звено на друг световно-политически център, който ще обедини всички страни от южна, централна и северна Америка.

Третият - англо-тевтонският и латинския център ще обедини Европа и съответните територии на Африка.

Тези три политически и стопански констелации съставляват един световен равностранен триъгълник, който ще обедини всички народи в едно велико политическо, стопанско и духовно-културно цяло. По този начин ще се отвори път на Слънчевите Деви, на Синовете на Мъдростта и Синовете на Волята да подготвят чрез Бялата раса - условията за изграждане на основите на новата Шеста раса.

Фиг. 28

БЪДЕЩИ ПОЛИТИЧЕСКИ КОНСТЕЛАЦИИ
3 клона на бялата раса (основа на Новата VI раса)

КОЛЕКТИВИЗАЦИЯ НА ИЗТОЧНИЦИТЕ И КООРДИНАЦИЯ НА ИНТЕРЕСИТЕ

Човечеството, т.е. отделните народи, посредством държавния апарат от незапомнени времена са си служили със закона на силата и насилието един срещу друг.

Учителят характеризира този ход на нещата така: "От хиляди години хората се бесят, колят, но какви са резултатите? Цялата Земя е покрита с гробища. Няма място, което да не е потопено в човешка или животинска кръв. Земята е толкова нечиста и опетнена, че като последствие някои континенти на Земята ще бъдат потопени. Новата Култура не може да расте и да се развива на тази нечиста Земя".

И по-нататък Учителят изтъква: "Сила в света без Любов всякога води до разочарования, страдания, а сила, която е свързана със закона на разумността, всякога носи велико благо. Ние сме още в закона на идолопоклонството, понеже ни заповядват. От следното положение трябва да се пазим: не всички хора се интересуват от една и съща идея. Затова не натрапвайте на човека тази идея и тези форми, от които той не се интересува. Народите и обществата си служат със закона на насилието, както във физическо, така и в психическо отношение. Насилието унищожава хората, но не ги променя. Насилието е подобно на чук или брадва. Какво допринася чукът? След като удрял няколко години върху камъка, той се е изтъркал и унищожил. Така постъпват всички насилници и тирани. По този на чин се самоунищожават. Днес хората повдигат въпроса: трябва ли да се налага смъртно наказание? Според законите на живата Природа смъртното наказание не се позволява. Докато хората се бият и наказват, те вървят в разрез със законите на Живата Природа. Истинската разумна култура изключва всяко насилие. Днес цялата Земя е пълна с насилие и между животните, и между хората".

Днес социалните и национални борби и противоречия се коренят в злоупотребата с правото на частна собственост. Исторически погледнато, тази традиционна институция е подложена на постепенно ограничаване и стесняване. Според римското право, тя е била формулирана със следния лаконизъм: притежавам, употребявам, злоупотребявам. Макар днес злоупотребата в известен смисъл да е премахната и употребата -значително стеснена, с оглед изискванията на отбраната и на обществения интерес, все пак частната собственост се употребява несъобразно с изискванията на обществения интерес и в много отношения тя се е превърнала в оръдие на социалната неправда.

Затова Учителят казва: "Пазете се от идеята за частната собственост, която може да задуши човека. Идеята да бъдеш пръв в света, народът ти да бъде най-силен - е идея на частна собственост. Богатството е общо благо, колективен процес, то е резултат на дейността на всички разумни същества. Никой богат човек не може да каже, че това или онова богатство е негово. Не е позволено да градят щастието си върху нещастието на другите.

Кое е най-ценното, което се очаква от новия живот? Една от най-важните и необходимите му предпоставки е - освобождаване на човечеството от робуването му на идеята за частната собственост. "

Всички противоречия, които изпълват живота на индивидите, обществата и народите са в резултат на засилващият се напор от нови идеи, които настъпват в човешкото съзнание. Тези идеи идат да разрешат социалния въпрос, социалния антагонизъм между стопанските фактори - труд и капитал. От друга страна, трябва да се внесе хармония и координираност в стопанския и социален живот не само в рамките на отделното национално стопанство, но също така и в мащаба на световното стопанство. Засилващият се напор на новите идеи - от една страна и упорството и консерватизма на засегнатите притежателски интереси - от друга страна, създават и изострят противоречията, чието коренно разрешаване, както се каза, ще дойде, само с премахването на институцията частна собственост.

Цялата съвременна европейска култура е поставена на коренна преоценка. Учителят казва: "Ако Европа не изправи своите погрешка, големи страдания я очакват"

СТРАДАНИЯТА – ФАКТОР ЗА ПРЕЧИСТВАНЕ

Страданията, които непрестанно се увеличават, оказват своето въздействие. "Новите идеи обхващат все по-широко индивидите и народите: идеите за братство между народите и за солидарност в интересите. В народите и в цялото човечество ще настъпи процес на генерално пречистване. От европейските държави, от хитрите и изкусни планове на дипломацията, няма да остане ни следа.

Под напора на идеята за Любовта и необходимостта от хармония и международно сътрудничество ще рухне всичко старо. Обезверени, блъскани от неизвестността на утрешния ден, изплашени от ужасите на един нов кървав световен канибализъм - народите се превръщат в кипящ котел, където се изваряват новите идеи, идеи които вещаят братство и свобода. "

Този мътен порой от страдания и противоречия ще изтече до края на това столетие и ще завлече в бездните на историята спомените от един свят, изтъкан от насилие и неправда. Краят на века, краят на тъмния период - Кали-

юга, ще бъде ликвидационната равносметка на един свят, на една култура, която рухва под напора на вътрешните си противоречия. Така ще настъпи едно пресяване на чистото от нечистото, за да се открие простор за Новата Култура на братство и сътрудничество, на творчество и красота, пионери на която култура ще бъдат новите души, които ще слязат от Нептун, Уран и Плутон.

Опиран върху нов енергиен източник - атомната енергия - новият порядък, Новата Култура ще даде възможност за развитие на огромни производствени възможности, които ще изменят коренно социалните отношения до степен да изчезне понятието "социален въпрос", който повече от две столетия разтърсва света.

Според Учителя, три са стимулите за дейност,: законът, парите и Любовта.

Фигура 29

СТИМУЛИ ЗА ДЕЙНОСТ

СТИМУЛ	СВОБОДА	ЕПОХА	ТЕРМИН	СЪЗНАНИЕ
Любовта	пълна свобода	бъдеще	работа	високо съзнание
Парите	малка свобода	настояще	труд	наемен труд
Законът	няма свобода	минало	мъчение	робство

"Първият подтик е законът. Когато работиш по закон, там няма свобода. Когато работиш за пари, ти си свободен. А когато работиш по Любов, там е пълната свобода."

В миналото като роб, човек се е подчинявал на закона. В нашата съвременност - той служи на парите. Защо да не може да служи пък на Любовта?

"Ще ти кажат: ще се биеш за отечеството. Или ще ти кажат: ще работиш това и това. Няма заплата - това е по закон."

"Вторият морал е: ще работиш за пари. Някой ти казва: Ела да работиш. Ти казваш: без пари не работя. Онзи ти дава сто лева - не работиш. Дава ти двеста - не работиш. Дава ти двеста и петдесет - ти отиваш на работа."

"След порядъка на закона и парите, идва третия порядък - по Любов да работиш. Когато отиваш да работиш по Любов и там се плаща, но по друг начин."

"И тъй, в света влиза нов порядък - Любовта. Тя е най-силният фактор в света."

"От труда, човек трябва да премине към работа. Това е висшата дейност - пътят на свободата."

"Ще дам един пример за работа. Един художник от любов към човечеството отива в една болница и рисува картини по стените за повдигане духа на болните, без да иска възнаграждение."

"Днес имаме труд. Днес нямаме още работа. Работата ще бъде велика задача на бъдещите поколения."

"Който е в мъчението, да премине в труда. А който е в труда, да премине към работа."

"И най-малката работа, и най-малката служба, вършена с любов, добива висша ценност."

В работата не трябва да има никаква корист. Тогава ще бъдем свободни, самостоятелни. Новият морал е абсолютно безкористие.

Днес всички народи се нуждаят от нова мисъл, от нова култура, която да ги вдъхнови и преобрази - да се премахнат затвори, бесилки и страдания. Всеки ще работи безвъзмездно. Това ще стане в Новата Култура, в епохата на Любовта".

ПЛАНЕТИ, ВЕРИГИ, ДУШИ, ПЕРИОДИ НА РАСИТЕ

Вече отбелязахме аналогията, която съществува между обществените явления, от една страна и космичните събития, от друга. Откриването на планетата Нептун, бе във връзка със зараждането на социализма, откриването на планетата Уран, откри за човечеството ерата на електричеството, а откриването на Плутон, откри за човечеството ерата на радия, на радиоактивните елементи и въобще използуването на една по-висша енергия - на ядрените сили.

Днес хората насочват вниманието си към възможностите на междупланетните полети, за отиването на други планети, без да знаят, че когато установят, че светлината е кондензирана мисъл, те ще влязат фактически в контакт с другите планети.

Както се каза по-горе, Учителят нарече Синове на Волята плеядата души, които ще слязат на Земята от планетата Плутон. Това са същества, които ще съчетават в себе си двата висши принципа: красивото сърце на Слънчевите Деви и светлият ум на Синовете на Мъдростта. Без идването на тези души от Плутон, Новата Култура не би могла да настъпи.

Фиг. 30

КОСМИЧНИ СЪБИТИЯ И ОБЩЕСТВЕНИ ЯВЛЕНИЯ

НЕПТУН – зараждане на социализма
УРАН – ера на електричеството
ПЛУТОН – ера на радия, радиоактивност, ядрени сили – Нова Култура

Бялата раса, както се каза, е предназначена да бъде опитно поле за култивацията на тия души. Създаването на поменатите по-горе три политически констелации е във връзка със слизането на тия три вида души: Слънчевите Деви, Синовете на Мъдростта и Синовете на Волята. Първите слизат от невидимия свят на групи от по сто хиляди, вторите - на групи от по двадесет хиляди, а третите - на групи от по десет хиляди души.

Слънчевите Деви ще дойдат да подпомогнат ония души, които са дошли на Земята за изкупление. В сърдечната кристална чистота на тези висши същества има такива мощни трептения, че под тяхното облъчване човешкото съзнание ще се очисти от всички тъмни наслоявания, които са останали от

религиите и вярванията на миналото. Отзивчиви към страданията на човечеството, Слънчевите Деви ще спомогнат човешката душа да обладае Висша чистота и красота и да се превърне в истински храм на Живия Бог.

Синовете на Мъдростта ще дойдат с мисли да подпомогнат ония души, които са дошли на Земята за усъвършенстване. Умът и светлината, които олицетворяват тези висши същества, за което ги и назовават Синове на Мъдростта, ще дадат светлината на знанието, което знание ще открие нови хоризонти на човешкото познание.

Фиг. 31

ПРАТЕНИЦИ В НОВАТА ЕПОХА

Пратеници	Прием в	Групи от по:	Идват за тези, които са дошли за:	Имат за задача, носят форма	Тези качества иде дадат: съдържание	Цел:
Слънчеви Деви	славян-ството	100000	за изкупление	чистота, мистика, милосърдие, самопожерт-вователност	целомъдрие красота	Храм на Живота
Синове на Мъдростта	англо-сакс. група	20000	за усъвършен-стване	светлина и висше знание	смирение и великодушие	Мъдрост
Синове на Волята и Силата	американ. народи	10000	за помагане, за освобожде-ние	високо съзнание, благородство, свобода	смисъла на живота	Космично съзнание

Синовете на Волята, съчетали чистотата на сърцето и светлината на мисълта на предходните две групи висши същества, ще разкрият най-великата ценност - безсмъртната същина на човешкото същество. Те ще дойдат на Земята, за да подпомогнат душите, инкарнирани на Земята за помагане. Те ще спомогнат на човеците да разкрият в себе си великата идея за безсмъртието. Носители на чистотата, светлината и творческото вдъхновение, тия висши същества ще внесат просветление в ума и ще разкрият пътя към космичното съзнание.

Раждането на космичното съзнание ще разкрие дълбоко скритите в човека сили, ще постави човека в ритъма на Живата Природа. Човечеството ще обладае висше знание, което ще му даде възможност да чувства и живее с пулса на Космоса: животът в нашата Слънчева система и в другите звездни системи, връзката между тия системи, движението в пространството и влиянието на специфичните "климати" на отделните части от пространството в сферата на нашата Галактика, диханието на космичните енергии, обладаващи нашата планета.

Когато учените постигнат знанието, даващо възможност да се разбере, че космическите лъчи, които днес изучават, не са друго, освен мисли на висшите същества, подпомагащи човешката еволюция, тогава ще настъпи зората на Новата Култура, чиято задача е да послужи за кълн на развитието на бъдещата шеста човешка раса.

Прием на Слънчевите Деви, както се каза, е призовано да даде славянството. Англо-саксонската група ще даде прием на Синовете на Мъдростта. Синовете на Волята и силата ще слязат сред американците. От столетия вече се обработва за целта американския народ. Излъчвани от народите на петата култура на бялата раса, там се центрират най-характерните сили, с най-висш волеви потенциал. Природата ще даде големи възможности на тоя народ и ще го опита, слагайки му големи отговорности.

Сега народите са поставени в горнилото на тежки изпитания. Духовните сили у тия народи се регулират от висши същества, стотици милиони, милиарди години по-напред в своята еволюция.

Славянството е специално обработено, за да осигури прием на Слънчевите Деви, които имат за задача да внесат мистика, милосърдие и самопожертвувателност. Западните народи ще дадат прием на синовете на Мъдростта, носители на светлина и знание, необходими да заместят една залязваща - според Освалд Шпенглер - култура. Американските народи пък, съчетали качествата на трите клона на бялата раса: англо-тевтонски, латински и славянски, са обработвани и подготвяни, за да осигурят прием на Синовете на Волята и силата, носители на Новата Култура. По този начин, с чистотата и целомъдрието на Слънчевите Деви, със светлината на Синовете на Мъдростта и с високото съзнание, което ще донесат Синовете на Волята и силата, ще се добие един висш синтез на сили, способни да разчистят пътя и да дадат широк простор на идващата култура. Чистотата ще роди целомъдрие, знанието смирение и великодушие, а свободата ще открие смисъла и красотата на живота. Истината ще се изяви чрез най-великото качество на човешката душа - благородството.

Бялата ложа, или ложата на дясното посвещение, схваща светлината като кондензирана мисъл, разбира законите на мисълта, и работи чрез тях. Тъмната ложа, или ложата на лявото посвещение, не разполага с голяма свобода на действие в областта на мисълта. Тя разполага с апаратура да хване само изказаната вече мисъл. Великото Всемирно Братство работи със законите на мисълта и със силата на Любовта: Мъдростта има за задача да разчиства, а Любовта - да съгражда. Тези противоположности в Битието, за които говори древната мъдрости дребната философия ще бъдат уравновесени чрез душите на Волята и така ще се открие пътя на най-великата култура на света.

Учителят казва:

"Имай сърце, чисто като кристал, ум - светъл като Слънцето, душа - обширна като Вселената и Дух - мощен като Бога". Това е съкровищница, завещана на човечеството, от която то ще черпи, за да твори условия и възможности за развитие на нова раса - расата на Учениците.

От средата на третата - лемурийската раса, до четвъртата – атлантска раса са изминали около 35 000 000 години. От четвъртата атлантска раса до петата - бяла раса, са изминали сравнително по-малко години, а от последната до идващата шеста раса ще изминат сравнително още по-малко години. С възрастването на човечеството се съкращават годините на еволюционните периоди, тъй като е закон: колкото едно същество е на по-висока степен на развитие, или една култура е на по-горно стъпало, толкова техния ритъм, тяхното движение се ускорява.

Фиг. 32

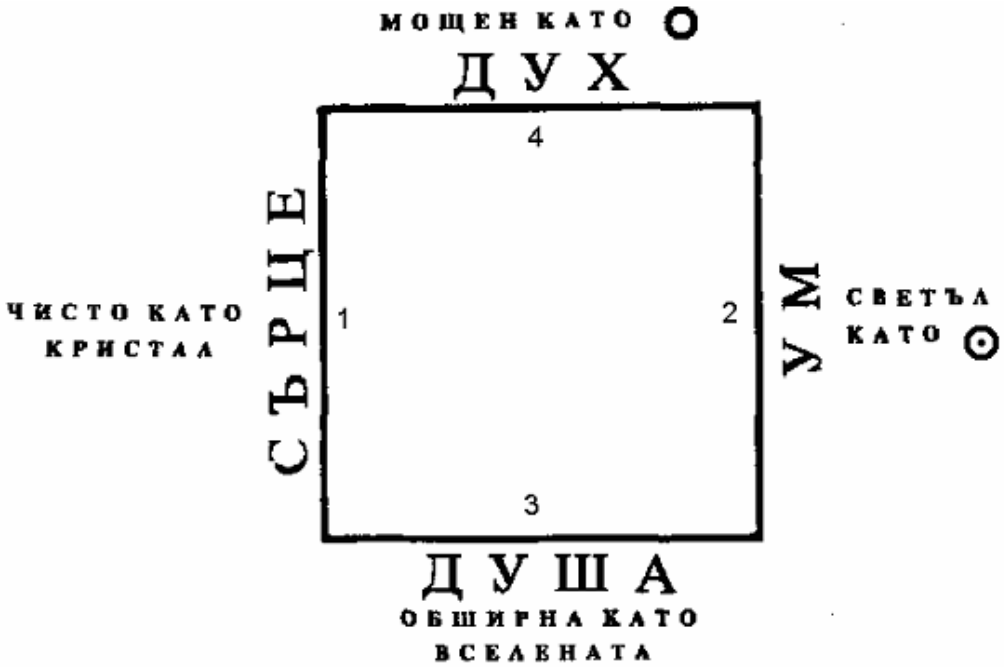

Фиг. 33

УЧИТЕЛИ И КУЛТУРИ

Човекът носи една вътрешна безсмъртна същина - Велика космична индивидуалност. Той ще дойде един ден до положение да разбере същината на мистичния триъгълник, емблема на Новото Учение на Учителя, което сега се изявява чрез българския народ, всред който се въплъти Учителят.

Съществува тесен паралелизъм между живота и делата на един Учител и бъдещето развитие на епохата, в която той е дошъл. Докато е на Земята, той изгражда в миниатюр генералните линии на предстоящата епоха. С него и около него са всички колективни души, чрез които той действа магически върху веригите-души, на цялата планета. Така например, Христос е имал три кръга

ученици: първият кръг - от 12 ученика, вторият - от 72 ученика, третият най-външният - 500 ученика. При Учителя най-външният кръг на Школата се състоеше от 1000 души. И ако външният кръг от учениците на Христос през течение на вековете от 500 души е стигнал 500 милиона души, то това сочи, че в перспективата на идните столетия броят на последователите на Учителя ще възлезе на един милиард души. Това са процеси, имащи характер, аналогичен на скачените съдове. Влезлите в Школата възприемат издигнатите идеи и по един магичен начин ги предават на съответните вериги-души. Когато един Учител слезе на Земята, тъмните сили биват обезсилени. Мисълта на Учителя е така силна, че на Земята настъпват големи силови пертурбации. Пертурбации настъпват и вътре в човека. Мисълта на Учителя се налага. Писатели, учени и философи започват да търсят нови простори.

Фиг. 34

Днес всички виждат и чувствуват, че навсякъде лъха една остарялост: в науката, в религията и в обществения живот. Всички чувствуват, че мисълта трябва да се домогне до нещо ново, нещо по-висше. Това велико слиза тогава, когато човечеството изпадне в най-голяма безпътица. Тогава именно идват вериги от велики напреднали същества, които го подпомагат. Наистина, ние обикновено нямаме достатъчно ясна представа за връзките, които като по невидими кабели ни свързват със съществата и силите на Космоса. Всяка наша клетка е в миниатюр слънчева система, която ни свързва с Космоса. Самото слизане на душите в материята, тяхното ограничение в тези малки тела, е една велика загадка. Затова Учителя казва: "Ако ви кажа законите на това излъчване от физическото тяло, то никога нито един от вас не би се върнал обратно".

В тежките дни, които човечеството изживява, нека всеки да се стреми към знание и любов. Ще проблесне у всеки и у всички готови души Великото Космично Съзнание, което Учителят назовава зазоряване на човешката душа. Ще дойде с това и Новата Култура, за чието възцаряване на земята Учителят толкова много работи. Любовта ще разкрие Твореца в нас.

УЧИТЕЛЯТ ЗА СВОБОДАТА

Завършвайки настоящия дял, ние изнасяме в допълнение някои съществени мисли за свободата, дадени от Учителя:

I. СВОБОДАТА Е ВЪТРЕШНО КАЧЕСТВО НА ЧОВЕКА

Свободата, към която човек се стреми е извън времето и пространството. На физическия свят свободата има разумни прояви.

Свободата е вътрешно качество на човека. Човек може да е в затвор и пак да е свободен той може външно да е свободен, а вътрешно ограничен. Има затворници, които разрешават велики въпроси в затвора: въпросът за свободата, за служенето, за любовта. Има свободни хора, които разполагат с пари, с къщи, но всеки момент се страхуват да не изгубят богатството си, да не изгубят живота си. Външно затворникът може да е ограничен, но вътрешно той е свободен Богатият външно може да е свободен, а вътрешно ограничен. Каква свобода е тази, при която човек постоянно живее със страх от смъртта?

Свободата се изразява в два акта: във въздържание от злото и престъплението и в правене на добро. Ако можеш да се въздържиш от най-малкото престъпление и ако правиш най-малкото добро, ти си свободен човек.

В какво се състои свободата? Свободата се състои в това – да живееш в Безграничното.

II. СВОБОДАТА И ЛОШИТЕ НАВИЦИ

За да бъде свободен човек, трябва да се откъсне от своите временни желания, от всички лоши навици.

Какво представлява свободата? В какво се изразява?

Свободата се проявява в доброволно и съзнателно ограничаване; когато изкушението кара човека да яде, а не яде, той е свободен, когато има желание да пие, а не пие, той е свободен; когато има желание да бръкне в чужда каса, да вземе пари, а се въздържи, той е свободен. Докато задоволява желанията си да яде, да пие, да се облича - човек не е свободен: той е роб на своите желания. Когато жадният се откаже от водата, той е свободен; когато гладният се откаже от хляба, той е свободен; когато бедният не поглежда към отворената каса на богатия, той е свободен. Това са психологически моменти в живота на човека, които определят свободата.

III. ЗЕМНИТЕ УСЛОВИЯ – ОГРАНИЧЕНИЯ

На земята добрите хора са ограничени, а лошите свободни.

Въпреки голямата свобода, която е изработил, щом дойде на земята, светията се ограничава. По-ограничен човек на земята от светията не съществува. Както бащата, майката и господарят не са свободни, така и светията не е свободен. Изобщо, колкото по-големи задължения има даден човек толкова

по-големи са отговорностите му. Щом отговорностите му са големи, заедно с това и ограниченията му са големи.

Веднъж дошъл на земята, целта на човека е да придобие свобода. Той иска да се освободи от нещо, но от какво, сам не знае.

За човека на земята придобиването на свободата е временен процес. Може ли да наречете свободен човек, онзи момък който разлюбва една мома и се влюбва в друга? За свобода може да говори само онзи, който е придобил известна стабилност, известен усет за силите на своя организъм.

Всички хора искат да бъдат свободни. Свободата изисква едно нещо от човека: като я придобие, да знае как да я пази. Свободният човек контролира всички свои ходове. Свободният човек е господар на своите действия, но не и на ония, които стават вън от него в природата.

Какво ще ви ползва вашата свобода, ако нямате сили да я пазите?

Свободата подразбира (свободно) разумно ограничаване. Докато е на земята човек трябва да бъде ограничен; на небето закона е обратен. На земята за да бъде абсолютно свободен, да не зачита никакви закони, човек трябва да стане лош. На небето, за да стане абсолютно свободен, човек трябва да бъде добър.

Свободата не може със закон да се налага. Свободата принадлежи само на Божествения свят; тя не е качество даже на Ангелите. Единственото същество в света, което е свободно, това е Бог; и Ангелите не са свободни.[63]

Свободен в абсолютен смисъл на думата е само Великият Творец. Не можеш да бъдеш свободен вън от Абсолюта. Който иска да бъде свободен трябва да обича Бога като Истина (Бог е "Истина").

IV. ОБЕЩАНИЯТА ОБВЪРЗВАТ

Дадем някакво обещание да направим нещо, ние вече не сме свободни. Има обещания, които са дадени за една минута, други за едни час, трети за един ден, четвърти за един месец, пети за една година, за пет, за десет, за сто години. Докато не изтече този срок, човек не може да бъде свободен.

V. ЗАКОНЪТ И СВОБОДАТА

Свободата със закон не може да се налага.

Човек, който не почита хората, не е свободен; човек, който не ползува разумно условията, не е свободен. Днес всички хора работят насилствено - това не е свобода. Да служиш без закон, това е свобода.

---

[63] За смисъла, който Влага Учителя в понятията Бог, Ангели и др.п., виж заб. 1 на Астрокосмична синтеза; цитатите към последното стъпало на космичната стълба на реалността; Великото Всемирно Братство и др.

VI. СВОБОДА И ПОСТЪПКИ

Не си свободен да живееш, както искаш. Това, което мнозина считат за свобода, не е никаква свобода. Истинската свобода разбира разумни отношения между живите същества, които не нарушават интересите помежду си.

Не съм ли свободен да постъпвам както искам ?

Свободен си, но ще носиш последствията от своята "свобода".

VII. РАБОТА ВЪРХУ СЕБЕ СИ

Как може човек да придобие свободата си? Чрез съзнателна работа върху себе си, сам да извоюва свободата си. Свободата, която човек търси, не може да дойде отвън. Докато човек не създаде вътрешна интимна връзка между духа и душата си, той не може да бъде свободен.

Свободата е необходима за вътрешния растеж на онзи висш идеал, към който се стреми човек. Свободата иска знание, а знанието иска потене.

VIII. ЧИСТОТА И МИСЛИ, ЧУВСТВА И ДЕЛА!

За да бъдеш свободен, трябва да живееш в чистота.

Без чистота, ти всякога ще бъдеш под влиянието на чужди мисли и желания.

Едно трябва да знаете: свободата, била външна или вътрешна, е свързана с чистотата - чисти мисли, чувства и действия. Нямате ли тази чистота в себе си, и да ви се даде свобода, в скоро време ще я изгубите.

За да бъде свободен човек трябва да чисти ума и сърцето си от ония тежки мисли и чувства, които носи от миналото.

Свободният човек знае правилно да се храни, да диша, да чувства, да мисли и да служи на Вечния, на хората и на себе си. Знае ли тези неща, човек се е развил правилно и физически и духовно и умствено, като го погледнете, виждате, че той е изработил красиви линии на лицето и тялото си. Той не е нито слаб, нито пълен. Замине ли за другия свят, той влиза направо в "райската градина". Намерят ли, че не отговаря на мерките, веднага го връщат на земята да завърши започнатата работа.

Всяка добра мисъл, всяко добро чувство и всяко добро действие, освобождават човека.

Който има равновесие в ума, в сърцето и във волята си, той е истински свободен човек.

Любовта прави човека свободен, а безлюбието го ограничава в умствено отношение. Тялото му, сърцето и мозъкът му трябва да бъдат свободни. Когато тялото е свободно, органите му изпълняват правилно своите функции, когато сърцето му е свободно, чувствата се изразяват правилно; когато мозъкът е свободен, мислите се приемат и предават правилно.

Под "свобода в сърдечно отношение" разбираме всяко чувство, което излиза от човешкото сърце, да се излива тихо, спокойно без бури и сътресения.

Под "свобода в умствен смисъл" на думата, разбираме всяка мисъл на човека да следва своя определен път без колебание и смущение.

Щом се яви нещо, което стяга, било неговите чувства, или мисли, той вече не е свободен.

Фиг. 35

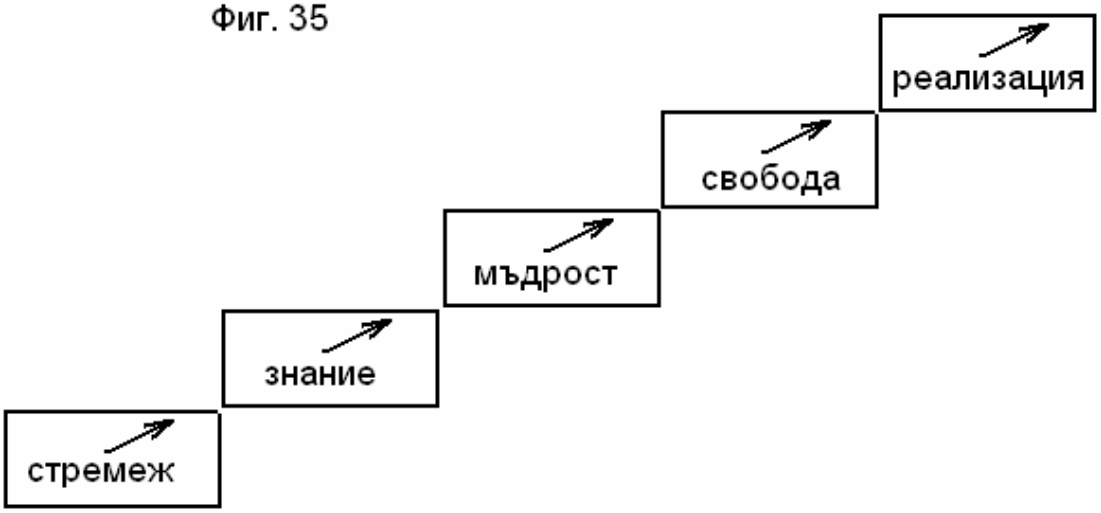

Фиг. 36

ПРОЕКЦИИ НА СВОБОДАТА

IX. СВОБОДАТА И ВСЕМИРНИЯТ РАЗУМ

Всички хора като души са живели във Великото Всемирно Начало и са излезли от него. С излизането си от този Първоизвор на живота, те са прекъснали връзката си с Него, вследствие на което са загубили свободата си.

Освобождаване има само, когато изпълниш волята на Твореца, движещ еволюцията: Не я ли изпълниш - няма освобождение.

Свободен човек е онзи, който признава Бог за Любов, за Мъдрост, а себе си за добро, за истина. Дойде ли до това съзнание, човек е придобил онази свобода, която търси.

Творецът на живота не си служи с насилие. Веднъж е дал свобода на човека, той го оставя свободен да изпълнява великите закони на Битието.

Изпълнява ли ги, ще бъде свободен, не ги ли изпълнява, сам се ограничава и лишава от дадената му свобода.[64]

Ако човек обича онзи, който всичко му е дал, той има свобода, каквато желае.

Свобода има само онзи, който се е съединил с Първата Причина, който има свръхсъзнателен живот, той е свободен.

Единственото нещо, което Бог иска, то е абсолютно всички същества да бъдат свободни като Него.

Когато ние приемем всемирният Разум в себе си, в сърцето си, ние ще бъдем свободни, защото само Той може да ни направи свободни. Единственото същество, което е свободно, е Бог и когато казваме Истината, че Бог ще ни направи свободни, това значи, че само висшето Разумно Начало в света е, което ни прави свободни.

X. СВОБОДАТА И ЛЮБОВТА

Съвременните хора се стремят към свобода, без да подозират, че свободата се определя от Истината, от Любовта. Истината и Любовта изключват всякакво насилие. Най-малкото насилие от страна на когото и да е, е в състояние да прогони Любовта и Истината.

Свободен е само онзи, който люби, който е благ. Щом е свободен, той може да се прояви, той може да еволюира.

В живот, придружен с Любовта има свобода; в живот, придружен с Мъдростта, има свобода.

---

[64] Тук са изнесени само някои есенциални мисли. Въпросът за свободата е разгледан по-подробно в „Освобождение по пътя на Космичното Съзнание" от същия автор, а също и на много места из необятната съкровищница от знания и мъдрост из Словото на Учителя.

Който живее според законите на Любовта, той е напълно свободен, живее ли в безлюбието - ограничен. Човек може да живее на земята и да бъде свободен, това зависи от законите, на които служи.

Който люби, той е свободен, той не може да се смущава от това, което говорят за него.

Любовта седи по-горе от свободата. Който има любов в себе си и се пожертва за нея, той може да бъде истински свободен човек, той е свободен и същевременно дава свобода и на другите.

Старайте се да бъдете свободни. Защото свободата е израз на Любовта. Не ограничавай свободата, в която Любовта се проявява. Злото произтича от това постоянно ограничение. Щом човек ти дава свобода, дай му и ти свобода. Свобода за свобода.

Ако искате да бъдете свободни, занимавайте се с Любовта, с Мъдростта и Истината.

Ако искате да бъдете свободни, ходете в пътя на Любовта. Само Любовта може да ви направи свободни. Божествената Любов, освобождава, човешката обвързва.

Без Любов свобода няма. Да проявим правилно Любовта, това е свобода.

Старайте се да бъдете свободни и да посрещате свободата. Не ограничавайте свободата, защото тя е израз на Любовта и всичкото зло произтича от това постоянно ограничение. Щом един човек ти дава свобода, дай му и ти свобода.

Помнете следното правило: и най-малката работа, извършена с Любов, дава свобода на човека.

Само Любовта освобождава човека. Вършете всичко с Любов, без да считате, че правите нещо.

XI. СВОБОДАТА И ДОБРОТО

Докато не изправи погрешките си, човек не може да бъде свободен. Докато не станете приятели с доброто, не можете да се освободите от злото.

Свободата се добива само при правене на добро. От една страна правенето на добро е метод за придобиване на свободата, а от друга – метод за усилване на ума. От двама ученика по-големи условия за развиване на ума си има онзи, който помага на своите другари. Откаже ли се да помага на другарите си, които имат нужда от обяснения на уроците, той губи свободата си. Бъдете готови да помагате на всеки, който искрено се нуждае от помощта ви.

Доброто освобождава. Направиш ли една лоша постъпка - ограничаваш се; направиш ли добра постъпка - освобождаваш се. Любовта освобождава, безлюбието ограничава.

XII. СВОБОДАТА И МЪДРОСТТА

Всеки човек, който не е доволен от положението си, той е роб.

Свободата на човека седи в неговите разбирания.

Свободата съществува само в разумния живот. Дето няма разумност, там няма абсолютно никаква свобода. На земята само живите хора са свободни, а мъртвите са роби.

Свободен човек е онзи, който има знания и който може да ги прилага.

Свободен е само онзи, който каквото каже - става. Свободният познава езика на природата и си разговаря с нея. Той слуша природата и ù се подчинява, но и тя го слуша. Каквото живота и природата изпратят, той всичко приема с радост и без страх. Той не се плаши от сиромашия, от болести и страдания, защото знае, че ще научи нещо то тях. Те крият в себе си известни блага; който ги разбира, той се ползува от тия блага, който не ги разбира, те минават край него, без да му дадат нещо от своите блага.

Когато говоря за свободата, подразбирам най-висшето, което има у човека. Само разумният човек може да бъде свободен. Живата Природа е решила да даде тази свобода само на разумните хора, а другите - неразумните, ги е ограничила -в бутилка ги е турила. Хиляди и милиони същества има, които са затворени и чакат своето освобождение. Защо? - защото имат желание да вървят във всички посоки, а свободата подразбира: движение само в една посока. Когато изтича онзи балкански извор, по всички посоки ли върви? Не, той избира една или друга посока и най-после като си пробие път, върви по една посока.

Свободата се добива само по закона на Мъдростта, свободата се пази само по закона на Мъдростта. Няма какво да извоювате свободата. Свободата, към която се стремите, си е дадена, трябва само да я възстановите. Свободата зависи от ума, сърцето и волята на човека.

В свободата всяко нещо е на мястото си. Щом нещата или явленията се менят, те са извън света на свободата.

XIII. СВОБОДАТА И СВЕТЛИНАТА

Свободата е духовно състояние. Ти не можеш да бъдеш свободен, ако нямаш светлина. Човек трябва да знае, как да направи контакт между своето сърце и своя ум, за да произведе светлина.

Свободен е онзи, който е намерил своето място в Космоса. Докато човек не намери своето място, той ще бъде в закона на ограниченията. Затова непрестанно търсете своето място.

Истински свободен човек е онзи, който може да се превърне в светлина. Той ще влиза където иска и ще бъде свободен при всички условия на живота. Свободният човек се движи непрекъснато в светлина: той се разхожда по всички светове безпрепятствено. Който не може да се превърне в светлина, той е роб на условията.

XI. ТЪРПЕНИЕ И СВОБОДА

Чрез търпението човек придобива свобода. Само търпеливият човек може да бъде свободен и обратно, само свободният може да търпи. Свободата и търпението вървят паралелно.

XV. ИСТИНАТА НОСИ СВОБОДА

Мъчно се излиза от железните обръчи на робството. Кой може да ви освободи? - Истината.

Човек не може да добие свобода, ако не е възлюбил Истината, ако нея е придобил. Истината трябва да бъде главната цел на живота на човека. Намерите ли този принцип в себе си, вие ще бъдете свободни.

Трябват сили, за да се пази свободата. Творецът се проявява само при свободните хора. Той ще дойде с Духа си и когато ви намери свободни, ще почне да действа.

В живота, придружен с Истината, има свобода.

Всяка свобода вън от Истината принася вреда и на онзи, който я има и на онзи, до когото се отнася. Вън от Истината, свободата не съществува.

Които искат да отнемат истината и свободата ви, каквито и да са те - философи или учени, те нямат любов в себе си: те се представят такива, каквито не са, но в същност са крадци и разбойници.

Защо трябва да бъда свободен? За да съм в общение с Истината; Истината - това е смисъла на живота.

XVI. СВОБОДА И ТВОРЧЕСТВО

Под думата Свобода аз разбирам да се даде възможност на всеки човек да прояви Универсалното творчество в своя ум, в своето сърце, в своето тяло, да бъде полезен, както на себе си, така и за своите ближни. Като се прояви свободно, като прояви Безсмъртното, Безграничното, Божественото в себе си, той ще бъде полезен и за своя народ, на цялото човечество, на цялата Вселена.

XVII. СВОБОДАТА И НОВИЯ ЖИВОТ

Когато разрешите правилно въпросите си, вие ще придобиете свобода.

Новият живот носи свобода. Той освобождава човека от всички връзки, от всички заблуждения.

Който стъпи върху смъртта и я подчини на себе си, той може да бъде свободен, той може да се нарече Син Божи.

XVIII.СВОБОДА И ЩАСТИЕ

Всички искат да се освободят, да бъдат свободни. Свободата в света седи в изпълнението на тия велики закони. Там е нашето щастие.

ГОВОРИТЕ ЛИ ЗА СВОБОДАТА, ДАЙТЕ Я И НА ДРУГИТЕ.[65]

ДЯЛ ЧЕТВЪРТИ

ЧОВЕКЪТ И ШКОЛАТА

Универсалната човешка история, разглеждана като единен, непреривен процес, ръководен от един скрит Космичен Център по отношение на еволюцията на нашата планета, може да бъде разгледана на три етапа.

Първият етап**,** който спада към инволюционния период, може да бъде наречен „Човекът извън школата". В този етап развитието е следвало законите на Мъдростта.

Вторият етап**,** който се явява като преходен между първия и третия, може да бъде наречен: „Човекът пред прага на Школата". През този преходен етап се явява Бялата раса. През този етап Христос подготви човешкото сърце за влизане в еволюционния процес. В този си етап развитието е следвало методите на Любовта

[65] Тук са изнесени само някои есенциални мисли за свободата. Въпросът за свободата е разгледан по-подробно в "Освобождение по пътя на Космичното Съзнание" от същия автор и на много места из необятната съкровищница от знания и мъдрост из Словото на Учителя.

Третият етап**,** през който е започнало осъществяването на еволюционния процес, е етап, през който се създават условията за зараждане на Шестата раса, в лицето на шестата култура на Бялата раса. Този етап може да бъде наречен „Ученикът и Школата". Този етап начева от идването на Учителя върху нашата планета. На състоялия се през м. август 1927 г. събор на Братството, Учителят изтъква следното: „Ако търсите пътя на Ученика, няма да го намерите нито в Стария, нито в Новия Завет".

Учителите на древните школи са работили с методите на Мъдростта. Християнството е работило с методите на Любовта, а Учителят, Пратеник на Великото Всемирно Братство, работи едновременно с трите метода: на Мъдростта, на Любовта и на Истината. Фиг. 37

Фиг. 37

ЕТАПИ

НА ЧОВЕШКАТА ЕВОЛЮЦИЯ

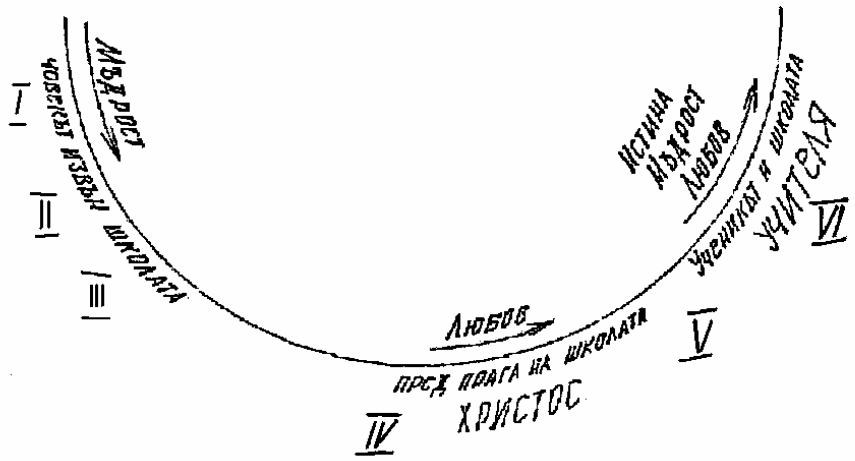

1. ПЪТЯТ НА ЧОВЕШКИТЕ ДУШИ

Пътят на човешката душа по вечната спирала на времето и пространството, е един от най-основните. От страна на Великите Посветени е говорено твърде малко върху това, а през течение на хилядолетията мъдреците и гениите на човечеството са писали също твърде малко.

Този път се очертава бавно от ерите, епохите и расите и съответните им култури, явяващи се и изчезващи в хода на непрестанния звезден ритъм. Тук ние ще се опитаме да дадем бегъл критичен поглед върху този основен проблем.

Задачата се състои в това, да се хвърли мост между традицията на древните школи с техните откъслечни знания от една страна и великото знание, което Учителят ни даде в своите беседи, от друга. Ние се чувстваме задължени да подчертаем, че този мост ще бъде изграден чрез постиженията на съвременната наука и особено от тези, които съвременната психология в близко бъдеще ще осъществи.

На второ място считаме за необходимост да изтъкнем, че в разглеждането на този проблем съвсем не сме си поставили за цел да бъдем в разрез с установения и съвременния научен материализъм. Според нас, последният има специална

историческа задача да се справи със заблудите и необоснованите научни хипотези и теории, както и с ония наслоявания и предразсъдъци, завещани от миналото, които възпрепятстват движението на човешката мисъл в този ликвидационен период, в който се намираме понастоящем. Касае се за едно разчистване и разораване на „целините" във всички области на обществения живот, за да бъдат те подготвени за поникване и развитие на семената на великото знание, което ще донесе предстоящата нова културна епоха.

Науката като помощница в изграждането на това велико знание е играла и ще играе важна роля. Чрез своите методи на изследване, спирайки се на фактите и явленията от областта на сетивния свят, науката върви от формата на нещата към тяхното съдържание и закономерности. Нейният път е наистина много дълъг, но затова пък неговата сигурност е вън от спор. Науката, както изтъкнахме в предходните глави, вече е достигнала до скритите области на материята, макар сама по себе си тя да не е в състояние да направи онази астрокосмична синтеза, която единствено е в състояние да разкрие смисъла на Единството в Битието. Задача, която изобщо е вън от обсега и възможностите на съвременната наука, макар тя да полага основите, върху които се изгражда новият светоглед за еволюцията на живота.

За разкриването на висшите закони и същност на Битието, за овладяване на едно метапсихично знание, което единствено може да проникне в загадките на Битието, се изискват нови методи. Досегашните научни методи индукция и дедукция, па даже и сравнителният анализ, оперират изключително в света на възприятията и представите и до известна степен в областта на понятията. Сравнението, аналогията - метод на каузалното изследване на философията, от друга страна, е само граница или точка на преход към по-съвършения метод за познаване действителността, а именно - интуицията. Последната вече оперира отвъд предела на статичното, механичното и инволюционно знание, разглеждащо света само в познатата ни триизмерност.

Интуицията вече оперира в едно по-високо измерение: там е вече областта на метафизичното, на метапсихичното, на духовното познание.

Съвременната наука, изучавайки обективната природа чрез еволюцията на формите във Веригата на различните „царства", отваря пътя на духовото знание, което проследява саморазкриващата се емоционална, интелектуална и волева природа на човека. Самото усъвършенстване на формите е едно условие за развитие на емоционалните качества, интелектуалните способности и волеви сили. Лъч, ако може тъй да се каже, безсмъртен по своята същност и неизменен в своята първичност.

Човек, у когото е настъпило зазоряване на неговата душа, пробуждане на Космичната му същност, той вече разполага с вътрешни опитности, които му разкриват един скрит закон на Битието - превъплътяването на човешката душа.[66]

Въпросът за еволюцията на формите, както и въпросът за наследствеността, са въпроси, научно осветлени още до началото на настоящето столетие. За нас науката може спокойно и търпеливо да продължава да борави с еволюцията на формите и ние сме всякога готови да се ползваме от тези постижения. Нашата непосредствена задача е да се занимаем с пътя на човешките индивидуалности, които моделират формите, използвайки ги за своето саморазкриване. Тук съществува един дълбок паралелизъм: колкото повече се

[66] По този въпрос съществува обширна литература, откъдето интересуващите се биха могли да почерпят необходимите познания.

усъвършенства физическото тяло на човека, толкова повече се изявява скритото естество на човешката душа. Този паралелизъм се е проявявал през всички човешки раси и техните култури.[67]

В настоящия момент инкарнирани на земята се намират индивидуалности от различни исторически категории – някои от тях са участвали в живота на предходните нам раси и култури и са преминали от там в нашата Бяла раса, докато много други са си останали в последните култури на предходните раси.

Нашата задача тук е да свържем откъслечните знания в това отношение, оставени ни от древността и онова Велико знание, дадено ни в същото отношение от Учителя.

Тази задача е от съществена важност, защото така се използва изминатия от човечеството път за основа, върху която ще се изгражда новото, което понастоящем се посажда, с други думи - върху почвата на миналото, настоящето налага кълновете на новите идеи, които бъдещето ще развие в плодове - новата раса и нейните култури.

Преди да пристъпим към конкретно разглеждане на групите индивидуалности, населяващи нашата планета, налага се да изтъкнем един от най-съществените елементи, даващи основен белег в характерологията на лемурийската, атлантската и арийската раси, а именно морфологичния строеж на човешкия череп. Това е основен елемент, по който няма спор между съвременната наука в лицето на антропологията, физиогномията и етнографията от една страна, и езотеричното знание, от друга. Оста, която започва от предната долна част на човешкото чело и върви към горната задна част на главата, е най-дълга при лемурийската раса, средно дълга е при атлантската и най-къса е при арийската раса. Тази ос е от съществено значение, тъй като тя съединява две важни области на човешкия мозък: предната челна част, където са локализирани центровете на конкретната човешка мисъл и задната тилна част, където са локализирани центровете на човешката емоционална природа. При лемурийската раса центърът на тежестта лежи в емоционалната природа на човека, където са съсредоточени: половият инстинкт и племенните родови, обществени и националистични чувства. Това е областта на желанията, страстите и емоциите. При атлантската раса тази ос, както се каза, е средна. За сметка на това по-дълга е пък оста, свързваща двете надушни области на черепа, където са локализирани себичните и разрушителните импулси на човека. При арийската раса, както казахме, първата ос е още по-скъсена, но за сметка на това се явява удължена височината на главата, т.е. перпендикулярът, издигнат от средата на линията, съединяваща центровете на ушите: в тази връхна част на главата са локализирани моралните центрове на човека. Фиг. 38 а, б и 39 а.

Освен тази ос, свързваща челната с тилната част на черепа и характеризираща белега дългоглавост, подчертан у лемурийската раса, като характеристични белези на расовите видове могат да се вземат още характерът на косъма, цветът на кожата и строежът на лицето. Разбира се, една строга разграниченост на типовете с оглед на изтъкнатите характеристични елементи не би могла да се търси, тъй като е налице значителна смесица и преходност у тия типове.

Типът на лемурийската раса засега се счита за най-характерно представен в лицето на етиопския тип: дебели и месести устни, къдрави коси и изпъкнали напред челюсти.

---

[67] Спр. дял II, където този въпрос се разглежда подробно, а също и в „Еволюционно и инволюционно знание".

ТРИ РАСИ – ТРИ ОСИ В ЧОВЕШКАТА ГЛАВА

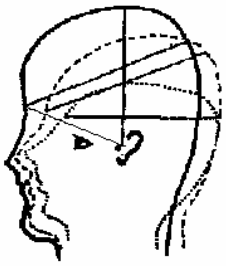

Фиг. 38[а] Идиот, престъпник, поет

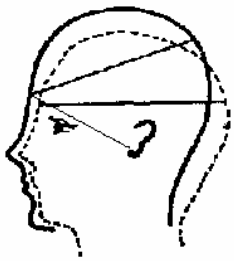

Фиг. 38[б] Престъпен и морален тип

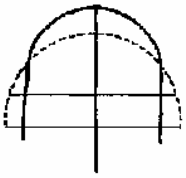

Фиг. 39[а] Заден изглед на престъпника Пач

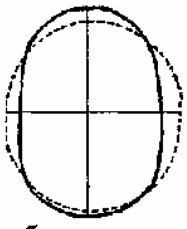

Фиг. 39[б] Горен изглед на главите и моралиста Госе[1]

[1] „Глави и лица", серия статии от Учителя в сп. Родина 1900-1901 г.

Атлантският или монголски тип има прави коси с дебел косъм, жълт или червен цвят на кожата, изпъкнали скули и трапецовидна форма на лицето.

Арийският тип, най-красивият, има: овално лице с правилни черти, бял цвят на кожата и мек копринен косъм. Фиг. 40.

Тези основни елементи, характеризиращи морфологически общите расови типове, както казахме, се обикновено взаимно проникват, в резултат на което изобилстват смесени типове, у които поначало доминира един от споменатите три типа. Тези вариации от типове се създават вследствие действието на кармичните и наследствените закони.

Фиг. 40

РАСИ - ХАРАКТЕРНИ КАЧЕСТВА

РАСИ	НАЙ-ХАРАКТЕР-НИ ПРЕДСТА-ВИТЕЛИ	КОСИ	ЧЕЛЮСТТИ	КОЖА	ФОРМА НА ЛИЦЕТО
ЕТИОПСКО-ЛЕМУРИЙСКА	ЕТИОПЦИ	КЪДРАВИ	ИЗПЪКНАЛИ НАПРЕД	ЧЕРНА	ДЕБЕЛИ И МЕСЕСТИ УСТНИ
МОНГОЛОИДНО-АТЛАНТСКА	МОНГОЛЦИ	ПРАВИ-С ДЕБЕЛ КОСЪМ	ИЗПЪКНАЛИ СКУЛИ	ЖЪЛТА ИЛИ ЧЕРВЕНА	ТРАПЕЦОВИДНА
АРИЙСКА		МЕКИ, КОПРИ-НЕНИ		БЯЛА	ОВАЛНА, ПРАВИЛНА

Според Учителя засега на земята, човешките типове при въплътяването им, се обличат в категориите съзнания, както следва: старозаветни, новозаветни, праведни и ученици, чрез които категории съзнания отделните индивиди изработват интелектуалните си способности, емоционалните си качества и волеви сили.

Учителят изразява това положение както следва: „В света има три положения, в които вие можете да действате. Първото положение: вие сте разумно същество, което невидимият свят изпраща на земята и дава тяло без да ви пита искате ли или не искате. Това е положението на старозаветните. Второто положение: изпращат ви на земята, дават ви тяло, като се ползвате с една малка свобода - да кажете, къде искате да дойдете. Това е положението на новозаветния. Третото положение: изпращат ви от невидимия свят на земята при най-благоприятни условия да се учите, за което се ползвате със сравнително по-голяма свобода. Това е положението на праведния човек.

„В старозаветния живот вие ще изкупите греховете си и ще се мъчите. В новозаветния живот вие ще се усъвършенствате. В живота на праведния ще помагате на другите, а като дойдете на земята като ученици, ще изучавате първото правило, чрез което Любовта може да се прояви в нашия живот. Вие ще бъдете тъй снизходителни към другите, както и към себе си."

Душата по своята същност, според Учителя, е един лъч, звучащ като основен тон през цялата вечност на прераждания в обсега на времесъществуването на една слънчева система. Никой не е в състояние да измени основния лъч на тази душа. По същността си душата не е нито мъж, нито жена; през веригата на превъплъщенията си тя обладава формата ту на мъж, ту на жена, според характера на кармата, която ù се поставя за разрешение.

Въобще, това е един от най-отвлечените въпроси в метапсихичното, по които е писано твърде малко.

Нека проследим по-нататък същността и характеристиката на тези четири категории съзнания. Старозаветните съзнания - това са изостаналите от миналите култури души, т.е. такива, които тогава не са издържали своите изпити. Новозаветните са души, млади по отношение опитностите и изпитанията на живота, още не овладели емоционалната си природа и люшкащи се непрекъснато във вълните на живота: в противоречия и страдания те укрепват, стараейки се да овладеят своите емоции и плътски желания. Праведните, или както някои автори ги наричат „културните" души, или „култивираните", са души, на които са поставени известни задачи в живота. Към тях спадат и талантливите и гениални индивиди, на които са поставени сравнително по-подчертани задачи. Четвъртата категория души - категорията Ученици, обикновено следват стъпките на своя Учител при създаване на расите и културите.

Учителят ни е посочил четири степени на Любовта: Любовта - като стремеж, Любовта - като чувство, Любовта - като сила и Любовта - като принцип. Любовта като стремеж има отношение към категорията на старозаветното съзнание. Според Учителя това съзнание борави предимно с нисшите сфери на озлоблението. Негов критерий за поведение е „борбата за живот" и неговият завет е: „Око за око, зъб за зъб"; Неговата жизнена орбита е животът на семейството, рода или племето. Силата и насилието - това е пътят, който той познава за овладяване на повече блага. Войната за тази категория съзнание е проявление на „правото на силния" и чрез нея се търси разрешаване на конфликтите. Старозаветният човек мисли изключително за личното си егоистично благо. Неговите интереси кръжат в семейната и родова орбита и стигат своя висш предел в лицето на националния

шовинизъм. Трябва да се каже, че в сферата на подобно съзнание е потопена по-голямата част от човечеството днес. Тази част от хората са привърженици на култа към частната собственост и живеят с възделенията да използват максимум всичко от околната среда за своя лична изгода. Те считат тая околна среда като създадена само за тях и задължена да им се подчинява и да им служи. Те са, грубо казано, господстващите, властимащите и плутократите, които творят законодателство, охраняващо личните им интереси.

Новозаветните, според Учителя, са категория съзнания, плуващи в света на съблазните, във вълните на живота. У тях е налице известен проблясък на колективно съзнание, което обхваща кръга на съмишлениците и съидейниците им. За максима те имат: „Всичко трябва да делим помежду си". Това са съзнания, навлезли вече във втория стадий на Любовта - Любовта като чувство. Крайни положения на жизнената им амплитуда са: Вярата и безверието. Светът за тях е арена на борбата между доброто и злото. Проблемът за греха и за изкуплението определя жизнения им стимул: Тях непрекъснато ги занимава въпросът за спасението на душата - тяхната и на ближните им. В благотворителността те виждат култ и път за спасение на душите си.

Праведните по степен на съзнание са по-напреднали. Те живеят в сферата на страданието. Те действат под етичния закон за дълга и имат стремеж да пожертват своите интереси за благото на общото. Те са преданите работници и предвестници, които работят за дадена идея. В тях действа Любовта като сила. Това са пионери на новата култура, на спиритуалните течения, на откривателите в науката, това са хората на идейното изкуство, тяхната дейност е от естество да подпомогне делото на Учителя, макар и все още подсъзнателно. Всички нови духовни течения,, издигащи нови нравствени и етични идеали, нови прогресивни обществени идеи, като толстоисти, въздържатели, вегетарианци и пр. – с една дума нови духовни движения, отричащи закона за насилието. В правно отношение те говорят за права и задължения на личността. Жизнената им максима е демократична по характер: правото на мнозинството. Норма на поведение у тях е дългът към ред, законност и справедливост.

Учениците - това са вече пробудени души, следващи неотклонно пътя на Учителя си. Те идват като динамична сила, като помощници на Учителите във всички нови епохи и култури. Те олицетворяват опитното поле, върху което Всемирният Разум посява новите идеи, предвидени да залегнат в основата на една нова епоха със съответните ù култури. За тази категория души ще се каже повече в следващия дял.

Първите три категории съзнания са поставени изключително под знака на закона за кармата, разпределяна и насочвана от ръководителите на кармата, докато еволюцията на категорията „ученици" е поверена в здравите ръце на Учителя. Духовните принципи (тела) на учениците са рафинирани - те са като инструменти в ръцете на Учителя. Той лично чертае пътя на тяхната инкарнация. Той фиксира географската точка, в кой народ и кое общество и семейство те трябва да бъдат инкарнирани, съобразно задачите, които той им определя, докато първите три категории съзнание в това отношение попадат изключително под строгия закон на кармата, която се изкупва на части през низа от превъплъщения.

Както видяхме, Учителят ни е дал достатъчно критерии за ориентация в коя категория съзнание попада дадена индивидуалност през дадена инкарнация. Чрез този критерий също така всеки сам може да си даде сметка във всеки момент кои сили от тези четири категории съзнание се проявяват. Трябва също да се подчертае, че тези четири категории съзнание са във връзка и с определени органи, които

органи пък от своя страна, са резултат на синтеза на всички минали фази и техните култури в пътя на човешката еволюция.

Расите, както се каза по-горе, са дали своето отражение Върху устройството на човешката глава и върху човешкия мозък, чиято област научно се изследва от физиологията на висшата нервна система и метапсихически – от новата дисциплина, френологията. Човешкото лице е предмет на физиогномиката, а линиите на ръцете са предмет на изследване от хиромантията, хирологията и дерматоглификата.

Милионите години и хилядолетията са дали своите отражения в човешкия организъм: анатомически, физиологически, психологически и метапсихически. Душите, за да проявят своите потенциалности, както се каза, са подложени в своето развитие на великия закон на превъплъщението. За да имаме по-ясна представа относно закона на превъплъщението, налага се да хвърлим бегъл поглед върху психическия апарат на човека.

Първо, трябва да се прави разлика между индивидуалност и личност.[68] Индивидуалността е по-широко понятие - това е човешката същина, която в дадено превъплъщение има за своя проекция личността. Личността е по-тясно понятие - тя е преходната форма, облечена във физическото, емоционално и интелектуално съзнание на човека: личността е само брънка от веригата на превъплъщения на индивидуалността.

Физическото тяло на личността се дава от родителите. То се явява като израз на всички наследствени черти на цял един род. Тези наследствени черти са във функционална зависимост от опитностите, които в дадено превъплъщение индивидуалността трябва да придобие чрез тази личност. Физическото тяло в случая се явява като един запас от положителна и отрицателна карма на индивидуалността през дадено превъплъщение.

На второ място трябва да се знае, че емоционалното и интелектуалното съзнание на човека, с които личността се облича, се явяват като акумулиран резултат на вековния опит на индивидуалността от различните ù превъплъщения. Те са крайното постижение на последното превъплъщение, т.е. капиталът, с който ще оперира новата личност в следващите прераждания. Накратко казано, личността е съвкупната опитност, кристализирана през време на множеството превъплъщения в емоционални качества, интелектуални способности и волеви сили.

Трите съзнания, в които личността се проявява: физическо, емоционално и интелектуално, имат от своя страна в известен смисъл самостоятелен живот.

Фиг. 41
КАТЕГОРИИ СЪЗНАНИЯ В ЧОВЕШКАТА ЕВОЛЮЦИЯ

№	Категории съзнания Характеристики	Старозаветни низши 1 - физически човек	Новозаветни религиозни 2 - емоционален човек	Праведни културни 3-интелектуален човек	Ученици продукт на новата култура 4 - светещи	Учители Божествена еволюция 5 Съвършени
1	Характерни качества	Низши чувства, егоистични мисли, арогантни, брутални, тъмни дела	Млади, неопитни, емоционално неуравновесени, екзалтация, вяра	Културни, талантливи, гениални	Любов, Светлина, Мир и Радост	Силен, без насилие, истинен, добър, дава живот, светлина и свобода

[68] Виж също „Психология на човешките еволюционни възможности” от П.Д.Успенски из лекция втора „Същност и личност”.

2	За какво са дошли	Мъчение, изплащане на грешките от нарушението на природните закони	Усъвършенстване, вътрешно растене	Помагане на другите	Помагат на своя Учител в изграждане основите на Новата култура	Да изявят истината; да положат основите на Новата култура
3	Какво търсят	Богатство и имане	Съчувствие и симпатия	Признание, почит и уважение	Изпити, кармично освобождаване	Могъщи сърца, тела способни да предадат мощните вибрации на новите идеи, учения
4	С каква свобода се ползват	С тяло и място не по свое желание	С тяло не по свое желание	Относителна свобода, благоприятни условия за	"Извън кармата в ръцете на своя Учител	Космичен фокус, отражение през пространство и време в целия космос
5	Ограничения "роб" на:	физическо тяло	Емоционално съзнание	Конкретна мисъл, самосъзнание	Причинно тяло, абстрактна мисъл	Свръхсъзнание, свободен
6	Живеят в свят на:	Озлобление	Емоции, съблазни	Страдание	Творчество, работа, изпити, радост, любов	Творчество, Любов, Мъдрост и Истина
7	Жизнена орбита (стимул):	Егоизъм от живота на семейството, рода или племето до нац. шовинизъм	Проблясък на колективно съзнание, съмишленици и съидейници, вяра и безверие	Законност и справедливост	Любов, Светлина, Мир и Радост	Любов, Мъдрост, Истина, Раждат духовно в целия космос
8	Представи за света и овладяване на благата	Сила, насилие, воина	Арена на борба между доброто и злото	Права и задължения на личността	Светът като Училище, Животът като Единство	Природата жива книга
9	Критерии на поведение	"Борба за живот, право на силния, светът за тях	Всичко да делим помежду си	Дълг към ред, правото на мнозинството	Самоотричане на I-те 3 степени, права мисъл,	Свободен, скромен, ускорява еволюцията, служител на
10	Къде протича животът им:	Стомаха и червата	Дробове и симпатична нервна система	Долни слоеве на мозъка	Висши центрове на мозъка	Сахасрара, чакра и аура
11	Реакции към несгоди-те и страданията	Озлобление	Разколебаване, обезсилване, съблазняване	Наскърбяване и накърняване на достойнството	Радват се и се учат	От противоречия - бисери, Злото правят слуга на доброто
12	Култ, стремеж	Частната собственост	Благотворителност	Жертва на личното за общото	Безсмъртни неща, творчество	Сливане с Живия Бог
13	Степени на Любовта	"Стремеж" страст	Чувство	сила →→	→ ←	←←принципи
14	Завет	"Око за око, зъб за зъб"	"Обичай врага си"	Мнозинството печели	Сърце чисто като кристал, ум светъл като слънцето, душа обширна като вселена, дух мощен, творчески	Постави Доброто за основа, Правдата за мерило, Истината за светило. Любовта за украса, Мъдростта за огледало
15	Представители	Господстващи, властимащи, плутократи	Християнски течения	Пионери на Новата култура, нови течения, откриватели в науката, изкуството, прогреса, об-	Апостолите на Христос, Съвършени Богомили, VI раса, съвършени хора с развити сили	Хермес - пророк на Мъдростта Христос - пророк на Любовта Учителя - пророк на Истината
16	Еволюция Изграждане на Новата култура VI раса		.	Талан Гениливи ални	Идеи, знания	Духовна Свобода, интелектуална светлина, емоционална чистота
17	Мощна духовна революция ще помете, разпръсне	Всички идоли на миналото, поклонства	Религиозни суеверия, култове и ритуали	Неверни хипотези, ненужни теории, обществени предразсъдъци	Страхът и тъмнината далеч от тях	

Физиологията ни разкрива живота на физическото тяло, разполагащо с редица автономни функции: - редица телесни функции са независими от човешката воля. Затова Учителят ни учи, че трябва да се отнасяме към нашето тяло като

към най-близък приятел - да не го измъчваме, разумно да задоволяваме изискванията му, т.е. да контролираме разумно неговите функции, органи и мускули, тъй както един музикант се отнася към своя инструмент.

Физическото тяло е резултат на еволюция в продължение на милиони години, в която еволюция са взели участие минералите, растенията и животните, както и човешките раси и техните култури.

Емоционалното и интелектуалното съзнание на човека имат също така в известен смисъл свой самостоятелен живот.

Старозаветното съзнание, общо взето, е роб на физическото тяло - на коренището на човешкия живот. Новозаветният човек е ограничен в емоционалното си съзнание, а праведният има вече пробудена мисъл, самосъзнателна дейност на ума. Ученикът е свързан с причинното тяло, където обитава свръхсъзнанието.

В пътя на развитието на човечеството старозаветните съзнания са условия за развитие на новозаветните, новозаветните съзнания са условия за развитие на съзнанията на праведните, а последните, от своя страна, се явяват като условия за развитие на учениците. Учениците са пред прага на завършване на своята човешка еволюция.

При изграждането на новата култура учениците ще споделят Великото знание, което са получили от своя Учител и от напредналите невидими същества с гениалните души; гениалните души ще ги споделят с талантливите, талантливите ще ги споделят с новозаветните, а новозаветните - със старозаветните. По този начин ще се извърши едно дълбоко преливане и обновление при различните категории съзнания. Тези дълбоки, бихме казали - алхимични процеси, ще спомогнат за формирането на новия човешки тип - типът на шестата раса, който ще бъде израз на хармония от доброта, разумност и красота. Този нов тип ще бъде идеалният образ на ученика.

Предстоящата шеста култура на Бялата раса, която ще създаде благоприятни условия за култивиране кълновете на новата шеста раса, ще извика една мощна духовна революция, която ще помете и разбие всички идоли на миналото, ще премахне религиозните суеверия, хипотези, ненужни теории и обществени предразсъдъци. По този начин душите на народите ще се освободят от ненужните им лични и колективни посредници, ще се освежат, ще възмъжеят и укрепнат, тъй като ще имат непосредствен контакт с метапсихичния свят, със света на Всемирното Единство.

2. ЧОВЕКЪТ ИЗВЪН ШКОЛАТА

> „Като говорим за богатства, за материални блага в света, подразбираме стремежите на известен род хора. Прави са техните стремежи и Бог им дава. Това са старозаветниците, те са в правото си да имат земя, коли, животни, техника - да орат, да копаят земята, да се раждат и прераждат, да се убиват - всичко могат да правят. Това е една обстановка на физическия свят."
>
> Учителят

Човекът е извън Школата или извън Висшето Училище на Живота, когато е в разрез с хармонията на законите на Живата Разумна Природа. Това се

отнася не само за индивида, а и за колективите: общества, народи и цялото човечество.

Цялата история на човешките раси и съответните им култури до идването на Христос е само история на Човека извън Школата.

Пътят на човека Учителя синтезира в схващанията, залегнали в основата на четирите познати учения: клерикализъм, милитаризъм, капитализъм и колективизъм. Тези учения, според него, са съществували от памтивека. Те се различават помежду си по основните си схващания и отразяват различни мирогледи както за света, така и относно отношенията на хората помежду си. Тези четири системи на разбирания играят съществена роля и в съвременната държава.

Учителят ги характеризира така[69]: „Първата форма на религията наричаме клерикализъм, т.е обрядната форма: палене на свещи, кандила, кланяне на икони, зачитане на различни обряди и символи като триъгълник, кръг с точка в средата, пентаграм, шестограм, на всякакви муски, на парченца от дрехите на някой светия и т.н. Към тази религия и до днес принадлежат много хора.

Втората форма на религия наричаме милитаризъм - религия на ножа, на револвера, на насилието. Когото срещнете от тази религия, той ще ви каже: този свят само със сила може да се оправи.

Третият вид религия е капитализмът. Тази религия е мека, нежна, прилича на жена, която навсякъде се обръща: в нея няма никакъв морал, тя си служи с всички видове гешефти.

Четвъртата религия е колективизъм.

Първите три форми представляват семейство: клерикализмът е майката, милитаризмът - бащата, а капитализмът са децата. Колективизмът се явява като един вид слугите на това семейство. Слугите работят за своите права пред господарите си". Фиг. 42

Фиг. 42

ЧЕТИРИТЕ УЧЕНИЯ (ОТ ДРЕВНОСТТА)

/ОМАГЬОСАНИЯТ КРЪГ/

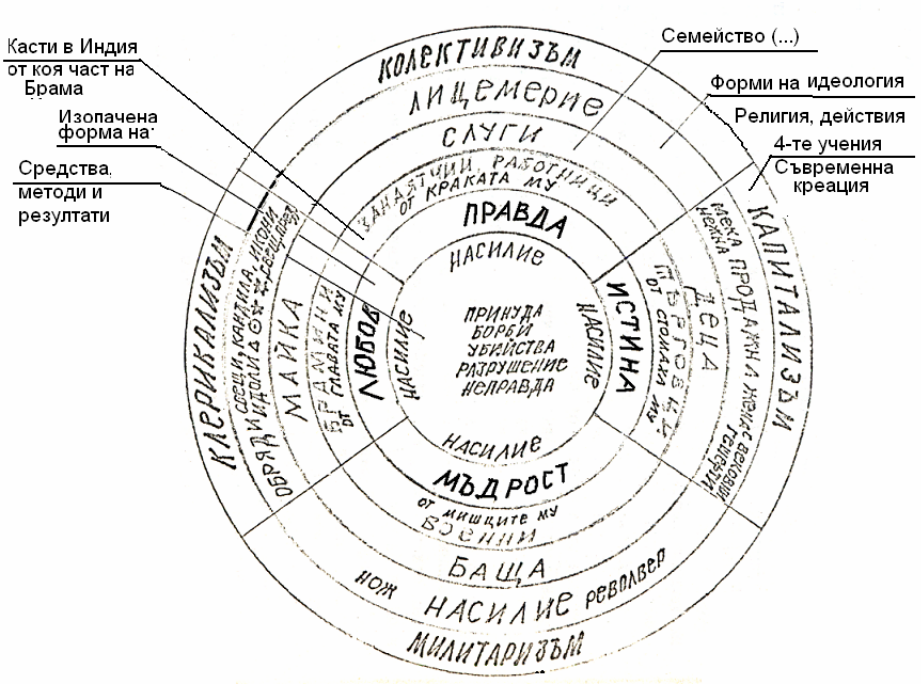

[69] Виж „Четирите учения" от „Живот за Цялото" стр.46

„Върху тези четири схващания е бил изграждан обществеият или по-точно кастовият ред в Древна Индия. Знае се, че там е имало четири касти: брамини, военни, търговци и занаятчии. Според законите на Ману брамините произлизали от главата на Брахма, военните - от неговите ръце, търговците - от стомаха му, а занаятчиите - от неговите нозе. В тази далечна култура тези четири съсловия или касти са били строго обособени и кръвно родство помежду им не било позволявано, съществувало е съгласуване само в обществените им функции. Това е бил обществен ред на насилие и неправди, осветен от брамините, жреците на тази култура."

„Като проследите развитието на цялото човечество, всички тези религии ще намерите във всеки човек отделно. Наблюдавайте сами себе си, наблюдавайте и хората - ще видите отличителните черти на всяка форма, на всеки вид религия. "

„Те обаче не са само четири социални явления; те са четири идеологии, четири религии, четири школи, през които е минало човечеството; те са и четири общи психологически форми, които действат в съзнанието на отделния човек. Човекът в течение на двадесет и четири часа е ту „клерикал", ту „милитарист", ту „капиталист" и „буржоа", ту „колективист". И защото тези четири течения имат дълбоки психологически корени в душата на човека, чийто живот сега засега се развива в този кръг, затова и те така упорито господстват още, като се трансформират непрестанно в обществения живот. Но техният източник в душата на човека е още по-дълбок - той се корени в първоизвора на Космичните сили. Така в света на отраженията, клерикализмът съответства на Любовта, милитаризмът - на Мъдростта, капитализмът - на Истината, а колективизмът - на Правдата. Клерикализмът е изопачена форма на Любовта, милитаризмът - изопачена форма на Мъдростта, капитализмът - изопачена форма на Истината, а колективизмът - изопачена форма на Правдата. Във всички тия учения се прилага насилието, принудата и убийството. Те всички в края на краищата, си служат с едни и същи средства и методи, фатално свързани с омагьосания кръг, който се върти от слугите на „княза на този свят" и те водят до един и същ резултат - борби, насилие, неправди, разрушения."

Относно старозаветния, изчерпил духовния си потенциал, поставен пред абсолютната необходимост да търси нови пътища, Учителят казва следното:

„Ако иска да добие своята свобода, човечеството трябва да излезе от този омагьосан кръг, в който го държи една властна, но тъмна воля. То трябва да излезе от тези човешки форми и да влезе в Царството на Живата Природа, където няма дори и помен от тях и където царуват вечните сили на Любовта, Мъдростта, Истината, Правдата."

Изобщо, старозаветният свят е едно стъпало към новозаветния свят. Старозаветният свят постави корените на човечеството в най-твърдата материя, от където то ще черпи сурови сили за своето самоизграждане. След тъмната епоха на старозаветния свят се роди светът на новозаветната култура, или на втория завет, който замени максимата на старозаветния свят: „око за око, зъб за зъб" с нравствената максима: „Обичай врага си – не съпротиви се на злото."

3. ЧОВЕКЪТ ПРЕД ПРАГА НА ШКОЛАТА

И на друго място в настоящето изложение ние изтъкнахме, че Христос, в лицето на Исус от Назарет, постави началото на еволюционния път на човечеството в ритъма на Космичната спирала. До идването на Христос, в

различните култури на бялата раса, човечеството е преминало през няколко религии, давани му от невидимия свят съобразно с неговата степен на развитие. То е преминало в Индия през Брахманизма и Будизма; в Персия - през Маздеизма; в Египет - през Херметизма; в Израел - през Йеховизма; в Гърция - през Орфеизма и други религии. Това са все стъпала, които са подготвили човешкото съзнание, за да може то да разбере великото откровение на Небето в лицето на Сина Божий - Христос.

Подготовката за идването на Христос датира отпреди много хилядолетия. Тя се е извършвала още през епохата на Атлантската раса. В предходните дялове загатнахме, че Христос като Велико същество не идва по пътя на човешкото развитие, а е проява на самата Космична реалност, която не подлежи на човешка еволюция. Това велико епохално събитие в планетната история се зарегистрира с изключително събитие - постепенното излизане на човечеството от лабиринта на света на материята и насочването му към светлите върхове на духовното просветление.

Старият езически свят посрещна враждебно това велико събитие, защото новите духовни струи, които Христос внасяше чрез Исуса, разклащаха из основи техния свят на идоли, религиозни заблуди и остарели обществени традиции. Чрез потоци от кръв или чрез проказата на сектантството старият свят се опита да реагира и спре мощната духовна вълна, която Христос внесе в съзнанието на човечеството.

Без да можем тук да проследяваме пътя, изминат от новозаветния свят особено през първите векове на християнството - въпрос, по който е налице богата литература - бихме желали накратко да изтъкнем неговия принос за подготвяне изграждането на великото дело на Учителя.

В родословието на Исус от Назарет може да се види верига от индивидуалности, които са били подбирани, докато се подготви тялото на Исус, за да може в него да се прояви Христос - това велико Космично същество, което, както вече се каза, произлиза извън кръга на човешката еволюция. В Исус трябваше да намери израз новият мироглед - вторият завет, който Христос имаше за мисия да разкрие на човечеството „Не противи се на злото, обичай врага си".

Епохата бе такава: тя трябваше да влезе в корелация със степента на човешкото съзнание. В човешката душа са заложени грандиозни възможности, които постепенно еволюцията на расите и културите трябваше да се разкрие, да прояви във физическия свят.

Христос се явява на предела между инволюционния и еволюционния ход на човешкото развитие. Изминатите дотогава култури на Бялата раса: староиндуска, староперсийска, египетско-асиро-вавилонска и гръко-римска, бяха отбелязали пътя на инволюцията. В Новия завет тази изминала фаза на културата се представя от тримата Мъдреци от Изток, които, ориентирайки се „по звездите" или чрез новите проблясъци на разумност в света, отидоха във Витлеем, за да се поклонят на Исус от Назарет. Тези Мъдреци носеха печата на Посвещението от тези три школи на миналото и те идваха да се поставят в допир с новата култура, която Христос трябваше да разкрие на човечеството. Христос, в лицето на Исус от Назарет, се явяваше Велик Пратеник на Великото Всемирно Братство, който трябваше да даде новите методи, които да заменят методите на старозаветния свят - те трябваше да преминат в архива на времето.

Откъде идваха тези Мъдреци? Те идваха от „Изток" - от началото на спиралата на културите. „Изток" на мистичен език е светът на Великите души,

светът на будните души на Истината и Свободата. „Изток" - това е светът на свръхсъзнанието, на вдъхновението и на великото творчество.

От този изток изгрява нашето слънце, което обновява, разкрива нови възможности за човешката индивидуалност, чертае контурите на една нова, по-висша и по-светла култура.

И Мъдреците на Изтока поднасят на Исус три дара: злато, ливан и смирна. С тези три дара, според Учителя, бяха поднесени: златото - символ на Неговия ум; ливанът - символ на Великата милост - на Неговото сърце и смирната - символ на Великото Търпение - на Неговата Воля.

Фиг. 43

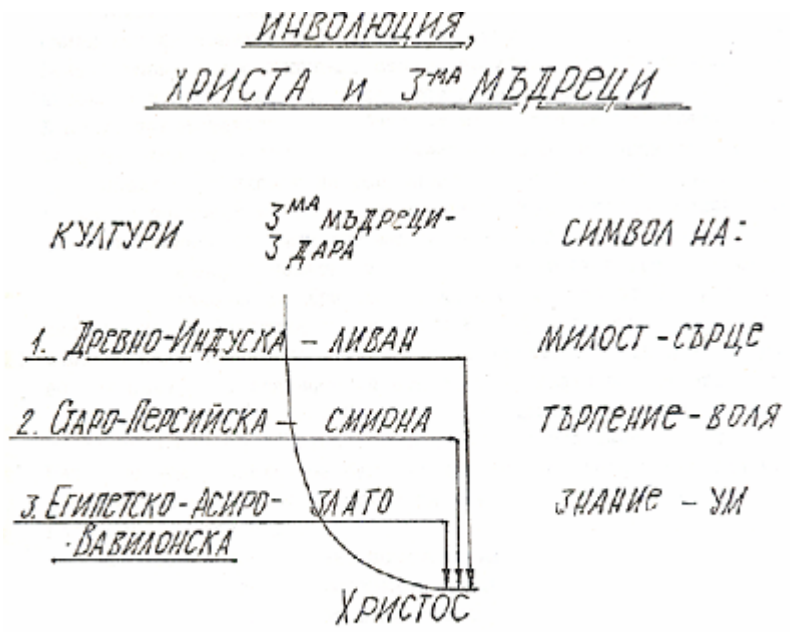

ФИГ. 43

Според Учителя най-голямото събитие на нашата планета - идването на Христос - е имало за задача да разкъса Веригите на старозаветния свят и да покаже пътя за освобождението на човешката душа. Този Син Божи, Този Велик Дух, който, за да може да стане Видим на нашата земя, е трябвало, според Учителя, да се редуцира в размер на 78 милиона пъти, дойде, за да удържи победа над „Княза на този свят".

Това идване на Христос на нашата земя бе една Космична необходимост. Учителят много пъти е изтъквал, че още преди създаването на света, т.е. преди появяването на нашата Слънчева система, идването на Христос е било определено. Затова Христос казва:"Аз бях преди Авраам". А Авраам бе един от патриарсите, от предците на Бялата раса. Духът на Христос се е проявявал и чрез Мойсей и чрез другите пророци от разните времена.

Ето какво казва Учителят:[70]

„Някои твърдят, че Христос е учил някъде на земята. Не, Христос е имал пробудено съзнание и затова Той е могъл да учи направо от невидимия свят, чрез непреривна връзка с Първата Причина, с Вечното Начало". Затова Христос казва: „Отец пребъдва в Мене и Аз - в Отца Ми."

[70] „Учителят говори" - „Христос".

„Какво велико търпение е имал Христос, когато го ругаели, когато го биели римските войници, какъв велик пример за човечеството! Ако ние за Вечното Начало не можем да носим всички поругания, това значи, че нямаме тази Велика Любов. Чрез тези страдания Незнайният ни изпитва. Бих желал всички човеци да станат Христосовци, да следват пътя на Великата Жертва."

„На еврейски Исус, Иешу, Ешоа - това са четири букви. Те показват онзи принцип, с който е създаден светът. Исус не е произволно име. Христос, това е една от великите страни на Космичната Реалност."

„След възкресението Христос казва: „Даде ми се всяка власт на небето и на земята. Ще бъда с вас до скончанието на века."

Ключовете на Ада са дадени на Христос. Когато е въпрос за Вашия Ад, вътре във вас, ключът на този ад държи Христос и тогава отнесете се до Него."

„Силата на Христос се прояви в момента, когато беше на кръста. Той каза: „В Твоите ръце предавам Духа си". В този момент се изяви Великото доверие към Първата, към Космичната Причина. И най-после каза:„Свърши се". С тези думи отново се върна към Космичната Реалност."

„Онези същества, които отклониха евреите да приемат Христос, сега са същите, които причиниха Втората световна война."

„На кръста Христос имаше последното изкушение. Тогава изкусителят му каза: „Видя ли сега какво стана с Тебе? Ако ме беше послушал, щеше да имаш сила и власт, а сега си на кръст."

„Христос издържа и това изкушение и после, когато слезе в Ада, разпръсна всички тъмни сили. Христос, като прие страданието, плати за греховете на хората, т.е. изплати голяма част от тяхната карма. Христос донесе на земята една нова светлина. Донесе една нова сила, чрез която се подобри аурата на земята и се създадоха благоприятни условия за по-нататъшното развитие на човечеството. Без това влияние на новата Светлина и новата Сила в земната аура от Христос човечеството нямаше сили и условия да се повдигне."

„Идването на Христос е най-великото събитие в историята на земята. Другите предшестващи религии са само подготовка на съзнанието на човечеството да разбере Христос. Християнският свят от две хиляди години говори за страданията на Христос, обаче тези страдания са външната страна. А онова, което даде сила на Христос да изтърпи тези страдания, беше Любовта Му. Затова е казано в Писанието: „Както Отец ме възлюби, така и Аз ви възлюбих". Учениците на Христос са разкрили само второстепенните работи, а съществено, което са знаели, те не са го разкрили на хората."

„Христос казва: „Никой не може да дойде при мене, ако Отец Ми не го е привлякъл." И още: „Никой не може да дойде при Отца, ако Аз не му покажа пътя." Значи щом Космичният център те е привлякъл към Христос, Той ще ти покаже пътя, без Христос не можеш да отидеш при Първоизвора на благата. Само Христос може да поставим между нас и Първата Причина. Пътят към тази Първопричина е Христос. Духът Христов, това е новото в света. Писанието казва: „Нито ухо е чуло, нито око е видяло това, което Бог е приготвил за онези, които го обичат". Какво разнообразие е приготвил Бог и какви несметни богатства крие в себе си Разумната Природа. Вън от Христос човек не може да намери Истината. Има готови хора навсякъде. Те са подготвени от хиляди години и ще дойдат. Съзнанието на Христос обхваща всички хора. Когато Христос се е родил, имало е неблагоприятни съчетания на планетите, което е показвало, че Той ще бъде разпнат. Това, което Христос, е говорил, се пази. Един ден тези беседи ще се възпроизведат. В природата нищо не се губи. Плочите на това, което е говорил

Христос, съществуват в Акашовите записи и могат да се възобновят. Но не само ще чуете, но и ще видите това, което е станало тогава. Христос е говорил и неща, които не са писани в Евангелието. Онзи, които иска да изучи по-пълно Истината, трябва да знае, че не всичко е изложено в Писанията. Ако Христос дойдеше в съвременните църкви, църковните служители щяха да се запитат дали това, което говори, е съобразно с църковните изисквания. Само грешните ще кажат: „Този носи нещо ново, ще ни помогне". Има криви разбирания, криви тълкувания по отношение на Христос. Работата на Христос е Космична. Тя не е свършена. Християнството в бъдеще има да преживее своя златен век. Христос още не се е проявил напълно. Когато Христос напълно се прояви, страданията ще изчезнат. Докато не дойде мирът на земята, не е проявен Христос; понеже и у вас няма мир и вие не сте напълно проявени."

И по-нататък Учителят казва за Христа:

„Христос действа в глъбините на човешката душа. Сега Христос няма да се въплътява. Въплъщението е голямо ограничение. Христос ще дойде в душите. Христос донесе огъня на Любовта и ние сме свободни да приемем или не този огън. От Христос започна еволюцията на човечеството. Основателите на другите религии са били от човешка еволюция, а Христос не е от човешка еволюция. Той е Космично същество. Христос е Светлината, която работи в цялата природа. Христос има връзки с тези, които ще образуват Шестата раса."

Една от Великите идеи, които Христос изяви на човечеството, е идеята за Новораждането. Ние ще я определим така, както Учителят я разглежда[71]:

„Когато преди две хиляди години Христос е говорил за Царството Божие, сиреч за онзи Разумен Космичен ред, на който се крепи светът, за онази Велика Правова Държава, в която живеят Великите Души, Той е определил и начина, по който човек може да влезе в туй Царство Божие, да добие права на гражданство. Този начин е именно Новораждането".

Защото имайте предвид, че Христос е изрекъл тия думи пред един от най-високо образованите люде на онова време - Никодим, един от ония люде, които са минавали за „учители израелеви", за авторитети по религиозни и житейски въпроси. Трябва да прочетете третата глава на Евангелието от Йоана - очевидно един малък откъс от една дълга беседа, която Никодим е водил с Христос при нощното си посещение у Него - за да видите с какво недоумение посреща този учен човек думите на Христос за това „раждане изново".

Мислите ли обаче, че и най-учените хора на наши дни не биха били също така учудени и не биха посрещнали със същото недоумение думите на всеки едного, който би им заговорил за този Велик процес, чрез който се разкриват вратите на Царството Божие за човека? Живеещи с онези представи - житейски или научни - които те са си създали за „раждането", те сигурно биха поискали подробни разяснения, логични доводи и доказателства за това непонятно „Новораждане". Но как могат да се доказват неща, които лежат извън сферата на обикновения човешки опит? Това би било все едно да говорим на един слепец за великолепието на дъгата, за чудните ù краски.

Ала в такъв случай някои биха могли да възразят: „Защо да говорим за неща, които са така недостъпни за хората, които не са така „актуални"? Затова, защото всъщност няма събитие в живота на човека, което да е така „актуално", така важно и съществено за неговата душа, както Новораждането.

Да се роди човек изново - това е едно от епохалните събития в новия живот, едно събитие, което разкрива нова ера в целия му развой. И ако човек не се

[71] Спр. „Новораждане" - „Живот за Цялото", стр. 95

роди изново, той няма никога да разбере дълбоките тайни на Живата Природа, нито ще схване интимните си връзки с нея. Ако не се роди човек изново, светът, който той иска да разбере по чисто външен път, ще остане завинаги непонятен за него. Съвременните хора са така заети със своите материални интереси, че мислят, че този живот, който сега живеят, е най-важен и че светът, в който протича земното им съществуване е едва ли не единствен. Ала нито сегашният живот на хората е най-важен - защото има само временно значение - нито светът, който е разкрит пред тях, е единствен. Земята е едно временно училище за човека, в което той няма да остане завинаги. Но както един ученик, който остане три години подред в един и същи клас, бива изключен от училището като неспособен, така и един човек, който остане три епохи подред на земята за едни и същи изпити, не може да остане повече на нея - той бива изпратен в един по-нисш свят.

Като се има предвид този факт, въпросът за новораждането добива особено значение. Още повече, че човечеството е изправено пред прага на една нова епоха, в която ще зацарува нов ред на нещата, коренно различен от сегашния. Хората са дошли до едно място, където трябва по необходимост да се откажат от старите си разбирания. Тия стари разбирания представляват една мъглива област, в която не личат ясно нито очертанията на предметите, нито пътеките, които водят към великата цел на живота.

„А животът, въпреки големите си разнообразия, има една обща цел. Той има един велик общ център, който направлява всичките му много сложни функции. Днешните хора не съзнават този общ център на живота, нито връзката с него. Те отричат този център, те отричат Бога. Ала отричайки Бога, те поставят себе си в положението на божество. Но защо тогава тези „божества" страдат, защо се оплакват от неправдите на живота, защо роптаят против злото, защо се възмущават от престъпленията и греха? Нали няма Бог? И действително там, където има престъпления, мъчения, грях, Всемирният не живее. В нечисти места Бог не се проявява. Може би философите ще възразят, че Бог живее навсякъде, че той прониква цялото пространство. Ала те трябва да знаят, че нечистите места, местата на престъпление и грях не заемат никакво пространство. Единственият начин да съзнае човек единния център на общия живот, да се свърже с него и да добие истинското си движение във великата спирала на живота е да се роди изново. Тогава той ще види красотата на Царството Божие, красотата и хармонията на света, в който живеят Великите души. Тогава ще му се разкрият законите на тази мирова държава, от която зависи животът и съществуването на всичко във Вселената. Тогава той ще разбере защо е дошъл на земята и защо трябва да отиде на онзи свят."

В дял трети на настоящата книга изтъкнахме, че емблема на християнството е ПЕНТАГРАМЪТ. Според Учителя Пентаграмът представлява разрешението на задачите или на великата погрешка, когато човек е помислил, че може да живее без закони, без връзка с Първоизвора на живота. Той е забравил, че е част от едно Космично цяло, което единствено може да му даде условия и възможности да се развива правилно.

Пентаграмът, както се изтъкна, символизира човека, който работи, който трябва да направи хармонична връзка с Първата Причина на Битието. Цялото Вътрешно естество, Всичките му умствени способности, морални качества и волеви сили трябва да бъдат впрегнати за изкупването на неговите погрешки. Петоъгълникът, Пентаграмът дава разрешение на тази голяма задача.

„Добре разбрано учението на Христа, казва Учителят, ще даде възможност за усъвършенстване на човешката душа, то е условие за изявяване на праведните; а праведен е онзи, който иде да служи, да помага на другите."

4. СВЕТЪТ НА ПРАВЕДНИТЕ И СТЕПЕНИТЕ НА ЧОВЕШКОТО СЪЗНАНИЕ

Третата фаза в човешкото развитие е преминаването на човешката индивидуалност през света на Праведните. След като е изминала фазата на старозаветното съзнание, тя е изкупила греховете си, натрупани при нарушаване разумните закони на природата. На второ място, преминавайки през света на новозаветните, душата е встъпила в пътя на своето усъвършенстване и вътрешното растене, подготвяйки се за третата фаза - да подпомага околния свят в следване пътя на човешкото развитие.

За улесняване хода на развитието - от инволюция към еволюция, не ще повторим накратко степените на съзнание, дадени от Учителя.

"Девственият Божествен дух слиза в кръгообразна вълна през седем полета, т.е. през седем свята. През Сатурновия период девственият Божествен Дух е слязъл до умствения свят и е образувал умственото или менталното тяло па човека. През втория период, т.е. през Слънчевия период, Духът е слязъл в астралния свят и е образувал астралното тяло или тялото на желанията. През третия период, т.е. Лунния период, Духът е слязъл в етерната област, като е обрисувал етерната обвивка на човека. През четвъртия период - земния, Духът е слязъл в най-ниското поле на физическия свят и е образувал физическото тяло на човека. През този период, когато Духът е слизал и се качвал, той минава през духовния ден и духовната нощ. През първия период, когато Божественият Дух е работил и е създал човека, по "образ и подобие на Бога", човек е бил безгрешен. През втория период човекът е започнал да пада. През третия период човек е дошъл до пълно падение. През четвърти период – земния, най-нисък период на слизането, падението е достигнало до своя краен предел. Фиг. 44.

Еволюционният път на човечеството, както се каза по-горе, е започнал с идването на Христос на земята. Христос дойде на земята, за да спаси човечеството, т.е. да научи хората как да познаят Космичното Начало вътре в себе си и в света. Върху това, според Учителя, ще се изгради философията на бъдещето.

За да дойдем до правилно разбиране на света на праведните налага се за по-добро изяснение на този въпрос, да се спрем по-специално върху същността на самия еволюционен процес и върху съответните степени на човешкото съзнание така, както ни ги е дал Учителят.

Степените на човешкото съзнание в процеса на неговото развитие, според Учителя, според Христовата школа на Бялото Братство, са седем на брой. Те са следните:

I. ОБРЪЩЕНИЕ. Ако си представим човешкото съзнание, човешката душа, заровена в земята, в най-гъстата материя, то може да се каже, че тя заспива, че душата един вид изгубва усет за произход и естество. Това състояние на човешката душа се изразява в схващанията на старозаветния свят. За това състояние Учителят казва, че там Любовта действа като стремеж. Изобщо старозаветният свят се развива под знака на животинската любов. Последната се изменя по форма, по съдържание и по смисъл. Тя забравя всичко.

Ние считаме животинската любов за нисша, защото тя е свързана изключително с материята. Доколкото интересът на животното е свързан с материалното, дотолкова се простира и любовта му. След като събере достатъчно опитности, човекът от старозаветния свят започва да проявява проблясъци на едно по-висше съзнание. През известна фаза на своето развитие човекът преживява дълбока вътрешна криза. До този момент той е живял несъзнателно, без да си поставя въпроса за смисъла на живота си, но идва момент в неговия живот, когато той съзнава, че е в безпътица, без правилна посока. Тогава той минава през тъмния период на търсене, преживявайки голяма вътрешна мъка. Но във времето на най-голямата тъмнина и на най-големите вътрешни сътресения у него проблясва една малка светлина, която започва да расте и която го изпълва с радост, неподозирана дотогава. Тази светлина е идеята за Разумното Начало, което работи в целия всемир и вътре в човка.

Фиг. 44

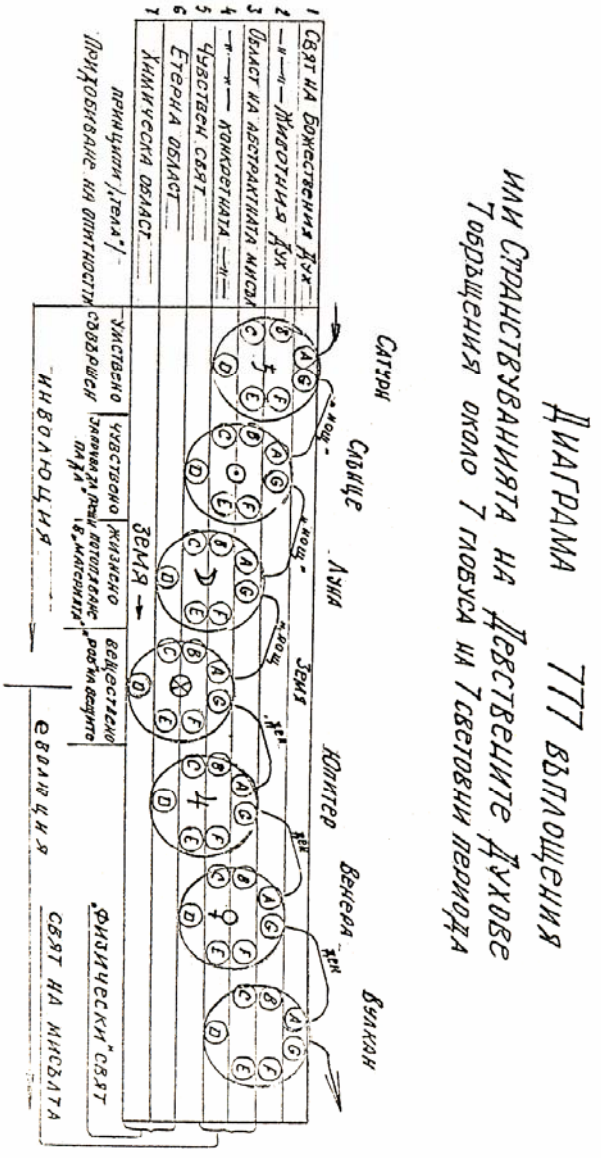

Такъв вътрешен преврат е преживял, например, руският писател Л. Н. Толстой и той го рисува в подробности в книгата си "Изповед". Подобен

превратописва той и в романа си "Анна Каренина" в лицето на героя Левин. За славянството и специално за руския народ, Толстой се явява като предтеча на идването на Учителя и на новата култура на Бялата раса.

Това състояние, този реален вътрешен прелом, който е преживял Толстой, е именно първата степен на човешкото пробуждане, обръщение. Дотогава човек е бил обърнат гърбом към Космичното Творческо Начало, към Великия Център на живота, а при обръщението той застава с лице към него.

Защо човек в известна степен на своето развитие идва до идеята за Космичното начало? Защото тая идея е дълбоко вродена в него, с тази идея той идва на земята, тя остава скрита и живее в глъбините на неговата душа. Ето защо Учителят изтъква, че вътрешният усет за Космичния Баща е най-силното доказателство за неговото съществуване.

Тази фаза – Обръщението, е един дълбок вътрешен мистичен процес: това е едно озаряване на човешкото съзнание от един лъч, идващ от Първоизвора. Затова Христос казва: "Никой не може да дойде при Мене, ако не го призове Отец ми." Същата мисъл е изказана в Писанието и със следните думи: "Привлякъл ни е Бог с нишките на Любовта си. "

Учителят изтъква, също така, следния закон:

"Който има връзка с Бога, той се приближава към Великия център на живота и затова се изпълня с мир, със светлина и радост, а който няма такава връзка, той се отдалечава от този център и живее в съмнение, в тъмнина, в обезсърчение, разочарование и т.н. "След това състояние човек се намира вече на втората степен."

II. ПОКАЯНИЕ. У човека, след като премине през първата степен "обръщение", започва, тъй да се каже, равносметка на досегашния му живот. У него се явяват проблясъци на един светъл и чист живот. Той дълбоко се разкайва за стореното от него зло в миналото. Той започва да си изработва нов критерий, нова мярка за оценка на досегашния си живот. Старият завет представлява история на тези две фази, на тези две степени на съзнание. Там има класически примери, които тук не можем да изброяваме конкретно.

III. СПАСЕНИЕ. Човек, който е минал през фазите "обръщение" и "покаяние", той има желание да се жертва за хората и за идеите, да служи на Космичното Начало, да живее за Истината и красотата. С това той влиза във фазата "спасение" или в новозаветния свят. В новозаветния свят човек: проучва законите на човешката любов. Учителят подчертава, че човешката любов е примесена с животинска. Любовта действа като чувство. Тя се изменя по форма и по съдържание, но не и по смисъл, за разлика от животинската любов, която включва страстите и изключва чистотата: това е света на съблазните. Отрицателното качество на човешката любов е, че тя всякога ограничава. Достатъчно е да възлюбиш някого, за да се ограничиш веднага. Човек казва: "Аз те обичам и ти ще дружиш само с мене и с моите приятели. Вън от тях няма да дружиш с никого."

Какво означава спасение на окултен език? В днешната епохата на човешко развитие иде една духовна вълна и който я премине,той ще влезе в нови условия на живот, в една нова култура, ще направи една нова крачка в своето повдигане. Това именно това наричаме спасение. Спасение значи, че човек се вписал между тези, които ще се повдигнат в нови условия на живота, в нова културна степен.

А които не приемат тази духовна вълна, те остават в стария живот за една далечна епоха и ще чакат за в бъдеще нова духовна вълна да ги подеме. Това е един от важните етапи на християнството.

IV. ВЪЗРАЖДАНЕ. При тази фаза съзнанието на човека се разширява още повече, излиза от тесните рамки на религиозната формалност, усилва се в него желанието да стане служител на живия Бог. Духовното в него се проявява в по-висока степен.

V. НОВОРАЖДАНЕ. За това се вече доста говори по-горе. Тук ще се спрем още за малко върху новораждането, тъй като то се явява като съществена и най-важна предпоставка за света на праведните. Праведният се импулсира от ангелската любов, любовта като сила. За нея Учителят казва, че тя се изменя по форма, но никога не се изменя по смисъл и съдържание. Щом не се изменя по съдържание и по смисъл, това показва, че ангелската любов е свободна от страсти.

Новораждането се предхожда от голяма скръб и от голямо страдание. Това са един вид родилните мъки по идването на новия човек, който ще влезе в света на праведните. Всяко раждане има за необходим и неизбежен реквизит мъките. А в случая ускорената ликвидация на кармата по пътя на мъките и страданията е предисловие за изграждане работниците на великото дело, на делото на Вечния. Ускорената ликвидация на кармата в този случай спестява необходимостта от много превъплъщения. Разплатил се по този начин с кармата по-скоро, човек вече е подготвен, свободен труженик на Новия живот, свободен гражданин на новия свят. Затова именно, когато човек минава през големи страдания, той трябва да знае, че се намира пред новораждане, т.е. че е той вече кандидат за фазата "праведник" .

Праведният е кандидат за ученик: той е в преддверието на Школата. Праведният, като дойде до големите изпити в неговия живот, външни и вътрешни страдания, скърби и мъчения, той получава указания, че е приет за ученик, че е минал в школата.

Праведният е новороден. Той е освободен от императивността на кармичния закон. У него се пробужда космичното съзнание. Той вече се чувства (приобщен) към единството на живота и проявява Любовта в нейната Всемирна форма - любов към всичко. След мъките на новораждането човек се издига вече до едно ново, по-дълбоко разбиране на Любовта.

Учителят казва: "Само онзи, които преживява единството на живота, единството, което свързва всички същества в едно, само той се е домогнал до Всемирната Любов, само той почва да я разбира. Той обича Безсмъртния във всичко и във всички."

Всички нови влияния в литературата, в изкуството, в обществения живот и във философията, които изключват насилието и работят за универсалната справедливост, оперират в света на праведните. Всички работници в тези нови влияния са кандидати за Великата Школа на Живота, т.е. кандидати за ученици на Учителя.

Учителят ясно изтъква това: "Всички идеи, които се раждат у човека, идват от Слънцето. Защо приемането на една нова идея се предхожда от страдание? За да се усили възприемчивостта на човеците към идеите, които идват от Слънцето. Например: вие посещавате една художествена изложба и се възхищавате от една високо изпълнена картина, която в момента ви преобразява. Но вие не съзнавате, че художникът, който я е рисувал, е преминал през велики страдания."

Петата фаза - новораждането - ни въвежда в света на праведните, които по пътя на Любовта като сила работят за универсалното дело, за живота като единство.

VI. ПОСВЕЩЕНИЕ. Това е шестата фаза от степените на съзнанието. Тя е достояние на учениците, които са вече влезли в Школата.

5. УЧИТЕЛ И УЧЕНИК

> „Идването на Великите Учители става за освобождаването на света. Аз ви показвам къде е пътят на Светлината, която носи живот: няма да ви покажа малките светлини.
>
> Пътят на Ученика - това е новото, което днес навлиза в живота на човечеството."
>
> Учителят

Както вече много пъти се изтъкна, новата - шеста раса, която предстои да бъде създадена от предстоящата шеста култура на Бялата раса, ще бъде расата на учениците, или на Синовете Божии. Ние бихме желали да се спрем подробно върху безсмъртната идея на Учителя, върху великата идея на Ученика.

Учителят винаги изтъква за ученика, че той се импулсира от Божествената Любов, която не се изменя нито по форма, нито по съдържание, нито по смисъл. Божествената Любов се отличава с абсолютна вярност. В нея няма нито промяна, нито измяна. Ученикът под непосредственото вътрешно ръководство на своя Учител - Любовта като принцип, ще изпита нейната силата. Следователно, за да дойде до великата Любов, човек трябва да мине през всички по-нисши фази на Любовта - животинската, човешката, ангелската и най-после да влезе в Божествената Любов. Това означава, че той трябва да премине през живота на старозаветния, който има за предмет любовта като стремеж, през живота на новозаветния, който носи любовта като чувство и най-после през света на праведника, който издига любовта като сила, за да влезе в преддверието на Школата и оттам в пътя на ученика, във Великата Школа на Учителя. Това е именно влизането във вечния живот.

Изтъквайки степените на човешкото развитие: обръщение, покаяние, спасение, възраждане и новораждане, ние дохождаме до шестата степен - посвещението. Тази степен се отнася до пътя на Ученика.

Посвещението както в древните школи, така и в Школата на Учителя е една от най-стръмните пътеки, по които трябва да мине човешката душа. Изпитите при посвещението са много по-трудни от изпитанията в предходните пет степени на човешкото развитие. И когато човек издържи тези трудни изпити, той добива своето посвещение, т.е. съзнанието му навлиза в една по-горна степен; в него се събуждат нови сили - психични и метапсихични. Тогава човек започва съзнателно да общува с напредналите Светли Същества, той влиза в тяхното общество, научава свещения език на съвършените и добива Велики знания за силите и законите на Живата Разумна Природа: той опознава положителните методи и работи с тях.

Ето защо Учителят поставя да протича живота на ученика в най-висшите центрове на човешкия мозък, където се проявява идеалното, великото в човека. Докато животът на праведника е поставен в долните слоеве на мозъка,

на новозаветния - в дробовете и в симпатичната нервна система, а този на старозаветния - в стомаха и червата, животът на Ученика протича в най-висшите центрове. Това са Космични съответствия, силови полета на действие при последователната проява на степените на човешкото развитие.

Учителят характеризира тези четири степени на развитие на човека по следния начин:[72] „Животът на ученика включва ценностите на тия четири живота, защото сами по себе си те са фази, през които човек по необходимост преминава. Старозаветният подготвя пътя на новозаветния; новозаветният - на праведния; праведният - на ученика, а учениците подготвят пътя за Идването на „Царството Божие" на земята. Пред тях стои разрешаването на тази трудна задача. И когато човек преминава от старозаветния в новозаветния живот, той пренася всичко ценно от първия във втория. Когато премине от новозаветния живот в живота на праведния, той пренася в последния ценностите на предния. И най-после, всички ценности от живота на праведния се пренасят в живота на ученика. По този начин се създава онази вътрешна връзка между всички хора, онова вътрешно единение - отвъд и свръх всички противоречия, присъщи на тия четири живота и различните условия, при които те се развиват. Ученикът, след като премине през школите на тези четири живота, като през подготвителни училища, навлиза в съвсем нови условия и черпи живот и сили от един съвсем нов извор. За този извор загатва Христос, когато казва: когато дойде Духът на Истината, Той ще ви научи на всичко."

Влязъл в пътя на ученика, човек вече има други схващания и възгледи за живота, съвсем различни от възгледите и схващанията на предходните три степени - старозаветния, новозаветния и праведния. Всички тези три категории живеят все още в сферата на личния живот - те още не живеят за цялото."

„Старозаветните търсят богатство и имане. От несгодите на живота те се озлобяват. Новозаветните търсят съчувствие и симпатия. От страданията и несгодите те се разколебават, обезсърчават и съблазняват. Праведните търсят почит и уважение. Противоречията ги наскърбяват и накърняват тяхното достойнство. Те са се издигнали до най-високия връх на личния живот и затова така болезнено чувстват всяко накърняване на тяхното лично достойнство. За всичко, което вършат, те търсят признание, почит и уважение. "

„Единствен ученикът не търси ни външно богатство, ни съчувствие и подкрепа, ни почит и уважение. Едничък Ученикът не се озлобява, нито съблазнява, нито наскърбява. Той се радва на противоречията, които среща в живота си, защото знае, че те неизбежно протичат в тези четири колективни течения, които циркулират в живота. Той счита всяко противоречие една велика задача, която трябва да разреши. Той мисли и постъпва така, защото е минал през самоотричането: той е влязъл в пътя на ученика, след като се е отрекъл от живота на старозаветните от живота на новозаветните и от живота на праведните. И затова ви казвам: Само Ученикът учи, а всички други се занимават."

Учениците на Учителя, това са Слънчевите Деви, служителите на живота, Синовете на Мъдростта и Синовете на Волята и Силата, които разкриват красотата и смисъла на живота.

Ние считаме за целесъобразно, преди да пристъпим към разглеждане на високия идеал на ученичеството и качествата, чрез които ученикът може да достигне този идеал по стръмната пътека на посвещението, да дадем в общи

[72] „Учителят говори" - „Ученик"

линии духовния и Космичен образ на Учителя, даден чрез собственото му Слово.

Фиг. 45

СТЕПЕНИ НА СЪЗНАНИЕ В ШКОЛАТА НА БЯЛОТО БРАТСТВО

№	Степен на съзнание	Категория съзнание	Форми, степени и проявления на Любовта при различни съзнания				Забележка	Вид съзнание
			вид Любов (форма)	степен на Любовта (съдържание)	не се мени	абсолютна вярност		
1	2	3	4	5	6	7	8	9
6	Посвещение	Ученици изпити	Абсолютна „Божествена”	Любовта като принцип	не се мени	Абсолютна вярност		Космично съзнание
5	Новораждане	Страдания Праведни Големи страдания	Ангелска	Любовта като сила	мени се по форма	свободна от страсти родена в дълбока скръб и страдание	↑ ↑ ↑ ↑ ↑ кандидат за ученик;нови течения в наука, изкуство и общ. живот кандидат за праведник	Животът като единство
4	Възраждане	Новозаветни					свят на съблазън;нови условия на живот; повисша културна степен	
3	Спасение	Новозаветни	Човешка	Любовта като чувство	мени се по форма и съдържание	ограничаваща		Колективно съзнание
2	Покаяние	Старозаветни				стремеж към чистота		
1	Обръщение	Старозаветни Вътрешна криза					голяма мъка	
		Старозаветни	животинска	Любовта като стремеж		забравя всичко;материални интереси в любовта всякакви страсти; без чистота	безпътица озарение стара религия	Спящо съзнание

УЧИТЕЛЯТ – ЗА СЕБЕ СИ, ЗА УЧЕНИКА, ЗА ШКОЛАТА

За нас светът на Учителя е като космичните мъглявини, които астрономът изследва със своя телескоп в космичното пространство. Тези велики космични спирали, които се раждат във веригите на времето и отстоящи на милиарди и милиарди светлинни години, включвайки в своето създаване милиарди и милиарди светлинни години, са за нас притчи, чието тълкуване е в сферата на приказния свят на вечните загадки. Но от това не следва, че не трябва да мислим, да съзерцаваме в свещените часове на нашата душа тези незнайни и непознати засега за нас светове. Защото Вечният, който включва безкрайността, началото, раждането, младостта и края - старостта или смъртта, т.е. двата полюса на Битието, и който твори тези безконечни Вселени, ни зове през бездните на страданието и светлите върхове на радостта, към своята неизказана висока и вълшебна красота.

Учителят говори за себе си : „Идването на Великите Учители става за освобождението на света.

Когато се приближавам при хората, аз съм всякога чист. Когато направя нещо, тогава мисля, че зная. За мене само реалните идеи са идеи.

Господ, за когото ви говоря, е жив в цялата природа, Той я прониква и организира и действа във всички същества. Той говори във всяка душа, във всяко сърце.

Говоря ви за Него, с Когото съм всякога в общение - познавам гласа Му, държа Ученията Му, върша волята Му и служа на Духа Му, а Радостта ми е в Неговото Живо Слово.

Не съм дошъл по свое желание. Пратен съм от Всемирния извор за въдворяване на Царството Божие на Земята.

Нямам никакви лични съображения. Искам да изпълня Всемирната Воля, както Вечният Разум е повелил.

Някога Върховното Същество говореше чрез Христа. Сега то говори чрез Мен. Затова против Учителя не може да се работи.

Ние носим едно Всемирно Учение и не можем да го сравним с нищо. То е Учение на живота, не на буквата; и не на сектантство, а Учение на Любовта, Мъдростта и Истината, което ще обнови целокупния живот.

Времето ще покаже какво е. Ние не спорим.

Идеите, които излагам в беседите и лекциите, са взети от универсума. Какво е говорил Христос и какво Аз, то е от един и същ източник. Не са два източника.

Дошъл съм, за да изявя Любовта, да я донеса на Земята. Това е моята мисия.

Аз ви показвам, къде е пътят на Светлината, която носи живот.

Всеки Учител се различава, носи един свещен огън от невидимия свят. Какъвто е огънят му, по това се отличава.

Всички онези, които ще дойдат, са определени. Онези, които идат в шестата раса, са определени.

Учителят като дойде на земята, носи нещо ново. Старите идеи не могат да отидат по-напред без един ключ. Учителят сега носи ключа. Иначе те не биха чакали идването на Учителя.

Учителят дава обяснения за възможностите на настоящето и разкрива бъдещето.

„Дойдох да науча хората да живеят в Любовта. Няма друг път. Всички ще дойдат."

„Много листа ще окапят, много черупки ще се смъкнат, докато душата достигне своето съвършенство."

„Когато хората вървят по този път, аз се радвам. Не ме радва, ако не вървят, не ме радват всички онези страдания, които ще минат.

Искам душите, над които работя, да преуспяват, че един ден да бъдат като написана книга, която да свидетелства, че съм постъпвал добре.

Трябва да дойде Учителят в света, за да даде нов образ на хората - да се научат да живеят правилно. Без ръководството на Учител, човек не може да влезе в духовния свят.

Като дойде Учителят и говори нещо на хората, то изглежда близко, познато, освобождаващо, леко, приятно, защото Учителят носи Първата Любов в себе си.

Той гледа на всички еднакво, защото Любовта има еднакво око за всички. Той знае, защо страдащият страда и защо радостният се радва. И Той може с две думи да освободи страдащия: „Приеми Любовта!"

Трябва да обичаш един човек, за да го подготвиш за пътя на Безсмъртието.

Учителят приема от Космичния Извор Любовта, тя преминава през Него и идва при ученика.

От никого нищо не съм взел. Само съм дал. Какво ли не съм давал? Съжалявал съм ги, връщал съм ги от смъртта, материалното положение съм им оправял, дълговете съм им плащал, а вземане не съм взел. Така разбирам аз Любовта и даването.

Аз ви говоря за Бога, за Вечния Извор на Любовта, затова няма да очаквате щастие от мене, а от Извора. Чрез това, което ви говоря, искам да ви заведа при Извора, при Реалността.

Човек, като не разбира Разумните планове, страда, защото е извън Реалността. А светът на Реалността е без скърби и страдания.

Сега се иска от човека да направи разумна връзка с Първата Причина. Тази връзка трябва да стане реалност в неговия живот.

Аз чувствам единството по следния начин: Като обичаш някого - Мене обичаш. Като поливаш едно цвете. Аз се радвам, понеже то се радва.

Нашата литература ще преведем на всички езици - ето как ще стане побратимяването.

Невидимият свят ще даде запалката, а материалът ще се даде от тия, които са в Школата.

Всичко, което се дава в беседите, не е само думите. В беседите има запечатани, скрити закони, които не могат да се предадат с думи. Много истини остават непреведени. Само който ги е преживял, може да ги възприеме.

Затова четенето на Писанията, беседите и лекциите трябва да става с разбиране и приложение на онова, за което е писано.

При четене трябва да се мисли и да се прилага.

Някои мои беседи са чисто хирургически. Чистят раните на хората, на които говоря. Значи съобразявам се с хората, със слушателите, с живата публика, която е пред мене.

Във всички лекции могат да се намерят методи за възпитание и за самовъзпитание.

Толкова методи, начини, форми и образи съм дал за възпитание на децата и на възрастните, на философите, на поетите и други.

По стила на беседите ще кажа: едно дете може да говори много логично, като заучи някои стихотворения. Да говори човек логично не е голямо изкуство. Има известни правила, които ще заучи. Нещата в Природата логически не се нареждат. Звездите не са наредени по величина в пространството.

Образите, с които си служа в беседите, са извадени от Природата. Трябва мисленето, философията, животът и упражненията, всичко да напредва заедно, в хармония. Истините и упражненията, които съм ви дал, се дават за първи път на външния свят. Най-новото, което е сега в Природата, това превеждам. Преди две хиляди години беше друго. Казват: "Едно време Христос е казал това". Но Христос е казал също: „Сега не можете да разберете някои неща, а после ще ги разберете". Та сега има нови неща и след две хиляди години ще има още по-нови.

Който ще тълкува беседите, трябва да бъде майстор.

В беседите са скрити Истините, Аз ги скривам за бъдещата култура.

Като ви държа някой път известна лекция, зная, че вие ще можете да я разберете донякъде след двайсет години, но я говоря, защото така тя ще стане един капитал.

Тези идеи, които излагам в беседите и лекциите, вие сами можете да намерите. Но за всяка идея трябва да работите 25 000 години, за да я намерите. Да кажем, че в една беседа има десет идеи, тогава колко години ви трябват, за да намерите идеите, които са само в една беседа? А колко такива беседи има? Затова с тези беседи и лекции се съкратява извънредно много времето за вашето развитие.

В древността мнозина са чакали в школите, по двадесет години, за да им бъдат дадени две-три зрънца, изречения, за да работят върху тях.

Проучването на Словото трябва да се върши преди всичката друга работа. Време има, щом човек става сутрин рано. А ставането в ранните утринни часове е една необходимост за онзи, който иска да изучава словото, да медитира и да си създаде връзка с невидимия свят.

В беседите има разнообразие, каквото има в самата природа.

В това разнообразие има една вътрешна закономерност.

Аз съм излязъл от един свят, в който не са стъпили и не са го виждали. Привеждам от Природата, от самия оригинал.

Досега не съм ви говорил за Любовта. Говорил съм за причинния свят. Тази Школа върви по абсолютния път. Щом искате да вървите по един относителен път, вие се изключвате от Школата. И вън от Школата пак е школа. Всичко влиза във Всемирния План.

Ако искате да чуете това, което никъде не е писано, тогава елате при мен.

Аз никой път не повтарям нещата. Това, което съм казал, целия свят да ми дадете, не го повтарям.

Онова, което говорих 40 години, то вече изпълни света и от него той не може да се освободи. То не е Мое, то е Божествено. Един ден хората отвътре ще го възприемат.

Едно всемирно Учение, един Всемирен Пратеник, никога не си служат с реклами, с онези средства за пропаганда, с които си служат обикновените хора. Животът няма да се измени, както обикновено хората мислят - чрез налагане на

външни реформи. Нещата се променят отвътре навън. Новото ще се приложи отвътре.

Има невидими помагачи - работници, които взимат и разпространяват Словото, идеите, които ви говоря - разпространяват ги по въздуха, по етера. И те вече се носят навсякъде по света.

Словото, което Христос донесе, духовете после го разпространиха навсякъде. С вас заедно слушат беседите и други същества. Когато говоря беседите нямам предвид само вас, но и тези, които съвършено са се освободили. Тях ги няма тук на земята - те са свободни.

Учителят избира учениците си, призовавайки ги със своята Любов.

От какво зависи благоволението на Учителя към Ученика? То зависи от две неща:

1. От добрата обхода на ученика към Учителя, от неговата Любов. Защото само Любовта може да му отвори вратите към Школата на Знанието, на Мъдростта.

2. Ученикът да учи.

Добрата обхода е капитал, а ученикът разработва този капитал чрез учение. Учейки, той поддържа Любовта на Учителя към себе си.

В Любовта човек се ражда, в Мъдростта се облича, а в Истината има жилище, в което живее.

Много братя и сестри са отдадени напълно на уреждане на материалните си лични работи и не живеят идеен живот. Затова е необходимо създаването на мислова централа - да се не съобщава на всички, а само на някои. Всичко, което се говори, трябва да се проверява, за да има сила. Трябва да се говори само онова, което има приложение. Приложение се иска, за да се очакват и резултати.

Това учение трябва не само да се чете и знае, но да се прилага, да се подлага на опит. Едва тогава човек може да каже, че го познава.

Някои сестри и братя не прилагат. Аз даже някой път съжалявам, че почнах духовна работа в България.

Който иска да следва този път, трябва да има чистота, безкористие. Чистотата всички трябва да я придобият.

Трябват хора, които са готови да служат безкористно на Космичното Начало, а в Братството са само отделни лица.

А Учението може да се предаде само на онези, които са готови с Любов и безкористие да служат.

Отделните братя и сестри са 1 444 на брой. От тях има вече една част в Братството и друга още ще се попълни. И те ще дойдат непременно. Но не всички, които са в Братството са от тези 1 444.

Някои питат: „Какво трябва да правим?" Гледайте мен и правете каквото аз правя, опитайте го.

Аз съм за свободата - аз уча свободните. Посявам дръвчета - когато пораснат, ще видим какъв ще бъде плодът им.

Трябва да се остави всичко да върви по естествен път. Никой никого да не ограничава и да не насилва - да се оставят свободни. Грешките на другите не трябва да се критикуват и грешниците не трябва да се изпъждат, но да се изправят.

Аз сега подготвям учениците и ще дойде време, когато те ще бъдат запалени със свещения Огън на Любовта. И вече изгасване не ще има.

Но преди да дойде това време, ще има охкане. А щом почнат да дават плод, вече всичко е готово.

Аз съм се жертвал за вас и вие сега трябва да се отречете от себе си.

Когато едно време противниците гонеха богомилите, тогава богомилството беше в епоха на отлив и беше възможно гоненето на богомилите.

Сега е златният век на българския народ и ако изгубите и днешните условия, тогава те ще се пренесат в друг народ.

Истината не търси оправдание. Защо да се оправдава истината? Няма защо да бързаме. Вековете са пред нас, т.е. бъдещето е наше - времето работи за нас.

Във всички анали на природата няма случай, дето някой да е работил с Любов и да е изгубил нещо.

Всеки, който почне да се противи на Истината, ще пострада. Това учение искат да го загасят. Никога няма да го загасят. Казват, че това учение е ново. То е старо, и ново, то е винаги едно - това е Божествено учение. Тази светлина ще залее света, защото Тя е за цялото човечество, а не само за България. Това движение е организирано. И другите организации ще дойдат да му помагат, защото е Всемирно. Това, което носим в света е така необходимо, както светлината, въздуха, водата и хляба.

В това Учение и движение се разкрива предстоящият път на човечеството. Хората сега трябва да го опитат.

Ученикът трябва да знае, да слуша Учителя, да го разбира и да прилага това, което му говори. Това са четирите условия за Ученика. Заблуждение е да се мисли, че може и без Учител.

За да бъдете Ученик, трябва да отговаряте на няколко условия:

1. Да обичате Учителя си, който ще ви въведе в Школата.
2. Да обичате Мъдростта.

Фиг. 46

Фиг. 47

4 необходими качества на ученика:

1. Да слуша своя Учител.
2. Да знае.
3. Да разбира своя Учител.
4. Да прилага знанията си.

3. Да обичате Истината, т.е. Духа Божи, който се влива в нас. Духът ще ви даде вътрешна светлина и ще ви изясни нещата. Духът говори на онзи, на когото Господ е говорил. Господ е говорил, на когото Учителят е говорил. Говорят ли тримата в душата ви, вие сте Ученик.

Истински Ученик е този, който каже на своя Учител: „Прави, каквото щеш, но ми дай знание".

А истински Учител е този, който постъпва напълно безкористно с учениците си и със света, не иска от тях никаква заплата.

Като живеете в Любовта, няма да виждате никакви погрешки. А това е необходимо, за да запазите своята идейна чистота.

Обикновените хора се борят помежду си, критикуват се и се морализират. Ученикът абсолютно никого не критикува, нито морализира някого. Той съвсем не се занимава с погрешките на хората. За него те не съществуват. За него съществува само правилният живот - животът на Любовта. За ученика Бог не е старозаветният Йехова, който съди и наказва хората. За него Бог е Бог на Любовта, на Светлината, на Мира и на Радостта. Това са качества и на ученика."

ШКОЛАТА И ЖЕНАТА

Ако се направи една аналогия между посвещението в древните школи до Христос и от Христос до Учителя, ще се открият съществени различия. Окултните школи до Христа, специално към жената, са имали отрицателно отношение - вратите на тия школи са били закрити за жената или най-малкото там жената не е била поставяна наравно с мъжа. Едва по времето на Христос на жената се обръща съответното внимание. В Евангелието има много образи на жени, на които Христос е открил големи духовни съкровища. Например в образите на Марта и Мария се разкриват два противоположни характера, два свята, характеризиращи два принципа на човешката душа - активния и пасивния принцип. В лицето на тия две жени имаме две противоположни състояния на човешката душа - едното състояние е тихо, спокойно, безмълвно. При него умът е отправен към един вечен принцип, крепящ се на една вечна основа. А другото състояние е като при морските вълни, като на малките клонки на дърветата - постоянен кипеж, постоянно клатушкане. Тези два образа се срещат навсякъде по нашата земя. Христос се обръща към Марта със следните думи: „Марто, Марто, ти се грижиш и безпокоиш за много неща. Ала едно е потребно. И Мария избра добрата част, която не ще ù се отнеме."

Съществуват редица типични образи на жената, като започнем с майката на Исус - Дева Мария, образ на чистота и святост, издигнат в религиозен култ; Мария Клеонова, нейна сестра, дълбок израз на преданост; Елисавета - майката на Йоана Предтеча, образ на вяра и благочестие. Жената хананейка, която е символ на вяра, се излекувала от кръвотечение само от един лек допир до

аурата на Христа. Също безименната вдовица, която даде своята лепта. Това са все жени от полюса на добродетелта. Наоколо Христа има и няколко образа и на жени от противоположния полюс - от бездната на греха. Например, жената прелюбодейка, която законът осъжда, един голям социален проблем както от биологично, така и от морално и правно гледище. Законът на Мойсей разглежда този проблем само от една страна, без да търси вина от другата страна - мъжа. Но Христос премахна паравана на Мойсеевия закон, като каза на тези, които искаха да убият жената прелюбодейка: „Който от вас е безгрешен, нека пръв хвърли камък върху нея". Само Великата Космична Любов, която е пречиста и девствена, може да измие греха на падналото сърце, като това на прочутата хетера от Йерусалим Мария-Магдалена, която е символ на човешката душа, потънала в бездната на материята, очакваща спасителя Христос, който я издига от бездната към високите върхове на Космичното просветление.

Ние хвърляме само бегъл поглед върху тия няколко характерни образи на жената, взети от самата действителност, за да изтъкнем Космичната роля на Христа, който тури начало на еволюционния възход на човечеството.

Десет века по-късно Третият клон на Бялото Братство - Богомилството, имащ за мисия да внесе християнството в света - [73]допусна жената до посвещение, давайки ù право да влезе в кръга на „съвършените".

След още десет века Учителят отвори широко вратата на своята школа за жената, на която предстоеше да си възвърне първичната чистота и да стане Слънчева Дева, жрица и весталка в храма на Живия Бог. Тук жената за първи път се поставя напълно наравно с мъжа.

ПОСВЕЩЕНИЕТО НЯКОГА И СЕГА

Една от съществените разлики между посвещението на ученика до епохата на Христа от сегашното посвещение, вън от горе изтъкнатата разлика касателно на жената, е следната: в първия случай, когато е идвало времето за посвещението на ученика, той е бил поставян да легне в нещо, подобно на саркофаг. Там под наблюдението на Йерофанта той се е излъчвал, душата му е напускала физическото тяло, което оставало безжизнено в саркофага, пазено от зли влияния от Йерофанта. Този процес е траел три дни, време, през което излъчената душа е обхождала различните по-висши полета на невидимия свят и се е връщала отново в своята земна обител вече като посветена, озарена от познанията, добити от невидимия свят. Подобен начин на посвещение е имало в Египет и другаде. Без да можем да разглеждаме особеностите на различните методи на посвещение, прилагани в различни източни и западни окултни школи, ние трябва да отбележим, че много от прилаганите в това отношение методи не съществуват вече при напредналия еволюционен ход на човечеството. Този метод, който характеризирахме по-горе, след идването на Христа, Учителят счита за неподходящ. Ученикът може да добие посвещение от Учителя, без да става необходимо да изгубва съзнание за физическия свят. Това е станало възможно след събитието на Голгота, т.е. след прокъсването аурата на Земята от Христовия дух. Любовта е станала вече врата, чрез която се влиза в света Мъдростта и Истината.

В християнството се говори малко за вътрешната школа на Христос: езотеричната страна на Христовото учение е останала в много отношения

---

[73] Виж „Трите клона на Богомилството в светлината на Учителя" от дял Пети: Богомилството – предвестник на новото учение".

догадка: тя е сведена до всевъзможни интерпретации от апологетите на християнството.

ДУХОВНИЯТ ОБРАЗ НА УЧЕНИКА. ТРИТЕ ВЕРИГИ. ИДЕАЛЪТ НА УЧЕНИКА

Учителят даде за първи път духовния образ и високия идеал на ученика. И понеже този въпрос е един от най-съществените през новата епоха, ние предпочетохме да го изложим непосредствено чрез Словото на самия Учител, вместо да го подлагаме на цялостен научен анализ или на философско-мистична преценка. Според Учителя духовният образ на ученика се очертава така:[74]

„Ученикът абсолютно никого не критикува, нито морализира. Той съвсем не се занимава с погрешките на хората. За него те не съществуват. За него съществува само правилният живот - животът на Любовта. За Ученика Бог не е старозаветният Йехова, който съди и наказва. За него Бог е Бог на Любовта, на Светлината, на Мира, на Радостта. Това са качествата и на Ученика."

За да постигне това състояние, Ученикът трябва да се свърже с идеята за цялото. За да достигне до това състояние, в древността ученикът е трябвало да се освободи от три вериги. Първата верига е наричана „илюзия относно своята личност". Съвременните хора, понеже живеят изключително в орбитата на своята личност, затова и са изгубили вяра в безсмъртието на човешката индивидуалност, на която човешката личност се явява само като временно жилище. Човек е нещо повече от своя темперамент, от своите схващания, убеждения, желания и страсти. Той като душа е извън полюсите на пола, расата, народността и общественото си положение. И съвременните условия на страдания и противоречия за индивиди, общества и народи, са една подготовка за освобождаване на човека от обременителната верига на личността. Страданията, които човечеството днес преживява, ще събудят Космичното съзнание у човека, което е единствен израз на живота за Цялото. Това значи в човешката душа да избликне Вечният и непресушим извор на Любовта.

Втората верига, според древните школи, е веригата на Съмнението, която може да бъде разкъсана със светлината на Мъдростта. Това е Светлината, която според Учителя ще трябва да озари човешкото съзнание, съзнанието на ученика. Съмнението може да бъде резултат на грубо неверие или да бъде изтъкано от мрежите на научно-философски скептицизъм и песимизъм.

Тази задача в наше време беше поставена на теософията, която чрез своята обширна литература, запозна човечеството с два велики закона - законът на Кармата и законът на Превъплъщението. Другите задачи, които теософията аспирираше да си присвои, имаха само посторонно значение. Теософията по своята същност е фактор, подготвящ пътя за идването на Учителя.

Третата верига, която ученикът трябва да преодолее и която е една от основните задачи на християнството, е веригата на ритуала и обредността, сковаващи човешкото съзнание във формите на религиозните заблуди и догмати. Христос разкъса тая верига на древния езически свят с призива да не се кланят на храмове и идоли.

---

[74] „Учителят говори" - „Ученик"

Фиг. 48

ВЕРИГИ, РАЗКЪСВАНИ ПО ПЪТЯ КЪМ „ЖИВОТ ЗА ЦЯЛОТО” ПОСВЕЩЕНИЯ ПО ПЪТЯ КЪМ КОСМИЧНОТО СЪЗНАНИЕ

№ на посвеще-нието	Заблуждения, илюзии и отрицателни качества, пречещи на бързата еволюция (вериги)	Свързани с „–” полюс на съотв. планета	Цел на посвещението
I	Илюзия относно своята личност- Временно жилище на отделната индивидуалност	☽→☉	Премахване на „присадките” Събиране на вечни съкровища
II	Съмнението – резултат на грубо неверие или научно-философски скептицизъм и песимизъм	♄	Премахване на тази пречка към създаване на оптимално състояние на организма и събуждане на латентни сили
III	Ритуала и обредността никакви поклони, храмове и идоли (Христос)	☽	Разчупване склерозата на догмите – стремеж към живот и свобода
IV Архат	Неспокойствие 1. Жертва на чувствеността 2. Освобождение от чувство на гняв Нервност	♀♂	Вътрешен мир
V	1. Да се снеме мантията на гордостта 2. Да се снеме тънкият воал на праведността	♃	Единство на идеите

ИДЕАЛЪТ НА УЧЕНИКА

Учителят казва: „Ако ме питате какъв е идеалът на Ученика, ще ви кажа: Любов, Светлина, Мир и Радост за душата. Това не е един идеал за вечността. Това може да се постигне още сега. Но не говоря за Мъдростта и Истината - за тях ще дойде друга епоха. Те не са за днешните времена. Сега на учениците им трябва Любов, но не без Светлина, Светлина, но не без Мир, Мир, но не без Радост. На тях им трябва Любов със Светлина, Светлина с Мир, Мир с Радост. Всички тия неща са взаимно свързани в едно цяло."

„Съвременните хора нямат в себе си ни Мир, ни Радост. Затова когато религиозните или учените хора говорят за някоя своя опитност, техните изводи и заключения са обикновени, преходни. Когато един Ученик изнася своя опит, той може да говори само за една опитност на Любовта, в която има Светлина. Той може да говори само за една опитност на Мира, която носи Радост на душата."

„Любовта, Светлината, Мирът и Радостта, за които аз говоря, в сегашния живот, в живота на обикновените хора не се проявяват. Те са достояние само на Учениците. Учениците са едничките проводници на техните сили, едничките техни изразители в живота. При едно по-широко изяснение ще се види, че те представляват една велика и дълбока наука, за чието изучаване са потребни усилията на векове."

„Любовта - това е един красив и необятен свят. Велико нещо е да опита човек Любовта в нейния развой и постепенна проява, като се почне от физическия свят, мине се през духовния и се стигне до Причинния свят. Велико нещо е да опита човек Светлината във всичките ù форми, които тя създава. Велико нещо е да се опита Мирът, да се опита Радостта. Това са области, които Ученикът има да премине, да опита и проучи през целия си път, докато достигне крайния предел на своя живот като Ученик, след което той ще започне да изучава великия път на Учителя."

УЧИТЕЛЯТ – ОЩЕ ЗА ШЕСТАТА РАСА

В предходния пасаж Учителят говори за епохата на Шестата раса, расата на Синовете Божии, расата на Учениците.

След като човечеството измине тази епоха, когато злото ще стане слуга на доброто, за да се изпълни законът за универсалната справедливост, който е бил нарушен през инволюционната епоха на развитието на човечеството, у него, както се каза по-горе, ще се събуди Космичното съзнание, озарено от Любовта. В тази епоха всяко живо същество, по своята същност ще бъде равноценно, защото в него живее лъч от Първоизвора. Той има своето Космично предназначение, своето неотменимо право на съществуване. Според Учителя един човек в Светлината на Космичното съзнание е равноценен с една слънчева система, което следва от това, че в него са заложени същите потенциални възможности, които се намират вече са проявени в слънчевата система; различието се заключава само в това, че слънчевата система е източник на повече блага.

Шестата раса, която ще дойде през тази нова епоха, ще съдържа в себе си всички духовни културни ценности на всички предходни раси и техните култури. Новата Шеста раса ще представлява синтез на всички добродетели, способности и волеви сили на миналите раси.

През тази епоха човек ще изучава Живата Разумна Природа от гледище на един Космичен критерий. Минералното, растителното и животинското царства за Ученика на шестата раса ще представляват човека, разложен на своите съставни части. Той ще разбере, че съзнанието на човека е разпръснато из целия Космос, в цялата Жива Разумна Природа: в светлината, във въздуха, във водата, в растенията и животните. Човек във всички ще вижда себе си, т.е. ще изучава чрез тях своето велико минало и настояще. Във Висшите Същества пък той ще вижда своето велико бъдеще.

„Едва тогава той ще достигне до онова дълбоко разбиране на живота, до онова дълбоко разбиране на Любовта, което действа в света; до разбиране на причините, които са създали Вселената, както и на причините, които заставят Великите Учители да идват да работят в света."

Велико бъдеще чертае Учителят за Новата Шеста раса. „Любовта, Светлината, Мирът и Радостта са плодове на Всемирния Дух. Ученикът трябва да се храни с тези плодове. Първият плод, който той вкусва, е Любовта Ученикът трябва непременно да вкуси от този плод, защото той носи вечния живот.

През тази епоха. епохата на учениците, човечеството ще направи едно обратно движение, т.е. от полюса на позитивизма ще се насочи отново към полюса на мистицизма. В този ход към спиритуализиране, всички религиозни заблуди на хилядолетията, в които са били потопени народите, ще се стопят: всички култове, ритуали и поклонства ще рухнат, за да избликнат дълбоките

мистични извори, чиито съживителни струи ще опреснят и обновят човешката психика."

ВЪЗВРЪЩАНЕ КЪМ ВЕЧНИЯ ЖИВОТ

Идеята за безсмъртието на човешката индивидуалност ще бъде ръководна централна идея в еволюционния ход на човечеството. Учителят казва: „Който иска да намери вечния живот, животът, който произтича от Любовта, той трябва отново да се върне към Дървото на живота. Той трябва да напусне пътя на старозаветния, на новозаветния и на праведния и да поеме пътя на ученика. Знаете думите на Христа: "Иди, продай всичко, раздай го на сиромасите и ела ме последвай". Аз ви казвам сега: „Идете и раздайте живота на старозаветните, раздайте живота на новозаветните, раздайте живота на праведните и тогава идете при вашия Учител. И той ще ви посрещне."

Учителят многократно и високо художествено символизира това посрещане, или на древен език казано - отваряне последователно вратите на посвещението.

Той казва: „Учителят има четирима ученици в света, които обича. И ако тия четирима ученици ви препоръчат, той ще ви приеме в Школата. Ако Любовта ви препоръча на вашия Учител, ако Светлината ви препоръча, ако ви препоръчат Мирът и Радостта, Той ще ви приеме. Ще отвори вратата на Школата, ще ви даде свободен вход, ще ви благослови, ще ви запознае с другите ученици и от този момент вие ще бъдете ученик на своя Учител."

Който иска да разбере в цялата пълнота Школата на Учителя, той трябва да е излязъл от забавачницата на религията, от училището на науката и от обикновения поток на обществения живот. Това ще рече да е завършил развитието на своята емоционална природа, да е закръглил умственото си развитие и да е укрепил и оформил силите на своята разумна воля.

"Ала се пазете да отидете при вашия Учител преди да сте раздали своите богатства, като старозаветник, като новозаветник и като праведник. Ако отидете при него с всичките труфила и накити на тия три живота, ако отидете с всичкото си достойнство на праведник, Учителят само ще се усмихне и ще ви затвори вратата на школата, защото Ученикът трябва да има за живота само една идея, а не две идеи. Който иска да бъде ученик, той трябва да има само едно схващане за нещата."

В древните школи това е било вратата на петото посвещение, когато ученикът е трябвало да снеме мантията на гордостта и тънкия воал на праведността. Това е един от най-великите моменти от живота на Ученика, защото той ще бъде озарен от най-мощната Светлина - ще разбере дълбокия смисъл на думите на Великото Разумно Начало в себе си: „Ученикът може да има само един Учител в света, помнете, че всички Учители са произлезли от Него. Ученикът може да обича само онова, което е безсмъртно, което не губи своята красота, своята интелигентност, своята благост и своята доброта."

ПЪРВИТЕ СТЪПКИ НА УЧЕНИКА

„Питате ме кои са първите стъпки в Пътя на Ученика? Правило е: Ученикът трябва да започне с Любовта. После да мине към Светлината, след това към Мира и най-после към Радостта. Ученикът ще носи Радостта в живота си като разрешение на своите задачи. Аз не говоря за радостта, която се мени, а за Радостта на Ученика, която нищо в света не може да засенчи, която от нищо не

отпада. Тя е най-високият връх на материалния свят. Никакъв облак не може да го засенчи, Универсалното слънце винаги го огрява: никакви бури няма на този връх - там царува Любов, там царува Светлина, там царува Мир.

Мирът е едно от съществените качества на Ученика. В древността това е било четвъртото посвещение, когато ученикът е трябвало да жертва своята чувствителност и да се освободи от чувството на гняв. В езотеричната астрокосмична символика това ще рече да излезе от отрицателните полюси на влиянието на Венера и Марс. Тези две планети са най-близко до Земята, Венера е в субективния свят на човека, Марс - в обективния. Човек е в постоянен контакт с тези две сили, чиито токове обграждат Земята, която е символ на човешката плът. Това посвещение сочи пътя на степента Архат, в школата на древните."

„Този е естественият път на Ученика - Любов, Светлина, Мир и Радост. Човек може да обиколи целия свят, може да похлопа на вратите на всяка школа, може да потърси всички Велики Учители, които носят Всемирното Слово, те всички ще му посочат този път. Те всички имат само една определена, универсална идея, за пътя на ученика, който не може да се измени.

Разликата е само тази, че в древните школи се даваше предпочитание на знатните класи, на помазаните. За първи път Христос отправи погледа си към митаря, към отхвърлените и пренебрегнатите. Школата на Учителя е отворена за онези будни души, които искат да работят за Живота на Цялото, независимо от кой обществен слой произхождат и от кои пол и народ са. Будните души, Великите Души са разпръснати по всички народи, по цялата планета. Те са солта на Земята."

„Навсякъде ще ви кажат, че първата стъпка в живота на Ученика - това е Любовта. Като започне да прилага Любовта, сферите на неговия ум ще се отворят и знанието на миналите векове, както и знанието на настоящето и бъдещето ще започнат да се втичат у него по един естествен начин."

„Наистина има и по-велик път от този на Ученика, но само след като извърви пътя на Ученика, пред него ще се разкрие великият път на Учителите. Това е пътят на Мъдростта и той е най-трудният".

„Любов, Светлина, Мир и Радост - ето етапите на пътя на Ученика."

РАБОТАТА НА ИДЕЙНИЯ УЧЕНИК

„Когато говоря за Ученика, аз разбирам преди всичко това, което се отнася до идейния ученик, за ученик в широк смисъл на думата. Този ученик се учи тук на земята, в този свят и горе, на „Небето в другия свят". Той никога не напуща школата – денем се учи в лабораторията на земята, нощем отива горе, при своя Учител, който му преподава теория. На следния ден той пак се връща на земята, за да продължи своите практически занятия в лабораторията.

Идейният ученик знае, че всякога е ученик, бил е ученик, е ученик, и всякога ще бъде ученик. И след време, когато земята, както и цялата Слънчева система завърши своето развитие, той ще мине като ученик в друга, по-велика Школа. Тогава той ще носи друго име. Думата „ученик " е слаба да изрази дълбоката идея, която е скрита в това понятие. "

„В тесен смисъл на думата, под ученик се подразбира онзи, който учи тук, на земята. Той се учи тук и ще постигне толкова, колкото условията на земния живот позволяват. Той няма още съзнателна връзка с невидимия свят: със заспиването си вечер, неговото съзнателно ученичество се прекъсва."

„Ето защо под ученик, в по-строг смисъл на думата, се подразбира онзи, който има вече реален опит в духовния свят, който има съзнателна връзка с този свят.

Животът на Ученика, след пробуждането на неговото съзнание, е живот на творчество, на работа - не живот на благодат. Благодатта се отнася само до пособията на ученика. Дълго време ще изпитват и ще претеглят Ученика, докато го пуснат в Царството Божие. За най-малък недостатък веднага ще го върнат назад."

„Влизането в Царството Божие зависи от знанието и Мъдростта на ученика, а не само от неговата Любов. В Царството Божие по благодат не се влиза. За да влезе човек в Царството Божие и да му се даде почетно място, това зависи от неговата Мъдрост."

„Христос определя в един стих, какво трябва да придобие Ученикът, за да влезе в Царството Божие, за да придобие вечен живот: „Това е живот вечен, да позная Тебе, Единнаго Истиннаго Бога и пратения от Тебе Исус Христос". Познаването на Неизменния и Христа е условие за придобиване на вечен живот. Само с това знание се придобива животът. Ако чрез знанието не може да се придобие животът, то е безполезно. За да достигне това, Ученикът трябва да се научи да твори, както Космичният Творец твори. Как? - В първата глава на Битието е дадена една символична картина за оня процес на творчество, който започва Ученикът след пробуждане на неговото съзнание. Първият ден - това е пробуждане съзнанието на Ученика.

„Ала преди да настъпи то, Ученикът ще влезе във великото безмълвие: там няма ни звук, ни светлина. И тогава от глъбините на своята душа, ще призове той Невидимия, Незнайния Бог, Създателя на всичко. Ще го призове с цялата си душа, с всичкия си дух, с всичкия си ум и с всичкото си сърце и ще каже: „Господи, искам да те опитам, Един си Ти, Създателят на всичко и освен Тебе няма друг Бог". И ако Ученикът може да призове Бога с такава пълнота, не-йде в пространството ще блесне една малка, микроскопична светлина, която ще му причини такава радост, че той изведнъж ще забрави всички скърби и страдания. Отдалеч някъде той ще чуе гласа на Бога - на своя Учител, който ще му каже: „Ти искаш да ме познаеш и опиташ. Приготви се тогава за работа. Настана първият ден на твоя живот. Твоята земя е неустроена и пуста, тъмнина е върху бездната. Отдели тъмнината от светлината и пристъпи да устроиш своята земя. „Да бъде Виделина" - изрече."

Фиг. 49

ЗАДАЧИТЕ НА ШКОЛАТА

"Защо съм ви събрал тук, в Школата"

1. За да образувате средата на Любовта.
2. За проводници през бъдните векове,
   разполагащи със знания, сили, дарби.
3. За да влезете в Бялото Братство.

„И ако ученикът е от избраните ученици, той ще произнесе „Да бъде Виделина" - и в него ще настъпи Виделина.

„Да бъде Виделина" - това е вечният стремеж на душата на Ученика да учи.

И тогава ще се заредят в Битието на Ученика великите дни на творението и той ще започне да твори своята Вселена под вещото ръководство на своя Учител". „Да бъде Виделина!"

УЧИТЕЛЯТ ЗА ЗАДАЧИТЕ НА ШКОЛАТА

Учителят изтъква по следния начин задачата на Школата:

1. Защо съм ви събрал тук, в школата? За да се образува едно общество от хора, които да имат велика Любов един към друг. Да се образува една среда на Любовта, за да може от този център да се изпратят мощни вълни на Любовта в целия свят. Да се разлее тази Любов по света, да достигне до душите на хората и да ги събуди.

2. Защо съм ви събрал тук, в Школата? - За да ви подготвя за проводници през бъдещите векове. Всички вие до един - и най-малкият - ще бъдете в бъдещите векове проводници. Ще ви се дадат знания, сили, дарби, магическа сила на Словото, мощно съдействие от Невидимия свят, всички благоприятни условия за творческа работа. За какво ще проповядвате? Идеите на Новата култура, идеите на Шестата раса. Затова проучвайте внимателно беседите и лекциите, за да се подготвите за тази важна работа, която ви предстои.

3. Защо съм ви събрал тук, в Школата? Вие не сте от Бялото Братство. Един член на Бялото Братство разполага с всички знания и сили, той владее ключовете на природните сили и работи за повдигане на човечеството и на цялата природа. А вие сте Ученици на Бялото Братство. Аз ви подготвям, за да влезете в това Велико Братство, да станете Бели Братя. Това е великото, за което ви приготовлявам.

Отварянето на Школата на Бялото Братство на земята е един велик акт в Природата, най-великото събитие на земята. Школата представлява мястото, където се появяват като силово поле мощните сили на Невидимия свят, на Светлите Напреднали Същества, които работят за повдигане на човечеството.

На земята са съществували отделни малки окултни центрове, които са имали за обект дадени обществени среди, но са нямали универсален характер. Хиляда години след школата на Христос, в България се отвори една школа, школата на богомилското движение, която разглеждаме в следващата глава.

Явяването на розенкройцерството, теософията, антропософията и редица други духовни центрове са само предтечи за идването на Учителя на Земята. Съществува обширна литература, която дава указание за задачите на тези духовни центрове, върху които тук ние нямаме възможност да се спираме.

Трябва да отбележим, че датата 19 март 1897 година отбелязва едно важно събитие в духовната история на човечеството. На тази дата се вселява Духът на Истината в подготвеното вече тяло на Учителя, подготвяно от хилядолетия в българския народ. По този въпрос ще се дадат по-подробни сведения в следващите глави.

Това събитие слага началото на делото на Учителя в България.[75]

---

[75] За създаване на движението в България Виж кн. „Учителят"

6. ИЗПИТИ НА УЧЕНИКА

„Грехопадението е станало най-напред в умствения свят, когато човек се е откъснал от Божественото. "

Преди да стане ученик на школата, човек трябва да мине през редица изпити. Чрез тия изпити се проверява неговият ум, неговото сърце и силата на неговата воля. Природата е така напреднала, че човек щом мине веднъж през известни изпитания или изкушения благополучно, тя вече не ги повтаря. Новите изпитания, които ще му поставят тъмните сили, ще бъдат от друг род и характер.

Изпитанията и изкушенията, са общо взето, огнище, в което се закаляват чувствата, събужда се будността на ученика и силите на волята стават по-мощни, по-устойчиви и по-постоянни.

Преди да влезе в школата, ученикът се поставя на изпитание по отношението към три неща: власт, пари и морал.

Човек трябва да има жива вяра, а не упование в парите, чрез които се смята за обезпечен. Властта, външната власт, е също така преходно нещо, което винаги може да му бъде отнето при най-малките съответно неблагоприятни амплитуди на живота.

Ученикът трябва също да знае, че младостта е нещо мимолетно, като цвета на растенията, или дърветата през пролетта. Той трябва да умее да контролира енергиите на своя организъм.

Взаимното влечение между мъжа и жената са една от най-големите слабости. Между двата пола трябва да се устройват отношения на хармония, но не и на обсебване. Взаимността и идейната творческа работа могат да бъдат основа на достойни и трайни връзки.

Друг важен изпит, на който ученикът се подлага, е проверка на безкористието му. Учителят казва: „Днес много хора говорят за идеи, за идеализъм и пр., говорят, че работят за общото благо, обаче, ако се анализира тяхното съзнание, ще се види, че те мислят за своите лични интереси и в края на краищата това ще блесне. А за новия живот трябват работници напълно безкористни, които да работят с Любов към Първоизвора на живота, без да мислят за себе си."

СЪЩНОСТ И ЦЕЛ НА ИЗПИТАНИЯТА

Като класически пример на изпитание на праведник, подложен на изпит за ученик, Учителят винаги ни е сочил примера с праведния Йов.

Той изтъква един важен закон: „Ти никога не решавай въпроса за злото. Знай само, че злото може да се избегне. Тези същества на злото ще дойдат, те имат интерес, ще турят в ума ти най-лошите мисли. Тези лоши мисли, които ще имаш в ума си, това не си ти. Това е тяхното състояние. Ти разполагаш с известни богатства и те искат да те оберат. За да те оберат, трябва да размътят ума ти. И Светлите Същества ще дойдат и ще внесат в тебе най-хубавите мисли. И те не са твои. Къде е човекът? Ти си човекът, който едновременно изпитва и доброто, и злото: ще видиш и от двете поука".

Фиг. 50

ИЗПИТИ В ПЪТЯ НА УЧЕНИКА

№	ИЗПИТ	ЗАБЕЛЕЖКА	РАЗРЕШАВАНЕ
1	Братство	Двуостър нож	Жива вяра
2	Морал	Главно: отношение към другия пол	Взаимност и идейна творческа работа, хармония, а не - обсебване
3	Власт	Преходна	Обхода
4	Корист	Въпросът се разрешава още в съзнанието	Безкористие-справедливост
5	Зло	Не се разрешава с външни средства – може да се избегне	Хармонизиране на „доброто” вътре в нас и оттам – в живота
6	Самота и изоставеност (великото безмълвие)	Предхожда сътворяването на Вселената на ученика	Призоваване на Учителя

В този цитат Учителят ни разкрива два велики свята, които още древните са правили усилия да си обяснят. Без да навлизаме далече в миналото на окултните центрове, нека вземем за пример схващанията на Анаксимандър. Той твърди, че частите се менят, но Цялото остава неизменно. Това ще рече, че Безсмъртното в човека е неизменно: но, както казва Анаксимандър, противоположностите, които се съдържат в едното, впоследствие се отделят от него. Тези противоположности са тези два свята, злото и доброто, които са в непрекъсната борба. Окултната литература дава хиляди примери за изпити, на които се е подлагал кандидатът за ученик. По този въпрос Учителят казва: „В живота всичко е изпит. Всички трябва да минат през огън. Докато рудата на златото не мине през огън, не може да се прочисти. И е дълъг процес, хиляди години ще минат за това. Главната задача на ученика е да хармонизира тези две противоположности - доброто и злото, чиито сили се намират в неговия организъм.".

Учителят казва: „Сегашният човек не възприема правилно енергиите на Космоса, вследствие на което в известни места на организма се натрупват повече енергии, отколкото са необходими, а на други места - по-малко. И най-възвишените енергии създават тягостно състояние на човека, щом са натрупани на едно място. Природата не търпи никакъв излишък."

Това е универсална наука, която ученикът трябва да овладее, за да може да контролира целия си живот във всички негови прояви.

Ученикът трябва да знае, че тъмните сили или тъмните духове на лявото посвещение, като влязат в Божествената Светлина, там те нищо не виждат. Когато ученикът живее в Божествената Светлина, тъмните сили не го виждат. Това състояние е подобно на състоянието на бухала: той денем не вижда, но в тъмното напълно се ориентира. Затова в окултизма го вземат за символ на тъмните сили.

Учителят прави тънко разграничение между изпит и изкушение. Учителят изпитва ученика, а тъмните сили го изкушават. При изпита могат да

те скъсат, да не издържиш изпита си, а при изкушението има морално падение. При пропадането на изпит имаш право пак да държиш изпит, при падането в изкушение човек изгубва всичко.

Един от най-страшните и последни изпити на ученика е, когато той остане сам, изоставен от всички, без никаква опора отвън. При този страшен и последен изпит се намира опора само в Безсмъртното, скрито вътре в подложения на изпитание.

Ученикът трябва да има твърда воля като диамант, за да издържи докрай всички изпити. Ученикът не може да избегне изпитите. Щом има възвишени стремежи, високи идеали, с които постоянно живее, това е гаранция за него, че ще издържи всички изпити и изкушения в живота. Чрез тези изпити ученикът ще стане господар на себе си, т.е. ще подчини нисшата си природа, ще я постави в положение тя да му стане източник на енергия, както растението чрез своите корени си доставя необходимите му сокове.

Учителят дава следния ключ: „Същества, които са около тебе, са две категории: едните са по-горни, а другите - по-долни. От горните ще се учиш, а по-долните ще впрегнеш на работа".

„Както една руда се туря в пещта, за да се разтопи и да се извади златото, така и висшите Същества прекарват хората през известни изпитания. Тези изпитания са огнени, за да се събуди доброто в нас. И непотребното като сгур трябва да остане настрани. В езотеричната символика се говори, че когато Бог направил първия човек, искал да види дали Адам има послушание и благодарност. Но Адм[76] не издържа този изпит и трябваше да мине по пътя на страданието."

Изобщо, когато човек реши да влезе в пътя на ученика, той се натъква на редица опасности. Съвременният окултизъм дава методи за развитие на скритите сили в човека, без да държи достатъчно сметка за големите последствия и отговорности.

Според Учителя Невидимият свят дава изпити само на способните, а на невежите не дава никакви изпити. След като ученикът издържи изпитите, които му се дават от Учителя, той тръгва по пътя на посвещението. Човек не може да мине без приливи и отливи. Те трябва да се очакват и ще дойдат непременно. Умният човек прави така, както египтяните са правели с река Нил. При дъждовно време отправяли водата на реката в басейни, а при засушаване я пущали да тече за напояване.

Фиг. 51

ОСТАНКИ В ХАРАКТЕРА ОТ МИНАЛИ РАСИ

№	Главна черта	Раса	Характерни качества
1	Нисши страсти	Черна раса	Чувственост
2	Войнствен характер	Червена раса	Избухливост
3	Субективен ум	Жълта раса	Консерватизъм и фанатизъм
4	Обективен ум	Бяла (арийска) раса	Интелигентност и насилие

Учителят винаги е изтъквал, че училището на земния живот е велико училище. „Земният живот е една велика Школа".

[76] „Адм" означава човечеството, а в превода на Библията терминът е погрешно заменен с Адам - човека.

На земята човек трябва да има идеен стимул, за да може да се освободи от ограниченията. Човек доброволно е станал роб на условията. В началото на всяка работа човек е абсолютно свободен. Щом не спазва първата свобода, която има, настъпва едно малко ограничение. Най-първо човек се намира на хоризонтална повърхност, но после идва повърхност с малък наклон и той загубва част от своята сила. После наклонът става все по-голям и човек започва да се хлъзга надолу. Най-сетне той стига до дъното. Тъй че щом падне при първото поражение, той започва да губи. Следователно човек трябва в първото сражение да бъде силен."

Всички изпити, които се дават на ученика, са задачи от уравнение с много неизвестни, които трябва да бъдат разрешени на земята. Това са задачи, които решават редица въпроси: дали имаш непоколебима вяра; дали имаш необходимата обхода в средата, в която живееш; дали си спазил закона за справедливостта, също - държиш ли на Първичното достойнство в себе си. Учителят подчертава, че ако не решиш тези задачи, няма да ти се издаде диплома, която да те представи в по-горните светове. Тази диплома ще бъде резултат от научените уроци на Земята, от издържаните матуритетни изпити.

Учителят изтъква за ученика един важен закон: „Щом влезете в пътя на духовния живот и почнете да прогресирате, ще дойде противоположното, ще дойдат противоречията. Няма същество, освен Великото Вечно Начало, което да не е подложено на изкушение."

Пътят на Ученика е един от най-трудните. Даже и в древността изискванията са били твърде големи. Например Питагор е чакал в Египет 20 години, докато жреците го въведат в пирамидите. Същият е прекарал още десет години във Вавилон и Палестина, докато получи част от посвещенията, които са били допустими в тази епоха.

Учителят винаги е изтъквал, че страхът, безверието, недоволството, гневът и др. са все нисши влияния. Щом като човек живее на земята, той преживява всички свои минали съществувания. Когато се проявяват изключително силите на субективния ум, това са остатъци от жълтата раса. Хората от тази раса са големи консерватори и крайни фанатици. Това се вижда особено ясно в техните религиозни схващания. Когато човек е войнствен, това са остатъци от червенокожието. Низшите желания, страстите, са влияния от черната, лемурийската раса. Проявеният Разумност е проява на бялата, арийската раса.

Шестата раса, казва Учителят, която предстои да дойде в новата епоха, ще съдържа в себе си добрите качества, способности и волеви (качества) сили на всички предходни раси. В това отношение тя ще бъде вътрешен синтез на човешките добродетели. Нашите сетива, които постепенно са се появявали през миналите раси и са се усъвършенствали в съответните култури на тия раси, са свързани с дълбокия психически живот на човека. Така устата, която има няколко функции, е свързана със силите на подсъзнанието, ухото - със силите на съзнанието, носът, обонянието - със силите на самосъзнанието, а очите - със силите на свръхсъзнанието. Основна задача на ученика е да хармонизира силите на своя организъм и по този начин да влезе в резонанс със звездния ритъм. Планетите имат положителни и отрицателни полюси на влияние. Например отрицателният полюс на Сатурн предизвиква страх; омразата и отмъщението са предизвикани от отрицателния полюс на Марс, а удоволствията и лекото влюбване - от отрицателния полюс на Венера. Положителните полюси на планетите донасят: от Сатурн - предпазливост и съвестност, от Меркурий - разсъдливост, от Венера - нежност и мекота, от Слънцето - стремеж към красота, музика, поезия, наука и пр.

Учителят дава ключ за свързване на ученика с положителните полюси на планетите: „За да придобият доброто влияние, учениците трябва да дружат с такива хора, които имат тия черти у себе си". Той препоръчва да се образуват малки групи от по 12 души, които се намират под влиянието на 12-те зодиакални знаци. По този начин ще се осъществи една дълбока психична и метапсихична обмяна. Храната оказва също огромно влияние върху психичния живот на човека. Ученикът трябва да разбира глъбините на Живата Разумна Природа. Има храни, които трябва да се употребяват през дадени дни. Например сладките храни са под влиянието на Венера, киселите - на Меркурий, лютивите - под влиянието на Марс. Ние само твърде бегло споменаваме за тези дълбоки знания, които през новата епоха ще бъдат проверени, разширени и основно прилагани. С тези знания учениците трябва да се запознаят, за да могат да ги използват в своята работа. На много места в беседите си Учителят говори за голямата борба, която съществува в човешкото съзнание дотогава, докато човек стане господар на тъмните сили, на силите на своята нисша природа, която е необработена материя от миналите раси и култури. „Съзнанието на ученика трябва винаги да бъде будно, той трябва да знае в даден случай дали страданието е негово или чуждо; да знае коя мисъл да приеме и коя не. Ученикът трябва да се пази от паразитните влияния, които целят да го въведат в заблуждение, та след това да го ограбят. Той трябва също така да влиза във връзка с висшите напреднали Същества, които се стремят да го запазят от тези паразитни влияния и които непрекъснато му помагат в неговия път на усъвършенстване.

Ученикът трябва да запазва своите сили. „Комарите забиват хобота си и изсмукват кръвта. Има и комари психически. Когато се обезсърчавате, това са психически комари, които изсмукват енергията ви. Трябва да се освобождавате от ненужния тормоз на нисшите същества. Христос дойде да освободи човечеството от някои същества, на които същества през инволюционния период хората са били пленници. "

„Ученикът трябва да си изработи критерии, по които да различава мислите според тяхното естество. Както съществуват пет степени хора: обикновени, талантливи, гениални, светии и Учители, така също има и пет категории мисли, чувства и постъпки. Когато човек действа без Първичната Светлина, тогава се ражда злото, идват катастрофите. "

ЗАДАЧИ И ПОВЕДЕНИЕ НА УЧЕНИКА ПРИ ИЗПИТИТЕ

Учителят дава следните мисли, правила и указания, които ученикът трябва да има предвид и да следва при работата си и при изпитанията, на които бива поставен:

За да не бъде под влияние на тъмните духове, Ученикът трябва да има съответните знания и сили, да няма техните слабости, които слабости са като антени, привличащи тези низши вибрации и създаващи хаос и дисхармония в неговото съзнание.

Ученикът трябва да знае също така, че е „странник, пътник на земята" и съзнанието му винаги трябва да бъде будно, защото във всеки момент могат да го извикат от другия свят.

Ученикът трябва да знае, че „вътрешните състояния са по-силни от външните условия". Това е закон: докато ученикът не трансформира вътрешните си състояния, невъзможно е да измени външните условия. Всички външни пречки и противоречия на Ученика са сражения на полето на неговия

вътрешен живот. За да може да преодолява вътрешните противоречия и външните пречки, ученикът трябва да бъде пластичен, да бъде художник, музикант, поет и философ. По този начин цялата природа ще му говори, той ще преживява живота на цветята, на минералите, на изворите, на цялата обкръжаваща го среда.

Учителят казва: „Трябва да вярвате в заложбите, които имате в себе си: да можете да станете художници, поети, музиканти и писатели. Всички тези възможности ги има вътре във вас. Трябва да намерите методи, за да събудите вашите дарби, които ви са потребни в сегашния ви живот."

Ученикът никога не критикува, а само констатира погрешките си и ги изправя. „Съвременната наука има възможност да превърне въглерода в диамант. Необходимо е само голямо налягане и висока температура. Погрешките, които сте извършили, това са въглени, които трябва да превърнете в диаманти."

Ученикът не трябва да се смущава от това, че не вижда резултати от работата си, когато се старае да добие и укрепи някоя добродетел или да изкорени някои свои недостатъци. Резултатите се проектират горе, в по-висшите му тела и после ще се явяват тук на земята. Грехът е проказа, духовна проказа. Ученикът трябва да се освободи от всички предадени му от дедите присадки.

Когато ученикът бъде обиден от някого, той трябва да направи строга преценка право ли е това и след това непосредствено да направи необходимото за изправянето на погрешката.

Едно правило за ученика в такъв случай е: когато някой те обиди, ако ти не изгубиш равновесието си, а останеш вътрешно спокоен, хармоничен - това е указание, че не си виновен и че обидата не те засяга.

Обратното, ако изгубиш равновесие, това показва, че обидата засяга действително някои твои погрешки. От погрешки на земята никой не може да се освободи. Ако свои погрешки нямаш, чужди ще носиш. Глупавият се учи от собствените си опитности и погрешки, а умният - от погрешките на другите.

Според Учителят има три метода за еволюция:

1. Обикновен, бавен път.

2. Под ръководството на Учителя.

3. Бърза, ускорена еволюция под непосредственото ръководство на Учителя. Третият начин е придружен с големи страдания. Този начин подразбира моментално да изправиш своите грешки.

Ученикът трябва да знае, че е извън скръбта и радостта. Ако той не може да отдели скръбта и радостта си като нещо субективно, той не може да живее в реалното. Ученикът не трябва да презира скръбта. Скръбта - това са същества ненапреднали, които следват ученика и му се оплакват. Ученикът трябва да се спре, да се опознае със съществото, което му се оплаква, да го поучи, да се помоли за него и да го изпрати на работа.

Ученикът трябва да спазва свещено следния закон: „Да не се бори със злото, а да подкрепя постоянно доброто. Щом се бори със злото, нищо няма да придобие. С един порой, който идва, защо да се бориш? Остави го да си изтече. Не се бори със суеверието на хората, но внасяй Истината."

Ученикът трябва да се ползва от следното правило: когато е в притеснение, в потиснато състояние на духа, обновлението може да дойде по няколко начина:

1. Чрез вдишване въздух. 2. Чрез ядене на плодове. 3. Чрез изяждане на късче хляб. 4. Чрез изпиване на глътки гореща вода и др. Защо? Защото реалното е във въздуха, във водата, в плодовете, в хляба и др. Когато съзнателно приемаме

вдишка въздух, вода, плодове, хляб и други, чрез тях ние правим връзка с Първата Причина.

Ученикът трябва да знае, че той изучава най-трудната музика - музиката на живота; целият свят е училище за дисциплиниране на душите: сигурността на ученика стои в учението. За него не е необходимо да знае всичко, а да разбере малкото, което в дадения случай е потребно. Когато отиде при извора, не е необходимо той да започне да си дава сметка какъв е съставът на водата, откъде иде тя и пр., а малкото, необходимо в случая, е да пие: другите неща после, при друг случай ще научи.

Ученикът трябва да пристъпи към работа с това малко, което има. Има месеци, през които дърветата цъфтят; месеци, през които зреят и месеци, през които се берат плодовете. Това е специално само за онези, които търсят Пътя.

За Ученика най-съществени са три неща: Любов, Знание и Работа.

В мистичния път на ученика е важна вътрешната връзка с Природата. Всяко нещо отвън има връзка с нещо отвътре в човека. Има един велик паралелизъм. За да се разбере той, се изисква: Любов, Знание и Работа.

Ученикът трябва да развива усърдно своите психични и метапсихични сили. Иначе не би могъл да ползва благата, които природата съдържа.

ОТНОШЕНИЕ НА УЧЕНИКА КЪМ ОКОЛНАТА СРЕДА

Ученикът не трябва да отбягва света, но да е свободен в света. Когато се говори, че човек трябва да остави света, това се разбира не външно, а вътрешно, т.е. да няма в себе си слабостите на света.

Ученикът трябва да знае, че когато две същества, движещи се с различна скорост образуват връзка помежду си, то този, който се движи по-бавно, става причина за падение за онзи, който се движи по-бързо. Така, когато ученикът се свърже с един по-нисш живот, неговото съзнание се понижава, понеже това свързване става спирачка за неговия път. Следователно, няма да се откъсва от хората на света, ще живее с тях, ще им помага, но няма да образува връзки с тях.

Ученикът сам се свързва и сам се развързва. Той прави връзка, но разумна връзка, не влиза в противоречие с никого. Не казва никому всичко, искрен е, но не и откровен. Ученикът е бил в един съвсем друг свят и като е слязъл, той първо трябва да се нагажда към околната среда. Той знае, че е актьор за малко на земята. Целият му живот на земята е една задача, която трябва да реши.

В природата са дадени всички начини, но ученикът трябва да работи и да си пробие път. Това значи да върви в съгласие със законите на природата. Като върви в съгласие с нея, тя му помага.

Ученикът трябва да се противопоставя на лошите навици, тъй като те го изолират от законите на природата. Като ги победи, той ще извоюва своята самостоятелност. Той трябва да разсъждава обективно, безлично. Да преценява въпросите не от лично гледище, а в съгласие с Космичното Начало. Ученикът нито надценява, нито подценява своите съученици или другите от околната среда.

Ученикът служи беззаветно на Космичното Начало, т.е. той не живее само за себе си. Той винаги иска и му се дава. Да иска, това значи да проявява непрестанен копнеж за знания. Когато ученикът почувства в себе си дисхармония, той трябва да знае, че има много непостигнати желания: не

поставя нещата своевременно. Щом поставя две желания едновременно, те ще влязат помежду си в стълкновение. Ученикът изучава пътищата на тъмнината и Светлината. Кои са пътищата на света? Светът дава удоволствията, светът е плътта.

Фиг. 52

ХРАНИ И ПЛАНЕТНИ ВЛИЯНИЯ

ДНИ	ПЛАНЕТА	РАСТЕНИЯ, ПЛОДОВЕ, БИЛКИ			
		ВИД	МИРИС	ВКУС	ПРИМЕР
Понеделник	☽	Неопред. странно зелени	Без или сладникав	Без или сладникав	зеленчуци: краставици, моркови, картофи, домати, бакла, зеле, тиква, маруля, салати, печурка, зеленика, цикория, метличина, върба
Вторник	♂	малки и с бодли	остри и неприятни	Лютиви горчиви	чушки, чесън, праз, лук, ряпа, чер пипер, хрян, коприва, пелин, гръмотрън, магарешки бодил, хмел и всички растения, съдържащи много желязо
Сряда	☿	средни извити	проникващ	смесен	боб, леща, зеле, круши, пъпеши, хвойна, магданоз, ким, копър, целина
Четвъртък	♃	богати, величествени	ароматни	сладки	ягода, дюля, нар, банан, черница, праскови, маслина, жито, сусам, анасон, орехи, бадеми, лешници, фъстъци, олио, зехтин, евкалипт
Петък	♀	красиви изящни	ароматни	сладки сочни	ябълка, диня, смокиня, череша, грах, пшеница, роза, теменуга, крем, момина сълза, нарцис, камелия, лале, люляк, мащерка, върбинка, майчин лист, маточина, мед
Събота	♄	тежки, големи, мрачни	проникващ, воняци	трънчиви горчиви отровни	маслина, чер боб (бакла), черна ряпа, боровинки, шипки, копър, кимион, чемерика, кестен, тютюн, опиум, кафе
Неделя	☉	средни жълто-оранжеви	ароматни	вкусни	портокал, грозде, стафиди, зеле, слънчоглед, овес, ръж, ечемик, ориз, леща, лотус, невен, инд. орехче, канела, мента, лавандула, лайка, жълт, кантарион, очанка, розмарин, алое, тамян

*** Виж също: „Магически растения“ - Седир**

Фиг. 53

Сетива и съзнание	уста - подсъзнание ухо - съзнание нос - самосъзнание очи - свръхсъзнание

Фиг. 54

ПЛАНЕТНИ ВЛИЯНИЯ И СЪОТВЕТСТВИЯ

ДНИ	ПЛАНЕТА	ЗН.	ЦВЯТ	МЕТАЛ	ТОН	ЦИКЪЛ	ПСИХ. КАЧЕСТВА
ПОНЕ-ДЕЛНИК	ЛУНА		ЗЕЛЕН	СРЕБРО	fa	РАСТЕЖ	НАДЕЖДА, МИСТИЦИЗЪМ, РЕЛИГИОЗНОСТ, САНТИМЕНТАЛ-НОСТ, ВЪОБРАЖЕНИЕ
ВТОРНИК	МАРС		ЧЕРВЕН	ЖЕЛЯЗО	do	ПОСЯВАНЕ	АКТИВНОСТ, СМЕЛОСТ, АНАЛИТИЧНОСТ, СПОРОВЕ, РЕЗКИ РЕАКЦИИ
СРЯДА	МЕРКУРИИ		ЖЪЛТ	ЖИВАК	mi	ПОНИКВАНЕ	МЪДРОСТ, РАВНОВЕСИЕ, ПРЕДПРИЕМЧИВОСТ
ЧЕТ-ВЪРТЪК	ЮПИТЕР		ТЪМНО СИН	КАЛИЙ	la	ЗРЕЕНЕ	ВЯРА, ДОБРОТВОРСТВО, СПРАВЕДЛИВОСТ
ПЕТЪК	ВЕНЕРА		НЕБЕСНО СИН РОЗОВ	МЕД	sol	ЦЪФТЕНЕ	ЛЮБОВ, ДУХОВЕН ПОДЕМ, ИДЕАЛИЗЪМ
СЪБОТА	САТУРН		ВИОЛЕ-ТОВ	ОЛОВО	si	ЖЪТВА	ИСТИНА, МОЩ, ВЛАСТ, УПОРИТОСТ, РЕАЛИЗАЦИЯ
НЕДЕЛЯ	СЛЪНЦЕ		ОРАНЖЕВ	ЗЛАТО	re	ПОКЪЛВАНЕ	ДОБРОДЕТЕЛ, БЛАГОРОДСТВО, ЩЕДРОСТ, ВЕЛИКОДУШИЕ, ТВОРЧЕСТВО

Ученикът, когато изучава законите на Светлината, от него се изисква абсолютно доверие.

Чрез Законите на Светлината ученикът помага на всички, но според тяхната степен на развитие. Ученикът дружи с даровитите, с гениалните, със Светиите. Това не са само тези, които са в плът на земята, но и тези, които са си заминали; той дружи с чистите и безкористните. Той предпочита най-малките възможности в Причинния свят, отколкото най-големите възможности в човешкия (например любов, слава, пари и власт).

Ученикът трябва да вижда у хората доброто, но той трябва да стане Светлина за тях. В тази Светлина те да виждат по-грешките си, без той да ги вижда. Слънцето не вижда нашите погрешки, но в слънчевата светлина ние

виждаме своите погрешки. Ученикът трябва да смята това правило като въведение във вътрешната Школа. Ученикът трябва да знае следния закон: като осъжда хората, той взема половината от греховете им. Той работи главно върху онези, които са готови души, т.е. които са готови за пробуждане.

Ученикът върви по пътя „без страх и тъмнина". За него е безразлично дали ще бъде на първо или на последно място. Той знае, че „Само Светлият път на Мъдростта води към Истината. В Истината е скрит Животът."

ДЯЛ ПЕТИ

БОГОМИЛСТВОТО – ПРЕДВЕСТНИК НА НОВОТО УЧЕНИЕ

Учението на богомилството, плод на славянската душа и по-специално на българския народ, през десетото столетие надхвърля границите на България и под различни имена се разпространява почти в цяла Западна Европа.

Като мистично и социално движение богомилството е един от важните фактори за историята на човечеството, създаден в края на първото хилядолетие на християнската ера. То се явява и като важно идейно и духовно огнище, излъчило мощен импулс за създаване на Новата култура. По същина и значение Богомилството е предвестник на Учението на Учителя. То представлява корен на неговата Школа в България, която трябваше да се открие в последния век на второто хилядолетие от нашата ера.

Богомилството извършва една подготовка както на българския, така и на други европейски народи за по-послешното развитие на Школата на Учителя. То се явява като един окултен център, обладаващ високи духовни знания, център, който разкрива един от важните закони на Битието - закона за прераждането.

За албигойството, което се появи като клон на богомилството, френският писател Морис Магр пише: „Според албигойците възвръщането на човечеството към Божественото Начало се извършва чрез последователни прераждания."[77]

Изобщо, историческата задача на богомилството - като предтеча на учението на Учителя и на неговата Школа е била: да подготви най-напред българския народ, като го запознае с духовните и социални идеи, отразени в това учение и осъществени от богомилското общежитие, или както то се наричало - „задругата", за да послужи като отправна точка на новата шеста култура - културата на славянството. Ръководителите на човешкото развитие чрез това средище на богомилите в България са дали съществен импулс за изграждане основите на тази нова култура. Богомилското движение е имало за ръководници Посветени, притежаващи знания, които са им разкривали плановете на бъдещето.

За богомилството има вече значителна литература. Ние тук ще очертаем само най-важните идейни моменти, които играят ролята на семена, на зародиши на великите идеи, които след хиляда години даде на човечеството Учителят чрез своето Слово в Школата.

Последователите на богомилското учение се делили на три кръга: в първия кръг са влизали „съвършените", във втория - „верующите" и в третия - „слушателите".

---

[77] Морис Магр – „Магьосници и илюминисти"

В това учение са били установени ред изпити, през които трябвало да минат слушателите, за да бъдат включени в кръга на верующите и съответно - верующите - в кръга на съвършените. В последния етап се касаело за по-тежки изпити.

Писателят Сакони пише, че в 1250 година в цяла Европа е имало около 4000 Съвършени, мъже и жени. Броят на съвършените преди кръстоносните походи е бил много по-голям. През 1241 година в Ломбардия съвършените наброявали повече от 2000 души, а само в град Верона - около 150 души. Преминаването на верующите в кръга на съвършените било извършвано при пълна тайна, през нощта, за да се укрие от бдителното око на Инквизицията, вилнееща по това време във Франция и Италия. Съвършените са били безбрачни, целомъдрени, отказвали да стават войници и да притежават частна собственост, както и да употребяват месна храна. Те минавали през най-висока просвета. Народът ги е наричал „Божии Приятели", „Добри хора", „Утешители". Тези „Божии приятели" непрестанно и всеотдайно работели за разпространението на богомилството. Те напътствали и просвещавали верующите и оглашените и ръководели богомилските кръжоци. Изобщо, те са били идеолози и апостоли на богомилското учение. Верующите можели да встъпват в брачни връзки, да притежават частна собственост и да отиват на война. Те не били удостоявани със степени на посвещение.

Една от най-важните социални характеристики на богомилството била животът в братски общежития. Братското общежитие се е състояло от кръга на съвършените, които, както твърди средновековният писател Перегринус Просционус - са водели живот съвършен, отдаден изключително в служба на човечеството. Според средновековния писател Евервинус богомилите казвали за себе си така: „Ние водим суров и скитнически живот; тичаме от град на град, подобно на овце сред вълци. Ние страдаме от преследванията, както апостолите и мъчениците. Животът ни е живот, прекаран във въздържание, молитви и непрестанна работа, но всичко това е лесно, защото ние не сме вече от този свят."

Съвършените се познавали помежду си посредством тайни знаци, неизвестни за верующите и оглашените. Те са бивали на особена почит там, където са се появявали. Настолна книга им е била Новият Завет.

Богомилите са намирали прием и са се ползували с голямо влияние сред всички обществени среди. Дори и противниците им в своите съчинения не са отричали тяхната чистота, висока моралност и непоклатима строгост в личния им живот.

Техният живот е бил външно прост, скромен, изпълнен, с молитви и всеотдайно служене на своите близки. Те винаги, както изтъкват и техните противници, се отнасяли с обич към бедните, онеправданите, затворниците и изгнаниците.

Тяхната сила се коренила в идейната им решителност и безусловната им и безгранична преданост към Истината и Правдата. Те са спечелвали сърцата на хората, особено, във върховните моменти, когато с твърда и непоколебима стъпка са отивали към горящата клада.

Изобщо, Богомилството е било не само духовен, но и културен център. Те са имали свои училища за децата си, изучавали са разни науки, особено медицината, като специално внимание обръщали на музиката. Народът е гледал, на тях с обич и почит, като са били смятани дори за чудотворци.

ОТРИЦАТЕЛНИ И ПОЛОЖИТЕЛНИ (±) АСПЕКТИ НА ПЛАНЕТИТЕ

ОТРИЦАТЕЛЕН ПОЛЮС	ПЛАНЕТА	ПОЛОЖИТЕЛЕН ПОЛЮС
гордост суетност себелюбие	 СЛЪНЦЕ	ведра яснота на ума, благородство на чувствата, стремеж към красота, любители на природата, музика, поезия, наука, философия на творчеството, могъщество, достойнство, независимост, широта, оптимизъм
въображение, непостоянство, нерешителност, боязливост, въображение за иманярство, суеверие, религиозност, лъжа, леност, глупост, клюкарство, хитрост, лицемерие	 ЛУНА	въображение, кротост, тихи, мечтателност, блян, спокойствие, съзерцателност, интуиция, надежда, вяра, общителност, любезност, очарователност, свенливост, предчувствия, поезия, усет за хармония
любопитство, месене в чужди работи, студена пресметливост (и в любовта), гол интерес, нервност, променливост, колебливост, лукавост, зли, приспособимост, медиум, повърхностност	 МЕРКУРИЙ	жажда за знание, разсъдливост, осведоменост, сравнение, остроумие, изобретателност, активност, работливост, деловитост, предприемчивост, подвижност, „посланик на боговете“
разврат, удоволствуване, чувственост, кокетство, леко влюбване, неверност в любовта, любовни афери, събират около себе си поклонници и обожатели, живот на формите, създатели на модата, пиянство и безделие	 ВЕНЕРА	нежност, мекота, любвеобилност, изкуство и красота, музика, поезия, художество, веселие, танци, щастие, тънка чувствителност, интуиция, впечатлителност, успехи от очарователност, висша любов, привлекателност
жестокост, тъпота, бруталност, тесногръдие, гневливост, скотоподобнодт, пияници, чревоугодници, просташки вкус в любовта, слаб интелект, тесен догматизъм, частен собственик	 ЗЕМЯ	енергичност, пестеливост, трудолюбие, воля за материални работи, упоритост, устойчивост, вярност
омраза, отмъщение, сприхавост, разрушителност, гняв, самодоволство, дързост, високомерие, господство, слабочувствителни, недоверчивост, вулгарни материалисти, фанатизъм	 МАРС	енергичност, смелост, героичност, прямота, доблест, решителност, честност, верност, твърдост, дълг, самоувереност, проницателност, жертвоготовност, правдивост

Фиг. 55

Фиг. 56

ПЕТ СТЕПЕНИ НА СЪЗНАНИЕ - ПЕТ КАТЕГОРИИ МИСЛИ, ЧУВСТВА И ПОСТЪПКИ

№	СТЕПЕНИ ХОРА	МИСЛИ	ЧУВСТВА	ПОСТЪПКИ	СТЕПЕН НА СЪЗНАНИЕ
1.	Обикновени	Отсъствие на логика	Страсти Желания	Рефлекс - несъзнателен отговор на външни дразнения Инстинкт - емоционални и целесъобразни действия без съзнаване на резултата Подражание	Смътно подсъзнание (сън без сънища)
2.	Талантливи	Зачатък на логика	Чувства Интерес	Сетивни възприятия Емоционално изкуство	Съзнание „буден сън“ (съновидения)
3.	Гениални	Дуалистична логика Логика на противопоставяне	Душевен живот	Съзнаване на резултатите от действията и своето участие в тях	Самосъзнание
4.	Светии	Права мисъл. Логика на единството, Просветление относно съдържанието, смисъла, целта и мястото на всяка форма	Душевна светлина Екстаз Озарение	„Свети дела“, съпроводени с вдъхновение, те имат благороден, общочовешки, космополитен характер	Свръхсъзнание начало на космично съзнание - самадхи
5.	Учители	Творческа мисъл Жива планина от нови идеи - семена	Духовна сила	Полагане основи на нова култура Завой, ново начало в еволюцията	Абсолютно съзнание

Фиг. 57

Трите кръга в богомилското учение

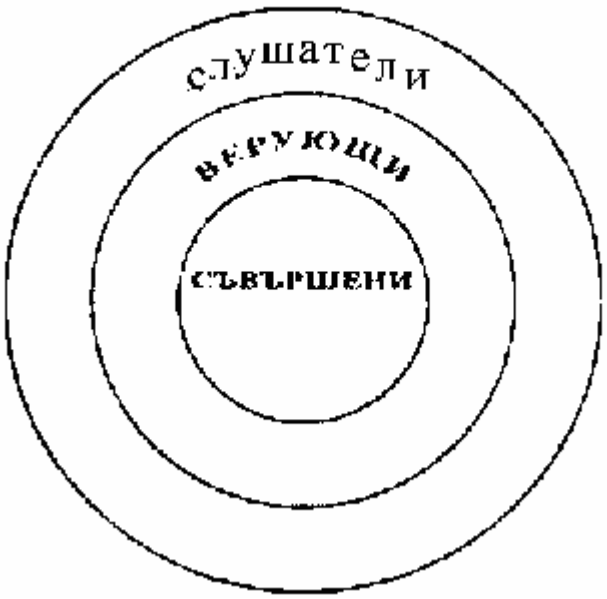

Фиг. 58

Най-общи характеристики на богомилските кръгове

характеристики / кръгове	ЖЕНЕНЕ	ЧАСТНА СОБСТВ.	ХОДЕНЕ НА ВОЙНА	ОБЩЕ-ЖИТИЯ	ПОСВЕ-ЩЕНИЯ
СЪВЪРШЕНИ	НЕ	НЕ	НЕ	ДА	ДА
ВЕРУЮЩИ	ДА, НЕ	ДА	ДА, НЕ	ВРЕМЕШНО	НИСКИ ПОСВ.
ОГЛАШЕНИ	ДА	ДА	ДА	НЕ	НЕ

1. ТРИТЕ КЛОНА НА БОГОМИЛСТВОТО[78] В СВЕТЛИНАТА НА УЧИТЕЛЯ

Великото Всемирно Братство, направляващо еволюцията на човечеството и хода на културите на отделните раси и народи, периодично изпраща свои представители, които основават духовни огнища на новите идеи. Тези предани същества обладават високо знание: те дават първичните импулси на културите, чрез специални клонове - проводници във всички области на нашата планета.

В Индия, в разцвета на нейната култура се развива философско мистичната мисъл. Изобщо във всички култури тия пратеници са внасяли първоначалните основни идеи, които впоследствие гениалните, талантливи и обикновените хора са доразработвали. Бялото Братство, като най-важен помощник на Великото Всемирно Братство, дава идейното съдържание на различните култури и изпраща, според Учителя, три клона, три течения при създаването на културите.

Първият клон имал за цел да подготви условията за Християнството; вторият клон имал мисията да внесе Християнството в света; третия клон имал за задача да осъществи (приложи) Християнското учение.

Първият клон носи различни имена в различните култури. Първоначално в Египет това движение носи името Херметисти; в Персия - маздеисти, а в Гърция - орфеисти.

Вторият клон започва своята работа в Индия, минава през Египет и се разпространява в Палестина, в школата на Есеите. От Палестина това движение се пренася на запад в Рим, Англия, Германия, Франция и др.

Третият клон започва също в Индия, отива в Египет, Сирия, Мала Азия и след това в България, поставяйки основите на Богомилството (в тесен смисъл на думата), което учение, както видяхме, се пренася в Западна Европа, където идеите му се манефистират посредством розенкройцери, илюминисти, мартинисти...

Тези три клона действали в две направления: на първо място - чрез своите адепти, или косвено - чрез философите, поетите, музикантите,

[78] Богомилство в широк смисъл. Вж "Всемирното Бяло Братство през вековете" от книгата "Учителят - разговори при 7-те рилски езера", стр. 122 от същите автори.

писателите, обществените дейци, учените и други работници, които като гениални и талантливи синове на човечеството имали непосредствен контакт с огнищата на новите идеи, давани от главния център на посветените.

Ние даваме тук само общите линии, чрез които се е проявявала дейността на трите клона; иначе съществува литература, от която интересуващите се биха могли да почерпят подробности и сведения по материята.[79]

ПЪРВИЯТ КЛОН

Посветеният Хермес Трисмегист дал първия тласък за развитие на това движение в самия Египет. В египетската култура разцъфтяват много от съвременните науки: астрономия, математика, геометрия, музика и пр. Според

Климент Александрийски по време на този разцвет е имало около 30000 тома херметична окултна литература, от която по негово време били останали само 42 тома, а до днес едва са се запазили няколко само тома. Тези съчинения са ценни източници на окултни знания.

Например херметичните книги казват, че човек има следните тела (принципи): Хат (физ. тяло); Анх (етерно тяло), Ка (астрално тяло) и по-горни тела: Хати, Бай, Хеиби, Ху. На друго място се казва, че човек се предпазва от лош път чрез Ка, Бай и Ху.

От Египет този клон прониква в Персия чрез посветения Зороастър. Идеите на персийската култура на Маздеизма са изложени в „Зенд Авеста" - книга, съдържаща окултни истини, които създават първите идейни предпоставки за идването на Християнството. В тази книга например е казано: „Всяко същество си има „феруер", т.е. Божествена искра, която е една мисъл на Ахура-Мазда." Следният цитат от Ахура-Мазда („Зенд-Авеста") дава указание за работата, извършена от персийската култура за подготовката на християнството: „Изследвай пътя на душата, отгде иде и защо е в тялото. Не се обръщай назад. Седем пътя има, които водят към развала. Божественото да изпълни твоята душа! Очите ти да бъдат насочени към небето! Стреми се към Светлината на Отца, от Когото твоята душа е произлязла. Душата да се стреми да се съедини с Божественото в себе си. Не опетнявай Духа и не го смъквай в низините."

Този същият клон дава подтик на културата в Асирия и Вавилон. Там разцъфтяват науката и изкуството. Създава се красива и мощна архитектура.

В Британския музей има запазени много плочки, писани на акадски език с превод на асирийски и разработени от английските ориенталисти в съчиненията им[80].

Тези плочки са взети от царския палат в Ниневия. На тях е написан един труд, който авторът Layard сравнява с „ Атхарва-Веда".[81]

Същият клон се пренася по-късно в Гърция. Орфей, един от посетените в Египетските Мистерии, основава мистично Братство в Гърция (днешните български и гръцки земи). Той е оказал огромно влияние при създаване на

---

[79] Напр. Б. Боев, „Мисията на богомилството във връзка с мисията на славянството" Сф, 1937 г. и В. Търново, 1992 г.

[80] „Cuneiform Instruction of Western Asia"

[81] Старите свещени индийски книги - Ведите, имат 4 части: Риг-Веда, Яур-Веда, и Атхарва-Веда. Последната съдържа обреди за очистване, покаяние, заклинания, мантри, свещени изречения и др. с космогоничен характер.

гръцката култура. Между Гърция и древния Египет се установяват тесни духовни и културни връзки.

Орфеистите - клонът на Всемирното Братство в Гърция - работят в няколко направления, за да внесат плодотворни елементи в гръцката култура:

1. Чрез елевзинските мистерии; 2. Чрез поставяне на по-напредналите идейно души в контакт със своите идеи; 3. Чрез разните символични разкази, митове, легенди на гръцката митология, имащи дълбока окултна основа и пръснати широко из народа, за да възпитават неговото съзнание. А когато едно съзнание усвои някои висши истини в символична форма, то е подготвено да ги усвои по-късно и в тяхната истинска форма.

Много от философите и учените на Гърция от това време са добили своите окултни знания от египетските мистерии. Така например Орфей, Талес, Солон, Питагор, Платон, Парменид и други са отивали в Египет за придобиване на висши окултни знания. Също така в гръцкия град Елевзис[82] се създава център за висши окултни знания. Този импулс, даден от египетския клон, създава в Гърция подем във философията, науката, изкуствата и архитектурата. Така например Талес, след връщането си от Египет, създава Йонийската школа; Питагор - едно от най-големите светила в Гърция, както се каза по-горе, престоял 20 г. в Египет, докато получи посвещение в египетските Мистерии на Хермес, Интересно в това отношение е свидетелството на Порфирий за Питагор в книгата му „Животът на Питагор": „Преди да отиде в Египет, Питагор помоли Поликрат, царя на Самос, да му даде препоръчително писмо до египетския фараон Амазис, за да може чрез това писмо да бъде допуснат за посвещение във висшите школи на жреците. Самоският цар му даде такова писмо. Питагор се отнесе най-напред до жреците в Хелиополис. Но те го пратиха в Мемфис, до „по-вещи хора". По същите мотиви го препратиха в Тива. Те не можаха да му откажат направо, но решиха да го отклонят от желанието му да добие посвещение, като го претоварват с работа. Но тъй като Питагор се справи точно с всичко, което му се възлагаше, жреците останаха учудени до такава степен, че се решиха да го допуснат до своите тайни, до които никой неподготвен не е бил допуснат."

По същия път върви и Платон през Египет и Азия, след което основава философската школа в Атина.

След Гърция тази вълна се пренася в Александрия, където се основават три школи: Александрийската - чрез Филон, Неопитагорейската, чийто главен представител се явява Аполон Тиански, и Неоплатоническата начело с Амониус Сакус, Плотин, Порфирий, Ямблих и др.

ВТОРИЯТ КЛОН

Вторият клон се проявява в Палестина, най-вече в лицето на есейското братство, за което пише Йосиф Флавий[83]. Филон ни говори за едно общество в Египет – обществото на терапевтите, членовете на което са били повечето евреи.[84]

Интересно е, че всички тези мистични общества имали за традиция посрещането на изгрева на Слънцето – традиция, заимствана от Всемирното Бяло Братство като метод за физическо и духовно обновление. Сутринта дава

[82] Вж. също „Елевзинските мистерии" от Едуард Шуре

[83] Йосиф Флавий „De Bella Jat" т. II, гл. 8

[84] Филон „Ouod omnis provis liber", т. II, стр. 458

най-благоприятните условия, при които човек може да се свърже с по-дълбоките сили на Природата.[85]

Мисията на есейските братства се свеждала до това да внесат християнството в света. Всички еврейски пророци са минали през тази школа, откъдето черпели вдъхновение и сила. Есеите били въздържатели и са притежавали високо знание. Когато Исус е изнасял идеите за новозаветния свят, той намерил подходяща среда в есейските братства. Последните разширяват дейността си в Европа, за да реализират своята историческа мисия.

ТРЕТИЯТ КЛОН

Както се каза по-горе, третият клон на Богомилството има за задача да осъществи великите идеи на християнството. Трябваше да се намерят подходящи методи за осъществяване на разумен хармоничен живот, който да се основава на законите на Живата Разумна природа, заложени в човешката индивидуалност. Този живот трябваше да донесе мир и братство между народите.

Необходимата за целта творческа волева вълна бе изпратена от Бялото Братство именно в България, откъдето тази вълна трябваше да се разлее по цялата земя.

В това време Всемирното Бяло Братство избра България като точка, от която да се даде начален импулс на богомилското движение, чиято задача бе да подготви славянството за приемане и осъществяване на Новото Учение на Учителя.

Не много време след приемането на християнството като официална религия богомилството се появи в България, издигайки знамето за нови идеи за свобода и братство.

В следващата глава ние ще се спрем по-специално върху въпроса, защо невидимият свят така отдалеч подготвя българския народ за голямата му задача да стане център в духовно отношение на Великото Учение на Учителя.

Българският народ не можа да оцени това внимание, оказано му от Невидимия свят. Той не само, че не се вслуша в разумния зов на богомилското учение, но организира гонение и издигна клади за изгаряне на тези са-моотвержени борци за братство, мир и справедливост. Той ги разпръсна и изгони и затова впоследствие трябваше да изкупва този си грях с петвековно робство. Подобна участ някога бе постигнала и евреите, които не оцениха и не приеха делото на Исус Христос: римляните разрушиха до основи Йерусалим и разпръснаха евреите по всички краища на земята. Също и Испания слезе от видното място, което заемаше в света, след като организира инквизицията, която устройваше походи за изгаряне на богомилските адепти „еретици". Най-после и царска Русия, която гонеше и преследваше свободомислещите духобори и други бе постигната от същата участ.

Богомилското движение, въпреки че в България на времето не е било оценено, изигра своята велика роля в Западна Европа. То послужи за искра, която запали движението на Реформацията, настъпило сред мрака на Средновековието.

---

[85] Виж статията „Влиянието на слънчевата енергия" от книгата „В царството на Живата Природа" от Учителя.

2. БОГОМИЛСТВОТО – ФАКТОР ЗА РЕФОРМАЦИЯТА НА ЗАПАД

Богомилското движение в България изгубва официалната си сила особено след падането ù (под робство). Според някои източници при поробването на България от турците, богомилските магове застанали начело на българския народ, поддържали езика му, крепили са бодростта на неговия дух. Само чрез това богомилско въздействие този народ е могъл да издържи първоначалното насилие при потурчването му, за която борба ние нямаме възможност тук да говорим.[86] Неговата главна сила обаче се пренесе на запад, където то упражни влияние за духовно-културния подем, настъпил в Европа след XIV столетие.

Влиянието на богомилството се е проявило в две направления:

1. За създаване и разцъфтяване на духовни общества и братства, които се явяват като огнища на новите идеи;

2. Упражнява силно волево въздействие върху Хуманизма и Реформацията, както и върху другите обществени-движения като например това на чешките братя и др.

Ние обръщаме внимание, че под „богомили” разбираме общото движение, появило се - както се каза по-горе, в разни страни и действало в казаните направления; а инак в отделните страни привържениците на това движение са носели различни имена.

Богомилското учение се разпространява най-напред в Далмация и Босна. В Италия богомилството се прехвърля през Трегир, който имал тесни търговски връзки с тогавашна Италия. Между България и Италия по това време са съществували културно-търговски отношения. Това се вижда от факта, че в окръга Торино в 1047 год. се говори за местност, носеща името „Булгаро”, също през 1116 год. пак в гр. Торино се среща името „Булгарелло”, през 1149 год. се говори за замък в окръга Вергели, носещ наименованието „Булгаро” както и за благородник с името „Де Булгаро”.

Главният център на богомилството в Италия през първата половина на XI-то столетие се явява замъкът Монтефорте с ръководител Жирар. Този замък е бил нападнат и завзет, а обитателите му - изгорени на обща клада в гр. Милано. Най-после към XII-то столетие богомилството се разпространява в Ломбардия, която става главен богомилски център на Италия. В Тоскана е имало над 50 души съвършени. Въпреки драконовските преследвания, провеждани от страна на папите, богомилството се разпространява освен в окръга Милано още и във Флоренция, Неапол, Рим и др. Папа Инокентий IV Вдига кръстоносен поход против богомилите в 1254 год.

Италианецът Гундулф пренася в края на X-и век богомилството във Франция. Там богомилите се назовават албигойци. Богомилството се разпространява бързо и в провинцията Аквитания с център Тулуза. След това то прониква в гр. Орлеан в областта Шампан с главен център в замъка Монвимер; В областта Перигор – в замъка Монфор и пр. Богомилството намира свои последователи в почти всички обществени среди.

[86] Вж. „Богомилското учение” от Антон Глогов, София, 1943 год.

Средновековният писател Робер Алтислад нарича албигойците „булгарорум верезис". Дори в някои провинции албигойците се наричали „бугри".[87] Средновековният писател Вилардуен нарича България „Бугрия".

През 1167 год. българинът Никита и италианецът Марко от Ломбардия отиват във Франция, за да председателстват богомилски събор в Сен Феликс дьо Караман (Тулузко графство), на който събор Никита произнася слово. Французинът Юлиан Налмие е основал дейно богомилско движение във френския град Алби. Преди това в продължение на известно време същият е бил в България.

Инквизицията организира редица кръстоносни походи срещу разпространението на богомилското (албигойското) движение. През годините 1176, 1227 и 1232 са били изгорени на клада, избити, затваряни и малтретирани огромен брой последователи на това движение.

Последният център, който е отстоявал мъжествено, е бил Монсегюр. Той бива унищожен от кръстоносци в 1244 год., като около 200 души съвършени без всякакъв съд били изгорени на клада.[88][89] Избягалите от гоненията албигойци разнасят богомилското учение по останалите страни.

Албигойците, особено съвършените, били смели и предани люде. Нощно време те ходели и говорели на събрания, а денем се криели по горите. Албигойците Емерик Беро и Поне Фагаске ръководели тия нощни събрания в околностите на Тулуза.

В Германия богомилското движение идва през Унгария, Италия и Фландрия. Част от преследвани французи-албигойци също преминали в Германия. През дванадесетото столетие гр. Кьолн става важен албигойски център. В Германия богомилското движение се развива най-силно в Бавария: там били формирани около 40 центъра, в които имало специални училища. Въпреки преследванията и кладите богомилството се пренася и във Виена.

В Германия, вследствие жестокостите на Инквизицията, много от богомилите се прехвърлили в германското общество „Братство на свободния дух", което по идеи било близко до богомилството.

В Испания, под влияние на французите-албигойци, богомилството прониква в северните области Арагония, Каталония, Леон, Навара.

В Англия албигоецът Жерар през 1169 год. заедно с тридесет души съмишленици, бягайки от гоненията във Франция, се настаняват и започват дейна работа в град Оксфорд. Английският крал се разправя много жестоко с богомилите: заповядал да ги дамгосат по тялото с нажежено желязо и ги изгонва от пределите на кралството.

По-късно, особено през XIV-то столетие, Европа е изпълнена с мистични движения, водещи началото си все от албигойството - респективно от богомилството.

Едно от най-силните местни движения на Запад се явява розенкройцерството, което прониква във всички обществени среди. Според писателя Морис Магр през XIV-то столетие това движение е било основано в Европа от Християн Розенкройц, живял през същото стотелите. Той произхожда

---

[87] Вж. „Митарствата на едно име" от книгата „Две жарави - един пламък" София, 1974 год. от проф. Владимир Топенчаров.

[88] Виж Долингер - „ История и доктрини на катарите и албигойците"
Карл Рисевелтер „История на ордена на розенкройцерите (според архивите на ордена)".

[89] Само в катедралата Сен Назер са изгорени живи 12000 души наведнъж

от немското семейство Гермелсхаузен. Тъй като цялото му семейство се присъединило към богомилството, противниците на движението избиват всички членове на семейството. Спасено било само петгодишното момченце Християн. Калугерът-албигоец, учител на децата на семейството, французин по произход (от Лангедок), който е принадлежал към кръга на „съвършените" богомили, скрива спасения Християн в един съседен манастир. По-късно младият Християн образува група от четирима души „за проучване на Истината". Цялата група „отива на Изток", в един център на посвещение по указание на калугера-учител и възпитател на Християн.

Християн, след завръщането си в Германия основава розенкройцерството като клон на богомилството.

Един западен окултист[90] относно голямото влияние на розенкройцерството (респ. богомилството), казва: „В XIV-то столетие един посветен с висока спиритуалност, носещ символичното име Християн Розенкройц (Рос, Крос), идва в Европа и основава мистичното братство на Розенкройцерите с цел да разгледа погрешно разбраното християнство в светлината на окултизма и да обясни тайните на живота от двояка гледна точка: научна и религиозна. Раждането на Християн Розенкройц означава началото на една нова епоха на културата на западния свят. Този изключителен Дух оттогава насам се превъплъщава непрекъснато в тази или онази европейска страна. Той е вземал ново тяло винаги, когато връзките му са надживявали полезността си или пък условия-та са налагали да променя сцената на своята активност. Той има висока степен на посвещение и представлява със своята дейност могъщ фактор в западноевропейския живот. Той е работил с алхимиците и е поддържал в продължение на столетия връзки с хората на науката. Той е вдъхновил, чрез един посредник, важните (сега осакатени) съчинения на Бейкън, Яков Бьоме и други, което дава на съчиненията им висша мощ на духовно прозрение. В творбите на безсмъртния Гьоте и шедьоврите на Вагнер ние срещаме същото влияние. Неустрашимите души, които отказват да приемат ограниченията на научния и религиозен догматизъм и отхвърляйки повърхностните им възгледи, проникват до духовната същина на нещата, без да обръщат внимание на покварата, лицемерието, клеветниците и ласкателите, получават вдъхновение от същия Източник, откъдето е черпил и Великият Дух, който е одухотворявал Християн Розенкройц. Самото Негово име е въплъщение на начина и средствата, чрез които днешният човек се превръща в Божествен Свръхчовек. Обществото на Розенкройцерите не е само едно тайно общество, то е една от тайните Школи и неговите Братя-Жреци на по-ниските Мистерии, пазители на свещеното му знание, са в западния свят една духовна сила, по-мощна от тази на видимите управления, макар те да се пазят да не нарушават свободната воля на човечеството.

Чешкият писател Владимир Сис в една своя конференция, проведена в България[91], изтъква връзката между богомилството и обществото на „Чешките братя" по следния начин: „Също така би трябвало да се спрем и върху друго културно-историческо проявление, което свързва българския народ и чешкия в тясно идейно родство. Мисля, че реформаторското движение, богомилското движение и чешките братя са свързани. Кои други народи от онова време могат

---

[90] Макс Хайндл, „Космогония на розенкройцерите" изд. „Алфиола" Вн. - 1993 а., гл. 19 - „Християн Розенкройц и Ордена на розенкройцерите"

[91] Вл. Сис „Кратък преглед на българо-чешките културни отношения" - извънреден брой на в. „Мир", посветен на Чехословашко (1930 год.)

да се похвалят на света със свободомислието и социалната зрялост, които характеризират учението на богомилите и това на чешките братя? Всичко онова, към което се стреми френската революция едва в края на XVIII век, което Толстой търси към края на XIX век, българските богомили проповядват още в десети век, а чешките братя - 500 години по-късно. Ако досега няма красноречиви доказателства за установяване на преки сношения между богомилите и чешките братя - поради голямата разлика във времето и географската отдалеченост, то ние имаме доказателства, че богомилското учение е пренесено в Чехия по непряк път, чрез обикаляне, отчасти през Италия (катарите), а отчасти през Франция (валдейци и албигойци). Обаче не е изключено богомилското учение да е пренесено в Чехия от самите български и босненски богомили, чрез търговията от XIV и XV век, които търговци по Дунава са посещавали Братислава, а оттам отивали и навътре в Моравия и Чехия. Та и как другояче може да се обясни онова пълно сходство на учението на богомилите и на чешките братя - за борба против светската власт; против клерикализма и йерархизма; против католицизма; борба за справедливост при подялба на земята; противопоставяне на войната и срещу проливане на човешка кръв; отричане на собствеността и главно, над всичко - борба за човешко „Аз”? Както богомилите, така и чешките братя са били алтруисти поставящи общочовешкото добруване над интересите на собствения си народ; те са били етични интернационалисти - черта, присъща на славянството.

Окултните и мистични братства, възникнали на Запад под влияние на богомилството, дават тласък на човешката мисъл чрез съчиненията на изтъкнати философи, учени, поети, художници и духовни реформатори, които имали контакти с тия духовни центрове.

Така Данте е бил запознат с езотеричната наука, нещо, което става явно от дълбоко мистичните му творения, построени по седморния ключ на Кабалата. [92] Леонардо да Винчи е черпил вдъхновение също от окултно-мистичните центрове. За Хелчицки, духовният баща на чешките братя, Толстой подчертава, че неговите схващания се покриват напълно с богомилското учение, датиращо от много по-рано. Същото общество е издигнало и големия мислител и педагог Ян Коменски.

Мартинистите във Франция са се създали под влияние на розенкройцерите, които са, от своя страна, както се посочи по-горе, рожба на богомилското учение.

Роберт Флуд (1574-1637), известен английски розенкройцер, е изобретател на барометъра и автор на труд върху розенкройцерството. Неговият ученик Уилям Максуел през XVII век написва тритомно съчинение върху медицината и магнетизма, което дава голям тласък на месмеризма, бил също розенкройцер.

Видният астроном Кеплер, в едно от съчиненията си твърди следното: „Аз едно време съм изучавал астрономия в Египет и сега продължавам тук работата, която съм започнал тогава”, философът Спиноза, музикантът Рихард Вагнер, големият английски държавник Уилям Гладстон, както и редица други видни учени, политици, философи и художници, всички те са имали тясна връзка или са членували в тези духовни движения.

[92] Вж. Папюс: „Методично изложение на окултната наука”.

3. СЛАВЯНСТВО И БОГОМИЛСТВО

Руският писател Венгеров[93] пише за богомилството: "Може да се каже, току речи, че всички гледат на албигойството като първи лъч, който се мярна в средновековната нощ. Но това не е съвсем вярно. Всъщност тази светлина за първи път светна в едно по-далечно кътче на Европа, в дивата страна на "българските варвари", както казват съвременните летописци. Тая светлина се усилваше все повече и повече и най-сетне се обърна в грамаден пожар, чийто пламък и искри достигнаха и далечните страни на Европа. Който е запознат с историята на славянството, ще разбере, че ние говорим за богомилството, за това най-ярко явление в българската история, при което чувствате, че излизате от тесните предели на историята на един народ и се докосвате до Всемирното течение.

Богомилството е един от тези редки случаи, когато славянството е вървяло начело на човечеството; когато по-добрата част от силния със своята философия Запад на драго сърце прекланя глава пред нравствената сила на славянските "еретици"; поетичният Прованс, в който са ходили от кула на кула високо даровитите трубадури, певци на любовта и негата, се е вслушал жадно в безизкусната реч на българина и се е признавал за победен. Богомилството е имало грамадно влияние върху хода на европейските идеи. Албигойците във Франция са приели цялото учение на богомилите. Ние ще се убедим тогава, че великото значение на славянската мисъл за по-нататъшната общоевропейска свобода се е изразило като религиозна свобода. Причината на това явление очевидно се е заключавала в дълбоките нравствени основи, които са се криели зад религиозните принципи на богомилството. Славянството по-дълбоко разбирало братската проповед на Евангелието, за да тръгне начело на по-долните обществени слоеве от съвременното му човечество. И Европа на драго сърце тръгнала под това ръководство. Ето как бляскаво започна славянството да действа върху общия ход на цивилизацията. И този блясък не е външен. Богомилството е център на оная верига, около която се е групирала цялата българска история и това дава високо идеален характер на ролята на българите в историческия живот на народите."

Първите огнища на богомилското движение се явяват сред българския народ по времето на цар Петър, през първата половина на X век. Самото учение имало дълбоки корени в българската душа и затова е можело да утрае повече от пет столетия.

Някои автори са смятали, че богомилството се явява в България като секта от Ориента - чрез павликянството и манихейството. Това е обаче едно грубо и повърхностно схващане на същността на духа на това велико движение.

Богомилското движение е истински велик предтеча на историческата мисия на българския народ и цялото славянство, което е предопределено да внесе душата на шестата култура от бялата раса, която култура от своя страна има за мисия да положи основите за новата Шеста раса.

Както вече се каза, в основата на богомилството е заложена идеята за колектива, за задругата, за братското общежитие. Най-характерен белег на бъдещата шеста култура ще съставлява братството и сътрудничеството, на което славянството е призвано да даде реален и конкретен израз на земята. Още в онази ранна епоха богомилите успели да сложат началото на този обществен живот, който е почивал върху великия закон на себеотрицанието, братството, любовта и свободата. „Богомилите са имали твърде остър слух, когато работата

[93] ВенгероВ.: „Богомили" - исторически очерк.

се отнася до обществени и политически въпроси и са били твърде дейни в работата за осъществяване на социално-политическия идеал, в основата на който е лежала славянската община - казва проф. М. Дринов. - При тази братска взаимопомощ бедността се е срещала по-рядко в техните среди. Всички работели колективно и средствата били достатъчни за всички, понеже са водели скромен живот; те били въздържатели и вегетарианци."

Ние отново бихме се позовали на думите на Венгеров, който е преценил най-задълбочено същността и задачите на богомилството. В поменатия си труд той изтъква още и следното: „Остава да се обърнем към вътрешната природа на славянството и в нея да търсим причините за възникването на богомилството. За нас ще станат ясни главните черти на богомилското учение само тогава, когато се запознаем с неговите дълбоки първопричини. Богомилството е плът от плътта и кост от костта на славянството. Извънредно голямата любов към независимост е свойствена на славяните: също така е свойствено и заостреното чувство за нравственост и справедливост. Богомилството се корени в основата на славянския характер."

Това учение, което се роди в глъбините на славянската душа, крие своя произход в големите идеали, изпълващи и руската душа.

Нека вземем следния цитат от съчинението на Ф. Достоевски „Дневникът на писателя": „Славянската идея дава възможност за разрешението съдбата на човечеството и на Европа. Аз и вие вярваме в общочовечността, т.е. в това, че когато и да е пред Светлината на разумността и на съзнанието ще паднат неестествените прегради и предразсъдъци, които разделят хората и досега пречат на свободното общение на народите чрез егоизма на националните искания. Русия, в съвкупност със славянство и предвождаща го, ще каже на целия свят най-великите слова, които някога са се изговаряли и тези слова ще бъдат именно Заветът на Общочовешкото Единение и то не в духа на личния егоизъм, чрез които хора и народи се съединяват изкуствено и неестествено в днешната цивилизация."

Редица руски писатели и поети като Андрей Белий, Вл. Соловьов, Мережковски, Толстой, Гогол, Тургенев, Леонид Андреев, Максим Горки и др. са разкривали в своите творения ролята на славянството, която му предстои.[94] Техните схващания, техните герои носят нови общочовешки елементи. Те нямат нищо общо с тесния национализъм, шовинизъм и расов егоизъм. Те са за общочовешко духовно културно единение, за общочовешко братско сътрудничество.

Духоборското движение в Русия, например, чиито носители в по-голямата си част бяха изселени в Канада, носи в своите етични разбирания много от елементите на богомилството. И те, както богомилите, не желаят да участват в никакво насилие, спазват хигиеничен, вегетариански хранителен режим, трезв живот и съжителстват в братски общежития.

В Полша Хьоне Вронски също изтъква през първата половина на XIX век мистицизма на славянството, което ще издигне високо Великите закони на Живата Разумна Природа. Към полските месиянисти спадат също Андрей Товянски и неговите ученици Мицкевич, Славацки и Красински; Август Тйежковски и Трентовски, Ян Каспирович и много други.

[94] Вж. Боян Боев, „Мисията на славянството" (1937 г.)

Фиг. 59

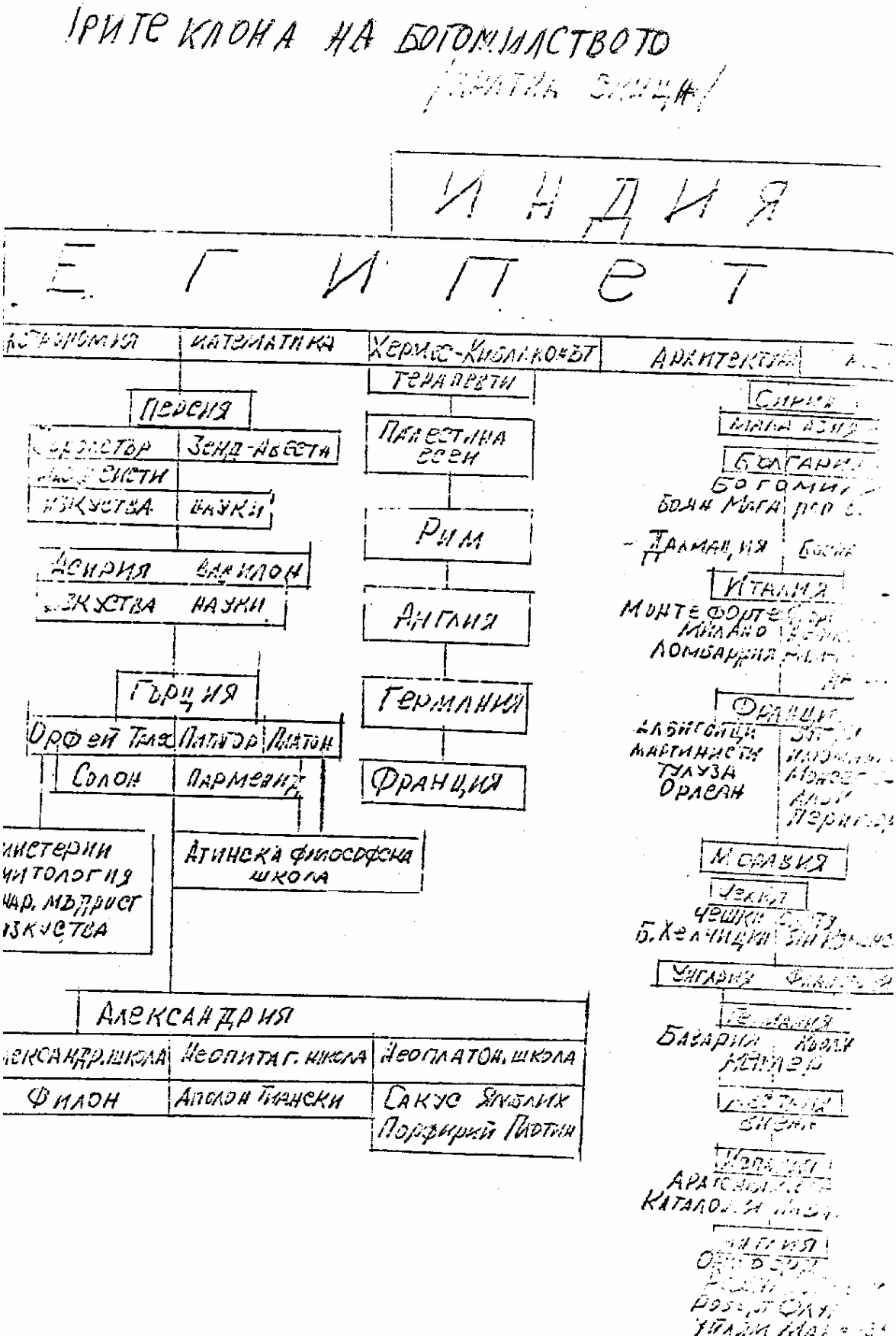

Забележка: Това е копие от печатното копие на оригинала, но не се чете.
Виж. фиг. 60

Фиг. 60

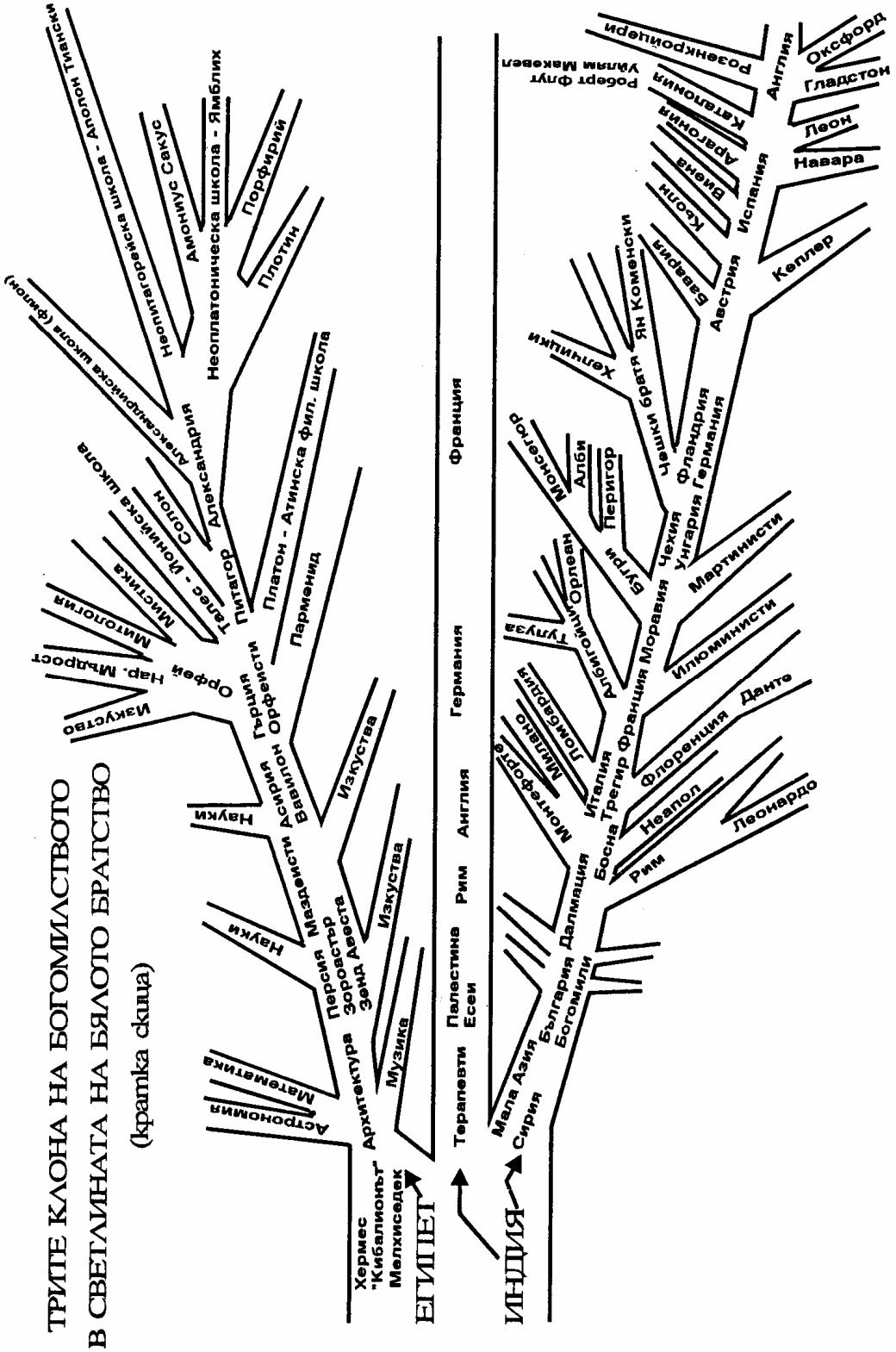

За новата култура, която ще дойде чрез славянската душа, говори и гореспоменатият голям немски окултист Рудолф Щайнер, а в наше време и Освалд Шпенглер, както и водачите на розенкройцерите – Макс Хайндел(„Космогония”) и Джетеф Дорсър („Предсказания”).

Какви дълбоки идейни корени е пуснало богомилското учение в славянската душа! Плодовете на неговите универсални идеи се раждат непрестанно в руската литература, която е носител на общочовешките идеали и отразява високонравствени идеи: тя подготвя съзнанието на народите и се явява в ролята на предшественик, който проправя пътища за възприемане универсалния мироглед на Учителя, който поставя здравите основи на новата шеста култура.

Ние си позволяваме да дадем цитат от писмо, изпратено ни от едно гностично общество в Германия: „Получихме по Божие нареждане адреса на братството Ви и някои сведения относно учението Ви. Ние благодарим на Всемогъщия, че в тази страна, от която нашите предшественици са получавали зова на духовна свобода чрез Никита, отново сега се появяват ученици на богомилството. Нашето малко общество в Германия е едничкото останало от стотиците и хилядите анабаптисти и розенкройцери, които загинаха при преследването от официалните църкви. Нашето общество има силно желание да получи сведения за Вас - наши братя в Светлината на гносиса. Прилагаме тук един списък, който е предаден нам от нашите предшественици. Този списък показва по-добре, отколкото дългите изложения, близкия контакт, който е съществувал между богомилите в България и нашето общество в Германия".

Интересно е, че в този списък се изброяват редица окултни движения от по-далечното минало. Тези движения датират от Евангелист Йоан, споменават се богомилите, розенкройцерите, „Божиите приятели", „Братята на Азия", „Братята на Ефрат", „Братята на свободния дух", „Филаделфийци", „Серафимските братя", „Езотерично общество" и др.

Вижда се как Бялото Братство, според своя Велик План, е поставило богомилското идейно огнище в славянските народи, та оттам да прехвърли границите и да се разпространи на Запад. Това е указание за начина, по който напредналите същества залагат със столетия напред основите на една нова култура; по този начин се издига постепенно и непрекъснато съзнанието на индивидите, обществата, народите и цялото човечество към висините на Великото Космично Съзнание.

Богомилството е започнало идейната си работа в България, която страна е в състояние да използва благоприятните духовни възможности, които се коренят в славянската душа, за да даде възможност - и в духа на самото историческо развитие - да се поставят основите на новата общочовешка култура.

ДЯЛ ШЕСТИ

НОВАТА КУЛТУРА НА ВОДОЛЕЙ

Светлината, Великото знание, което Учителят даде на човечеството за интерпретиране събитията и алхимичните процеси на историята е от естество да ни разкрие законите, които направляват и движат живота по траекторията на Възходящата Космична Спирала.

Историческите процеси се подчиняват на една дълбока закономерност, обуславяна от самото вътрешно естество на Битието. Расите, народите и културите обработват метапсихични сили, подлежащи на постепенно саморазкриване. Смяната на културите под въздействието на магичните сили на Зодиака се извършват тогава, когато в процеса на своето развитие, тия култури

вече са отдали своя материален и духовен принос в индивидуалния, обществения, народния и общочовешки живот.

Един от главните обекти за проучване от страна на идващата нова култура ще бъде задълбоченото разглеждане на историята, каквато отчасти се опитахме да направим при излагане материята, предмет на главата „Астросоциология" .

В книгата си „Залезът на Запада" Освалд Шпенглер се е докоснал до известни закони в ритъма на историята, управляващи създаването на залязването на културите. Но нему не се е отдало да открие Великия План на Космичното Начало, което чрез всяка раса и съответните ù култури изгражда отсечки от цялостния живот на човечеството.

Философията на историята може да бъде разглеждана само космически обусловено. Всеки друг подход би бил несъответстващ на истината. Паралелизмът, който се старае да установи Освалд Шпенглер между китайската, индийската, персийската, арабската, семитската, гръко-римската и западно-европейската култури е очевидно недостатъчен да изясни същността на нещата, още повече, че той разглежда тези отделни култури като нещо откъснато, само за себе си. Той не е могъл да схване един съществен елемент - че тези култури са елементи на един общ, цялостен Космичен Живот, чието начало и край се губят в безкрайността на Незнайното.

В тази област философията на историята вече навлиза в обсега на мистичното, където познатите научни методи и човешката логика, боравещи с обективния свят, остават неприложими и безсилни. Наместо познатите методи, индукция, дедукция и каузално сравнение, трябва да се приложи интуицията - само тя единствена е в състояние да оперира в сферата на метапсихичното.

Новата епоха на Водолей ще събуди в глъбините на човешката душа нови, непознати на човека сили, чрез които той ще може да установи контакт с вибрации от по-фино естество на самата реалност.

Тогава човек ще се издигне до разбирането, че смяната на културите не е повече от една обикновена смяна на декори в една пиеса. Иначе, без тази смяна, формите на културите биха изгубили своята пластичност, биха се вкостенили и изразили в една обществена склероза, възпрепятстваща правилното функциониране на жизнените струи, идващи от различните области на Живата Разумна Природа. Историческият процес, като израз на духовно-мистичните възможности на Космичното Начало, е вечен и непреривен.

Същите процеси важат еднакво и за човешкия организъм. Щом настъпи старостта, придружаваща се от склерозиране на тъканите, последните не могат да изпълняват успешно ролята на проводници на струите на жизнените токове. Природата тогава прави баланс, ликвидира остарелия организъм и го заменя с нов.

В XX-то столетие са на лице същите процеси: старата култура очевидно е вече достигнала крайния предел на склерозиране. Човечеството е доведено до синора между две епохи: старата, която вече си отива и другата, новата, която се ражда в замяна на старата.

Когато започва една нова култура, тя се изгражда в своята пролет - когато топлината я оживотворява; упадъкът на една стара култура завършва в зимата, при втвърдяването, което носи студът. В езика на символиката топлината представлява Любовта и всестранната взаимопомощ, студът пък е символ на егоизма и насилието.

След тези общочовешки страдания и строги изпитания на народите, казва Писанието, ще се създаде „ново небе и нова земя". „Новото небе", в

случая, трябва да бъде изтълкувано в смисъл на една трансформация на чувствата, мислите и постъпките на хората в духа на новото време. Под „нова земя" пък ще трябва да се разбира коренното преустройство на обществените отношения и форми и на международните духовно-културни връзки.

Настъпващата нова епоха е от голяма важност в еволюционния път на човечеството. Чрез шестата славянска култура на бялата раса, тя ще постави основи на новата епоха на Синовете Божии, която епоха ще изведе човечеството до върховете на Космичното Съзнание и ще настъпи разцвет на човешката душа и откриване Пътя на Ученика.

Фиг. 61

СОЦИАЛЕН ИЗРАЗ НА КУЛТУРАТА НА ВОДОЛЕЯ

1. Издигане на жената.

2. Застъпване и укрепване на човешките права и правдините на малките народи.

3. Повдигане на социално-слабите обществени слоеве - свобода без всякакви ограничения.

Откровението на Учителя в това отношение е следното: Слънчевата система навлиза в една по-духовна област, в която живеят по-напреднали същества, отколкото в сегашните области. Влиянието на тази нова област ще разшири кръгозора на човечеството за познаване на природата и ще го направи по-възприемчиво към новите идеи, които сега слизат на земята.

Културата на Водолей ще внесе хармония и примирение във всичко. Тя е като пролетта: старото ще се огледа в нея и ще съзре образа си като нещо отживяло времето си.

Културата на Водолей ще се изрази в едно осъществяване на следните три неща главно:

1. Издигане на жената.
2. Застъпване и укрепване на човешките права и на правдините на малките народи.
3. Повдигане на социално слабите обществени слоеве. Новата култура ще донесе свобода без всякакви ограничения.

1. XX-то СТОЛЕТИЕ КАТО ПЕРИОД НА ЛИКВИДАЦИЯ МЕЖДУ ДВЕ КУЛТУРИ

„XX-ят век е век на пресяване, век на съдба." - Учителя.

Двадесетото столетие е уреждане на сметките на един отиващ си остарял свят или на окултен език казано: трансформация на расовата карма. Краят на XX-то столетие отбелязва едно важно Космично събитие - излизане от тъмния период на Кали-юга. Ние нямаме възможност да се спираме върху фазите на тоя период, това за

нас е в по-голямата си част вече история. Нека отбележим само, че до края на 1999 г. човечеството ще излезе от желязната му фаза. Повечето от окултистите са единодушни по този въпрос.

Още в началото на настоящата работа, ние отбелязахме, че според Учителя новата епоха на Водолея е започнала през 1914 г. В подкрепа на това твърдение могат да бъдат изтъкнати следните предпоставки:

Когато един Велик Учител започва своите основни начинания, имащи отношение към живота на цялата планета, същите начинания са в унисон с Космичния ритъм и се явяват като негово отражение.

Първата публична неделна беседа, с която Учителят откри първата серия от публични беседи в България, бе беседата озаглавена: „Ето Човекът". Понеже тази беседа е от епохално значение, а ние нямаме възможност и задача тук да я анализираме, затова в друга книга ще я дадем като резюме от книгата „Учителят говори“. Но нека продължим излагането на поменатите предпоставки.

През 1914 година, когато започва първата световна война - начало на развръзка на тежката карма на човечеството, планетата Уран, която е управител на знака Водолей, се намираше в същия знак. Защото само Уран можеше да активизира основния тон на знака Водолей. От астросоциологията се знае също така, че при наближаване на едно важно Космично събитие, то се придружава от един предговор, наречен орбис на действие. Това са нюансите на Космичните преливания от еди цикъл в друг, защото това не са процеси строго диференцирани. Това са, напротив, дълбоки психични и метапсихични процеси на взаимно действие, които имат свое начало, свой апогей и свой минимум на действие. Точно в 1914 година е бил апогея, максималната сила в орбиса на планетата Уран в знака Водолей.

От друга страна, влизането на слънчевата система в знака Водолей намира израз и в международната обстановка с много важни събития.

Животът на народите се колебае в своя ход между два полюса: от една страна е полюсът на социалните бури и ерупции, произтичащи от нищета и обезправяване на масите, а от друга полюсът на милитаристичното разточителство. Картината има мрачна тоналност: безредици, стълкновения, войни и разруха. С трясък се рушат веригите на назрялата лична, семейна, обществена, национална и общочовешка карма.

XX-то столетие, още от самото си начало се отбелязва с голямата руско-японска война - стълкновение между два големи народа, единият от бялата, арийската раса, а другият - от предходната атлантска раса. През този период пада и хилядолетната корона на стария китайски монархизъм, символът на най-могъщия и деспотичен консерватизъм.

Не много след това идва Балканската война /1912 - 1913 г./ Балканските народи правят решителен опит да отхвърлят опеката на Отоманската империя.

През 1914 г. започва първата от голям стил световна война, която представлява развързването на най-назрелия и най-значителен национален кармичен възел, изразяващ се най-ярко в изострения кайзеровски милитаристичен дух на Германия.

В края на тази първа световна война се сгромолясва старата царска Русия, символ на консервативния дух в Европа, сгромолясва се под напора на собствените си вътрешни обществени противоречия. Заедно с руския монархизъм пада и монархизмът в Германия, Австро-Унгария, Турция и други.

Не много след края на първата световна война: /1918 г./, настъпи подготовката и разрешаването втората световна война /1939 - 1945 г./, която

разтвори страниците на книгата на социалната карма. Оста Рим-Берлин-Токио, чиято програма за нов ред не се оказа убедителна, бе също сломена.

Като резултат на тази втора световна война човечеството се оказа разделено на два големи антагонистични, изправени един срещу друг два лагера: източен - социалистически и западен – капиталистически.

Настъпва ерата на студената война, която съвпада с развоя на един процес от огромна историческа важност - домогване до овладяване и впрягане в действие на страхотно мощен енергетичен източник - атомната енергия.

Тази бегла скица е от естество да очертае фона и контурите на настъпилото начало на епохата на Водолей.

Под въздействието на всеподчиняващия ход на звездния космичен ритъм, народите и човечеството са изправени пред императива да бъдат разрешени поставените велики проблеми. Предстои да се организира един из дъно разтърсен свят, едно външно организиране на отделните държавни единици в един по-висш международен организъм. Опити в това отношение са вече направени в лицето на Обществото на народите след първата световна война и ООН след втората световна война.

Механически, чрез външни средства, чрез договори и конвенции, ръководителите на човечеството се стремят да намерят форми и институти, годни да разрешават по мирен начин междудържавните конфликти. Големи усилия се полагат за разрешаване на изострените социални конфликти, за премахването на антагонистичните отношения между двата големи фактора - труд и капитал.

Овладяването и перспективите за резултатно използване в мирното строителство на мощните сили, добивани от разпада на ядрото на атома, от друга страна, дават надежда на човечеството за превъзмогване на технико-икономическите препятствия за един по-нататъшен напредък в производството на блага и услуги.

Нам е невъзможно да навлизаме по-нататък в подробен анализ, а само бихме изтъкнали политическата психология на гореспоменатите два световни лагера на демокрация: капиталистическа и социалистическа.

Западните демокрации издигат емблемата на „силата", източната - девиза на „Мира и самоотбраната". Това са видимите външни аспекти на тези две антагонистични една на друга сили.

Народите и цялото човечество през XX столетие, особено през първата му половина, се виждат изпаднали в един затворен кръг на безпътица и безнадеждност. Подобна обстановка е характеризирала и края на предходната нам атлантска цивилизация, чийто велик характер трябваше да бъде провален на дъното на Атлантическия океан, през времето, когато се зачеваше арийската раса. Ние считаме за уместно тук да цитираме следния пасаж от Словото на Учителя: „Впрочем, ако човечеството беше предоставено само на себе си, ако народите, бяха оставени сами да управляват, те отдавна биха изчезнали от лицето на земята. Ако това не става, то е защото има един разумен свят, който стои над човешкия. Той е, който регулира цялата човешка дейност и поддържа системата на човешкия свят в равновесие. За хората този свят е невидим, но това не значи, че той не съществува. Този свят е вътре в нас. Разумните същества, които го обитават, разполагат с такива грамадни сили и възможности, каквито хората не могат да си представят. Ако пожелаят, те могат да приспят съвременното човечество, да го направят безопасно. Но това ще бъде безполезно, защото след събуждането си хората ще започнат пак оттам, откъдето са спрели. Разумният свят иска по-скоро да застави хората да започнат да мислят по друг начин. Той

иска да ги накара да постъпват съгласно неговите закони не чрез насилие, а по свобода и вътрешно убеждение. Свържат ли се хората с този свят, те ще разберат, че той е абсолютно справедлив и че има предвид правото на всички народи. Той иска всички хора, всички народи да бъдат свободни. Ония народи, които искат свобода само за себе си, а не се поколебават да заробят други народи, отиват явно в разрез с волята на Разумния свят. А волята на този свят е да се даде свобода на всеки човек да се прояви, да прояви безсмъртното, което е вложено изначало в неговата душа, човек да бъде истински полезен на своя народ, за цялото човечество и за цялата Вселена. Да се дадат условия за проява на Творческото у човека, да му се даде свободен ход в човешкия живот - това е, което изисква новото време.“

Според Учителя народите представляват нещо като възпитателни учреждения, в които отиват да се възпитават човешките души. Великото Всемирно Братство действа чрез Бялото Братство, чрез неговите клонове във всички страни на земята и държи под свое ръководство невидимия свят. То няма да остави тази или онази държава да победи и да властва над победения, а ще направи да се изпълнят плановете на Бялото Братство, което действа творчески за прогреса на човечеството.

Войните, които избухват между държавите, са плод на действията и поведението на ръководните фактори, народите винаги са отразявали стремеж към използване на всички пътища за културно опознаване и духовно сближение помежду си. Политическите идеологии, стопанските и социални доктрини и системи имат външен преходен характер, подобен на износващо се облекло, но народите с техните вътрешни стремежи, качества и сили си остават.

Учителят казва: „Някои системи искат да подобрят света по механичен начин. Това е една трета от истината. Други системи искат да въведат равенство и подобрение по вътрешен начин. Това е духовният начин, но това са две трети от Истината. Божественият начин действа чрез Любовта. Трябва физическото, духовното и божественото да дойдат в съгласуване. Силното у човека трябва да се подчини на духовното, а духовното - на Божественото."

В противен случай: Учителят предупреждава човечеството, че ако народите и техните ръководители не поумнеят и не променят фаталния курс, който са поели към стълкновение, новата страшна война, която би избухнала в резултат на подобен ход, ще доведе да остане само една трета от цялото днешно човечество.

Съвременните християнски народи носят последствията от това, че не прилагат идеите на Христа. В далечното минало еврейският народ не прие Христа, но затова той и досега следва тежкия път на страданието.

В тези едри линии може да се охарактеризира този преход между двете култури. При подобна тежка, бихме казали, трагична вътрешна и външна народна и международна обстановка, Учителят дойде на земята.

2 КОСМИЧНАТА И ИСТОРИЧЕСКА ОБСТАНОВКА, ПРИ КОЯТО УЧИТЕЛЯТ ОТКРИ ШКОЛАТА

Общата скица на XX-то столетие, която обрисувахме – като граница между две култури - ни дава указание за това, при какви важни събития са поставени народите и човечеството.

Още във първият дял на книгата, ние се спряхме върху расите, през които е минало човечеството в своето материално и духовно развитие. В настоящата глава ние бихме желали да се спрем специално върху бялата раса, за

която подчертахме, че с идването на Христа, тя е поела пътя на еволюционно развитие.

Човечеството е изправено пред новата шеста култура, която има като главна задача да положи началото на новата шеста човешка раса, чието възникване на земята е предстоящо.

Стрелките на Космичния часовник сочат, че слънчевата система е навлязла в знака Водолей, знак на новата култура. При този именно Космичен момент Учителят слезе на земята, за да даде импулс на хода на развитието, чрез своя живот и своето Слово.

Животът на човечеството от неговото създаване на земята, както се каза по-горе, датира от милиони и милиони години. „Животът е израз на разумното, което прониква цялото Битие. Живот има само там, където присъства това разумно. Животът е израз на нещо велико, зад живота стои нещо непостижимо, за което обикновеният човешки ум няма понятие. Учените са се старали да дадат разни дефиниции на живота, но няма нито една дефиниция, която да съответства на самата реалност. Това е, защото животът е резултат, а един резултат не може да бъде оценен, докато не се познава източникът, от който той произлиза."

Животът на човечеството следва две генерални линии: инволюционна и еволюционна крива. Тези две линии включват времената на преминаването на седемте раси и техните култури.

Четвъртата раса отбелязва най-нисшата точка на слизането, а петата раса проявява еволюционен ход. Човечеството вече преминава границите на чисто сетивния свят и навлиза в метапсихичните области на живота.

Човешкият организъм е резултат и синтез на расите и техните култури. В предходните страници ние се спряхме на въпроса на културите на сегашната бяла раса, а именно: старо-индуската, старо-персийската, египетско-асировавилонската, гръко-римската и западно европейската. Ние там подчертахме, че задачата на сегашната раса е да развие висшия ум. Човешкото чело се развива на широчина и във височина. Каузалната философска мисъл и творческият ум се развиват до крайните предели. Настъпват редица открития и изнамервания в областта на науката и различните отрасли на изкуството добиват разцвет. В този творчески еволюционен ход се създават научни, философски, окултни и други течения. Те се явяват като импулси, подтици на Великото Всемирно Братство, великия Космичен център, който направлява и ръководи двете ложи: бялата ложа и ложата на лявото посвещение.

Фиг. 62

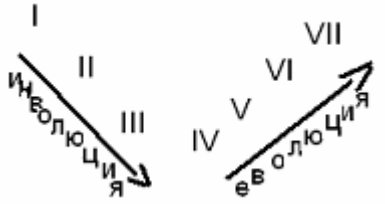

Така в петата човешка раса, започва духовно-културният подем, поривът на човечеството към познания и към развитие и усъвършенстване на неговите психични дарби.

Учителят, както се каза, идва на земята в един кардинален момент, при едно важно Космично събитие - когато от една култура на дадена раса ще се

даде начало на следващата нова, по-висша раса. Той е изпратен от Великия Космичен Център, за да подготви човешкото съзнание за изграждане на шестата култура на бялата раса, от която е предвидено да се изведе типът на идващата нова шеста раса.

Чрез Школата си Учителят изнесе великите принципи на Любовта, Мъдростта и Истината, чрез които ще се създаде човекът на шестата раса. Той посочи новият път на ученичеството, който се проектира чрез Любовта, за благото и издигането на цялото човечество.

Учителят казва: „Днес изявявам учението, върху което почива развитието на душата, проявата на Духа, на ума и на сърцето. Това учение носи мир на сърцето, светлина на ума, обнова на душата и сила на Духа. Това е учение, за да се възстановят краката на хромите, да се отворят очите на слепите. От него глухите прочуват, болните оздравяват. Това учение носи хармония навсякъде. За него няма никакви препятствия. Това е Учение на Живия Бог, който е между хората, камъните, растенията и животните. Сърцевината, ядката на това учение е Любовта, без която не съществува живот. Мъдростта, без която не съществува светлина и знание. Истината, без която няма Свобода."

Така говори Великият Мъдрец, Учителят, слязъл от Незнайния свят на АЛФИОЛА, за идващата култура, за онова велико разумение, което доби размах и широта, за да бъде готово за новата раса, за расата на учениците, на Синовете Божии.

3. ЗАЩО УЧИТЕЛЯТ ИЗБРА БЪЛГАРИЯ КАТО ДУХОВНО – МИСТИЧЕН ЦЕНТЪР?

Създаването на расите и културите е подчинено на строго определени закони. Съвременната научна мисъл се домогва до установяване на корелация и на висш синтез на факторите, които движат духовно-културната история на народите и на цялото човечество.

Изгражда се в това отношение нова философска дисциплина – култур-философия, която се стреми да надхвърли границите на обективната културна история и да проникне не само в съдържанието на дадена култура, но и да намери вътрешните й опорни точки, както и да установи дълбоките процеси и отношения между културите във великата спирала на вечния и неспирен човешки прогрес.

Спирайки се на култур-философията, ние се чувстваме до известна степен улеснени в даване на отговор на големия въпрос: „Защо Учителят избра именно България за духовно-мистичен център?"

Идването на Учителя в България, както се каза, не е случайност. България е на границата между Запада и Изтока. И в миналото, и в настоящето тя се намира под кръстосаното влияние на западно-европейската и източната култури. След Гърция и Рим българският народ е един от най-старите европейски народи. Днес, когато Западът и Изтокът изживяват една всеобща духовно-културна криза, България се явява като един вид опитно поле, върху което се оперира, за изработване на методи за изход от тази криза. Натискът на многовековното робство, на което е бил подложен този народ, е било съпътстващо условие за култивиране на духовно-културните богатства на този народ, върху чиято душа Живата Разумна Природа е извършила същинска алхимическа операция за облагородяване на заложените в душата му ценности. Геополитически и исторически България се характеризира като страна

наполовина европейска и наполовина ориенталска, като страна с по-особена духовно-културна физиономия.

От историческо гледище, Изтокът е много по древен и там се е сложило началото на няколко предходни култури на бялата раса: старо индуската, старо персийската, египетско-асировавилонската и гръко-римската. Само последната, западно-европейската, култура се пада на Запада. Последната култура се появява на историческата сцена едва след падането на западната римска империя, чийто непосредствени наследници се явяват германските народи, след тях идват келтските и славянските народи.

Грубо взето влиянието на Запада върху Изтока има предимно политически и научно-технически характер, докато влиянието, което Изтокът е упражнил върху Запада е предимно от духовно естество.

Тези именно две влияния са сложили силен отпечатък върху хода на историята и върху характера на културата и психологията на българския народ, съответно върху възникването и развитието на богомилското движение. Последното се явява като протест срещу декаданса на църквата. В случая трябва да подчертаем, че се прави съществено различие между спиритуално-мистично съдържание на християнството и външния черковен култ, изразяващ се в церемонии и обрядност.

Християнството в действителност е играло важна роля при създаването на западно-европейската култура. Върху това вече ние достатъчно говорихме в предходните страници, характеризирайки мисията му да бъде начало на еволюционния път на човечеството.

Фактът, че невидимият свят е избрал именно българския народ за опитно поле за култивиране на идейните семена на новата култура, които семена донесе и посади Учителят, за нас не е никаква случайност. Редица предпоставки, както се изтъква от историко-географски и културно-философски характери, съставляващи сложен психологичен и метапсихичен процес, са играли роля при решаването на тази универсална задача - за локализиране началния център на новата култура. Иначе, ако подобна задача би се третирала рационалистически, без да бъдат взети особените метапсихични предпоставки, ние трудно бихме се добрали до самата същност на този въпрос. Чисто рационалният подход за изясняване на този въпрос би ни тласнал в безизходица, затова именно се налага да се прибегне до мистично-космичното прозрение.

Едничкият път, по който вървейки бихме могли да дадем правилен отговор на въпроса: „Защо Учителят избра България за духовно-мистичен център", е да се вземе за изходен пункт разумната закономерност, която очертава пътя на създаването на културите.

Според Учителя, както и според окултната наука и най-новите данни, добити по пътя на метапсихичния опит, народите като живи части от общочовешкия организъм, изработват умствени, емоционални и волеви елементи: затова при въплъщение всеки човек, за да оформи всестранно своята психична цялост, трябва да премине през всички народи и съответни култури. Силовото поле за развитие на определени психични сили - това са географската, геополитическата и етнографската обстановки. Различните култури и народи слагат отпечатък върху интелектуалното, емоционалното и волевото съзнание на човека. Човекът, роден като китаец, ще придобие конкретната мисъл, характеризираща китайската култура. Роден като ариец, неговият кръгозор, се разширява под влиянието на абстрактната мисъл, на висшите каузални центрове, характерни за арийската раса. При културата на Запада, човек ще изработи подчертан практицизъм по отношение на обективния свят, докато

роден сред славянството, човек ще изработи афинитет към закона за саможертвата.

Не е нужно да подчертаваме, че тези нови елементи, които се внасят чрез различните култури, са посаждат от Великите Учители на човечеството, които много по-напред, в други еволюционни ери са ги развили в себе си.

Учителят изтъква: „Всеки народ представлява една добродетел в Космичния организъм."

Според Учителя, в българския народ е особено развит центърът на твърдостта, спадащ към моралния свят на човека. Този център е локализиран отзад на коронната част на главата, или на срещуположния полюс спрямо центъра на милосърдието, локализиран отпред, на най-високата част на челото.

За сметка на това по-силно развитие на центъра на твърдостта, постоянството у българина е по-слабо развито. У германеца, обратно, центърът на постоянството е максимално развит. Постоянството от своя страна, е важно качество, върху което почива религиозното чувство. У българина не е развит центърът на религиозното чувство и следователно е слабо развито и постоянството.

Защо Учителят трябваше да открие школата на Великото Училище на Живота в България? На много места в своите беседи Той посочва, че у българина има примес на монголска, римска и гръцка кръв. Римският тип се характеризира с широчината на брадата долу, а монголският тип - със силно изпъкналите скули у българина. Влиянието на гръцката кръв пък се изразява с характерния нос на българина. Монголските типове са консервативни, римските се отличават със своята смелост, гръцкият - с усета си за красота. „В България, изтъква Учителят, преди идването на славяните е имало местно население, което е вървяло по пътя на доброто. Тези хора са били по характер много благи, затова околните народи ги наричали, „Благите хора". В основата на характера на българина има следи от тези най-ранни жители на България. Те имали стремеж към духовното, към мистичното. Българите взели от славянското влияние чертите на самопожертването, а от Аспаруховите дружини – храбростта."

Психиката на българина се характеризира със следните основни качества:

а) обич към духовното и мистичното - това е унаследено от „Благите хора".

б) обич към мъжественост и храброст - черта, унаследена от характера на Аспаруховите българи.

в) обич към саможертва - черта, от славяните унаследена.

Друга характерна черта у българина е подчертаната склонност към интернационализъм - българинът не е злопаметен.

Щедростта е също едно от отличителните качества на българина. Българинът обича да събира богатства, за да има какво да раздава.

Столетията робство, което българинът е претърпял, му е било предопределено от Съдбата, за да го подготви за определената му задача: вековните страдания са му били необходими за съответното каляване. Българският народ бе запазен от асимилиране и доби свобода, благодарение на Бялото Братство, което го подготви за историческата му задача.

Учителят казва:[95]

95 Повечето от приведените цитати са взети от личните или колективните беседи на Учителя, които материали не са още отпечатани.

„От 5000 години Небето подготвя българския народ за днешната епоха, за днешните времена. Христовият Дух се явява сега в славянството с център българския народ."

Фиг 63

ПРИМЕСИ У БЪЛГАРИНА

№	Кръв	Белези	Качества
1.	Монголска	Изпъкнали скули	Консервативизъм
2.	Римска	Широчина на брадата долу	Смелост
3.	Гръцка	Характерен нос	Усет за красота

ОСНОВНИ КАЧЕСТВА НА ПСИХИКАТА НА БЪЛГАРИНА

	Обич към	Наследени от:
1.	Мъжественост и храброст	Аспаруховите дружини
2.	Самопожертвователност интернационализъм щедрост	Славяните
3.	Деховност мистичност	Благите хора

фиг 64

Според Учителя, България сега се намира в своя Златен век. Идейно тя сега кредитира всички останали народи. Тези народи в бъдеще ще й се отплащат, в бъдещата епоха те ще я кредитират.

Русия е сега в Железния си век. В следващото XXI столетие тя ще влезе в своя златен век.

Понеже България е в своя златен век, тя ще бъде запазена и закриляна от Провидението. Никой не ще успее да й стори зло, защото тя е духовен кредитор на цяла Европа.

Учителят подчертава: „От световните събития България ще бъде малко засегната, но за сметка на това, при военни конфликти тя трябва да остане неутрална.“

„Защото насилието прилича на двуостър нож, който не позволява никакъв господар, никакво добро, никакво право, освен правото на оногова, в чиято ръка се намира... Всеки народ, всяко общество, всеки индивид, всички, които си служат с насилието и неправдата, се самоосъждат се и ще погинат."

Ние сега цитираме само някои мисли и идеи, дадени от Учителя, относно задачите на българския народ. Това са богати материални източници, котио очакват съответната разработка от страна на бъдещите учени и писатели, те ще трябва да ги разработят от историческо, антропологическо, етнографско и философско-мистично гледище.

За да приключим материята, предмет на настоящата глава, ще цитираме следния пасаж от книгата „Разговори при Седемте рилски езера". „Тия изпитания, през които минават славянските народи ще родят нещо хубаво в тях. Те постепенно ще дойдат до Любовта, ще се свържат с Любовта.

„Богомилите“ сега идват отново. Животът минава в нова фаза.

Моята задача е да ви предам Божественото учение.

Вашата задача, като ученици, е да го предадете на българския народ. Задачата на българския народ е да го предаде на всички народи.

Аз отговарям пред Бога, ако не изпълня задачата си.

Вие отговаряте, ако не предадете на българския народ това учение. И българския народ отговаря пред Бога, ако не предаде учението на другите народи."

4. „ИЗГРЕВЪТ" КАТО ЦЕНТЪР НА НОВОТО УЧЕНИЕ

> „Всичко произтича от един извор. Универсалното Всемирно учение се дава през всичките векове. То иде само от Космичния център.
>
> Казват, че това, което говоря, го няма в Евангелието: а там е казано, че има още много неща да се казват. Защото го няма в Евангелието, затова ви говоря.
>
> Учителите не са в стълкновение един с друг. Те работят заедно."
>
> Учителят.

В настоящата глава ние бихме желали да се спрем твърде кратко върху генералните линии, върху идейно - мистичните предпоставки за установяването в България на „Изгревът", като център на Школата на Учителя и на неговото учение. [96]

Под специалното понятие „Изгрев" ние не разбираме определената географска точка, където доскоро се намираше общежитието на учениците на Учителя: - географската точка, находяща се на южната част на София, столицата на България.

Под „Изгрев" ние разбираме онзи Велик Духовно-Мистичен център, в който Учителят отвори дверите на Своята Школа.

---

96 Всички материали относно живописта на Учителя, относно творчеството му, относно школата и образуването на обществото и др., са дадени изчерпателно в дял I на книгата „Учителят“ от същите автори.

Фиг. 65

ЗАДАЧИ НА ШКОЛАТА НА ИЗГРЕВА

1. Да се хвърли мост между материализма и идеализма. (Чрез разработване на космичната стълба на реалността).

2. Да се събудат нови сили и способности у човека.

3. Човечеството да влезе в пряк контакт с "невидимия свят".

Върху това считаме за необходимо да дадем няколко: встъпителни бележки.

Както вече бе изтъкнато, богомилското учение, което се яви през средните векове, бе предтеча, подготвителен етап за идването на Учителя. България през средните векове бе най-подходяща морална опорна точка за възникването на богомилството, което впоследствие от там се разпространи в цяла Европа.

Трите клона, които изпраща Всемирното Бяло Братство при създаването на миналите култури са изпълнили творческите си задачи: първият клон, както казахме по-горе, започва от Египет, оттам преминава в Персия, после в Сирия, Вавилон и Гърция. Вторият клон.от Палестина преминава на запад, където създава петата култура на бялата раса - западно-европейската. Третият клон води началото си от Индия, минава през Египет, Сирия, Мала Азия и се установява в България като Богомилство.

Понеже съвременността съвпада с един епохален Космически: момент, когато от една култура на предходна раса ще трябва да се положат основите на предстоящата нова раса, затова именно в България, на "Изгрева", чрез Школата на Учителя, започват да работят и трите клона на богомилството.

Това положение се обяснява с особеността на историческия момент и от сложността на новите задачи, които предстоят да бъдат разрешени от цялото човечество. Предстои да се роди новата култура, която ще внесе нови елемента в индивидуалния и семейния живот и в живота на обществата и народите.

"Изгревът" в България бе определен да стане средище, където Учителят постави една от главните задачи в Школата, заключаваща се в следното:

1. Да се хвърли мост между идеалистичните схващания, от една страна и материалистичното разглеждане на живота от друга.

2. Да се събудят новите духовни сили у човека, тъй като конкретната човешка мисъл или сетивното познание, е изчерпило своя потенциал. Налага се разширение на областта на човешкото познание?

Това бяха абсолютно необходими предпоставки за изграждането на новата шеста култура.

3. Човечеството да влезе в пряк контакт с духовния свят. Откритията в областта на модерната физика и химия, както: и в областта на астрофизиката, астрономията и радиоастрономията, а едновременно с това и на метафизичното

знание, създадоха се богати възможности за едно по-тясно духовно опознаване: и за едно по-ефикасно политическо, стопанско и културно сътрудничество между народите.

Новата култура се ражда под девиза на Космичното Единство и за общочовешко братство.

Както вече многократно се изтъкна, на земята идват нови души, които ще изградят шестата култура на бялата раса.

„Изгревът“ в това отношение се явява като първи център, чрез който Учителят работи за издигането и създаването на Новия Човек, човекът на новата култура.

Напреднали души ще се родят в средата на славянските народи, които ще работят активно за изграждането на новата култура.

Новото учение, проявило се чрез „Изгрева" в България, представлява прочее, координация на силите на трите богомилски клона, на трите богомилски течения, които вече действат пълно и спонтанно за пробуждане на Космичното съзнание у човека.

Като говорим за „Изгрева", както казахме, ние не разбираме нещо локализирано, или нещо ограничено по форма, в рамките на едно общество, или един народ.[97]

Учителят казва: „Нашето богатство е по целия свят. Всички, които мислят чувстват и постъпват еднакво, според идеите на Бялото Братство, са от това братство, макар и да нямаме външна връзка между тях. Новото учение е за всички народи. То не е нещо национално. Националните идеи са мода."

Всички нови течения: окултни, духовно-мистични, спиритуални, вегетариански, въздържателски, есперантски, социалистически и др. ще прегърнат Новото Учение: иначе животът като цяло, като Единство би останал непонятен.

Това Ново Учение е най-свободното учение: то дава съвършено нов мироглед. Всеки иде със заложбите, вложени в него още преди раждането му, влизайки в новото учение той дава съответния принос.

Учителят подчертава: „Европа е отзивчива на нашите идеи. И тук, и в Европа постепенно ще приемат нашите идеи. Понеже тук почвата е по-твърда, там по-бързо ще ги приемат. Където е Истината, там е силата. Тези идеи се разпространяват и възприемат чрез пространството, по въздуха, „по етера".

„Изгревът", както казва Учителят, в духовно отношение се развива на височината на Монт Еверест. „Вие си мислите, че тук сме на 500-600 м. височина. Тук витаят същите същества, както там. Значи, Бялото Братство витае и там, и тук."

„Изгревът" в духовно отношение не е по-висок от Монт Еверест. И може да се вземе като Агарта[98], от момента, когато тези висши същества живеят тук."

97 Сравни „Изток“ от „Човекът пред прага на Школата“.

98 Повече подробности във връзка със засегнатите въпроси са изложени в книгите „Учителят“ и „Разговори при седемте Рилски езера“ от същите автори.

С Ъ Д Ъ Р Ж А Н И Е

ВЪВЕДЕНИЕ стр.

ПРЕДГОВОР 2

ЖИВОТЪТ КАТО ЕДИНСТВ0, ЧОВЕЧЕСТВО, ШКОЛИ, КУЛТУРИ

1. Животът като единство и човечеството като цялост и част от живот 6
2. Великото: Всемирно Братство и школите на Учителите:. Идването на Учителя в началото на културите 9
3. Създаване на културите и тесния паралелизъм-между техните отрасли 13

Д Я Л П Ъ Р В И

КОСМИЧНАТА СТЪЛБА НА РЕАЛНОСТТА

1. Материята като кондензирана механична енергия 17
2. Енергията като кондензирана светлина 19
3. Светлината като кондензирана мисъл 22
4. Мисълта като кондензирана любов 27
5. Любовта като кондензиран Дух 28
6. Духът е проява на Незнайния, на Първоизвора на живота 30

Д Я Л В Т О Р И

РАСИТЕ И ТЕХНИТЕ ИСТОРИЧЕСКИ ЗАДАЧИ

1. Общи белези 34
2. Лемурийска раса 37
3. Атлантска раса 40
4. Петата бяла раса и нейните култури 43
5. Създаването на шестата култура и мисията на славянството 46
6. Шестата култура на Бялата раса - зародиш на шестата раса 51

Д Я Л Т Р Е Т И

ТРИТЕ ПРИНЦИПА НА БИТИЕТО – ЛЮБОВ, МЪДРОСТ, ИСТИНА

Трите ложи 58

Великите емблеми 60

Полярността на Битието 67

1. Принципът на любовта 69

Кротостта - ключ на любовта 71
Любовта - извор на милосърдие и чистота 73
Религиите и църквите - проява на мистичния център 73
Трите космични вълни 74
2. Принципът на Мъдростта 78
Смирението - ключ на мъдростта 80
Мъдростта - източник на светлина и знание 82
Еволюционно и инволюционно знание 83
3. Принцип на Истината 90
4. Търпението – ключ на истината 96
Астрокосмичен синтез 99
Астросоциологията и обществения живот 104
Връзката между хода на културите и планетните цикли 105
Обществения живот от астрологично гледище 108
Нов мироглед 112
Истината носи свобода 115
Любовта - основа на организиране на колективите 116
Ролята на ръководителите и на ръководните констелации на сили 118
Колективизация на източниците и координация на интересите 123
Страданията – фактор на пречистване: 124
Планети, вериги, души, периоди на расите 126
Учители и култури: 129
Учителят за свободата 131

Д Я Л ЧЕТВЪРТИ
ЧОВЕКЪТ И ШКОЛАТА

1. Пътят на човешките души 140
2. Човекът извън школата 149
3. Човекът пред прага на школата 150
4. Светът на праведните и степените на човешкото съзнание 156
5. Учител и ученик 160
Учителят за себе си, за ученика, за школата 163
Школата и жената 168
Посвещението някога и сега 169
Духовният образ на ученика. Трите вериги. 170
Идеалът на ученика. 171
Учителят - още за шестата раса 172
Възвръщане към вечния живот 173
Първите стъпки на ученика 173
Работата на идейния ученик 174

Учителят за задачите на школата 176
6. Изпити на ученика 177
Същност и цел на изпитанията 177
Задачи и поведение на ученика при изпитите 181
Отношение на ученика към околната среда 183

ДЯЛ ПЕТИ

БОГОМИЛСТВОТО – ПРЕДВЕСТНИК НА НОВОТО УЧЕНИЕ

1. Трите клона на богомилството в светлината на Учителя 190
2. Богомилството - фактор на реформацията на Запада 194
3. Славянството и Богомилството 198

ДЯЛ ШЕСТИ

НОВАТА КУЛТУРА НА ВОДОЛЕЙ

1. XX-то столетие като период на ликвидация между двете култури 204
2. Космичната и историческа обстановка, при която Учителят откри школата 207
3. Защо Учителят избра България като духовно-мистичен център 209
4. "Изгревът" като център на новото Учение 213

Бележка:
Някои от фигурите, които не се четат в запазения оригинал, са взети от "Новата култура през Епохата на Водолея" - М. Константинов, Х. Маджаров. - Варна, 1992 г.